

Omega Kurs:



Praktična Obuka za Osnivača Crkava

Priručnik Jedan

The Alliance for Saturation Church Planting
U saradnji sa
Peter Deyneka Russian Ministries

**Omega Kurs:
Praktična Obuka za Osnivača Crkava
Priručnik Jedan**

Engleski izvornik: Copyright ©1999, *The Alliance for Saturation Church Planting*.
Ovaj materijal je pripremljen u suradnji sa Peter Deyneka Russian Ministries, Projekat 250.

Ovo izdanje: Copyright ©2004, BTRT

Prevod i adaptacija: Emina Halilbašić

Lektura: Enver Halilbašić

Korektura: Mirko Šuh

Za izdavača: Todd Price

IZDAVAČ: BTRT, Bosanskih gazija 111, Poštanski Fah 32, 71210 Ilidža, BiH, tel/faz 00 387 33 628 533

E-mail: ehalilbasic@pmbx.net

Materijal možete pronaći besplatno za download na www.BTRT.net

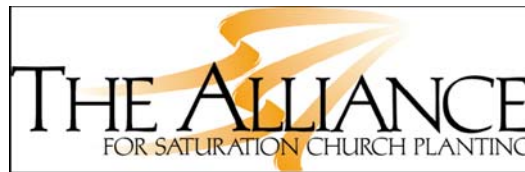
Dozvoljavamo Vam i potičemo Vas da **reprodukujete i distribuirate ovaj materijal** u bilo kojem obliku
ukoliko se pridržavate slijedećeg:

da (1) pripišete zasluge autoru, (2) indicirate ako su načinjene modifikacije,
(3) ne naplaćujete kopije više od onoga koliko samo kopiranje košta, i (4) ne načinite više od 1000 kopija.

Ako želite da materijale učinite raspoloživim na Internetu ili ako se namjenjena upotreba razlikuje od ove
gore opisane, molimo Vas kontraktirajte
United World Mission, ATTN: Jay Weaver/Omega, 9401-B Southern Pines Blvd., Charlotte, NC 28273-5596,
ili omega_course@alliancescp.org

Prevod i adaptacija prema kontekstu su takođe poželjne. Još jednom, molimo vas kontaktirajte
The Alliance tako da mi možemo ohrabriti i informisati i ostale koji su možda
zainteresovani za vaš jezik ili namjenjenu upotrebu.

Za dodatne informacije o odgovarajućim službama kontaktirajte:



www.AllianceSCP.org

Svi citati Svetog Pisma, ukoliko nije drugačije naznačeno, su iz Biblije—prevod
KRŠĆANSKA SADAŠNJOST, Zagreb 1997.

Štampano u Bosni i Hercegovini

Godina izdanja: 2004

Priznanja

Mi izražavamo iskrenu zahvalnost i priznanje svima koji su doprinijeli pripremi ovih priručnika za obuku. Ove su osobe doprinijele jako mnogo u procesu pisanja i editiranja ovih materijala. Gospode, osnuj svoju Crkvu ... u svim krajevima svijeta!

Jay Weaver, Glavni Urednik, *World Team*

Richard Beckham	<i>Greater Europe Mission</i>
David & Lisa Bromlow	<i>Christ For Russia</i>
Ron Brunson	<i>World Witness and United World Mission</i>
Don Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Bea Crane	<i>Greater Europe Mission</i>
Hunter Dockery	<i>World Harvest Mission</i>
Mike Elwood	<i>Greater Europe Mission</i>
Jeff Geske	<i>United World Mission</i>
Dave Henderson	<i>C B International</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Bob Mackey	<i>United World Mission</i>
Bob Martin	<i>United World Mission</i>
Paul Michaels	<i>Grace Brethren Intl. Mission</i>
Norie Roeder	<i>United World Mission</i>
Ki Sanders	<i>World Team</i>
Larry Sallee	<i>UFM International</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>
Eric Villanueva	<i>United World Mission</i>
David Westrum	<i>Interlink Ministries</i> <i>-- Project 250 of Peter Deyneka Russian Ministries</i>

SA POSEBNOM ZAHVALNOŠĆU ZA NJIHOVU ADMINISTRATIVNU I TEHNIČKU POTPORU

Edith Bond	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
David Gál	<i>The Alliance Regional Resource Team</i>
Nell Harden	Profesor engleskog jezika u penziji

PRIRUČNIK JEDAN

Sadržaj

PREDGOVOR	IX
O UDRUŽENJU "THE ALLIANCE"	XI
OKVIRI	XII
PREGLED NASTAVNOG PLANA.....	XV

SOC VIZIJA

LEKCIJA 1: "Ž" Razmišljanje	3
Šta je "Ž" razmišljanje?	3
Saturaciono Osnivanje Crkava	4
Neki osnovni koraci u napredovanju do "Ž"	5
"Ž" razmišljanje rezultira "Ž" akcijom	6
LEKCIJA 2: Veliko poslanje i osnivanje crkava	9
Razumjevanje Velikog poslanja.....	9
Veliko poslanje i Saturaciono Osnivanje Crkava	12
LEKCIJA 3: Ciklus osnivanja crkve	17
Faza I - Osnove	17
Faza II—Pridobijanje	18
Faza III—Ustanovljavanje.....	19
Faza IV—Obuka	20
Faza V—Umnožavanje.....	21
Faza VI—Pokret	22
Appendix: Modeli osnivanja crkava	24
LEKCIJA 4: Principi istraživanja	27
Šta je istraživanje?.....	27
Gdje bi se istraživanje trebalo obaviti?	28
Ko bi trebao provoditi istraživanje?.....	29
Kada bi se istraživanje trebalo sprovesti?	29
Zašto bi osnivači crkava trebali sprovesti istraživanje?	30
Kako bi se istraživanje trebalo sprovesti?.....	31
Appendix: Razumijevanje vašeg ciljanog područja	34
Appendix: Primjeri anketa.....	37

CRKVA

LEKCIJA 1: Biblijske osnove za crkvu	45
Božiji plan za vijekove	45
Ustanovljenje Crkve	46
Uloga i priroda Crkve danas	48
LEKCIJA 2: Svrha crkve.....	53
Svrha crkve.....	54
Paradigme za razumijevanje svrhe crkve.....	55
Appendix: Veliko poslanje -radni list	60
LEKCIJA 3: Forma i funkcija	63
Ilustracija forme i funkcije	63
Forma i funkcija u crkvi	64
Ocjena forme i funkcije u crkvi	65
Principi u vezi forme i funkcije	66
Implikacije forme i funkcije za osnivače crkava.....	68
Appendix: Forma i funkcija primjenjene	70
LEKCIJA 4: Definisavanje lokalne crkve	71
Teškoće u definisanju crkve	71
Primjeri crkvenih definicija	72
Smjernice za definisanje crkve	73
Pisanje vaše definicije crkve.....	74

DUHOVNI KARAKTER

LEKCIJA 1: Opravdanje po vjeri.....	81
Opravdanje nije.....	79
Opravdanje je	80
Ključna pitanja o opravdanju po vjeri	82
LEKCIJA 2: Živjeti prema Evanđelju	87
Distrakcije od Evanđelja	85
Opasnosti samopouzdanja	86
Centralna pozicija Evanđelja u ličnom duhovnom rastu	86
Centralna pozicija Evanđelja u misiji	87
Naučimo ukorjeniti našu vjeru u Kristu	87
LEKCIJA 3: Kršćanski rast	91
Šta je duhovni rast?	89
Uloga krsta u duhovnom rastu.....	90
Prepreke u kršćanskom rastu.....	91
LEKCIJA 4: Preobražavajuća sila Evanđelja.....	97
Milost Božja i praktikovanje grijeha	95
Kršteni u Njegovu smrt - dignuti u Njegovo uskrsnuće (Rim 6:3-10).....	96
Sila za ne činiti grijeh	97
LEKCIJA 5: Vođenje duhovnog dnevnika	103
Zašto voditi duhovni dnevnik?	101
Dnevno vrijeme s Bogom (Slika 5.1)	102
Dnevno vođenje dnevnika (Slika 5.1)	102

MOLITVA

LEKCIJA 1,2: Koncert molitve	107
Kako planirati i voditi koncert molitve	107
Koncert molitve	109
LEKCIJA 3: Kako promicati molitvu	111
Molitva - vitalni aspekt evangelizma i osnivanja crkava.....	111
Kako integrisati molitvu u evangelizam i osnivanje crkava.....	112
Istraživanje : Prikupljanje informacija za molitvu	115
Appendix: Molitvene trojke	117

METODI STUDIJE BIBLIJE

LEKCIJA 1: Uvod u induktivnu metodu studije Biblije	121
Induktivno naspram deduktivnog.....	121
Koraci induktivne metode studije Biblije	124
Izgradnja čvrste piramide	125
Appendix: Kako smo mi dobili Bibliju.....	128
LEKCIJA 2: Zapažanje Božije Riječi	131
Zapažanje—Šta tekst govori?.....	132
Primjer zapažanja	135
Appendix: Jezik Biblije.....	138
LEKCIJA 3: Radionica zapažanja	141
Format radionice.....	141
Grupni rad.....	
LEKCIJA 4: Interpretacija Božije Riječi	147
Interpretacija—Druga faza induktivne metode	147
Proces interpretacije	148
Osnovna pravila interpretacije	149
Primjer interpretacije.....	151
Appendix: Biblijske Tabele	154
LEKCIJA 5: Radionica interpretacije	157
Format radionice.....	157
Grupni rad	157
LEKCIJA 6: Aplikacija Božije Riječi	161
Primjena—Treća faza induktivne metode	160
Proces aplikacije.....	160
LEKCIJA 7: Radionica aplikacije.....	167
Format radionice.....	165
Grupni rad.....	167
Appendix: Efez—Induktivna studija Biblije	169

EVANGELIZAM

LEKCIJA 1: Uvod u evangelizam	173
Priroda evangelizma	174
Potreba za evangelizmom	175
Motiv evangelizacije.....	177
Pozicija evangelizma u SOC strategiji	178
Appendix: Most.....	173
LEKCIJA 2,3: Izgradnja vlastitog svjedočanstva	183
Priroda svjedočanstva	181
Vrijednost svjedočanstva	182
Primjeri svjedočanstava	182
Priprema svjedočanstva	183
Izlaganje svjedočanstva.....	184

PREDGOVOR

SVRHA OVOG MATERIJALA

Osnivači crkava su obično angažovani i poslani s jako malo ili nimalo obuke za zadatak koji je pred njima. Crkvenim vođama koje su preplavljene poteškoćama svećeničke službe često nedostaje jasna vizija onoga što Bog želi da ostvari kroz njih. I osnivačima crkava i crkvenim vođama treba obuka i vizija, ali škole Biblije i sjemeništa nisu realna opcija za mnoge.

Ovaj materijal je zamišljen ne samo da bi obezbjedio viziju za osnivača crkava i crkvenog vođu, nego da bi obezbjedio i biblijsku osnovu i praktične misijske vještine kako bi ta vizija postala realnost. Ovo nije edukacioni "program". Radije, on obezbjeđuje biblijske i edukacione osnove, kao i praktične misijske vještine koje su potrebne za osnivanje crkava. Iako je Omega kurs zamišljen za Centralnu i Istočnu Evropu i bivši Sovjetski Savez, mi smo ohrabreni izvještajima da se već pokazao kao koristan nakon adaptacije za upotrebu u drugim kontekstima.

Ovaj nastavni plan je osmišljen tako da postigne dva cilja:

1. Da obezbjedi neophodni trening da bi crkve bile osnovane.
2. Da ohrabri mobilizaciju cijelog Tijela Kristovog u pokretu osnivanja crkava.

Danas vidimo kako se pokreti osnivanja crkava dešavaju u mnogim zemljama širom svijeta, uključujući Brazil, Rumuniju, Filipine, Nigeriju i druge. Mi vjerujemo da je lokalna crkva Božiji primarni instrument za evangelizaciju na svjetskom nivou i da je osnivanje crkve, zasnovano na principima multiplikacije, najefikasnije u smislu napredovanja prema ispunjenju Velikog poslanja. Nove crkve moraju biti osnovane sa vizijom za umnožavanje i sposobnošću da osnivaju druge nove crkve. Kad se ovo desi, onda postoji potencijal za pokret crkava koji je u stanju da se proširi kroz cijelu naciju i transformiše živote ljudi širom zemlje.

Pokret osnivanja crkava treba ljude koji će učestvovati na svim nivoima crkvenog osnivanja, od mladih vjernika koji su uzbuđeni zbog svoje nove vjere, do vođa denominacija. Crkveni osnivači sami po sebi nikada ne mogu biti katalizatori pokreta osnivanja crkava. Ovaj materijal je primjenjiv i jako koristan za sve nivoe crkvenih radnika i crkvenih vođa koji mogu direktno i indirektno potpomoći napore osnivača crkava dok se oni trude da ispune misiju koju im je Bog dao.

PREGLED NASTAVNOG PLANA

Ovaj priručnik je jedan od pet priručnika od kojih svaki ima otprilike 26 jednosatnih lekcija. Da bismo postigli ciljeve koji su naznačeni ranije, nastavni plan sadrži širok spektar tema koje su neophodne za planiranje crkava. Tu spadaju SOC vizija, kućne grupe, učenje, crkva, evangelizam, induktivna studija Biblije, vođstvo, molitva, duhovni karakter itd.

Nastavni plan je podjeljen u pet priručnika da bi obezbjedio najširi mogući pristup procesu učenja. Kako svaki učesnik bude kompletirao proučavanje priručnika, on/ona će provoditi vrijeme u praktičnom primjenjivanju naučenih principa prije prelaska na naredni priručnik. Zbog toga će mnoge naredne lekcije biti nadogradnja na principe i vještine koje su usvojene i praktikovane u prethodim lekcijama.

Drugim riječima, nastavni plan je načinjen kako bi ga proučavali i koristili naporedo sa stvarnim osnivanjem crkava. Dok učesnik aktivno radi na osnivanju nove crkve, njemu/njoj će biti potrebne određene sposobnosti i znanje jer će nailaziti na različite probleme u tom procesu. Sposobnosti i znanja koja su potrebna na početku procesa osnivanja crkve su obrađeni u prvom od pet priručnika, dok su aktivnosti i principi potrebni u kasnijoj fazi osnivanja crkve obrađeni u ostalim priručnicima. Svaki priručnik je zamišljen tako da razvija sposobnosti, odgovara na pitanja i raspravlja o potencijalnim problemima koji se odnose na odgovarajuću fazu osnivanja crkve na kojem učesnik trenutno radi. Nakon ovog uvoda naći ćete listu ključnih razvojnih aktivnosti ili "okviri" za koje su polaznici pripremljeni i od kojih se očekuje da upražnjavaju te aktivnosti u periodu između seminara.

Lekcije su grupirane po temama i svaki od pet priručnika uključuje lekcije vezane za neke teme. Neke teme kao što su "vizija" i "crkva" su uvrštene u svih pet priručnika. Druge, kao npr. "učeništvo", se pojavljuju kasnije

u nastavnom planu, kada se učesnik nađe u takvoj poziciji u svojoj službi gdje su mu te teme neophodne. Pregled nastavnog plana koji sadrži listu naslova lekcija za svaki od pet priručnika je dat u nastavku.

UPOTREBA MATERIJALA

Savjet za učesnika

Mnogo vremena, molitve i napora je uloženo u pripremu svih pet priručnika iz ovog nastavnog programa. Svaki priručnik je osmišljen tako da dadne znanje i da razvije određene sposobnosti za službu koje su potrebne u procesu osnivanja nove crkve. Zbog toga je vrlo bitno da počnete sa prvim priručnikom, a ne s nekim od naprednijih. Na isti način, svaka lekcija je pažljivo odabrana i načinjena tako da bude korisna i primjenjiva u procesu osnivanja crkve. Za vaše je dobro da ne preskačete lekcije.

Budite svjesni da se pravo učenje dešava onda kada vi koncepte predstavljene u ovim lekcijama primjenite u svom ličnom životu i službi. Mnoge lekcije na kraju uključuju plan aktivnosti. Ovi planovi aktivnosti su dizajnirani tako da vam pomognu primjeniti ideje iz lekcije i trebalo bi ih ispuniti prije nego što počnete raditi na sljedećem priručniku. Može vam biti od velike pomoći da radite s mentorom koji će vas ohrabriti i savjetovati dok vi budete sudjelovali u osnivanju crkve. Mentor takođe može ispuniti vašu potrebu za odgovornošću dok vi primjenjujete koncepte koje ste naučili u vašem životu i službi. Imati nekoga pored sebe nije samo efektivna pedagogija već i pomoć u životu i službi za koju mnogi osnivači crkava svjedoče pozitivno. Zbog toga mi vas zaista potičemo da kroz molitvu tražite neku formu mentorstva da poboljšate i ojačate svoju službu osnivanja crkava.

Savjet za instruktora

Ovaj materijal može biti korišten u različitim postavama kao što su biblijska škola, sjemenište ili crkveni seminar. Ipak, ovo nije primarno obrazovni materijal. Ovo je materijal za obuku. Obrazovanje se fokusira na znanje i informaciju. Namjena ovog materijala nije samo da prenese znanje, nego i da motiviše na akciju u kojoj će se koristiti biblijski zdrave sposobnosti za službu. Ovaj priručnik je za "činioce".

Iako će metoda koju vi odaberete da podučavate lekcije iz svakog pojedinog priručnika ovisiti o vašoj određenoj situaciji, predavanje gradiva iz svakog priručnika možete završiti tokom seminara koji traje sedmicu dana. Neovisno o ovom planu, mnogi centri za obuku su s uspjehom koristili drugačije planove obuke koji se bolje uklapaju u tok života i postojeće službe. Oni su se katkad odlučivali za dva intenzivna vikenda ili redovne sedmične termine obuke. Preporučljivo je naglasiti da planovi akcije na kraju svake lekcije budu naglašeni tako da oni budu ispunjeni prije sljedećeg seminara. Razumno je očekivati četiri do šest mjeseci između seminara. Prednost ovakve vrste obuke je kombinovanje principa naučenih na seminaru sa praktičnom primjenom između seminara.

Tokom seminara nije neophodno podučavati svaku pojedinu podjedinicu u lekciji s obzirom da učesnici mogu i sami pročitati materijal. Ponekad angažovanje učesnika u čitanju lekcije i obrazlaganju toga kako se lekcija odnosi na njihovo vlastito iskustvo je dobar metod. U drugim slučajevima predavanje koje će održati neko ko je ekspert za određenu temu koja se obrađuje može biti najbolji način prenošenja koncepta. Ali NE RAZMIŠLJAJTE PRETJERANO O PRISTUPU LEKCIJI. Budite kreativni dok iskušavate različite metode prenošenja principa i sposobnosti koje su sadržane u toj lekciji. Drugi instruktori su otkrili da su varijacije kao što su grupe za diskusiju, radionice i igranje uloga jako interesantne i od velike pomoći. Vi imate svetu dužnost. Gospod Crkve želi da učini svojim sljedbenicima sve nacije i vođe su potrebne. Vi imate čudesan potencijal da pomognete u obučavanju mnogih koji mogu gajiti pokrete osnivanja crkava i obučavati druge u službi multiplikacije crkve.

Pomoć

Ne oklijevajte da nas kontaktirate ako vam možemo biti od pomoći u širenju vizije saturacionog osnivanja crkava ili u praktičnom osposobljavanju osnivača crkava.

Jay Weaver, Glavni urednik
Budapest, Hungary, Januar 2000
omega_course@alliancescp.org

O UDRUŽENJU “THE ALLIANCE”

Ovaj nastavni program je pripremilo udruženje *The Alliance for Saturation Church Planting* u saradnji sa Projekat 250 od Peter Deyneka Russian Ministries. *The Alliance* je udruženje crkava i misijskih agencija koji su predani ideji mobilizacije vjernika kako bi saturirali svaku državu u Centralnoj/Istočnoj Evropi i bivšem Sovjetskom Savezu evanđeoskim crkvama. Saturaciono osnivanje crkava je strategija koja teži da ustanovi lokalne crkve u svakom gradu, selu i opštini tako da oni koji prihvate Krista imaju lokalnu zajednicu u kojoj će rasti u Kristu i biti obučeni za službu. *The Alliance* je izgrađena na premisi da udruženje snaga povećava efikasnost, reducira duplikaciju i demonstrira jedinstvo unutar Tijela Kristova.

ŠTA MI VJERUJEMO:

- Lokalna crkva je Božije primarno oruđe za evangelizaciju i sljedbeništvo.
- Partnerstvo sa crkvama i misijskim organizacijama je od presudnog značaja za multiplikaciju lokalnih crkava i razvoj pokreta saturacionog osnivanja crkava.
- Obučavanje vođa je esencijalno za osnivanje crkava i crkveni rast.
- *The Lausanne Covenant* je izjava vjere za udruženje *The Alliance*.

ŠTA MI RADIMO:

Obuka za osnivača crkava i mentorstvo

The Alliance obezbjeđuje obuku usmjerenu na razvoj sposobnosti u vidu seminara sa praktičnim misijskim zadacima koji su usmjereni ka započinjanju procesa reprodukcije crkava.

Prikupljanje informacija

Vjerodostojna informacija vodi ka dobrim odlukama u projektu osnivanja crkve. *The Alliance* može pomoći obukom i konsultacijama u vezi vaših potreba prikupljanja informacija u području osnivanja crkava i crkvenog rasta.

Savjetovalište u vezi Molitvenog pokreta

Osnivanje crkava počinje kao vizija, koja se pojavi i iskristališe kroz traženje Božije volje u molitvi. *The Alliance* vam može pomoći da bolje razumijete ulogu molitvenih pokreta u projektu osnivanja crkve kao i u vezi organizovanja molitvenog pokreta u vašoj regiji.

Ustanovljavanje vizije

Šta Bog želi za vašu zemlju? On želi crkve svuda! *The Alliance* može pomoći ustanoviti viziju za nove crkve konceptualnim seminarima o principima saturacionog osnivanja crkava.

ZA DODATNE INFORMACIJE KONTAKTIRAJTE:

The Alliance for Saturation Church Planting
Regional Resource Team
Budapest, HUNGARY
omega_course@alliancescp.org

OKVIRI

Za nastavni program *Omega Kurso* za osnivanje crkava

Okviri su konkretne misijske aktivnosti koje su inkorporirane u ovaj nastavni plan. O svakom okviru može se razmišljati kao o individualnom sredstvu za postizanje cilja unutar većeg procesa započinjanja novih zajednica. Okviri obezbjeđuju konkretne zadatke koji pomažu polazniku da praktično primjeni koncepte koji se nalaze u *Omega Kursu*. Oni su miljokaz koji indicira progres jednako kao i putokazi koji daju dodatne smjernice. Ovo je lista okvira i onoga što naglašavamo u *Omega Kursu*.

PRIRUČNIK JEDAN Naglasak na: **SOC Vizija, svrha crkve, induktivna studija Biblije i istraživanje**

Specifični zadaci:

- Ispitivanje svrhe crkve u svjetlu Velikog poslanja
- Razvijanje cjelokupne strategije misije zasnovano na "Ž" razmišljanju
- Ispitivanje "forme i funkcije" u ranoj crkvi i današnjoj crkvi
- Učenje i primjenjivanje induktivne studije Biblije
- Pisanje i izlaganje ličnog svjedočanstva
- Započinjavanje molitvenih grupa podrške za evangelizam i osnivanje crkava
- Sačinjavanje svebuhvatnog istraživačkog projekta za ciljano područje

PRIRUČNIK DVA Naglasak na: **evangelizam i kućne grupe**

Specifični zadaci:

- Razmjenjivanje rezultata istraživanja s ostalima iz ciljanog područja
- Pisanje izjave svrhe dotične crkve
- Razvijanje filozofije misije osnivanja crkava
- Razvijanje lične strategije za evangelizaciju, uključujući i jedan-na-jedan evangelizam
- Osnivanje kućnih grupa sa naglaskom na evangelizam
- Lična upotreba induktivne studije Biblije i upotreba u kućnim grupama

PRIRUČNIK TRI Naglasak na: učenje, duhovni rat, timovi i timski rad

Specifični zadaci:

- Identificiranje i obuka potencijalnih vođa za kućne grupe
- Provođenje vremena u molitvi i postu
- Procjenjivanje pogleda na život osnivača crkava u poređenju sa biblijskim pogledom na život
- Upotreba biblijskih istina u prevazilaženju duhovnih napada u životu i službi osnivača crkava
- Kreiranje individualnih planova za podučavanje u učenstvu onih ljudi koji su uključeni u proces osnivanja crkve
- Izvršavanje aktivnosti vezanih za razvoj tima i procjene stanja
- Analiziranje duhovnih darova osnivača crkava i crkvenog osnivačkog tima

PRIRUČNIK ČETIRI Naglasak na: vođstvo i uprava

Specifični zadaci:

- Procjena jakih i slabih strana osnivačevog stila vođstva, s naglaskom na metodama ličnog ophođenja s drugima
- Inkorporiranje principa služećeg vođstva u život i službu osnivača crkava
- Praćenje upotrebe vremena u životu i službi osnivača crkava, određivanje prioriteta, sastavljanje rasporeda
- Procjena finansijskog davanja osnivača crkava kao i davanja crkve u osnivanju.
- Razmatranje biblijskih uloga muža i žene i odgovornosti koje osnivači crkava imaju u svojim porodicama.
- Vođenje postojećih kućnih grupa kroz proces multiplikacije
- Priprema strateškog plana za rad ka saturaciji u službi osnivanja crkava

PRIRUČNIK PET Naglasak na: multiplikacija, mobilizacija drugih ljudi, promocija SOC pokreta

Specifični zadaci:

- Započinjanje misijske saradnje sa drugim evanđeoskim grupama koje rade u ciljanom području
- Planiranje i implementacija nadgledničke strukture za kućne grupe koja će promovirati stalan rast i multiplikaciju
- Podučavanje ljudi u molitvi za saturaciono osnivanje crkava; pokretanje molitve na gradskom, regionalnom i nacionalnom nivou
- Sastavljanje i implementacija plana za osnivača da obučava i bude mentor novim osnivačima crkava
- Osposobljavanje novih vođa za misiju osnivanja crkava i njihovo poslanje
- Promoviranje vizije u novim crkvama za učešće u misijama ne samo u ciljanom području, nego i "u svim krajevima svijeta"

PREGLED NASTAVNOG PLANA

Primarno obrađuje fazu **OSNOVA** ciklusa osnivanja crkve

PRIRUČNIK JEDAN Pregled

SOC Vizija (VI)	Crkva (CV)	Duhovni karakter (DK)	Molitva (MV)	Metode studije Biblije (SB)	Evangelizam (EV)
<p>Lekcija 1: "Ž" razmišljanje</p> <p>Lekcija 2: Veliko poslanje i osnivanje crkava</p> <p>Lekcija 3 (3A): Čiklus osnivanja crkve 3A: Modeli osnivanja crkve</p> <p>Lekcija 4 (4A,4B): Principi istraživanja 4A: Razumjevanje vašeg ciljanog područja 4B: Primjeri anketa</p>	<p>Lekcija 1: Biblijske osnove za crkvu</p> <p>Lekcija 2 (2A): Svrha crkve 2A: Radni obrazac: Veliko poslanje</p> <p>Lekcija 3 (3A): Forma i funkcija 3A: Forma i funkcija primjenjene</p> <p>Lekcija 4: Definisanje lokalne crkve</p>	<p>Lekcija 1: Opravdanje po vjeri</p> <p>Lekcija 2: Živjeti prema Evanđelju</p> <p>Lekcija 3: Krišćanski rast</p> <p>Lekcija 4: Transformirajuća sila Evanđelja</p> <p>Lekcija 5: Vođenje duhovnog dnevnika</p>	<p>Lekcija 1, 2: Koncert molitve: Molitva za probuđenje</p> <p>Lekcija 3 (3A): Kako održati molitvu 3A: Molitvene trojke</p>	<p>Lekcija 1 (1A): Uvod u induktivnu metodu studije Biblije 1A: Kako smo dobili Bibliju</p> <p>Lekcija 2 (2A): Razmatranje Božije riječi 2A: Jezik Biblije</p> <p>Lekcija 3: Radionica: razmatranje</p> <p>Lekcija 4 (4A): Interpretacija Božije Riječi 4A: Biblijske tabele</p> <p>Lekcija 5: Radionica: tumačenje</p> <p>Lekcija 6: Primjena Božije Riječi</p> <p>Lekcija 7 (7A): Radionica: primjena 7A Efez - I.S.B.</p>	<p>Lekcija 1: Uvod u evangelizam</p> <p>Lekcija 2, 3: Sastavljanje ličnog svjedočanstva</p>
4	4	5	3	7	3

Brojevi u zagradama () se odnose na dodatke

Primarno obrađuje fazu PRIDOBIJANJA ciklusa osnivanja crkve

PRIRUČNIK DVA Pregled

SOC Vizija (VI)	Crkva (CV)	Duhovni karakter (DK)	Molitva (MV)	Vođstvo (VO)	Kućne grupe (KG)	Metode studije Biblije (SB)	Evangelizam (EV)
<p>Lekcija 5: Biblijske osnove saturacionog osnivanja crkava</p> <p>Lekcija 6: Radionica: Istraživanje</p> <p>Lekcija 7: Mobiliziranje resursa kroz istraživanje</p>	<p>Lekcija 5: Priroda Crkve</p> <p>Lekcija 6 (6A): Grupne funkcije crkve</p> <p>6A: Krštenje u Novom Zavjetu</p> <p>Lekcija 7: Sastavljanje Izjave o svrsi crkve</p> <p>Lekcija 8 (8A): Filozofija misije osnivanja crkava</p> <p>8A: Razvijanje filozofije misije osnivanja crkava</p>	<p>Lekcija 6: Živjeti kao sinovi a ne kao siročad</p> <p>Lekcija 7 (7A): Učiti da budemo sinovi</p> <p>7A: Siročad protiv sinova</p>	<p>Lekcija 4: Koncert molitve: bogoslužjenje i meditacija</p>	<p>Lekcija 1 (1A): Biblijski principi vođstva</p> <p>1A: Vođstvo-proučavanje specifičnih slučajeva</p> <p>Lekcija 2 (2A): Profil vođe</p> <p>2A: Voda</p>	<p>Lekcija 1: Funkcije i dobrobiti kućnih grupa</p> <p>Lekcija 2 (2A, 2B): Principi vođstva kućnih grupa</p> <p>2A: "Razbijači leda" u kućnim grupama</p> <p>2B: Primjeri Aktivnosti</p> <p>Lekcija 3 (3A): Započinjanje kućne grupe</p> <p>3A: Obrazac za planiranje</p> <p>Lekcija 4 (4A): Evangelizam u kućnim grupama</p> <p>4A: O "Oikos"-u</p> <p>Lekcija 5: Demonstracija u kućnim grupama</p> <p>Lekcija 6: Filozofija misije kućnih grupa</p>	<p>Lekcija 8 (8A): Različiti načini upotrebe induktivnih studija Biblije</p> <p>8A: Biografska studija – Barnaba</p> <p>Lekcija 9 (9A, 9B): Vođenje induktivnih studija Biblije</p> <p>9A: Studija: Matej 20:17-28</p> <p>9B: Studija: Luka 15: 1-7</p> <p>Lekcija 10,11 (10A): Radionica Vođenje induktivnih studija Biblije</p> <p>10A: Odlomci za ISB</p>	<p>Lekcija 4 (4A): Evangelizam i osnivanje crkava</p> <p>4A: Procjena strategije evangelizacije</p> <p>Lekcija 5 (5A, 5B): Barijere za efikasan evangelizam</p> <p>5A: "Crkva u svim narodima"</p> <p>5B: Odogovaranje na uobičajene prigovore</p> <p>Lekcije 6, 7 (6A, 6B, 6C): Proces konverzije</p> <p>6A: Profil osoba za evangelizaciju</p> <p>6B: Tri Principa</p> <p>6C: Razmatranje Isusovog pristupa</p>

Brojevi u zagradama () se odnose na dodatke

Primamo obrađuje fazu **USTANOVLJAVANJA** ciklusa osnivanja crkava

PRIRUČNIK TRI Pregled

SOC Vizija (VI)	Crkva (CV)	Duhovni karakter (DK)	Molitva (MV)	Vođstvo (VO)	Kućne grupe (KG)	Evangelizam (EV)	Obuka učenika (OU)	Duhovni rat (DR)
<p>Lekcija 8: Prvi napredak</p> <p>Lekcija 9: Elementi pokreta osnivanja crkava</p>	<p>Lekcije 9, 10: Crkva i duhovni darovi</p> <p>Lekcija 11: Socijalna dinamika crkve</p>	<p>Lekcije 8,9: Zakon i Evanđelje</p> <p>Lekcija 10 (10A): Pokajanje kao način života 10A: Mjesto grešnika</p>	<p>Lekcija 5: Molitva i post</p> <p>Lekcija 6, 7: Koncert molitve: molitva za širenje Evanđelja</p>	<p>Lekcija 3: Sfere vođstva</p> <p>Lekcija 4: Uvod u timski rad</p> <p>Lekcija 5: Razvoj tima</p>	<p>Lekcija 7 (7A): Dinamika diskusije u kućnim grupama 7A: Pitanja za diskusiju</p> <p>Lekcija 8: Briga za ljude u kućnoj grupi</p> <p>Lekcija 9: Obuka novih vođa kućnih grupa</p>	<p>Lekcija 8: Evangelizam poznatih</p>	<p>Lekcija 1: Uvod u obuku učenika</p> <p>Lekcija 2(2A): Vaša uloga u obuci učenika 2A: karakteristike kršćanske ljubavi</p> <p>Lekcija 3(3A): Znajite svoj cilj, znajite svoje ljude 3A: Vjera, nada i ljubav</p> <p>Lekcija 4(4A): Pomaganje u duhovnom rastu učenika 4A: Procjena potrebe duhovnog rasta</p> <p>Lekcija 5(5A): Oblici obuke učenika 5A: Plan obuke učenika</p>	<p>Lekcija 1: Razumjevanje ovozemaljskog pogleda na svijet</p> <p>Lekcija 2 (2A): Dinamika duhovnog rata 2A: Studija: Efežanima 4:17-5:21</p> <p>Lekcija 3 (3A, 3B): Duhovne bitke 3A: Studija Biblije 3B: Proučavanje različitih slučajeva širom svijeta</p>
2	3	3	3	3	3	1	5	3

Brojevi u zagradama () se odnose na dodatke

Primarno obrađuje fazu **OBUKE** ciklusa osnivanja crkava

PRIRUČNIK ČETIRI Pregled

SOC Vizija (VI)	Crkva (CV)	Duhovni karakter (DK)	Molitva (MV)	Vođstvo (VO)	Kućne grupe (KG)	Obuka učenika (OU)	Upraviteljstvo (UP)	Porodica (PO)
<p>Lekcija 10 (10A,10B): Strateške komponente pokreta osnivanja crkava</p> <p>10A: Vjera i poslušnost protiv straha i nevjere</p> <p>10B: Stvari koje promoviraju prirodni rast</p> <p>Lekcija 11: Znaci pokreta</p> <p>Lekcija 12: Staranje unutar pokreta</p>	<p>Lekcija 12: Dinamika crkve u razvoju</p> <p>Lekcija 13: Karakteristike rastućih crkava</p> <p>Lekcija 14: Crkvena uprava i crkvene službe</p>	<p>Lekcija 11: Ljubav kao osnova službe</p> <p>Lekcija 12: Razumjevanje Očevog srca</p> <p>Lekcija 13: Milost je za ponizne</p>	<p>Lekcija 8,9: Koncert molitve: moliti biblijski</p>	<p>Lekcija 6 (6A): Služeće vođstvo</p> <p>6A: Lista provjere za vođu</p> <p>Lekcija 7: Dinamika vođstva</p> <p>Lekcija 8: Stilovi interakcije</p> <p>Lekcija 9: Potrebe vođstva</p> <p>Lekcija 10 (10A): Obuka novih vođa</p> <p>10A: Kvaliteti koje treba podržati kod novih vođa</p>	<p>Lekcija 10: Diskusija o pitanjima i problemima kućne grupe</p> <p>Lekcija 11: Multiplikacija kućne grupe</p>	<p>Lekcija 6: Radionica: Obuka učenika</p>	<p>Lekcija 1: Uvod u upraviteljstvo</p> <p>Lekcija 2: Finansijsko upraviteljstvo</p> <p>Lekcija 3: Raspoređivanje vremena</p> <p>Lekcija 4: Proces strateškog planiranja</p> <p>Lekcija 5: Radionica: Proces strateškog planiranja</p>	<p>Lekcija 1: Biblijske uloge porodice</p> <p>Lekcija 2: Roditeljstvo</p>
3	3	3	2	5	2	1	5	2

Brojevi u zagradama () se odnose na dodatke

Primarno obrađuje fazu **UMNOŽAVANJA I POKRETA** ciklusa osnivanja crkava

PRIRUČNIK PET Pregled

SOC Vizija (VI)	Crkva (CV)	Duhovni karakter (DK)	Molitva (MV)	Vođstvo (VO)	Kućne Grupe (KG)	Propovjedanje (PR)	Porodica (PO)
<p>Lekcija 13: Vizija i sklapanje</p> <p>Lekcija 14: Mobilizacija</p> <p>Lekcija 15: Naredni koraci</p> <p>Lekcija 16: Obuka kao dio pokreta osnivanja crkava</p> <p>Lekcija 17: Mobilizacija vođa kroz nacionalnu inicijativu</p>	<p>Lekcija 15: Crkvena disciplina</p> <p>Lekcija 16: Zajedničko bogoslužje u lokalnoj crkvi</p> <p>Lekcija 17: Kako voditi zajedničko bogoslužje</p> <p>Lekcija 18: Lokalna crkva i veće Tijelo Kristovo</p> <p>Lekcija 19: Istorijski uticaj crkve u BiH (istorija crkve u državnom kontekstu)</p>	<p>Lekcija 15: Služba pomirenja</p> <p>Lekcija 16: Moralni integritet osnivača crkava</p>	<p>Lekcija 10: Održavanje molitve za pokret osnivanja crkava</p> <p>Lekcija 11, 12: Koncert molitve: Izražavanje zahvalnosti Bogu za Njegovu vjernost</p>	<p>Lekcija 11: Poslanje vođa</p> <p>Lekcija 12: Pokret vođstva 12A: Vođe pokreta</p>	<p>Lekcija 12: Grupe koje vrše saturaciju kroz lokalne crkve</p> <p>Lekcija 13 (13A): Nadgledanje grupa 13A: Finalni korak</p>	<p>Lekcija 1: Biblijsko propovjedanje I: Razumjevanje poruke</p> <p>Lekcija 2: Biblijsko propovjedanje II: Razumjevanje auditorija</p> <p>Lekcija 3: Biblijsko propovjedanje III: Razumjevanje samog sebe</p>	<p>Lekcija 3: Misija u porodici</p>
5	5	2	3	2	2	3	1

Brojevi u zagradama () se odnose na dodatke

UKUPNO PREDVIDENIH ČASOVA: 127

SOC VIZIJA

SOC VIZIJA

1

LEKCIJA

"Ž" razmišljanje

ŠTA BOG ŽELI?

Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da naglasi ulogu koju vizija igra u ciklusu osnivanja crkve.

Glavne tačke

- "Ž" razmišljanje uključuje razmatranje onoga što Bog želi postići za Svoju slavu u bilo kojoj regiji.
- Saturaciono osnivanje crkava (SOC) (ili "ispunjenje cijele zemlje crkvama", saturacija = zasićenje, ispunjenje, op.prev.) ispunjava Veliko poslanje kroz osnivanje crkava na takav način da svaki čovjek, žena i dijete ima priliku da prihvati ili odbije Evanđelje kroz svjedočanstvo lokalne crkve.

Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Imati viziju za doseganje svijeta, svoje nacije, svoje regije, grada, sela i naselja Evanđeljem.
- Znati da je Božja volja da svaki čovjek, žena i dijete čuje i razumije Evanđelje i da ima priliku prihvatiti Isusa Krista kao svog ličnog Gospodara i Spasitelja.
- Osnivati crkve sa "Ž" razmišljanjem ili kraj-rezultat vizijom (rezultat vidljiv na kraju).

Sugestije vođama obuke

"Ž" razmišljanje prenosi ideju vizije koju Bog *na kraju* želi za naciju, regiju, grad, selo, ili naselje, tj. da svaki čovjek, žena i dijete čuje i razumije Evanđelje i da ima priliku prihvatiti Isusa Krista kao svog ličnog Gospodara i Spasitelja. Razmotrite kako najjasnije prenijeti ideju o kraj-rezultat viziji u vašem kulturnom kontekstu.

UVOD

Ako bi se kršćanske vođe zapitale "Koji je konačan kraj prema kojem Bog radi u istoriji?" ili "Šta Bog želi za ljude u mjestu u kojem ga ja služim?"... kako bi to uticalo na način njihovog služenja tamo? Odgovori na ova pitanja bi trebali opisati viziju i definisati zadatke njihovih službi.

I. ŠTA JE "Ž" RAZMIŠLJANJE?

Koji je konačni kraj prema kojem Bog radi? Odgovor možemo nazvati "Ž"—krajnji rezultat koji Bog na kraju želi za naciju, regiju, grad, selo, ili naselje. Raditi prema tom kraju znači tačno znati šta je "Ž". Biblija jasno saopštava da je Božija ljubav za cijeli svijet (Iv. 3:16). U pismima Timoteju, Pavle naglašava potrebu molitve za sve ljude jer "To je dobro i ugodno pred Bogom, Spasiteljem našim, koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do potpune spoznaje istine." (1Tim 2:3-4). Petar takođe piše o ovome "nego vas [Gospodin] strpljivo podnosi jer neće da se iko izgubi, nego da svi pristupe obraćenju" (2Pt 3:9).

Ako Bog želi da svi ljudi pristupe obraćenju, zar ovo ne bi trebala biti vaša želja takođe? Da li mi uopšte možemo biti upotrijebljeni od Boga da pokrenemo ostale prema ovom kraju? Šta bi se desilo kada bi svi kršćani u državi, regiji, gradu, selu, ili čak i naselju bili potpuno ubjeđeni da Bog želi da svako tu upozna Njega i da vidi kršćane koji žive kao Krist u njihovoj sredini? (1Pt 2:12).

Sveto Pismo indicira da neće svi biti spašeni. Samo naš suvereni Bog zna ko će biti spašen. Zadatak Crkve je da osigura da svako ima priliku čuti Evanđelje.

Prije nego što nastavite, postavite sebi ova pitanja:

- Šta Bog želi za _____? (moju naciju, regiju, grad, selo, ili naselje). Napišite odgovor u nekoliko rečenica.

- Kako moj gore navedeni odgovor utiče na moju službu? Da li ono što ja sada radim oslikava ono što vjerujem da Bog želi?

Jednostavno je vidjeti kako "Ž" razmišljanje efektivno opisuje viziju i definiše zadatke za bilo koju službu.

II. SATURACIONO OSNIVANJE CRKAVA

Da bi se došlo do "Ž" saturacija se mora desiti. Pod "saturacijom" mi mislimo da je misija crkve da dosegne "svaku osobu," "bilo koga," "i svakoga" kao što je rečeno u 1. Timoteju i 2. Petrovoj. Ovi odlomci jasno govore da Bog želi da svaki čovjek, žena i dijete čuje i razumije Evanđelje i da ima priliku da potpuno sluša Isusa kao svoga Gospodara i Spasitelja. Važan dio kršćanskog života je biti dio lokalne crkve gdje se vjeruje i naučava Božija riječ.

Saturaciono osnivanje crkava (SOC) je u osnovi biblijska ideja. Ono ispunjava Veliko poslanje kroz osnivanje crkava na takav način da svaki čovjek, žena i dijete ima priliku da prihvati ili odbije Evanđelje kroz svjedočanstvo lokalne crkve. SOC je vizija, strategija i misija ispunjavanja nacija, regija, gradova, sela i naselja crkvama koje će donijeti Evanđelje svakoj osobi na njihovom jeziku i kroz njihovu kulturu.

Saturaciono osnivanje crkava ispunjava Veliko poslanje kroz osnivanje crkava na takav način da svaki čovjek, žena i dijete ima priliku da prihvati ili odbije Evanđelje kroz svjedočanstvo lokalne crkve.

A. Da li je realno očekivati "Ž"?

Pored činjenice da Bog želi "Ž" više nego što to mi želimo, uzbuđujuće je to da Sveto pismo jasno obećava da će se "Ž" desiti. Obećanje da će Bog saturirati (zasititi) svijet znanjem o Sebi i Svojoj slavi je zapisano u Izaiji 11:9, "zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora."

U knjizi Otkrivenja, apostol Ivan je vidio viziju nebesa iz koje mi saznajemo o konačnom rezultatu svog Božijeg rada u svijetu, "Ž" prema kojem istorija ide. Ivan opisuje viđenje mnoštva ljudi iz svake nacije, plemena, puka i jezika koji obožavaju Gospoda (Otk 7:9)! Da, realistično je očekivati "Ž" od Boga.

B. Šta Bog kaže o "Ž"?

U jednom od najintimnijih momenata s Ocem, Isus je molio da bude jedinstvo među onima koji vjeruju u Njega, ". . . da **svijet upozna** da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio"

(Iv 17:23b). Isus je želio da svijet spozna ko je on bio! Ovo je "Ž"! On je ponovio ovaj zahtjev dvaput (Iv 17:21-23). Zamislite! Bog Sin u razgovoru s Bogom Ocem raspravlja o "Ž"! Jasno je da je "Ž" bitno Bogu.

C. Isus je podučavao učenike o "Ž"

Isus je učio učenike "Ž" razmišljanju, obećavajući da "... se prvo mora navijestiti Radosna vijest svim narodima" prije Njegovog povratka (Mk 13:10). On je također obećao da će Evanđelje saturirati nacije u Mateju 24:14 i Luki 24: 45-47.

III. NEKI OSNOVNI KORACI U NAPREDOVANJU DO "Ž"

"A" do "Z" su one stvari koje mi činimo u službi da bi se "Ž" moglo desiti. Sveto pismo nam daje neke osnove za "A" do "Z" faze koje se moraju desiti prije nego se "Ž" efektivno desi. Primjetite da se sve ovo odnosi na elemente "Ž". Držeći "Ž" uvijek na umu, pomaže nam da načinimo strateške odabire dok radimo na "A" do "Z".

A. Molitva

Na mnogo načina, jasno je uočljivo da je molitva osnovni dio posmatranja ispunjenja Božijih želja na zemlji. Pogledajte sljedeće reference:

- 2Ljet 7:14 Ako Božiji ljudi mole onako kako bi trebali, "Ž" će se desiti.
- Mt 9:38 Božijim ljudima je naređeno da mole tako da duhovni radnici mogu učestvovati u napredovanju ka "Ž".
- 1Tim 2:1-4 Božiji ljudi bi trebali moliti tako da mogu postojati uslovi za "Ž". Pavle je rekao Timoteju da bi crkve trebale moliti da vođe u društvu stvore odgovarajuće uslove za širenje Evanđelja.
- Otk 5:8-10 "Ž" je rezultat "molitvi svetaca".

B. Ljubav i jedinstvo

Kada je Isus rekao "Po ovome će svi ljudi znati...", on je govorio o ljubavi među kršćanima (Iv 13:35). On se postarao da bude jasno da "Ž" zahtjeva kvalitetne odnose. Samo kada mi vjernici volimo jedni druge, samo tada će ljudi znati da mi pripadamo Kristu. Brojčani rast čini da svijet vidi nas kao samo još jedan religijski pokret ako nam nedostaje ljubavi.

"...tako da svijet može znati da ste moji učenici..." zahtjeva da vjernici budu ujedinjeni kao što su Isus i Otac ujedinjeni. Dok Isus govori o svom jedinstvu s Ocem, on uvijek naglašava da je to odnos pun ljubavi i neraskidiva veza. On moli da naše jedinstvo bude model Jedinstva između Isusa i Oca, i da mi održimo tu neraskidivu vezu s njim (Iv 17:21,23).

C. Vizija

Kako stihovi navedeni ispod pokazuju, "Ž" je globalni zadatak i uključuje sve ljude svih nacionalnosti iz svih mjesta. "Ž" razmišljanje za bilo koje područje zahtjeva posmatranje cijelog svijeta onako kako to Bog čini.

- Zato što Bog voli sve ljude, On je poslao svoga Sina tako da "... da ne pogine ni jedan koji u njega vjeruje, već da ima život vječni" (Iv 3:16).
- Isus je žrtva pomirnice "... za grijeha cijeloga svijeta" (1Iv 2:2).
- Sveti Duh "... dokazuje svijetu krivicu" (Iv 16:7-11).
- Sveti Duh daje kršćaninu silu za svjedočenje "... sve do kraja zemlje" (Dj 1:8).
- Isus je naredio svojim sljedbenicima "... idite i učinite sve narode učenicima mojim!" (Mt 28:18-20).
- Isus je rekao da su mnogi spremni da ga prime "Žetve je mnogo..." (Mt 9:37).

D. Evangelizam

Da bi se "Ž" realizovalo, crkva mora slati evangeliste tamo gdje se nalazi malo vjernika ili ih nikako nema. "Ž" zahtjeva da ljudi idu onima koji nisu čuli Evanđelje i da im donesu poruku spasenja. Kao što Pavle piše ". . . Kako li će vjerovati u onoga za koga nisu čuli? Kako li će čuti bez propovjednika?" (Rim 10:14-15).

Kršćani moraju nastaviti da otkrivaju gdje Evanđelje nije bilo propovjedano, i ko ga još nije čuo u svakom selu, gradu, regiji i zemlji. Kako vjernici šire Evanđelje i osnivaju crkve u tim mjestima i među tim ljudima, "Vidjet će ga oni kojima nije navješten, razumjeće ga oni koji nisu čuli za njega" (Rim 15:21).

E. Osnivanje crkava

Da bi se "Ž" desilo, crkva mora biti svuda, pred očima svakome. Kroz crkvu, i vidljivi (fizički) i nevidljivi svijet (duhovno carstvo) će spoznati mnogoliku mudrost Božju (Ef 3:8-11). Kao Tijelo Kristovo, crkva je, doslovno, prisustvo Isusa Krista na zemlji. Kako Isus Krist zauzima prvo mjesto u životu crkve, tako svijet spoznaje da je On "Glava nad svim" (Ef 1:22-23).

Da bi se "Ž" desilo, Crkva mora biti svuda, pred očima svakome.

Po "kvi krsta" ljudi su pomireni s Bogom. U svojoj Crkvi, Isus Krist objedinjuje ljude koji bi inače bili razdvojeni "zidom neprijateljstva". Među ljudima koji su ranije živjeli u mržnji, ". . . da od dvaju naroda stvori, u sebi, jednoga novoga čovjeka, tvoreći mir. . ." (Ef 2:13-16).

Na isti način na koji ljubav i vjernost muža i žene može biti primjetna drugima u društvu gdje oni žive, tako i odnos između Isusa i njegove crkve je vidljiv (Ef 5:22-23).

U crkvi, kao i u tijelu, članovi su udruženi da služe "kao što svaki dio radi svoj posao". Rad Tijela uvijek ima za svrhu da učini Isusa poznatim. Kada se ovo desi, crkva "raste i izgrađuje se" (Ef 4:11-13). Potpuno odraslo tijelo je ono koje ima članove iz svake nacije (Otk 5:9-10).

IV. "Ž" RAZMIŠLJANJE REZULTIRA "Ž" AKCIJOM

A. "Ž" davanje

"Ž" razmišljanje zahtjeva "Ž" davanje. Pavle citira Isusove riječi kada podstiče efeške vođe u Miletu, "Veći je blagoslov davati nego primati" (Dj 20:35). Davanje je bitna služba crkve. Pavle je, govoreći s autoritetom apostola, komandovao crkvi u Korintu, ". . . istaknite se i u ovom djelu milosrđa" (2Kor 8:7).

Crkva koja daje ne samo da gomila za sebe kredit na nebeskom računu, nego i Bog ispunjava i sadašnje crkvene potrebe "prema svojim neiscrpnim bogatstvima". Blagosiljanjem djela davanja na nebu i na zemlji, Bog će osposobiti crkvu koja razmišlja na "Ž" način da obezbjedi finansijska sredstva za taj zadatak (Fil 4:15-19).

B. "Ž" strategija

Veliki vođa pokreta obnove, John Wesley je rekao, "U svakom djelu teži ka kraju". Primjenjujući "Ž" razmišljanje, misija ima veličanstven učinak. Na nesreću, mnoge sluge Božije vode svoju misiju na takav način da čak i ne razmišljaju o efektima svojih napora prema Božijem "Ž". Kada se ovo desi, jednostavno je upasti u 'kolosjek' i promašiti Božiji blagoslov. Ipak, krajnje pitanje "Šta Bog želi za mjesto gdje mu mi služimo?" može imati inspirišući efekat na Božije ljude. Kada se na to pitanje dadne odgovor, ono inspiriše vjeru i vodi do poboljšane misije za Boga.

Primjer "Ž" razmišljanja u Rumuniji.

Osnivač crkava iz Rumunije, Nelu Sofrac, je vidio da Bog želi više za njegov okrug, koji se zvao Alba Iulia, i onda je osnovao četiri crkve. Mogao je biti okupiran time i siguran u ostvarenju značajnog poduhvata osnivanja, vođenja i brige o zajednicama kao pastor ove četiri crkve, ali "Ž" razmišljanje ga je potaklo da ide dalje.

Shvatio je da je nemoguće njemu samom da dosegne svoj okrug, ali je znao da Bog želi da ispuni Alba lulia okrug crkvama koje propovjedaju Evanđelje i naučavaju Sveto pismo. Da bi se ovo efikasno izvelo, bilo je potrebno osnovati 500 crkava u Alba lulia. Nelu je počeo obučavati petnaest mladih ljudi iz njegove matične crkve i novih crkava koje je osnovao. On je podijelio svoju viziju s drugim pastorima koji su njegovu poruku u početku nerado prihvatili. Njegova supruga Dorina osnovala je molitvenu grupu s tri žene. S upornošću i vjerujući da Bog želi "Ž" za Alba luliu i da će zbog toga biti s Neluom u napredovanju prema ovom cilju, Dorina sada, kao rezultat te upornosti, vodi petnaest kućnih grupa čiji su članovi žene koje se mole za nove crkve, a Nelu vodi multi-crkveni interdenominacijski projekat doseganja ljudi za Gospoda koji se zove EVANGALBA. Ovaj pokret raste i osniva nove crkve u okrugu Alba lulie mobilizirajući postojeće crkve da se uključe u rad. Njihove glavne aktivnosti su molitva, obuka i evangelizacija, i osnivanje crkava.

Zajednice Alba lulie karakteriše molitva, ujedinjenost u viziji, rast u ljubavi, slanje evangelista i osnivanje crkava u njihovom okrugu. Pitanje davanja je počelo zauzimati svoje mjesto; iako sebe vide kao veoma siromašne, neki su uključeni u davanje takođe.

Neluovo "Ž" razmišljanje mu je dalo široku platformu koja se pruža preko cijele nacije. On obučava osnivače crkava i daje kršćanskim vođama u drugim okruzima Rumunije viziju za saturaciono osnivanje crkava. On se takođe nada poslanju van Rumunije kao međukulturelni misionar.

ZAKLJUČAK

Saturaciono osnivanje crkava je fokus "Ž" razmišljanja jer se samo kroz crkvu mogu ostali zadaci, kao što su molitva, ujedinjavanje u ljubavi, vizije, evangeliziranje i davanje, desiti širom svijeta. Zato što crkva mora dosegnuti svakoga, saturaciono osnivanje crkava mora biti vođeno "Ž" razmišljanjem. Bog želi "Ž" i kada crkva radi u skladu sa Božijom voljom, saturaciono osnivanje crkava će se ubrzati. Saturacija ili ispunjavanje zemlje (naroda) crkvama radi prema tome da svi ljudi čuju Evanđelje.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koja je razlika između "Ž" razmišljajućeg osnivača crkava i ostalih osnivača crkava?
- Da li se vi molite za cijele nacije? Regije? Gradove? Sela i naselja?
- Da li se molite za više radnika na Božjoj žetvi? Ako nam je Isus komandovao da molimo za ovo, hoće li biti vjeran da odgovori na molitve ako smo mi vjerni da molimo? Zašto ima premalo radnika?
- Da li ste spremni da volite braću iz drugih denominacija i da s njima radite prema "Ž", uprkos tome što oni imaju različita mišljenja u vezi sekundarnih pitanja? Da li će Isusova molitva za jedinstvo biti odgovorena ili je on molio uzalud? Da li ćete vi biti dio odgovora na njegovu molitvu?
- Da li ljudi iz svijeta vide vašu crkvu kao samo još jednu denominaciju ili religiju, ili kao ljude koji vole?
- Da li je vaša vizija da osnujete jednu crkvu ili da budete dio pokreta koji će ispuniti svijet crkvama koje propovjedaju Evanđelje?
- Da li ste primjerni u finansijskom davanju? Da li je vaša crkva primjerna u davanju? Da li vi podučavate o davanju? Ako ne, ako je davanje opisano u Svetom pismu, zašto vi tome ne podučavate druge?
- Da li je jedini cilj vašeg evangelizma da uvećate svoju crkvu ili u vaš cilj ulazi i osnivanje novih crkava?

PLAN AKCIJE

- Razvijte strategiju za saturaciono osnivanje crkava koje uključuje molitvu, jedinstvo i ljubav, viziju, evangelizam i osnivanje crkava i predstavite to Gospodu i bar još dvojici vjernika
- Razmislite o svom naselju, selu, gradu, regiji ili zemlji. Razmotrite svoje odgovore na pitanje "Šta Bog želi za _____?" Napišite tri stvari koje će vam pomoći da vidite "Ž" kako se dešava u vašoj regiji.

SOC VIZIJA

2

LEKCIJA

Veliko poslanje i osnivanje crkava

SATURACIONA OBUKA UČENIKA

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da prenese viziju za aktiviranje pokreta saturacionog osnivanja crkava u poslušnosti Velikom poslanju.

☞ Glavne tačke

- Razumjevanje Velikog poslanja je od presudnog značaja za saturaciono osnivanje crkava.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati zašto je Matej 28:18-20 poznat kao Veliko poslanje.
- Shvatiti kako to crkva ide i čini učenicima sve narode dok se umnožava.
- Shvatiti kako osnivanje crkava ispunjava Veliko poslanje.
- Razviti viziju za pokret saturacionog osnivanja crkava njegove/njene nacije.

UVOD

U Mateju 28:18-20, učimo da je ispred nas ambiciozan zadatak. Veliko poslanje je naredba koju treba izvršiti svaka generacija kršćana. Uz ovu naredbu, On obećava svoje prisustvo do ispunjenja zadatka. Ova naredba se zove Veliko poslanje zbog veličine zadatka koji Isus daje svojim sljedbenicima da izvrše.

I. RAZUMJEVANJE VELIKOG POSLANJA

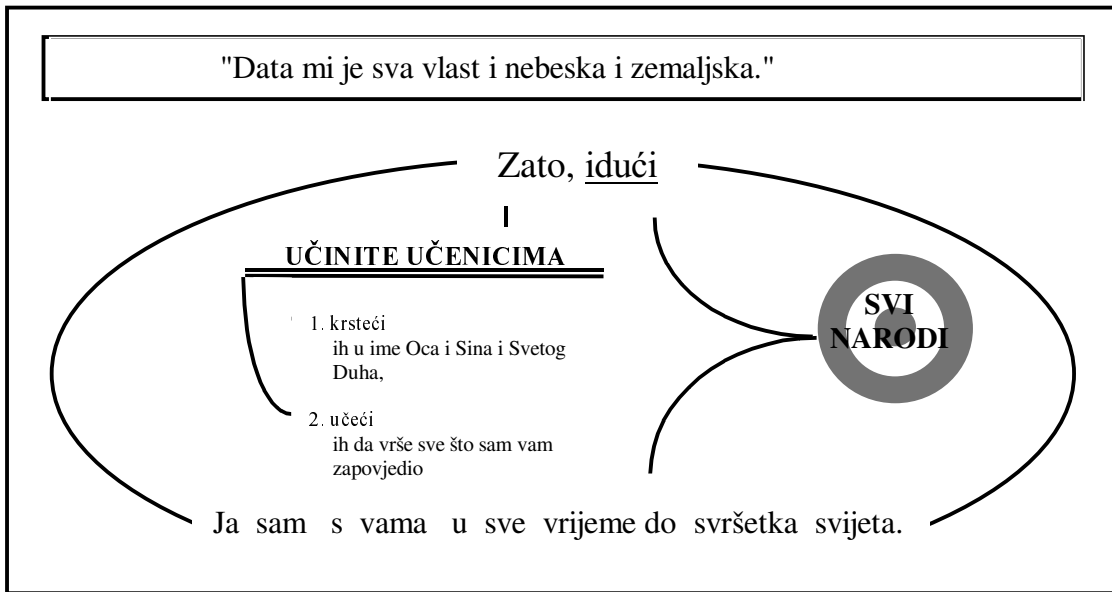
U Velikom poslanju, Isus jasno izlaže namjenu svoje crkve do svog povratka. Ove riječi su veoma važne i zahtjevaju pažljivo razmatranje. Ispod je doslovni prevod Mateja 28:18-20 sa grčkog izvornika

*"Data mi je **sve** vlast na nebu i na zemlji. Zato, idući, učinite učenicima sve narode, krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da drže **sve** što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka".*

U Velikom poslanju, Isus jasno izlaže namjenu svoje crkve do svog povratka.

Centralni i najbitniji izraz u Velikom poslanju je "učinite učenicima". Kao jedini glagol u imperativu u Velikom poslanju, izražava do krajnosti želju koju Isus ima za svoje učenike. Obuka učenika je onda srce Velikog poslanja. Dva druga glagola, oba u participiju, "krsteći" i "učeći", sa svojim kompletnim frazama, proširuju i objašnjavaju osnovnu akciju "činite učenicima". Čin obuke učenika kroz krštenje i podučavanje ima objekat koji je iznesen u frazi "sve narode". Naredba pretpostavlja da onaj ko obučava učenike čini to "idući". Štaviše, obećanje da je Isus s onima koji čine ove stvari "i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka" okružuje cijelu naredbu.

Slika 2.1 Veliko poslanje



A. Zadatak: učinite učenicima

Glavni naglasak Velikog poslanja je na centralnoj naredbi "učinite učenicima". Glavni zadatak Crkve je onda, učiniti ih učenicima, ne samo obraćenicima. Dva podređena participa otkrivaju bitne aspekte procesa obuke učenika.

1. Krštenje - 'okretanje Kristu'

Krštenje je javno svjedočanstvo u vezi obraćenja, ukazuje da je neko bio evangeliziran. Da bi osoba postala sljedbenik Isusa Krista, on ili ona se mora pokajati i vjerovati (Mk 1:15; Dj 20:21). Krštenje je znak i pečat regeneracije, oprosta grijeha i novog života u Kristu (Tit 3:5; Mk 1:4, Rim 6:3-4).

Veliko poslanje ukazuje da je krštenje 'u' Trojstvo. Iz ovoga mi saznajemo nešto novo o prirodi novog identiteta učenika. Jedan od zapanjujućih kvaliteta Trojstva je zajedništvo koje Otac, Sin i Duh imaju. Na sličan način, vjernik je kršten u crkvenu zajednicu; zajednicu za koju Isus želi da ima istu vrstu jedinstva (Iv 17) kao Trojstvo.

2. Podučavanje - 'postajati kao Krist'

Nakon obraćenja, novi učenici moraju biti podučeni o tome koga su oni odlučili slijediti. Obraćanje podrazumjeva blizak odnos sa Bogom. Nama je naredeno da obučavamo obraćenike da budu "sljedbenici" ili "učenici" Isusovi, učeći ih da izvršavaju njegove komande.

Zadatak je crkve da podučava o poslušnosti Kristu. Primjetite da stih ne govori da je cilj podučavati zapovjedima, nego da je cilj **podučiti poslušnosti** – svemu što je Isus naredio. Ovo znači da crkve moraju podučavati poslušnosti potpunoj volji Kristovoj, ne izostavljajući ništa. Djelimična poslušnost, koja tako lako može postati norma, nije dovoljna. Radije, moramo stalno čitati Pismo, pitajući se "Da li smo poslušni svemu što piše ovdje?" i "Kako možemo izvršavati svaku komandu vjernije?" Podučavanje potpunoj poslušnosti je stalan proces. Primjetite da to nije privremena obaveza koja prethodi krštenju, nego u tekstu, ono slijedi nakon krštenja i nastavlja se kroz život vjernika.

B. Doseg: SVI

Veliko poslanje nije bilo samo privremeni plan samo za one koji su to prvi čuli. Ponavljanje riječi "Sve" indicira njenu dalekosežnu primjenu.

1. Osnova komande je Kristov autoritet.

Isus izjavljuje svoj uzvišeni status u univerzumu prije poslanja svojih učenika. Kada se neko od autoriteta pozove na svoj čin prije izdavanja zapovjedi, time onda naglašava važnost komande. Zato, svi oni koji priznaju autoritet Isusa Krista moraju izvršavati Veliko poslanje.

Isus Krist je glava Crkve (Ef 1:22-23). Oni ljudi koji priznaju njegov autoritet kao glave Crkve čine njegovo tijelo, Crkvu. Zadatak stvaranja učenika nije samo zadatak evangeliste; to je zadatak svih koji se pokoravaju suverenom autoritetu Isusa. Veliko poslanje daje vjernicima veliki osjećaj svrhe.

2. Postava komande je „idući“

Izvorni grčki izraz za ‘idući’ može lako biti preveden kao ‘dok idete’ ili ‘dok ste otišli’ (“usput”, “radite dok idete”, op.prev.). Pretpostavlja da oni koji su poslušni Velikom poslanju “idu”. U kontrastu sa “dolazeći” u jeruzalemski hram da vidimo Božju slavu, mi idemo sa Božijom slavom unutar nas (2Kor 3:18). Isus nije načinio učenike u sterilnoj izolaciji učionice, nego u kontekstu samog življenja. Misija crkve treba da bude i aktivna – odlazeći u svijet, umjesto da svijet dolazi k njoj.

Isus je jasno rekao da je njegova namjera da dobra vijest dosegne sve narode (Mt 24:14). U paralelnim odlomcima o Velikom poslanju (Lk 24:47 i Dj 1:8) čitamo da je širenje Crkve trebalo početi u Jeruzalemu. Ipak, kako su apostoli koje je Isus poslao ostali u Jeruzalemu, izgleda kao da je rana crkva imala vrlo malo misionarske vizije do Djela 8. Rana crkva, čini se, jedino je razumjela riječi “počevši u Jeruzalemu”, a ne riječi “svim narodima”.

Idući zbog progonstva

Isus će upotrijebiti svoj suvereni autoritet da izazove da crkva ide narodima ako je to neophodno. Nakon perioda progonstva i Stjepanovog mučeništva, Crkva je počela da pronosi Evanđelje dalje nego ranije. Djela 8:1 bilježe, “*Onog istog dana nastade velik progon Crkve u Jeruzalemu, te se svi kršćani, osim apostola, raspršiše po krajevima judejskim i samarijskim.*” Djela 11:19-20 bilježe da su oni koje je raspršilo progonstvo što je izbio zbog Stjepana, počeli propovijedati kada su stigli do Fenicije, Cipra i Antiohije, ali nikome drugome sem Židovima. *Isus je dozvolio progonstvo da bi uzrokovao da kršćani rade*, u odgovoru na krizu, ono što su trebali raditi na njegovu komandu.

Idući zbog poslušnosti

U Djelima 13:1-3, crkva u sirijskoj Antiohiji je bila poslušna Velikom poslanju. Po vođstvu Duha Svetog, oni su poslali Pavla i Barnabu na Kipar, gdje su “*propovjedali riječ Božiju u židovskim sinagogama*” (Dj 13:4-5). Odlazeći s Kipra, Pavle i njegovi suputnici su mnogo putovali prije povratka u Antiohiju (Dj 13:6).

Bog je Crkvi dao odgovornost navještanja Dobre vijesti. Kako Pavle piše Crkvi u Korintu, “A ovo sve dolazi od Boga koji nas je po Kristu pomirio sa sobom i povjerio nam službu pomirenja, kao što je sigurno da Bog bijaše onaj koji je u Kristu pomirio svijet sa sobom, koji nije uračunao ljudima njihovih prekršaja i koji je stavio u nas riječ pomirenja” (2Kor 5:18-19). Kao i crkva u sirijskoj Antiohiji, Crkva bi trebala dosezati narode u poslušnosti, ali ako Crkva nije poslušna, Isus koristi krize da bi izvršio svoj posao.

3. Meta komande je “svi narodi”.

Fraza “svi narodi” stoji u direktnom kontrastu sa zadnjim zapisom o Isusu kako šalje svoje učenike, kada su meta bile izgubljene ovce Izraela (Mt 10:5,6). Ovdje smo mi pozvani da odnesemo Evanđelje svim narodima s obzirom da je Isus svojom krvlju kupio ljude “*od svakog plemena, jezika, puka i naroda*” (Otk 5:9). Apostol Ivan je imao privilegiju da vidi ovu zapovjed izvršenu u svojoj viziji nebesa koja je uključivala ljude iz svakog naroda koji su obožavali Gospoda (Otk. 7:9).

- Sav autoritet
- Sve narode
- Sve stvari
- Svi dani

Šta je narod? Grčka riječ za narode u ovom tekst je riječ *ethnos*¹. Ovo je riječ koja je korijen riječi "etnički". Etnička grupa je grupa ljudi ujedinjena svojim jezikom, kulturom i običajima. Jedna zemlja može imati nekoliko etničkih grupa unutar svojih granica. Da bi pokret saturacionog osnivanja crkava bio uspješan, često nekoliko nacija (*ethnos*) unutar jedne zemlje mora biti dosegnuto (evanđeljem, op.prev.). Svaka etnička grupa mora biti dosegnuta u svom vlastitom jeziku i prema svojoj kulturi i običajima ako želimo biti poslušni Velikom poslanju time što ćemo odnijeti evanđelje 'svim narodima'.

4. Trajanje komande je "do svršetka vijeka"

Riječima "do svršetka vijeka", Isus pokazuje da su ova uputstva namijenjena cijeloj Crkvi do njegovog dolaska, a ne samo dvanaestorici učenika. Mi treba da ustrajemo u ove tri stvari "do kraja vijeka" tj. dok se Isus ne vrati po svoju Crkvu. U to doba, propovijedanje Krista će biti *dovršeno svemu svijetu, svim narodima za svjedočanstvo* (Mt 24:14).

C. Obećanje

Učiniti učenicima sve narode može izgledati kao prevelik zalogaj. Ipak, dok idemo i činimo učenicima sve narode, možemo to činiti s pouzdanjem (u Krista, op.prev). Sigurni smo u krajnji uspjeh zato što Krist sada ima **svu vlast** i što je obećao biti s nama **u sve dane** do svršetka vijeka. Krist lično je garancija uspjeha, dok mi ostajemo u njemu, oslanjajući se na njegov autoritet i prisustvo (Iv 15:4-17). Isus daje svojoj Crkvi i glavni zadatak do njegovog povratka i obećanje po kojem je uspjeh zagarantovan!

Isus daje svojoj Crkvi i glavni zadatak do njegovog povratka i obećanje po kojem je uspjeh zagarantovan!

U ostatku Novog Zavjeta vidimo kako je rana crkva životom dokazivala svoju poslušnost ovoj komandi. Apostol Pavle je boraveći u zatvoru pisao sa sigurnošću crkvi u Filipima (Fil 1:6) "Siguran sam u ovo isto da će onaj koji je počeo dobro djelo među vama dovršiti ga do dana Krista Isusa". Zbog toga što je prepoznao da Bog radi i da Božiji Duh živi u svim vjernicima i zajednici koja vjeruje, on je znao da njegov rad nije uzaludan. To je dobra vijest za sve nas dok mi razmatramo kako izvršiti Veliko poslanje.

II. VELIKO POSLANJE I SATURACIONO OSNIVANJE CRKAVA

Saturaciono osnivanje crkava ispunjava direktive i ciljeve Velikog poslanja. Prema Mateju 24:14, Marku 13:10, Luki 24:45-47 i Djelima 1:8, Veliko poslanje će biti ispunjeno kada bude učenika u svakom narodu. Kako se osnivaju crkve u svakom narodu, učenici se obučavaju iz tog naroda.

A. Veliko poslanje i svrha crkve

Ispunjavanje Velikog poslanja je zadatak CRKVE. Crkva ne postoji da bi služila samoj sebi, niti da proslavi svoje vlastite programe, nego da odnese Evanđelje "svim narodima". Napor crkve da dosegne narode nije samo jedna od misija; to je njen razlog postojanja. Crkva bi trebala rasti kroz evangelizam i umnožavati se kroz osnivanje crkava tako da sve više i više ljudi postanu Isusovi učenici. Programi i misije crkve bi trebali biti procjenjeni i razvijeni prema tome koliko dobro oni služe svojoj svrsi. Da li oni rezultiraju onom vrstom činjenja učenika koju je Isus imao na umu kada je dao Veliko poslanje?

Crkvene vođe bi trebali osposobiti članove da ispune Veliko poslanje obučavajući ih da dijele svoju vjeru s izgubljenima izlažući ih stvarnostima misije i dajući im viziju za molitvu i finansijsko davanje za potrebe žetve. Crkvene vođe često postanu toliko preokupirane provođenjem vlastite misije da zanemare obuku drugih za to isto. Ipak, kroz obuku, na ispunjavanju misije mogu raditi mnogi, nasuprot samo jednog. Zapamtite da je Isus povjerio svoju poruku i svoju misiju svojim učenicima i, čineći tako, umnožio uticaj svoga rada.

¹ εθνοσ

B. Veliko poslanje i osnivanje crkava

Ako je srž Velikog poslanja činjenje učenika od svih naroda, onda mi kontinuirano moramo tražiti najbolje metode da ovo i ostvarimo. Nakon svega, mnogi su posvetili svoje živote ispunjenju Velikog poslanja. Razumno je uporediti nekoliko misijskih metoda izvršavanja Velikog poslanja. Da li svaka od njih odražava principe koji se traže Velikom poslanjem? Da li one poštuju sve namjere Velikog poslanja? Koje metode najbolje čine učenike po Velikom poslanju? Da bismo pomogli u pronalaženju odgovora, pogledaćemo tri metode misije kako bi vidjeli kako se one odnose prema ispunjenju Velikog poslanja.

Prva metoda za usporedbu će biti ustanovljena crkva. Za svrhe ove lekcije, "ustanovljena" crkva će biti definisana kao ona koja je starija od 10 godina. Drugi metod se zove "vancrkveno dosezanje". Vancrkveno dosezanje je termin koji se koristi kako bi opisali bilo koji necrkveno orjentisani evangelistički napor kao što su tradicionalni evangelizacijski skupovi, radio evangelizam, itd. Ključna ideja je da je ovo tip evangelističkog dosezanja koje ne potiče iz crkve i nije orjentisan (ne baš uvijek) prema lokalnoj crkvi. Treća metoda koju ćemo istražiti je novi začetak crkve. Pod osnivanjem crkava mi podrazumjevamo uspostavljanje kontakata, vođenje ljudi do pokajanja, podučavanje obraćenika, krsteći ih i započinjući službe obožavanja koje će rezultirati nastankom zajednica koje će ispuniti novozavjetne funkcije za sljedbenike Isusa.

Slika 2.2 Veliko poslanje i osnivanje crkava

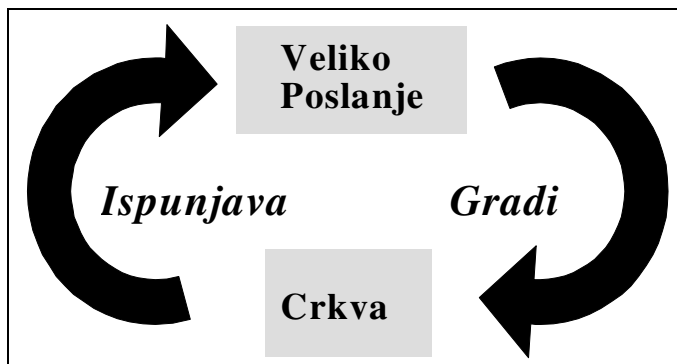
VELIKO POSLANJE <i>Principi:</i>	EVANGELIZAM <i>"Krštenje" Okretanje ka Kristu</i>	PODUČAVANJE <i>"Podučavanje poslušnosti" Postajati kao Krist</i>	Rezultat: <i>"STVARANJE UČENIKA"</i>
Ustanovljena crkva	NE UVIJEK	DA	MOŽDA...
Vancrkveni evangelizam	DA	NE UVIJEK	MOŽDA...
Osnivanje crkava	DA	DA	DA!!

Kao što se vidi na slici 2.2, upoređivanje ove tri metode otkriva da osnivanje crkava najbolje ispunjava Veliko poslanje. Ustanovljene crkve često naglašavaju učenje bez efektivnog stvaranja novih obraćenika, dok vancrkveni evangelizam stvara obraćenike ali često bez dovoljnog naglaska na podučavanju (naravno da postoje izuzeci u oba slučaja). Osnivanje crkava, ipak, kombinuje oba ova elementa, stvarajući nove obraćenike i potom obezbjeđujući prirodnu sredinu za njihovo učenje.

Očigledno, mnoge metode se koriste kako bi se izvršilo Veliko poslanje, od kojih svaka može biti poređena s osnivanjem crkava. Primjeri navedeni iznad su jednostavno upotrijebljeni kako bi se naglasila činjenica da osnivanje crkava potpuno ispunjava i principe i namjere Velikog poslanja dok činimo nove učenike kroz evangelizam i učenje. Druge metode su na raspolaganju, ali osnivanje crkava zaslužuje rastuće interesovanje zbog činjenice da ono najbolje utjelovljuje Veliko poslanje koje nam je dato od našeg Gospoda.

Osnivanje crkava zaslužuje rastuće interesovanje zbog činjenice da ono najbolje utjelovljuje Veliko poslanje koje nam je dato od našeg Gospoda.

Slika 2.3 Veliko poslanje i Crkva



ZAKLJUČAK

Veliko poslanje je zapovijed da činimo učenicima dok krstimo nove obraćenike i podučavamo ih poslušnosti Kristu. Naš zadatak uključuje *odlazak* u svijet kako bi učinili učenicima ljude iz svih etničkih grupa, a ne *čekanje* da oni dođu nama. Naše ovlaštenje i pouzdanje je u Kristu lično, koji je obećao da će biti s nama dok zadatak ne bude obavljen.

Crkva postoji kako bi činila učenike u svim narodima i tako ispunila zadatak koji je Krist dao. Svi misijski programi i naponi bi trebali na neki način doprinijeti ovom cilju. Veliko poslanje će biti izvršeno dok Crkva priznaje autoritet Isusa Krista i poslušna je zadatku koji nam je on dao.

Crkva u osnivanju ispunjava naredbu da "činimo učenicima" kroz evangelizam koji rezultira obraćenjima, koja su potom praćena učenishtvom i obukom novih vjernika. Crkve koje razumiju svoju svrhu i razlog za postojanje će započeti nove crkve sa istim razlogom za postojanje, i čineći to obezbjeđiće sredstvo da se dosegnu "svi narodi" Evanđeljem. Osnivači crkava i svi oni koji su uključeni u osnivanje novih crkava su u veoma jedinstvenoj i strateškoj misiji, s obzirom da to tako potpuno utjelovljuje principe koji se podučavaju u Velikom poslanju. Jednostavno rečeno, osnivanje crkava je najbolji metod za ispunjavanje Velikog poslanja.

Naš zadatak uključuje odlazak u svijet kako bi učinili učenicima ljude iz svih etničkih grupa, a ne čekanje da oni dođu nama.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Da li ste prihvatili autoritet Krista time što izvršavate Veliko poslanje? Da li vaša crkva razumije autoritet Kristove komande "idući učinite sve narode učenicima mojim?" Da li su oni vođeni ovom svrhom?
- Kako možete pomoći u aktiviranje vaše crkve kako bi ispunili Veliko poslanje?
- Da li vaša crkva odgovara na Gospodinov autoritet time što čini učenicima vaš narod a i ostale?
- Da li će Isus koristiti progonoštvu, ekonomsku krizu, i/ili poslušnost kako bi ispunio Veliko poslanje?
- Da li ste odabrali da "idete" iz poslušnosti, ili čekate na krizu?
- Da li fokusirate svoju crkvu u osnivanju na činjenje sljedbenika Isusa, ili na unapređivanje svoje denominacije?
- Da li vi i oni koje obučavate imate viziju za doseganje svih naroda?
- Da li obučavate ljude za praktičnu poslušnost, ili je vaše obučavanje uglavnom teoretsko?

PLAN AKCIJE

Osnujte i podučavajte grupu ljudi u vezi molitve za vaš i za druge narode, počnite davati novac domaćim i stranim misijama, i počnite prve korake osnivanja crkve s vizijom za doseganje svih naroda.

SOC VIZIJA

3

LEKCIJA

Ciklus osnivanja crkava

DOBIJANJE VELIKE SLIKE

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da predstavi "Ciklus osnivanja crkava" naglašavajući kritične faze u osnivanju lokalne crkve i pokreta osnivanja crkava.

☞ Glavne tačke

- Ciklus osnivanja crkava ne bi trebao biti slučajna serija događaja.
- Proces osnivanja crkava uključuje postavljanje osnove, pridobivanje izgubljenih, organizovanje vjernika u zajednice, obučavanje vjernika za službu, umnožavanje zajednice koje rezultira pokretom novih crkava.
- Cilj osnivanja crkava nije osnivanje samo jedne crkve nego pokret crkava u ciljanoj regiji.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti usmjerenje obuke za osnivača crkava kao i proces osnivanja crkava.
- Biti u stanju identificirati sve faze u reprodukciji crkava.
- Razumjeti da cilj saturacionog osnivanja crkava nije samo jedna nova zajednica nego mnoge crkve i pokret osnivanja crkava u svakoj zemlji.

☞ Dodatak

3A Modeli osnivanja crkava

☞ Sugestije vođama obuke

Načinite slajd za grafoskop ili poster od slike 3.1 i pozivajte se na to na početku svakog časa kako bi podsjetili osnivače crkava gdje se trenutno nalazite u svom predavanju i gdje idete u procesu osnivanja crkava

Diskutujte sa studentima različite modele osnivanja crkava opisanih u Dodatku 3A. Koji se od ovih modela pokazao uspješan u njihovoj sredini, a koji nije? Koji spremnije vodi do pokreta osnivanja crkava?

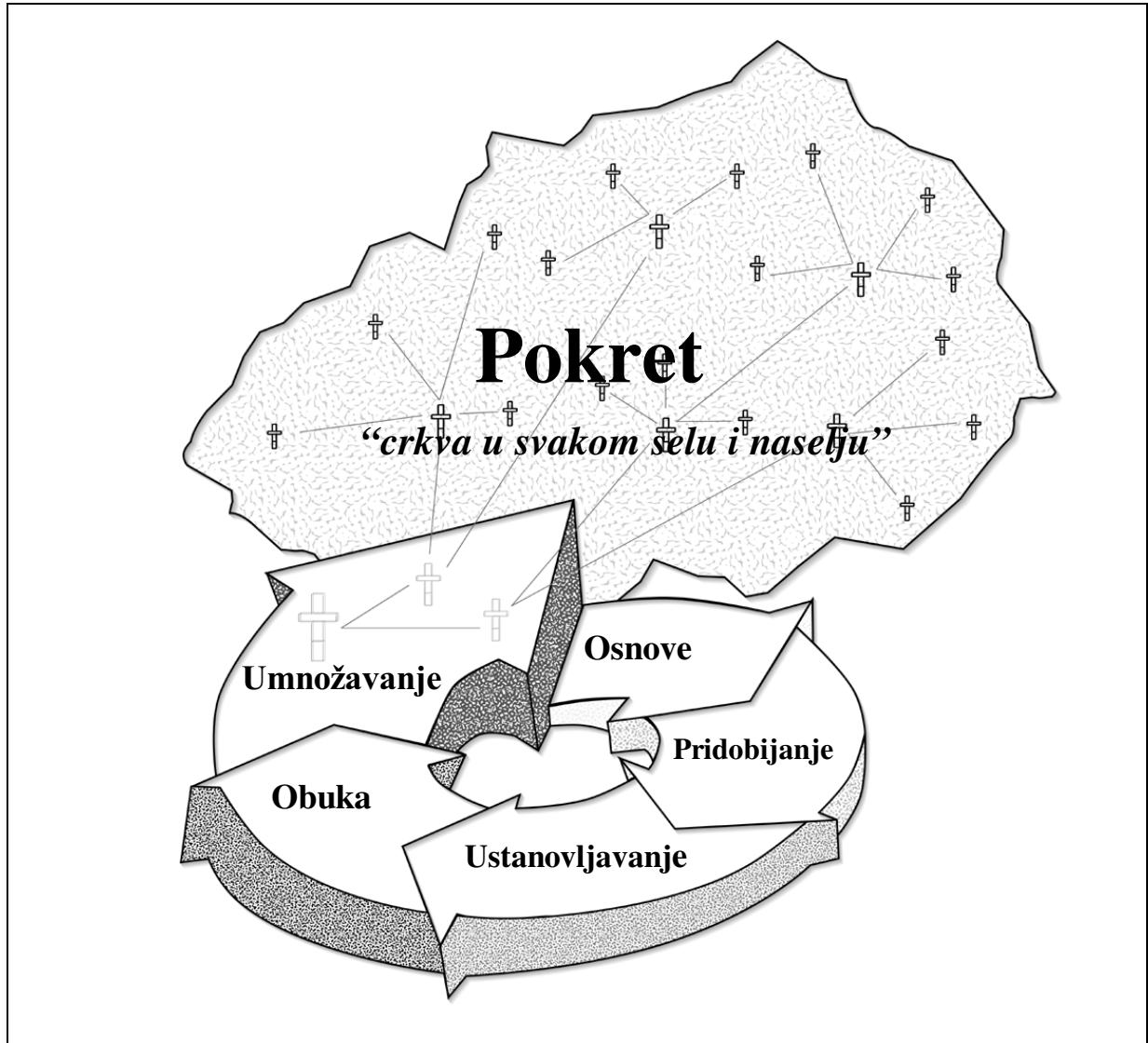
UVOD

Inženjeri često koriste modele kako bi pojasnili ideju. Šematski model je primjer modela koje inženjer može koristiti. Gledajući šematski model, inženjer je u stanju da vidi kako se različiti aspekti zgrade odnose jedan prema drugom prije nego se zgrada zapravo konstruiše. Takođe se koristi i kao vodič u konstrukciji zgrade. Omogućava inženjeru da lakše vizualizira u kom redoslijedu odvojene komponente zgrade trebaju biti spojene.

Na isti način saturaciono osnivanje crkava nije slučajna slijeda događaja. To je proces koji je vođen svojim ciljem. Ciljevi procesa saturacionog osnivanja crkava mogu se izraziti na nekoliko različitih nivoa, ovisno o povoljnom položaju u procesu. Ljudi moraju biti pridobiveni za vjeru u Gospoda i zbrinuti i uključeni u lokalne zajednice vjernika. Vođe moraju biti obučene da pretpostavljaju smjer i razvoj crkve. Crkve koje sazrijevaju moraju se umnožavati kroz nove napore u osnivanju crkava. Rezultat svega ovoga je to da vaša regija i nacija budu ispunjeni umnožavajućim crkvama koje su pune života. Zaista, krajnji cilj je to da Kristova zaručnica bude pripremljena za vječnost s njim.

“Ciklus osnivanja crkava” (Slika 3.1) je dijagram procesa osnivanja crkava koji vizualizira, s određenog gledišta, međusobni odnos ključnih principa i praksi koje se primjenjuju unutar tog procesa. Dodatak 3A sadrži različite modele načina primjene ovog procesa u osnivanju crkava.

Slika 3.1 Ciklus osnivanja crkava



I. FAZA I - OSNOVE

Početak može biti kritična tačka u bilo kom kompleksnom procesu. Osnivači crkava počinju proces osnivanja crkava izgrađujući vlastiti odnos s Kristom koji je potreban da bi osoba bila onaj koji navješta Evanđelje. Apostol Pavle upozorava na to da se ne gradi ni na jednoj drugoj osnovi osim na Isusu Kristu (1Kor 3:11). Uzimati postojanje ovog odnosa kao da se podrazumjeva samo vodi do propasti misije.

To što nemamo jasnu sliku na umu može ugušiti crkvu u osnivanju. Zbog toga, izoštravanje vizije i pravljenje strateških planova za crkvu u osnivanju su od velikog značaja na ovom nivou. Istraživanje je važan dio ovoga. Strateške informacije o žetvenoj sili i žetvenom polju će pomoći u oblikovanju strategije. Cilj istraživanja je razumjeti one ljude koje osnivač crkava želi dosegnuti ... i takođe saznati koji izvori su mu na raspolaganju kako bi ih dosegao.

A. Ključni stih Svetog pisma

"Prema milosti Božijoj koja mi je data, ja sam, kao mudri graditelj, postavio temelj, a drugi nadoziđuje. Ali neka svaki pazi kako nadoziđuje! Niko, naime, ne može postaviti drugoga temelja osim onoga koji je već postavljen, a taj je Isus Krist. " (1Kor 3:10-11).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti:

- Ustanoviti viziju u molitvi.
- Istraživati ciljanu populaciju.
- Razviti lično pouzdanje u svoju vjeru.
- Razviti lično pouzdanje u studiju Biblije.
- Početi određivati strategiju i metode osnivanja crkava.

Cilj: Pripremiti sebe, svoju viziju i smjer za misiju osnivanja crkava.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Šta je Božija misija na zemlji? Kako se crkva uklapa u tu misiju?
- Šta je moje lično žetveno polje? Šta Bog želi od mene u mom području?
- Koji su jedinstveni aspekti poziva i vizije koje mi Bog daje?
- Kakva crkva je u stanju da ispuni ove potrebe? Da li bi ona trebala biti reproduktivna?
- Šta su glavne prepreke za reproduktivno osnivanje crkava?
- Ko će pomoći? Ko je žetvena sila? Kako vršimo istraživanje?

II. FAZA II—PRIDOBILANJE

Evangelizam nikada ne završava u crkvi, već ova određena faza je period u kojem se osnivač crkava fokusira gotovo isključivo na evangelizam. Primjer koji daje osnivač crkava tokom ove faze će biti ključ u sposobnosti u vođenju i obuci drugih da vrše evangelizam u kasnijim fazama.

Nemoguće je osnovati crkvu bez evangelizacije. Prečesto osnivači crkava se fokusiraju u pronalaženju drugih kršćana koji će biti u njihovoj novoj crkvi, umjesto da se fokusiraju na lični evangelizam. Ne provoditi neophodno vrijeme u odnosu sa nekršćanima i samo se nadati da će ih Bog poslati u novu crkvu rijetko donosi evangelistički plod.

Osnivači crkava bi trebali osnovati evanđeoske grupe koje se fokusiraju na izgradnji odnosa i uključuju diskusije o tome kako se Biblija odnosi na životne situacije, molitve za lične potrebe i ohrabrenje. Ako ljudi nisu navikli pričati na ličnom, otvorenom nivou, ovo se mora razviti kroz izvjesno vrijeme. Provođenje vremena individualno sa članovima kućne grupe će produbiti i poboljšati zajedništvo. Vođe kućnih grupa bi uvijek trebali pokušavati obučiti vođe grupa što je prije moguće. Sastanci bi trebali biti jednostavni tako da bi ih bilo jednostavno reproducirati. Ako su ovisni o vođi, njegovom stilu ili znanju, onda će biti teško pronaći vođe kasnije.

A. Ključni stih Svetog pisma

“Uistinu, iako sam slobodan s obzirom na sve, pretvorio sam se u roba svima, da ih pridobijem što više. Sa Židovima sam bio kao Židov, da pridobijem Židove...Sa slabićima sam bio slabič, da pridobijem slabiče. Svima njima postao sam sve, da kako neke spasim. A sve to činim radi Radosne vijesti da bih s njima bio dionikom njezinih obećanja” (1Kor 9:19-23).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti:

- Kontaktirati ključne vođe i razviti odnose.
- Evangelizirati nespašene.
- Započeti grupne evanđeoske studije Biblije.
- Modelirati misiju za obraćenike.
- Obučiti nove obraćenike u poslušnosti Kristu.

Cilj: kontaktirati i evangelizirati ključne članove ciljane populacije.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Koje su metode evangelizacije najefikasnije u postizanju naših ciljeva?
- Kako uspostaviti kontakte s ključnim vođama? Ko su oni? Kako ih pronaći?
- Kako obučiti novoobraćenike da budu svjedoci svojim prijateljima i porodicima?
- Kako da počnemo s obukom i da ih pripremimo za misiju? Šta i kako da ih naučimo?
- Kako otkriti njihovu mrežu prijatelja i kako početi njih evangelizirati?
- Koliko kućnih grupa bi trebali započeti prije nego što ih sastavimo u veću grupu?

III. FAZA III—USTANOVLJAVANJE

Iako može proći godina i više da bi se došlo do ove faze, mnoge crkvene vođe smatraju da je ovo mjesto gdje je crkva zvanično 'rođena'. Ustanovljavanje grupe kao lokalne crkve ima vlastitu jedinstvenu dinamiku. Do ove faze, kućne grupe bi trebale narasti i umnožiti se, i moguće je i da se počnu sastajati radi grupnih službi slavljenja, čak inicirajući redovno javno bogoslužje. Ako je potrebno, prostorija se može iznajmiti za ovo, ali budite svjesni da se ovo vrlo često radi prerano. Osnivači crkava bi trebali imati nekoliko velikih sastanaka kućnih grupa kojima će prisustvovati otprilike 30-40 ljudi, prije nego se iznajmi prostorija. Kućne grupe se nastavljaju čak i nakon što počnu velika sastajanja radi bogoslužja i još uvijek su osnova za održavanje i rast crkve.

Učeništvo treba i dalje biti u fokusu i u ovoj fazi života crkve. Ali tokom ove faze, osnivač crkava posebno naglašava učeništvo u životima novih obraćenika, postavljajući time šemu za buduće učeništvo. Uobičajen problem tokom ove faze je neadekvatno razumjevanje novih kršćana. Neki osnivači crkava očekuju od novih obraćenika da im treba tačno ono što i ostalima, ili nisu spremni da novoobraćenima daju postepen pristup duhovnom rastu. Drugi su možda preoštri prema novim kršćanima, namećući pravila i legalističke prakse bez milosti, ili traže zrelost prerano od duhovnih beba. Prihvatanje i strpljenje su ključni stavovi u pomaganju mladim kršćanima.

A. Ključni stih Svetog pisma

"i pazimo jedan na drugoga da se potičemo na ljubav i dobra djela! Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što vidite da se približava Dan!" (Heb 10:24-25).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti:

- Podučavati obraćenike.
- Biti mentor potencijalnim vođama.
- Širiti evangelističke napore kroz mrežu prijatelja.
- Umnožavati kućne grupe.
- Početi regularno bogoslužje.

Cilj: Sakupiti obraćenike i sve učesnike na službama slavljenja.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Kako će nove vođe kućnih grupa biti obučene i aktivirane?
- Kada da krstimo obraćenike? Kada i ko im daje pričest?
- Kako učvrstiti novoobraćenike u pouzdanje njihovog spasenja?
- Kako ćete ustanoviti 'život tijela'? Kako će novi vjernici biti uključeni u njega?
- Kada se sastajemo, gdje održavamo sastanke? Kako pozvati ljude?
- Koje forme ćemo koristiti da bi postigli namjeravanu svrhu? Koji stil bogoslužja da koristimo?

IV. FAZA IV—OBUKA

Tokom prve tri faze nove crkve, misijski radnik često preuzima težinu odgovornosti za crkvu, kao što i roditelji moraju uraditi teži dio posla u porodici sa malom djecom. Na isti način na koji djeca trebaju preuzimati više i veće odgovornosti kako odrastaju, tako i obraćenici trebaju kako sazrijevaju. Tokom ove faze, osnivači crkava prenose na njih odgovornost za evangelizam, učenje i nove uloge u vođstvu.

Prije svega kroz povjerenje u Gospoda, osnivači crkava moraju imati dovoljno pouzdanja u ostale kako bi ih pripremili da vode misije crkve. Bog je darovao svakog vjernika i svi imaju odgovornost da služe. Ako osnivač crkava ne odvoji vremena da preda odgovornost, obezbjedi obuku i aktivira ostale u misiji, onda crkva neće rasti mimo kapaciteta te osobe da vodi i svjedoči drugima. On je pod opterećenjem iznad svojih mogućnosti i novi kršćani jednostavno ne mogu pronaći dom u novoj crkvi. Ljudi u crkvi mogu postati i razočarani takođe, bez značajne odgovornosti za službu koja bi ih motivisala da nastave učestvovati. Postaju posmatrači. Loši kulturalni modeli Istočne Evrope ostavljaju prostora za pojavljivanje gore navedenog i u novoformiranim crkvama te regije.

Ako osnivač crkava ne odvoji vremena da preda odgovornost, obezbjedi obuku i aktivira ostale u misiji, onda crkva neće rasti mimo kapaciteta te osobe da vodi i svjedoči drugima.

A. Ključni stih Svetog pisma

"Ono što si od mene čuo pred mnogim svjedocima, povjeri pouzdanim ljudima koji će biti sposobni i druge poučiti!" (2Tim 2:2).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti :

- Izgraditi profil vođa koji su potrebni u svakom području misije.
- Identificirati duhovne darove svih članova.
- Obučiti vođe kućnih grupa.
- Dodijeliti i aktivirati vođe u misiji.
- Organizovati strukturu i pozicije misije koje imate u viziji za tu misiju.

Cilj: obučiti vođe i crkvene radnike da obučavaju ostale.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Kako da potaknete obraćenike da otkriju svoje duhovne darove? Ko će ih obučiti?
- Koje su oblasti obuke potrebne? Gdje i kako će ova obuka biti data?
- Ko su potencijalne ključne vođe? Koji su njihovi darovi i sposobnosti? Da li su oni vjerni ljudi koji služe?
- Gdje će oni koji budu obučeni imati svoju misiju? Koje su osnovne potrebe i pitanja u tom području? Kada će njihova misija u tom području početi? Kome će davati izvještaje? Koji je opis njihovog posla?

V. FAZA V—UMNOŽAVANJE

Da bi Veliko poslanje bilo ispunjeno, multiplikacija mora biti normalan dio crkvene misije na tom nivou. Dobar biblijski predavač ne traži da načini samo studente, već još biblijskih predavača. Oznaka dobrog vođe nisu samo sljedbenici, nego i nove vođe. Misija evangeliste ne rezultira samo u novim obraćenicima, nego i u novim evangelistima. Na isti način, jednom kad se crkva ustanovi, multiplikacija i stvaranje kćerki crkava bi trebalo postati norma.

Radije nego da se multipliciraju, mnoge crkvene vođe su u iskušenju da se fokusiraju na održavanju ili samo dodavanju na ono što već imaju. Oni mogu postati zadovoljni veličinom crkve i ne truditi se na poslovima oko multiplikacije. Želja da se izgradi zgrada kao dio toga "biti crkva" je vrlo često preplavljujući osjećaj koji se javi do postizanja ove faze.

Ove vođe treba da shvate da postoji limit u rastu. U prirodi, sve žive stvari se prije ili kasnije razmnože ili čak i umru, a njihovi plodovi ili mladi nastavljaju živjeti. Principi su slični u crkvenoj misiji. Na određen način, pravi 'plod' crkve nije novi obraćenik, nego nova crkva. Najefikasniji način za crkvu da ima širi uticaj je kroz vlastitu reprodukciju, osnivajući kćerke crkve. Najbolje vođe za kćerke crkve dolaze iz same crkve, radije nego iz nekog udaljenog mjesta kao što je sjemenište ili biblijska škola. Vođe moraju ohrabriti viziju za multiplikaciju tako da više crkava može biti ustanovljeno u gradu i regiji.

A. Ključni stih Svetog pisma

"Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svojoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje" (Dj 1:8).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti:

- Podučiti vođe da organizuju timove za osnivanje crkava.
- Obučiti radnike za različite nivoe i za različite misije.
- Istraživati nove regije za koje se osjetite vođeni da u njima započnete misiju.
- Planirati i voditi strateška evanđeoska nastojanja.
- Ustanoviti i odrediti vođe za organizacioni dio misije.

Cilj: Ustanoviti bazu vođa za osnivanje timova za osnivanje crkava.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Kakvo se istraživanje treba provesti? Ko će to uraditi? Ima li etničkih populacija u blizini koje su još uvijek nedosegnute Evanđeljem? Ima li potencijalnih vođa među njima koji bi mogli biti obučeni?
- Koji ciljevi trebaju biti postavljeni i objavljeni? Ko vodi molitvena nastojanja da podrži ovu misiju?
- Ko dodjeljuje i nadgleda sve nove misije? Ko će ih obučavati?
- Da li ima drugih misija koje bi mogle biti uključene u ovaj napor? Ko bi ih trebao pozvati da se udružimo? Koji poseban doprinos bi oni mogli napraviti u sveobuhvatnom misijskom nastojanju?
- Da li su nam potrebne bilo kakve misije za više obrazovanje kako bi obučavali ljude za različite nivoe vođstva za ovaj pokret? Ko će voditi obuku? Kako će se to finansirati?

VI. FAZA VI—POKRET

Cilj osnivanja crkava nije samo jedna nova zajednica, nego umnožavajuće crkve u svakoj pojedinoj regiji. Pokret osnivanja crkava može se opisati kao osnivanje i rast crkava u određenoj regiji na neuobičajeno brz način pod vođstvom Svetog Duha. Pokreti osnivanja crkava okarakterisani su jedinstvom, obukom i mobilizacijom cijelog Tijela Kristova, zatim zajedničkom vizijom i ciljevima.

Pavla, apostola i osnivača crkava je Sveti Duh iskoristio da vodi pokret osnivanja crkava u Aziji. Nakon osnivanja crkve u Efezu, proveo je dvije godine tamo obučavajući učenike u školi nekog Tirana. Radio je na takav način da "...svi stanovnici Azije čuše riječ Gospodnju, i Židovi i Grci." (Dj 19:10, Knežević/Halilović). Crkve koje su bile osnovane u Aziji (Efez, Kolos, Laodiceja, Mira, Hijerapolis, Smirna, Pergam, Tiratira, Sardis, Filadelfija, itd.) daju dokaze o ovom pokretu osnivanja crkava i bili su baza za Pavlovu izjavu da su svi stanovnici Azije čuli riječ Gospodnju.

Osnivači crkava i vođe bi trebali ustanoviti svoje misije sa vizijom za pokret osnivanja crkava. Moderni primjeri ovoga su na raspolaganju dok posmatramo kako se Evanđelje širi preko pokreta osnivanja crkava u mnogim zemljama širom svijeta. Kroz proučavanje ovih poketa u svjetlu biblijskih principa službe, osnivači crkava mogu početi sa krajnjim rezultatom na umu, silno uvećavajući efekat.

A. Ključni stih Svetoga pisma

"...zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora " (Iz 11:9).

B. Aktivnosti i cilj

Aktivnosti:

- Pokriti sve etničke grupe populacije.
- Ustanoviti vodilje za propagiranje pokreta.
- Odrediti međukulturalne misijske projekte koje će grupe sponzorirati.
- Voditi molitvu i sastanke slavljenja.
- Postaviti regionalne i /ili nacionalne ciljeve.
- Ustanoviti više nivoe obuke za ključne vođe pokreta.

Cilj: Crkve umnožene da saturiraju regiju, naciju pa i dalje.

C. Ključna pitanja za razmatranje u ovoj fazi

- Da li je pokret samopropagirajući, samopodržavajući i samovodeći? Ako nije, šta bi trebalo uraditi kako bi osigurali da postane takav?
- Koje regije i ljudi su još uvijek nedosegnuti? Za koje misijske projekte nas Gospod vodi da započnemo?
- Koje vrste obuke su potrebne za pokret? Kako će biti podržan?
- Ko su "apostol tip" vođa za pokret? Kako da radimo zajedno s njima? Kako ih možemo ohrabriti i dati im podršku? Koje su njihove potrebe?

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koja faza vam se čini najteža za vas i vašu situaciju u osnivanju crkava?
- Kako se mijenja uloga osnivača crkava tokom procesa?
- Zašto je bitno da se crkva umnožava?
- Šta mislite koliko će vremena biti potrebno da dospijete do faze pokreta u vašoj situaciji?
- Da li su misijske težnje u vašoj regiji (evangelizam, učenje, obuka) takve da nisu dio ciklusa osnivanja crkava? Kako ove misije mogu postati dio ciklusa osnivanja crkava?
- Razmotrite različite modele osnivanja crkava opisane u dodatku 3A, "Modeli osnivanja crkava". Koji od ovih je bio iskušan u vašem kontekstu? Koji modeli su bili uspješni, a koji nisu?

PLAN AKCIJE

Zajedno s onima s kojima radite na osnivanju crkava, odgovorite na svako od pitanja koje je dato za svaku od pojedinih faza. U ovom momentu u procesu osnivanja crkava razumljivo je da ne možete realistično odgovoriti na sva pitanja. Ipak, davanje najboljeg mogućeg odgovora će biti dobra priprema za kasniju misiju.



Modeli osnivanja crkava

Ima mnogo načina da se osnuje crkva; kontekst obično određuje šta funkcioniše najbolje. Ispod se nalazi nekoliko modela. Bez sumnje, vaša situacija osnivanja crkava bi mogla uključiti elemente iz nekoliko modela koji su opisani ovdje.

I. MODEL KĆERKA CRKVA

Ovaj kćerka model je vjerovatno najrašireniji i obično o njemu pomislimo kada se povede razgovor o osnivanju crkava. Ovaj model nudi najveće šanse za zdravu, rastuću crkvu u osnivanju s obzirom da majka crkva obezbjeđuje resurse, podršku i odgovornost od samog početka. Postoje tri moguće situacije koje stimulišu osnivanje kćerka crkve.



A. Članovi dolaze s drugog geografskog područja

Ako određen broj ljudi, koji učestvuju u radu određene crkve, putuje iz područja koje ne pripada regiji u kojoj crkva primarno služi, crkva ovo može vidjeti kao priliku da osnuje novu crkvu šaljući grupu ljudi iz matične crkve.

B. Postoji potreba za različitim stilovima bogoslužja

Moguće je da stil bogoslužja u matičnoj crkvi odgovara mnogima, ali ima i drugih u crkvi a i u društvu koji bi bolje odgovorili na drugi stil bogoslužja. Ako novi stil ne može biti uveden u crkvu bez uzrokovanja problema, onda je kćerka crkva u istoj zgradi, ili negdje u blizini, dobra opcija. Kćerka crkva može privući ljude koji uživaju u novom stilu bogoslužja.

C. Postoji želja za doseganjem ostalih socio-ekonomskih grupa

Čak i kada crkva raste i doseže nove ljude u datom području, još uvijek se može desiti da ona ne doseže određene grupe ljudi u toj regiji. Razlika u klasi, rasi ili godinama može biti takva da se neki koji dolaze ne bi osjećali ugodno na bogoslužju u određenoj crkvi. Potrebe ovih grupa mogu zahtijevati novu crkvu koja će odgovarati njihovim kulturalnim normama i uspješnije služiti njihovim potrebama.

II. OSNIVANJE CRKAVA NA PRINCIPU 'IZDANAK JAGODE'



U prirodi, stabljika jagode će puštati stabljiku iznad zemlje na maloj udaljenosti od sebe. Ova stabljika se naziva 'izdanak'. Nova kćerka biljka često se razvija na kraju izdanka. Nakon nekog vremena, kćerka biljka će i sama puštati izdanke kako bi začela nove biljke tako da ima nekoliko odvojenih biljaka, ali sve su povezane izdancima.

Neke matične crkve osnivaju nove zajednice koje nisu zamišljene tako da postanu zasebne crkve, ali koje imaju određenu nezavisnost i odnos koji traje. Takve zajednice su geografski dovoljno blizu matičnoj crkvi tako da se mogu sastajati radi zajedničkih službi jednom mjesečno ili sedmično. Tako, na primjer, različite zajednice mogu se sastajati odvojeno radi jutarnjeg bogoslužnja i da imaju zajedničku večernju proslavu.

III. OSNIVANJE CRKAVA NA PRINCIPU USVOJENJA

Ponekad grupa koja postoji (molitvena grupa, kućna grupa, ili grupa studije Biblije) poziva zajednicu ili denominaciju da preuzme njihov posao. Usvojena grupa gleda u svoju odabranu matičnu crkvu kako bi im ona dala viziju, smjer, vođstvo, i ponekad i dodatna sredstva – novčana i/ili ljudstvo, tako da bi oni mogli početi funkcionisati kao crkva.

IV. MODELI ZA OSNIVANJE CRKAVA S ODREĐENE UDALJENOSTI

A. Osnivanje crkava kolonizacijom

Model kolonizacije je onaj gdje jedan ili nekoliko parova bivaju poslani na lokaciju na određenoj udaljenosti od crkve koja ih šalje kako bi započeli novi posao. U takvoj situaciji udaljenost koja postoji je često toliko velika da matična crkva ne šalje veliku grupu članova, zato što ovaj model zahtjeva da pioniri imaju nove domove a možda i posao u području nove crkve u osnivanju.

B. Osnivanje koje koristi evanđeoski misijski tim

Neke denominacije i agencije koriste misijske timove kako bi obezbjedili vođstvo i pomoć tokom procesa osnivanja crkve. Mali tim od 2 do 5 ljudi može ostati i godinu dana u određenoj regiji radi evangelizacije, vođenja kućnih grupa i pokretanja crkve. Oni mogu primiti podršku od timova koji su došli na kraći period tokom te godine.

C. Osnivanje crkava znači i poseban događaj

Neke grupe koriste skupove duhovnog probuđenja ili film o Isusu kao sredstva za osnivanje crkava. Ovo može početi od male grupe snažnih vjernika u području gdje nema crkve. Idealno, privremeni pastor ili evangelista mogu voditi ovu grupu u uspostavljanju novih kontakata. Kad god je moguće, novi obraćenici se stvaraju tako da se grupa od barem 20 ljudi formira prije nego što se desi skup duhovnog probuđenja. Volonteri iz drugih područja mogu objaviti i pomoći oko vođenja tog događaja, što može trajati od jedne sedmice pa do mjesec dana. Cilj može biti npr. da bude bar 50 novih obraćenika, što je onda ukupno sedamdeset ljudi s pastorom koji već služi na toj poziciji, kako bi se kreirala 'instant crkva'.

V. OSNIVANJE S POJEDINCEM

A. Osnivanje s pioninom

Neke osobe su, po prirodi, pioniri. Oni jednostavno moraju započeti crkve! Izgleda da čak i da su izbačeni negdje usred pustinje gdje nema nikoga oko njih, nekako bi oni otkrili vodu i oformili oazu kako bi privukli ljude sebi. Takvi ljudi mogu često vidjeti potencijal za crkvu na mjestima gdje niko drugi ne bi čak ni zamislio jednu crkvu. Svi pioniri su različiti. Neki su u stanju raditi s velikom denominacijom ili agencijom za osnivanje crkava. Drugi su toliko aktivni da im se teško uklopiti u organizacione strukture i zato najbolje rade sami. Pioniri mogu započeti mnoge crkve u toku svog života. Onda kad se zajednica oformi, vrijeme je za pionire da idu dalje. Ostanak bi bio štetan za ono što su započeli jer nemaju dara da održavaju stvari.

B. Osnivanje s pastorom kao osnivačem

Često, oni sa darovima za pastora, kada bivaju dotaknuti suosjećanjem i vizijom, takođe osnivaju crkve. Oni možda nemaju sve darove koji su potrebni za osnivanje crkve. Ali darovi koje oni nemaju će biti evidentni u životima članova šireg tima. Takvi osnivači crkava vode tim tokom dužeg perioda tako da, jednom kad crkva bude ustanovljena, oni ostanu kao dugoročni pastori.



LITERATURA

Robinson, Martin and David Spriggs. *Church Planting, The Training Manual*. Oxford, England. Lynx Communications, 1995.

SOC VIZIJA

4

LEKCIJA

Principi istraživanja

INFORMACIJA ZA STRATEŠKE SVRHE

Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da razumijete ulogu skupljanja i analiziranja informacija za razvijanje efektivne strategije osnivanja crkava.

Glavne tačke

- Istraživanje je skupljanje informacija u strateške svrhe.
- Istraživanje je biblijski koncept.
- Osnivači crkava mogu koristiti istraživanje kako bi razvili strategiju i mobilisali resurse.

Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Biti u stanju identificirati, obučiti i angažovati istraživače za skupljanje i upotrebu informacija, kako bi ojačali viziju i suosjećanje za zadatak osnivanja crkava.
- Biti u stanju inicirati istraživački projekat u ciljanom području za osnivanje crkve.
- Poznavati potrebu za istraživanjem i njegov potencijal u motivaciji i pripremanju ljudi za osnivanje crkava.

Dodaci

- 4A Razumjevanje vašeg ciljanog područja
- 4B Primjeri anketa

Sugestije vođama obuke

Ako je moguće, napravite primjer izvještaja, mapu i studiju lokalne situacije. Ovi vizualni dodaci će pomoći u poticanju istraživanja. Takođe, od studenata će se tražiti da izvrše zadatak za istraživanje koji se nalazi u dodatku 4A. Odvojite vrijeme za diskusiju o ovom zadatku s učesnicima.

I. ŠTA JE ISTRAŽIVANJE?

A. Istraživanje je način prikupljanja informacija

Istraživanje je alat koji pomaže u mobilizaciji crkava u ispunjenju Velikog poslanja. Pomaže agencijama i crkvama da znaju gdje crkve trebaju biti osnovane i koje su metode evangelizacije uspješne/neuspješne u različitim grupacijama ljudi. Istraživanje takođe pomaže kršćanskom radniku da razumije veliku sliku onoga što Bog hoće da uradi u njegovoj naciji ili grupaciji ljudi, pomaže im da ostanu fokusirani na zadatak ispunjenja Velikog poslanja, osiguravaju da njihove strategije ostanu fleksibilne i efektivne i pomaže im da znaju kada je posao završen.

Kako se ljudi Božiji pripremaju za zadatak u nepoznatom području, informacije su most iz poznatog u nepoznato. Informacije im pomažu da načine prvi težak korak vjere.

Prije ulaska u nepoznatu pustolovinu misionarskog osnivanja crkava, Pavle i Barnaba su otišli na Kipar, Barnabin dom, gdje je poznavao i razumio situaciju iz prve ruke (Dj 13:4-5). Što je više poznatih ljudi u bilo kom području, više su pouzdanja oni imali u svom radu tamo. Istraživanje daje znanje, koje može postati most iz poznatog u nepoznato. Dok obavljamo istraživanje, preporučljivo

je vježbati naše istraživačke tehnike na poznatom mjestu prije nego što počnemo raditi studiju nepoznatih mjesta.

Cilj istraživanja nije određivanje da li osnovati crkvu ili ne, nego jednostavno kako osnovati crkvu najefikasnije. Isus osniva svoju crkvu kroz one koji se usuđuju da osnivaju crkve. S obzirom da je zapovjedio svojoj crkvi da raste i da se umnožava, njegova crkva mora poslušati na najrealističniji i najodgovorniji način, radeći na osnovu realističnih i jasnih podataka.

Istraživanje **žetvenog polja**, područja gdje će se provoditi osnivanje crkava i **žetvene sile** – onih koji će biti aktivni u osnivanju crkava – vodi do zaključka. Ovaj zaključak može se nazvati "poziv u akciju". To je zbir svega što je istraživanje otkrilo, interpretirano iz Božije perspektive. Na primjer, "proročka riječ" za Jošuu je bila da "primi u baštinu zemlju" (Jš 1:1-11).

B. Istraživanje ima biblijsku podlogu

Često, kada je Bog pozivao ljude u nove misije, prvo ih je vodio u spoznaju situacije oko njih. U svakom od slučajeva opisanih ispod, istraživanje je bilo dio Božijeg plana da se obavi njegov posao u određeno vrijeme i na određenom mjestu sa određenim ljudima.

- U Knjizi brojeva, Bog je zapovjedio Izraelu da se bori. Brojevi 1:1-46 je zapis o raspoloživim ljudima sposobnim za vojsku. Bog je obećao pobjedu Izraelu, ali još uvijek je zahtijevao da prebroje raspoložive vojnike za borbu. Ovo je omogućilo Izraelu da organizuje svoje ljude za zauzimanje zemlje. Za osnivanje crkava, informacije dobijene iz istraživanja o onima koji su sposobni da izvrše zadatak je neophodan alat za organizaciju.
- Bog je zapovjedio uhodama da odu i prikupe informacije iz prve ruke o zemlji koju Izrael treba da zauzme i ispuni kao što je zapisano u Brojevima 13:1-14:38. Kroz opažanja uhoda, Izrael je bio u stanju vidjeti zemlju koju će zauzeti, i odrediti kakvu strategiju trebaju koristiti i koje prepreke prevazići dok budu naseljavali zemlju. Za osnivanje crkava, dobro istraživanje područja gdje treba da se obavi osnivanje crkava može da indicira koji tip ljudi će crkve imati, kako pristupiti onim ljudima, i koje prepreke treba prevazići.
- Nehemija je istraživao stanje Jeruzalema prije nego je čak i počeo posao rekonstrukcije zidova grada (Neh 1:3-4; 2:1-6). On je mudro procijenio moral ljudi koji su trebali raditi, kao i fizičko stanje zida. Sa ovom informacijom mogao je vidjeti koje praktične korake treba poduzeti kako bi se zadatak obavio, i bio je u stanju pripremiti sebe za težak posao koji je bio pred njim. Za osnivanje crkava, važe isti principi.
- Isus je otišao među ljude i vidio njihove potrebe prije nego što je poslao svoje učenike među njih da rade (Mt 9:35-10:1). Dok je hodao među ljudima i vidio iz prve ruke njihove ogromne potrebe, osjetio je duboko suosjećanje prema njima zasnovano na ličnom iskustvu. Ovo opažanje je takođe motiviralo njega da mobilizira ljude za molitvu i misiju. Za osnivanje crkava, istraživanje iz prve ruke stvara suosjećanje, mobilizovanu molitvu i misiju.
- U Ivanu 4:35, Gospod Isus naređuje svojim učenicima da "gledaju u " ili "istražuju" (što je značenje na grčkom) žetvu ljudskih duša. Ponekad zaboravljamo kako Bog gleda na ljude. Kako mi gledamo na ljude? Da li ih samo previdimo, ili ih vidimo kao prepreke? Često bivamo upleteni u svoj vlastiti posao, rješavajući svoje vlastite probleme. Jednostavno je zaboraviti da Bog želi da mi idemo i dovodimo ih njemu. On koristi analogiju žetve, vrijeme kada žeteoci idu u polja, žanju prispjele plodove i donose ih vlasniku zemlje (Iv 4:35-38).
- Kako je Gospod dodavao njihovom broju, rana crkva držala je zapise o brojčanom porastu crkava i davala izvještaje o tome (Dj 2:41, 47; 4:4; 5:14; 9:31). Ovakve informacije daju osnovne smjernice o tome gdje i kako Bog radi u životima ljudi u bilo kojoj regiji.

II. GDJE BI SE ISTRAŽIVANJE TREBALO OBAVITI?

Istraživanje regije u kojoj će se osnivanje crkava desiti može dovesti u fokus sve ono što Bog već radi i pomoći u tome, tako što će razjasniti kako služiti. Prvi i najvažniji korak prema istraživanju nekog područja je definisanje ciljne regije koje je takođe poznato i kao "krug".

Pronađite ili nacrtajte mapu ciljanog područja i saznajte sve što je moguće o tome ko i šta se nalazi u zaokruženoj zoni. Krenite s pogodnim područjem za početak. Počinjanje s manjim područjem izgrađuje

pouzdanje da se ponovi zadatak u većim razmjerama i brojevima. Nakon što ucrtate svoj krug, sljedeći koraci će vam pomoći da zapravo provedete istraživanje.

- Naučite što je moguće više o žetvenoj sili i žetvenom polju u krugu.
- Napravite mapu područja.
- Prilagodite mapu tako da pokazuje važnije podatke kao što su mjesta gdje se crkve nalaze i o kojem tipu crkava se radi, kao i druga mjesta važna za zadatak (npr: religiozni centri, politički centri, pijace, historijska mjesta, itd.).

III. KO BI TREBAO PROVODITI ISTRAŽIVANJE?

Bilo ko može izvršiti osnovno istraživanje za misiju za koju ih je Bog pozvao. Iako izraz 'istraživanje' može zvučati tehnički ili kompleksno, ne mora biti tako. Jednostavno rečeno, oni koji provode istraživanje prikupljaju informacije i onda ih podijele s ostalima.

A. Oni koji provode istraživanje prikupljaju informacije

Ljudi koji vole prikupljati informacije na temeljit način su dobri istraživači. Oni bi trebali znati kako postaviti pitanja da bi dobili informacije. Istraživači trebaju biti u stanju organizovati i razvrstati u kategorije svoje podatke na način koji reflektuje ciljeve saturacionog osnivanja crkava.

B. Istraživači moraju prezentirati informacije koje su prikupili

Dobri istraživači znaju kako skratiti podatke dobivene iz istraživanja i objasniti ih drugima tako da oni dobiju tačnu sliku žetvenog polja i žetvene sile. Oni ovo prezentiraju na takav način da ono inspiriše suosjećanje i razvija povjerenje za ono što Bog želi da uradi. Onaj koji prezentira podatke bi trebao biti pozitivan i optimističan i izbjegavati zadržavanje na detaljima. Oni moraju pronaći i istaći činjenice koje će privući pažnju osnivača crkava i ohrabriti njihove napore za osnivanja crkava.

Oni koji istražuju moraju prikupiti informacije i onda ih podijeliti s drugima.

Sjetite se odlomka Knjige brojeva 13. Samo su Jošua i Kaleb bili kvalifikovani da predstave rezultate istraživanja iako je svih 12 uhoda obavljalo istraživanje. Oni su svi govorili prema činjenicama, ali 10 uhoda je na situaciju gledalo iz negativne perspektive i fokusiralo se na preprekama, zaboravljajući Božija obećanja. Kaleb i Jošua su vidjeli izazove i probleme, ali nikad nisu sumnjali da će Bog izvršiti svoju volju i prezentirali su pozitivnu sliku onoga što bi Bog učinio s ovim činjenicama.

- Oni koji prezentiraju rezultate istraživanja uvijek bi trebali tražiti značajne činjenice koje odgovaraju onome o čemu osnivači crkava razmišljaju.
- Istraživanje bi trebalo govoriti i o negativnim realnostima da bi inspirisalo suosjećanje i organizovalo napore da se barijere prevaziđu.

IV. KADA BI SE ISTRAŽIVANJE TREBALO SPROVESTI?

Postoje barem tri mjesta u ciklusu osnivanja crkava gdje bi istraživanje trebalo provesti (pogledajte SOC vizija, lekcija 3, "Ciklus osnivanja crkava").

A. Faza osnivanja: u pripremi za određenu crkvu u osnivanju

Kada se osniva crkva, neophodno je skupiti konkretne podatke o ljudima, njihovoj historiji, geografiji i trenutnoj situaciji, i zašto oni misle, vjeruju i ponašaju se na određeni način. Saznanja o pogledima na svijet i potrebama ljudi koji žive u 'krugu' može pomoći u određivanju strategije u evangelizaciji i u osnivanju crkava. Istraživanje na ovom nivou može takođe pomoći u određivanju raspoloživih resursa za osnivanje crkava koje možda mogu biti aktivirane kao potpora napora za osnivanje crkava. Istraživanje mora pronaći otvorena vrata koja je Bog dozvolio u toj zoni kako bi ljudi govorili o Isusu.

B. Faza ustanovljavanja: procjena efikasnosti crkve

Nakon samog osnivanja crkve, neophodno je procjenjivati rast i efikasnost misije. Rast se može mjeriti pravljenjem šema novih malih grupa i vođenjem evidencije prisustvovanja sastancima. Pravljenje šema aktivnosti misije će pomoći u otkrivanju kako ljudi reaguju na metode koje se koriste da bi ih dosegнули.

C. Faze umnožavanja i pokreta: dobivanje velike slike

Regionalni (ili čak nacionalni) istraživački projekat može pomoći u mobilizaciji crkava unutar date regije za evangelizaciju nespasenih i ispunjavanje te regije crkvama. Ova vrsta istraživanja možda je neophodna da bi se otkrili socio-ekonomski nivoi, etničke grupe, starosne grupe i religiozne pozadine onih koji su prihvatili Evanđelje i kako se oni odnose prema populaciji uopšte. Uopštena slika statusa kršćanstva unutar nacije može se prezentirati na regionalnim konferencijama. Ovakva vrsta istraživanja daje izazov nacionalnim i lokalnim vođama za osnivanje crkava i doseganje nespasenih.

V. ZAŠTO BI OSNIVAČI CRKAVA TREBALI SPROVODITI ISTRAŽIVANJE?

A. Informacija izaziva suosjećanje za ljude unutar kruga

Isus je regiju Galileje učinio svojom zaokruženom zonom. Dok je Isus provodio vrijeme s velikim grupama ljudi, vidio je njihovo fizičko i psihičko stanje, suosjećao je s njima zato što su oni bili "kao ovce bez pastira" (Mt 9:35-37). I informacija iz prve ruke i izvještavanje iz ličnog iskustva pomaže u aktivisanju vjernika u postojećim crkvama za osnivanje novih crkava.

Izvještaji koji sadrže **priče iz stvarnog života**, a koji govore o potrebi ljudi za Evanđeljem pomažu u stvaranju jedinstva koja se zasniva na ljubavi za nespasene ljude. Bog nam je dao osjećanja koja nas, kada su potaknuta, motiviraju da molimo, dajemo ili na neki drugi način počnemo učestvovati u misiji. Demografske ili statističke informacije ne daju uvijek iste rezultate kao priče iz stvarnog života. Priče gotovo uvijek dolaze iz iskustva iz prve ruke u radu s ljudima.

Za koje vrste stvari ste vi vidjeli da mogu motivisati suosjećanje u drugima da dosegnu nespasene?

B. Informacija izaziva molitvu

Kada je Isus vidio potrebe, tražio je molitvu prije bilo čega drugog. Informacija izaziva da ljudi zavape Bogu i oslone se na njega da će on obaviti svoj dio posla u krugu. Isus je zapovjedio svojim sljedbenicima da traže od Gospodara žetve da pošalje svoje radnike u žetveno polje (Mt 9:38).

- Da li je naredba da se moli za više radnika samo za "duhovne divove" ili je za sve sljedbenike Isusa?
- Kada vaša crkva moli, za šta obično mole? Da li vaša crkva traži od Boga da dovede radnike za žetvu? Ako to ne radi, zašto?

C. Informacija inspiriše viziju za osnivanje crkava

Dobri podaci mobiliziraju one ljude koje je Bog pozvao u žetvenu silu kao odgovor na molitvu. Nakon što je Isus zapovjedio svojim učenicima da mole, poslao ih je da obave žetvu koja je čekala radnike (Mt 9:36-10:1). U drugoj misiji, poslao je sedamdeset dva učenika s istom zapovjedi da mole (Lk 10:1-2).

- Da li ljudi iz vaše crkve imaju osjećaj za potrebe ljudi iz svog područja?
- Da li su inspirisani da slijede tu viziju?

D. Informacija osposobljava žetvenu silu da bi bila efektivnija

Realan prikaz resursa, ljudi i uslova koje imamo, obezbjeđuje osnove za rad s logistikom. Istraživanje pomaže žetvenoj sili da otkrije šta je na raspolaganju, a šta nedostaje na polju (Lk

14:28-33). Pomaže nam da sagledamo cijenu i da napravimo realne planove, vjerujući da će Bog obezbjediti ono što nedostaje.

- Šta je bio zadatak u Ivanu 6:5-14?
- Koji raspoloživi resursi su bili otkriveni kao rezultat istraživanja?
- Šta pokazuju rezultati istraživanja koliki je broj ljudi u ciljanoj populaciji?
- Šta je Isus uradio s resursima za ciljanu populaciju?
- Ako je Isus unaprijed znao šta je želio da uradi, zašto je istraživanje bilo neophodno?

VI. KAKO BI SE ISTRAŽIVANJE TREBALO SPROVESTI?

Istraživanje bi trebalo koristiti sve raspoložive načine za dobijanje informacija. Različiti tipovi informacija mogu dati pogled iz različitih perspektiva. Ispod je navedeno nekoliko primjera za vrste istraživanja.

Najbolje je ne pokušavati voditi istraživanje sam. Rekrutujte pomagače da rade s vama. Istraživanje koje se obavlja s drugima je obično temeljitije i analiza je bolja jer se oslanja na više od jednog stanovišta. Takođe, svako od nas ima svoje predrasude. Često će jedna osoba otkriti značajan podatak koji je druga osoba previdjela ili "nije vidjela".

A. Zapažanje

Prvobitna informacija i zapažanje imaju najveći uticaj i obično su najtačniji. Nakon što ste lično otišli u zaokruženu zonu, istraživači mogu razgovarati s ljudima, voditi evidenciju o prisustvovanju sastancima, vidjeti stanje kakvo jeste, posmatrati ceremonije, običaje i kulture i postavljati pitanja.

Ključ za dobro istraživanje iz prve ruke je znati s kojim pitanjima početi i s kojim pitanjima nastaviti. Pitanja koja počinju s ko, šta, kada, gdje, zašto, i kako, pogotovo koliko mnogo, traže i dobijaju jasnije odgovore. Tražiti da vam se objasni nešto što ste primjetili može vam dati još jasniju sliku. Ovaj tip istraživanja je takođe izvrstan alat za razvijanje prijateljstva.

B. Intervju

Intervjuisanje drugih koji imaju izvorno poznavanje ciljane zone je od velike pomoći. Nakon upoređivanja rezultata nekoliko intervjuua, moguće je dobiti panoramni prikaz onoga kako ljudi vide situaciju tamo. To takođe pomaže u dobivanju nekih detalja koje bi možda posmatrač izvana previdio. Ovo takođe zahtjeva vještinu u ophođenju s ljudima.

Kada intervjuišete ljude, držite na umu koje informacije tražite i budite spremni s pitanjima koja se odnose na žetveno polje i žetvenu silu. Postavljajte ova pitanja sasvim neusiljeno u toku razgovora. Zbog ovoga ljudi osjećaju da vi cijenite njihovo mišljenje. Čitanje napisanih pitanja može uzrokovati da se neki ljudi osjećaju kao da su na ispitu ili pod istragom. Mogu se takođe osjetiti ugroženim ako im se pitanja čitaju s liste.

C. Izvještaji i ankete

Pisani izvještaji i ankete mogu dati sveobuhvatnu sliku onoga što ljudi misle i, pogotovo, šta misle kakvo je stanje (ili kakvo bi voljeli da bude). Ipak, podaci bi trebali biti verifikovani zapažanjima iz prve ruke. Npr. pitajte deset pastora koliko ljudi obično dolazi na službe nedeljom. Onda otiđite u crkvu i zapravo izbrojite ljude. Šta mislite kolika će biti razlika među onima koje poznajete? Da li teže da prijave više ili manje? Primjeri pitanja su dati u dodatku 4B.

D. Zvanični demografski podaci

Zvanični demografski podaci se oslanjaju na tačnost metoda koje se koriste u prikupljanju podataka. Takođe se odnosi na to koja je bila namjera agencije koja vodi istraživanje kada su se prikupljali ti podaci. Od velike je vrijednosti, ipak, i daje opštu sliku o tome kako uporediti situaciju u svom krugu s onim šta podaci govore o ukupnom broju stanovnika.

E. Pregled literature

Ako su drugi radili na sličnim istraživačkim projektima, bilo u daljnjoj a pogotovo u bliskoj prošlosti, može vam biti od velike pomoći. Kada pronađete važne činjenice koje se odnose na osnivanje crkava, moguće je provjeriti ih i fokusirati istraživanje tako da ono bude efektivnije zbog onoga što su drugi otkrili. Biblioteke mogu imati knjige o regiji; enciklopedije i čak univerzitetski istraživački projekti mogu dati vrijedne podatke.

ZAKLJUČAK

Istraživanje je važan dio osnivanja crkava. Otkriva različite ljude koji žive u ciljanom području, njihove potrebe, nade, strahove i duhovna vjerovanja. Ovo daje uvid u praktične načine za širenje Evanđelja. Istraživanje će takođe otkriti i koje je još ljude Bog zaposlio u vašem ciljanom području, crkve, misijske grupe, grupe za služenje, i kako one mogu sarađivati prema ispunjavanju ciljanog područja živućim crkvama. U kasnijim fazama ciklusa osnivanja crkava, istraživanje može pomoći u određivanju efikasnosti tekućih misija i dati uvid u to gdje nove crkve treba osnovati.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Šta mislite šta će vaše istraživanje pokazati o vašem ciljanom području?
- Koje su prednosti odvajanja vremena za istraživanje u vašem ciljanom području? Kako će istraživanje učiniti vaše napore za osnivanje crkava efektivnijim?
- Kojih pet ili šest informacija smatrate da trebate imati u vezi vašeg ciljanog područja kako bi porastao nivo efikasnosti vaših napora u osnivanju crkava?
- Da li poznajete ljude koji bi mogli dobro obaviti istraživanje nakon što ih vi obučite?
- Da li su oni u vašem žetvenom polju spremni da čuju Evanđelje? Koja su vaša opažanja u vezi toga da li su ljudi otvoreni ili zatvoreni za Evanđelje?

PLAN AKCIJE

Dodatak 4A sadrži praktične zadatke za razvijanje vještine istraživanja u vašem ciljanom području. Pogledajte zadatak naveden u ovom dodatku i kompletirajte ga do slijedećeg časa. Tražite od Boga da vam da veću svjesnost i veće suosjećanje za ljude iz vašeg ciljanog područja. Tražite od njega da iskoristi ovo istraživanje kako bi vam dao dobre ideje o tome gdje i kako da počnete misiju osnivanja crkava u vašem ciljanom području. Možda ćete željeti prilagoditi primjere anketa koje su date u dodatku 4B tako da ih možete koristiti u svom istraživanju.

LITERATURA

- Wingerd, Ray A. Jr. *DAWN Research Handbook: Principles of Research for a DAWN Project*. Pasadena, CA: DAWN Ministries, 1992. A copy may be obtained through DAWN Ministries, 7899 Lexington Dr., Suite 200-B, Colorado Springs, CO 80920 USA. Tel. 1-719-548-7465, Fax. 1-719-548-7475
- *Kui Kristlik on Eestimaa?* (How Christian is Estonia?). Research project of the status of Christianity in Estonia. For information, contact Merike Uudam, Kungla 16, Tartu, EE2400, Estonia Tel/Fax: +372-7-428898. Email: merike.u@online.ee
- *Introductory Research On The Slovak Evangelical Churches And Their Progress Towards Evangelizing Slovakia*. Banská Bystrica, Slovakia: New Eastern Europe For Christ, 1997. A copy may be obtained from *The Alliance for Saturation Church Planting*, Budapest, Hungary. E-mail: scpalliance@compuserve.com.



Razumjevanje vašeg ciljanog područja

ISTRAŽIVAČKI ZADATAK

Svrha ovog zadatka je da vam da iskustvo u praktičnom istraživanju koje ćete koristiti kao alat u efektivnom osnivanju crkava. Trebali bi pokušati uraditi sve komponente ovog zadatka. Možete zaključiti da su određene aktivnosti unutar zadatka lakše od drugih. Bilo lake ili teške, Bog ima nešto da vas nauči u vezi ljudi i regije koju pokušavate dosegnuti i to kroz svaku aktivnost ovog zadatka.

Ovaj zadatak ne morate sami izvršiti. Možete raditi s drugima. Zapravo preporučljivo je da radite s drugima ako je to moguće. Budite spremni da podijelite svoje rezultate istraživanja s vašim instruktorom, mentorom i ostalima. Ovaj zadatak bi trebao biti završen prije početka obuke vezane za Priručnik Dva.

KORAK 1: ODREDITE SVOJE CILJANO PODRUČJE

Nabavite ili napravite mapu vašeg grada ili regije. Nađite najdetaljniju mapu koju možete, u kojoj možete pronaći sve populacione centre, imena ulica i linije javnog prevoza. Nacrtajte krug oko vašeg ciljanog područja. Ovo je područje vaše misije, regija za koju vjerujete da Bog želi da vi objavite njegovo ime i gdje on želi da osnuje crkve.

KORAK 2: SKUPITE PODATKE O ŽETVENOJ SILI

Kao što je objašnjeno u lekciji 4- "Principi istraživanja"- **žetvena sila** jesu svi Božiji izvori koji već rade u vašem ciljanom području. Odredite koji resursi su vam na raspolaganju u vašem krugu proučavajući slijedeće:

1. Postojeće lokalne crkve

- Zabilježite na mapi svaku lokalnu crkvu koja postoji u vašoj regiji. Indicirajte koje su denominacije.
- Ako je moguće, zabilježite prosječnu posjećenost službi (broj odraslih).
- Zabilježite koje godine je crkva osnovana ili ponovno aktivirana.
- Odredite koju grupaciju ljudi svaka pojedina crkva doseže (npr. Rome, mlade, djecu, beskućnike, starije, strance, itd.). Koliko su bili uspješni u svojim nastojanjima?
- Koji odnosi postoje između crkava unutar kruga? Da li su ujedinjene ili podijeljene?
- Da li se ljudi sastaju radi zajedničke molitve za nespasene unutar svoje društvene zajednice ili za misijska nastojanja?

2. Misijske i paracrkvne grupe

- Napravite listu svih misijskih i paracrkvnih grupa u ciljanom području.
- Ukratko objasnite misiju svake (literatura, zatvor, dosezanje muslimana, mladih, itd.)
- Da li su zainteresovani za sarađivanje s vama ili drugima u evangelizaciji i nastojanjima za osnivanje crkava?

3. Istorija kršćanstva

- Kada je kršćanstvo po prvi put bilo predstavljeno u regiji i ko ga je predstavio? Da li je bilo nametnuto ljudima ili su Evanđelje primili dobrovoljno?
- Opišite istoriju ulaska svake denominacije u tu regiju.
- Koje su veće religije imale uticaja na vaše ciljano područje? Koje druge religije/sekte postoje u vašem ciljanom području danas i koliko su uspješne u sticanju sljedbenika?

- d. Kako ova istorija utiče na vašu strategiju osnivanja crkava?

KORAK 3: PRIKUPITE PODATKE O VAŠEM ŽETVENOM POLJU

Žetveno polje predstavlja grupu ljudi među kojima ćete vi raditi i mjesto gdje ćete vi osnovati svoju crkvu. Aktivnosti koje slijede će vam pomoći da saznate nešto o žetvenom polju u vašem ciljanom području.

1. Demografske informacije

- a. Ukupan broj stanovnika
- b. Broj i procenat populacije koji otpada na muškarce, žene, omladinu, djecu
- c. Broj odraslih koji rade... uključite informacije o zanimanju i nivo zarade
- d. Broj penzionisanih i starijih, i invalidnih/hendikepiranih
- e. Procenat i lokacija etničkih manjina. Kojim jezicima govore?

2. Geografske informacije

Geografske oznake mogu imati značajnog uticaja na strategije osnivanja crkava. Oni igraju ulogu u tome kako ljudi žive i kako se ophode s drugima. Npr, pruga prolazi kroz predgrađe. S jedne strane pruge ljudi su mnogo bogatiji nego s druge strane. Ljudi nerado prelaze prugu. Dakle, pruga je nevidljiva barijera i ljudi s jedne strane pruge vjerovatno neće posjećivati crkvu s druge strane ove pruge. Drugi primjer: zato što je grad okružen prelijepim planinama, ljudi obično odlaze van grada nedeljom i tako da su šanse manje da će prisustvovati jutarnjem bogoslužju.

- Koji elementi razdvajaju regiju (rijeke, pruge, putevi, itd.)? Kako ove barijere utiču na putovanje, bogatstvo, itd.?
- Da li je grad okružen planinama? Ima li jezera, plaža, parkova ili drugih mjesta za rekreaciju na otvorenom?
- Ako je vaše ciljano područje veći ili manji grad, pogledajte na mapi lokaciju industrijskih i stambenih područja. Da li postoje posebni tržišni distrikti? Da li ljudi žive blizu posla ili moraju prelaziti velike udaljenosti? Takođe pogledajte glavne načine prevoza. Da li većina ljudi uglavnom putuje automobilom, autobusom, tramvajem?
- Gdje ljudi provode svoje slobodno vrijeme i gdje se rekreiraju? Da li ostaju u gradu ili idu u parkove? Da li provedu većinu svojih vikenda u vikendici ili negdje drugo?

3. Sociološke i kulturalne informacije

Saznavanjem pogleda na svijet i stvarnih potreba ljudi, možemo dobiti uvid u načine na koje se njima može na smislen način pokazati ljubav Isusa Krista. Najbolji način da se sazna nešto o ljudima je da se postavljaju pitanja i da se posmatra njihovo ponašanje. Idite u svoje ciljano područje i razgovarajte s barem 15-20 ljudi. Pokušajte saznati slijedeće:

- Pogledi na Boga
Da li ljudi vjeruju u Boga? Šta vjeruju u vezi Boga? Da li su čuli za Isusa? Šta znaju o njemu? Da li vjeruju u raj ili pakao? Da li vjeruju u anđele, demone ili sotonu? Kada su bolesni, gdje se obraćaju za pomoć? Da li vjeruju u sreću? Da li vjeruju da mogu kontrolisati svoju sudbinu ili učiniti život boljim za svoju djecu? Šta vjeruju da je grijeh? Da li idu u crkvu redovno? Ako idu, koliko često? Ako ne idu, zašto ne idu u crkvu?
- Koje su glavne proslave ili praznici u ovom području? Kako ih ljudi proslavljaju?
- Šta im se najviše sviđa u vezi njihovog života? Koja je to stvar koju bi promijenili?
- Šta vide kao jedan ili dva glavna socijalna problema u svom društvu? (alkoholizam, sirotišta, nedostatak adekvatne medicinske njege, stariji bez skrbi, itd.)
- Koje su njihove omiljene izreke? Kroz izreke je često moguće otkriti ideale i vrijednosti kojih se drže kao i njihov pogled na svijet.
- Ko su prihvaćene vođe u regiji? Zašto su oni prihvaćeni kao vođe?
- Koga smatraju herojima?

- Napišite pet stvari koje cijenite kod drugih? (iskrenost, inteligencija, velikodušnost, itd.?)

KORAK 4. ANALIZA PODATAKA U VEZI ŽETVENOG POLJA I ŽETVENE SILE

Kada ste prikupili sve informacije, napisali svoje zaključke i obilježili sve na mapi, odvojite vremena da pregledate ove podatke i razmislite o njima. Tražite od Boga da vam da svoju suosjećajnost za ljude iz vašeg ciljanog područja. Tražite od Boga da vam da kreativne ideje o tome kako da podijelite njegovu ljubav s ovim ljudima. Kao dio ovog procesa, analizirajte svoje podatke odgovarajući na slijedeća pitanja:

Koliko crkava je potrebno da bi svaki muškarac, žena i dijete u ovom ciljanom području bio u stanju da vidi, čuje i razumije poruku Evanđelja na kulturno relevantan način?

- Koliko je crkava potrebno da bi se ispunilo Veliko poslanje u vašem ciljanom području? Koliko crkava je potrebno da bi svaki muškarac, žena i dijete u ovom ciljanom području bio u stanju da vidi, čuje i razumije poruku Evanđelja na kulturno relevantan način? Počnite moliti i tražiti od Boga da vas vodi u izvršavanju onoga što on želi da se uradi.
- Odredite svoj udio: za koliko crkava Bog želi da se vi oslonite na njega u vašoj misiji?
- Odaberite polaznu lokaciju: gdje ćete početi? Gdje su ljudi najotvoreniji? Pavle je obično pronalazio otvorene ljude u sinagogama. Onda bi radio odatle kroz mrežu prijateljstava.
- Odaberite svoje metode: koje su to najveće potrebe ljudi u društvu? Koje metode ćete koristiti kako bi ispunili potrebe ljudi? Koje metode daju dobre rezultate u drugim crkvama u tom području? Koji izvori su vam na raspolaganju za ove metode? Za šta ste daroviti i šta ste u stanju napraviti?
- Odredite svoje resurse: koji su vam resursi na raspolaganju i da li dijele s vama istu viziju? Ima li i drugih s kojima možete podijeliti ovu viziju i sarađivati kako bi cilj bio postignut? Koji rad, finansije i daroviti pojedinci su vam na raspolaganju? Da li crkve u tom području imaju želju za evangelizmom i osnivanjem crkava? Da li su otvoreni za rad s vama u vašim nastojanjima? Da li su otvoreni da mole za evangelizam i napore osnivanja crkava i da se Bog objavi u životima ljudi u njihovim zajednicama?
- Da li ljudi imaju razumjevanje ili vjeru u Boga ili Isusa Krista? U kojem momentu ćete morati početi govoriti o poruci Evanđelja? (npr. Možete li početi s Isusom Kristom ili morate početi s postojanjem vrhovnog Boga stvoritelja?)

KORAK 5. LEKCIJE NAUČENE IZ PROCESA ISTRAŽIVANJA

Procijenite svoje iskustvo u izvedbi ovog istraživačkog projekta. Šta vas je Bog naučio kroz ovaj istraživački projekat o vama samima, vašoj želji da učestvujete u osnivanju crkava? Koje ste probleme imali tokom istraživanja? Kako ste ih riješili? Šta je bilo lagano u vezi istraživanja? Ako bi morali ponoviti ovaj zadatak, šta biste uradili drugačije?

KORAK 6: IZLAGANJE REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Na slijedećem času budite spremni dati izvještaj o rezultatima svoga istraživanja. Vaš izvještaj bi trebao trajati 10-15 minuta i sadržavati slijedeće informacije:

1. Prvi dio – Osnovni prikupljeni podaci (5-7 minuta)

- Opišite svoje ciljano područje.
- Kako ste prikupili informacije (izvještaji, neformalni intervjui, zapažanje/ucrtavanje u mapu, istraživanje kroz literaturu, itd.)?
- Raspravljajte o svim značajnijim problemima ili teškoćama na koje ste naišli i o tome kako ste ih prevazišli. Šta biste uradili drugačije slijedeći put?

2. Drugi dio- analiza podataka dobivenih istraživanjem (5-8 minuta)

Ostatak prezentacije bi trebao biti fokusiran na rezultate vašeg istraživanja. Prezentacija bi trebala odgovoriti na slijedeća ključna pitanja:

- Koja je bila najinteresantnija informacija koju ste dobili o vašem ciljanom području i ljudima koji žive tamo?

- Ima li bilo koja informacija koja vas je iznenadila?
- Koje specifične stvari ste naučili a koje će vam pomoći u određivanju vaše strategije za osnivanje crkava u vašem ciljanom području?
- Koju važnu informaciju za osnivanje crkava ste potvrdili, a koju ste već znali o žetvenom polju?
- Koje novo saznanje, važno za osnivanje crkava, ste otkrili u vezi žetvenog polja koje ranije niste znali?
- Koje prilike ste vidjeli kao otvorena vrata za Evanđelje?
- Na koje teškoće ste naišli i kako bi one trebale biti prevaziđene?
- Kakvo istraživanje u budućnosti treba sprovesti da bi se razvio shvatljiv evangelizam i strategija osnivanja crkava za vaše ciljano područje?



Primjeri anketa

Ovaj dodatak sadrži dva primjera anketa: procjena lokalne crkve i anketa za istraživanje ciljanog područja. Ovo su samo primjeri i mogu biti modificirani kako bi služili vašim svrhama.

PROCJENA LOKALNE CRKVE

A. OPIS

1. Naziv crkve _____
2. Denominacija (Konfesija) _____
3. Adresa crkve/ Lokacija _____
4. Gdje se crkva sastaje: u vlasništvu crkve ___ iznajmljeno ___
5. Datum osnivanja _____ Datum registracije _____
6. Ime pastora/vođe _____ starost _____
7. Da li pastor/ vođa radi u drugoj profesiji? Da ___ Ne ___
8. Glavni jezik koji se govori u crkvi _____ Ostali? _____
9. Sadašnji broj članova _____
10. Prosječan broj prisutnih na službi _____

B. LJUDI

Pokušajte upisati broj ljudi koji spadaju u određene kategorije:

	Prisutni		Vjernici		Članovi	
	M	Ž	M	Ž	M	Ž
Starost 0-10						
11-17						
18-24						
25-30						
31-55						
55+						

Pretpostavke:

- Svi prisutni nisu vjernici i/ ili članovi.
- Broj prisutnih bi trebao biti veći od broja vjernika i članova.
- Osoba može prisustvovati i biti vjernik, ali ne mora biti član.
- Član mora biti vjernik.
- Broj vjernika bi trebao biti manji od broja prisutnih i veći od broja članova.
- Broj krštenja: 92 ___ 93 ___ 94 ___ 95 ___ 96 ___ 97 ___ 98 ___ 99 ___ 2000 ___
2001 ___ 2002 ___

- Broj porodica (muž/žena) koji posjećuju crkvu: _____

C. PROGRAMI

Provjerite sve aktivnosti koje daje crkva i zabilježite učešće u njima

Aktivnost	Crkva obezbjeđuje	Broj učesnika
Nedeljna škola (po starosnim grupama)		
Bogoslužje		
Klub mladih		
Dječiji klub		
Klub žena		
Klub muškaraca		
Misije		
Evangelizam		
Obuka učenika		
Kućne grupe za studije Biblije		
Obuka novih vjernika		
Obuka za vođe		
Obuka za učitelje		
Molitveni sastanak		
Hor		
Misija u vojsci		
Misije za nove crkve		
Misije kroz literaturu		
TV/radio misije		
Misije u zatvoru		
Misija za drogu/alkohol		
Misije u bolnici		
Misije u sirotištu		
Misije brige za starije		
Molitvene misije		

D. PLAN

1. Ima li specifičnih misijskih planova za ovu godinu? Da___ Ne___

2. Koji su to planovi?

3. Da li je započeto planiranje za narednu godinu? Da___ Ne___

4. Koji su to planovi?

5. Ima li tim za vođstvo koji planira za crkvu? Da___ Ne___

6. Da li crkva ima izjavu svrhe? Da___ Ne___

7. Da li crkva ima finansijski plan? Da___ Ne___

8. Da li crkva ima plan duhovnog rasta za nove vjernike? Da___ Ne___

9. Da li crkva saraduje s drugim crkvama? Da___ Ne___

10. Da li crkva saraduje s drugim denominacijama? Da___ Ne___

PROCJENA CILJANOG PODRUČJA ILI "KRUGA"

A. KO?

1. Ima li bilo kakvih posebnih grupa ljudi u krugu "crkvenog uticaja"?

2. Da li jedna klasa ljudi dominira u "krugu"? Da ___ Ne ___

3. Ako je odgovor "Da", koja?

B. ŠTA?

- Koje su posebne karakteristike crkvenog "kruga"

- Koje posebne događaje, lokalne praznike slave ljudi u "krugu"?

- Koje su najbitnije potrebe ljudi unutar "kruga"?

Ekonomske ___ Duhovne ___ Moralne ___ Socijalne ___ Edukacione ___ Kulturne ___
Porodične ___ Religiozne ___

- Koji tipovi religioznih grupa su prisutni unutar crkvenog "kruga"?

Pravoslavni ___ br. ___ baptisti ___ br. ___ pentekostalni ___ br. ___ rimokatolici ___
br. ___ luteranci ___ br. ___ ostali protestanti ___ b. ___ nenedominacioni ___ br. ___
muslimani ___ br. ___ strane misijske grupe ___ br. ___ (molimo vas zabilježite koje su to
grupe: _____)

- Da li crkva pokušava da radi na ispunjavanju potreba ljudi? Da ___ Ne ___

Ako je odgovor da, šta tačno crkva radi kako bi služila potrebama svog "kruga"?

- Da li izjava svrhe crkve indicira želju da radi na ispunjavanju potreba svoga "kruga"? Da ___
Ne ___

- Da li plan crkvene misije pokazuje zanimanje za cjelovitu misiju u njihovom "krugu"? Da ___
Ne ___

C. KAKO?

1. Da li se crkva identificira sa svojim "krugom" Da___ Ne___

2. Ako "da", kako?

3. Ako "ne", šta crkva može uraditi da bi se počela identificirati sa svojim "krugom"?

4. Da li su aktivnosti crkve tako smišljene da dosegnu crkveni "krug" Da___ Ne___

5. Kako se crkva odnosi prema drugim evanđeoskim protestantskim crkvama unutar svog "kruga"?

Dobro se odnosi sa svima_____

Dobro se odnosi sa nekima, ali ne baš najbolje s drugima _____

Ne odnosi se dobro ni sa jednom _____

D. RESURSI

• Kakve resurse crkva ima na raspolaganju u svom "krugu"?

TV /Radio___ Literatura___ Izdavačke kuće___ Zvanične dozvole za misije "pomoći" ___
Druge evanđeoske protestantske kršćanske grupe s kojima se može udružiti u misiji (ostale lokalne
crkve ___ strane misijske agencije/organizacije___ klubovi___ centri ___ udruženja___
edukacione institucije ___)

• S kojim grupama je crkva trenutno udružena u posebnim misijskim projektima?

• Da li su bili poduzeti napori od strane crkve da se razgovara s drugim crkvama unutar "kruga" o
dosezanju nespasenih unutar "kruga" za Krista? Da___ Ne___

• Da li bi crkveno vođstvo bilo voljno da radi s drugim crkvama i organizacijama da dosegne svakoga
unutar "kruga" za Krista? Da___ Ne___

• Ako "da", kada će pokušati sabrati "resurse kruga" radi razgovora i ispunjavanju Velikog poslanja
unutar njihovog "kruga"?

• Ako "ne", zašto?

CRKVA

CRKVA

1

LEKCIJA

Biblijske osnove za crkvu

CRKVA U BOŽIJEM PLANU ZA VIJEKOVE

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da pokaže kako se biblijske osnove za crkvu odnose prema Božijem kraljevstvu i njegovim otkupljujućim svrhama.

☞ Glavne tačke

- Crkva je bila Božiji plan od davnina.
- Za razliku od Izraela, misija Crkve je da IDE i bude so i svjetlo među narodima.
- Crkva je Božiji instrument za širenje Evanđelja do svijeta.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti mjesto Crkve u svjetlu Božijeg kraljevstva i programa otkupljenja i razmotriti fundamentalne koncepte u vezi crkve.
- Biti zahvalan Bogu za njegov suvereni plan za vijekove i za njegovo lično učešće u ovom planu.
- Razmotriti ulogu koju ima njegov rad na osnivanju crkava u većoj slici Božijih svrha.

I. BOŽIJI PLAN ZA VIJEKOVE

A. Božije vječno kraljevstvo (Ps 10:16; 103:19)

Biblija opisuje Boga kao Vječnog Kralja, suverenog nad cijelom kreacijom. Božije kraljevstvo može biti opisano kao područje nad kojim on vlada, suvereno i sa kraljevskim autoritetom. Prikaz njegove slave u njegovoj vladavini je bilo vrhovno dobro (Ps 29:10; Da 2:20-21; 4:34-35; 5:21).

B. Kosmička pobuna

Sva Božija kreacija je bila dobra, ali u nekom momentu, grijeh je ušao u kreaciju. Kada i kako se ovo desilo nije jasno navedeno u Bibliji, ali određeni odlomci izgleda da aludiraju na ovu činjenicu (Iz 14:3-21, Ez 28:11-17).

Prorok Izaija, u obraćanju kralju Babilona, izgleda da pravi analogiju između ponosa kralja i te pale 'zvijezde Danice' (Iz 14:3-21). Ova zvijezda Danica je pokušala da učini sebe kao što je Najuzvišeniji. Mnogi studenti Biblije vide ovo kao referencu za pad Satana, stvorenog anđeoskog bića koji je želio biti kao Bog.

Tekst koji se nadovezuje na ovo se nalazi u Ezekielu 28:11-17 gdje se pisac obraća kralju Tira. Opis izgleda da ide dotle da oslovljava kerubina stražara koji je bio na planini Božijoj i koji je bio bez krivnje u svim svojim putevima. Zbog svog ponosa on je bio zbačen.

C. Zemaljska pobuna

Kada je Bog stvorio zemlju, vlast nad njom je data Čovjeku (muškarcu i ženi) (Post 1:26). Čovjek, stvoren na sliku Božiju da bi imao zajedništvo s njim, imao je slobodu izbora (Post 1:28; 2:7). Zbog toga što pravo zajedništvo uključuje moralan izbor, muškarac i žena su bili iskušani time što im je bilo zabranjeno jesti određeno voće iz vrta. Iskušani od Satana da budu kao Bog, odabrali su

svjesnu neposlušnost ispred poslušnosti. Po ovom voljnom činu, Čovjek je objavio svoju neovisnost o Bogu i suprotstavio se volji Božijoj. Rezultati Čovjekovog grijeha su bili slijedeći:

- Zajedništvo s Bogom je bilo uništeno.
- Slika Božija u muškarcu i ženi je bila pomućena.
- Čovjek je iskusio fizičku i duhovnu smrt.
- Žena je trebala iskusiti patnje prilikom rođenja djeteta.
- Muškarac je trebao iskusiti bolan, mučan rad.
- Zemlja (priroda) je bila prokleta (Rim 8:21-22).
- Zajedništvo između muškarca i žene je bilo uništeno.
- Vladavina nad ovim svijetom je bila uzurpirana od strane Satana koji je postao 'bog ovog svijeta'.

D. Božiji plan otkupljenja

Od pada čovjeka, Bog je radio kroz istoriju kako bi ponovo uspostavio zajedništvo između Boga i čovjeka. On je odabrao čovjeka (Abrahama), koji je bio otac nacije (Izraela) u kojoj je rođen Mesija (Isus) da pokori djelo Satana i obnovi čovjekovo pravo zajedništvo s Bogom. Božiji vrhovni otkupljujući plan uključuje:

- Otkupljenje Čovjeka, vraćajući ga u sliku Kristovu (2Kor 3:18).
- Ponovno uspostavljanje zajedništva između Boga i Čovjeka i među ljudima (1Iv 1:3-7).
- Ponovno uspostavljanje Božije vladavine nad zemljom (Otk 11:15) i čovjekove vladavine s njim (Otk 22:5).
- Kreacija nove zemlje (Otk 21:1).

Bog je najavio svoje rješenje za grijeh svojom kaznom za zmiyu u knjizi Postanka 3:15. Božije rješenje za čovjekov grijeh jeste otkupničko djelo Isusa Krista (Kol 1:20; 2:9). U Isusu Kristu, Bog vrši pomirenje ljudi sa sobom, obnavljajući njihov odnos s njim (Ef 1:9-10). Ovu misiju pomirenja on je dao svojoj crkvi. Zapravo, ustanovljavanje crkve je najskoriji korak u Božijem otkupljujućem planu (2Kor 5:19).

II. USTANOVLJENJE CRKVE

A. Pozadina za crkvu: Izrael

Crkva nije spomenuta u Starom Zavjetu. Pavle o tome govori kao o 'tajni' (nešto što nije ranije objavljeno – vidi Ef 3:9-10; Rim 16:25-26; Kol 1:25-26). Mnoge diskusije su se centrirale na diskusiju o odnosu između Crkve i Izraela. Neki naglašavaju njihovu sličnost, gledajući ih kao jedinstvene ljude Božije u različita vremena. U ovom smislu, Izrael su 'duhovni' ljudi, a Crkva je Novi Izrael. Drugi vide Izrael i Crkvu kao odvojene faze u Božijem Kraljevstvu i otkupljujućim programima, s tim da su obje grupe Božiji ljudi. Bez obzira na to, važno je razumjeti razlike između Izraela i Crkve, s obzirom da se to odnosi na osnivanje crkava i evangelizacijsku strategiju.

1. Narod Izraela

U knjizi Postanka 12:1-3 Bog je obećao Abrahamu da će kroz njega stvoriti veliki narod i da će kroz njega svi narodi na zemlji biti blagoslovljeni. Narod koji je Bog obećao je Izrael. Jednom od izraelskih kraljeva, Davidu, je bilo obećano da će njegovo kraljevstvo biti vječno (2Sam 7:8-16). Novi Zavjet objavljuje da je Isus bio 'sin Davidov' kroz koga će ova obećanja biti ispunjena.

Jedna od svrha Izraela je bila da bude nosioc Mesije (Kralja). Pavle sumira to ovako: *"...Izraelci; njima pripada: posinjenje i Slava, Savezi i zakonodavstvo, bogoštovlje i obećanja; njihovi su patrijarsi, i od njih potiče Krist po tijelu, koji je iznad svega, Bog slavljen zauvijek."* (Rim 9:4-5).



2. Crkva

Vremenski period između prvog i drugog dolaska Kristovog nazvan je 'crkvena era', ili vrijeme kada je Bog na djelu da načini svoje kraljevstvo i ispuni svoje otkupljujuće svrhe kroz svoju Crkvu. Crkva nije plan 'B' nakon Izraelovog 'neuspjeha' da ostvari plan 'A', niti neka naknadna misao u umu Božijem. On je to *planirao* u vječnosti, obezbjedio za to po smrti i uskrsnuću svog Sina, Isusa (Ef 1:19-23). Krist je *pripremio* za njeno formiranje i razvoj dajući to svojim sljedbenicima kao njihovu misiju (Lv 16:5-15; Mt 28:18-20). On ga je *stvorio* na Pedeseti dan (Dj 2:1-13) i *dao mu silu* (Dj 1:8) s njegovim zauvijek obitavajućim Svetim Duhom.

Crkva je instrument Božiji izabran da nosi dobru vijest Evanđelja do krajeva zemlje. '*.. da se sada po Crkvi saopšti mnogolika Božija mudrost poglavarstvima i vlastima na nebesima, prema vječnom naumu koji ostvari u Kristu Isusu Gospodinu našem.*' (Ef 3:10-11). Crkva je Božiji plan za doseganje svijeta danas, da se manifestuje progresivna pobjeda nad Satanom, i da se obuhvate oni koji bi bili dio Ljudi Božijih.

3. Poređenje između naroda Izraela i Crkve (Slika 1.1)

Slika 1.1 Izrael i Crkva

Narod Izraela	Crkva
<p>Orijentacija 'naroda' je bila <i>centripetalna</i>. Božiji plan je stavio Izraela kao svjetlo narodima, kojem bi narodi DOLAZILI da vide i čuju o njegovoj slavi. Učestvovati u njegovoj slavi značilo je doći Narodu.</p> <ul style="list-style-type: none"> Rast dodavanjem (rođenje, uzimanje silom, bogobojažni) Centralizovan plan 'kada dođu u ovu Kuću' Božija slava se privremeno nastanila u Jeruzalemu (1Ljet 28; 2Ljet 6-7) 	<p>Orijentacija Crkve je <i>centrifugalna</i>. Božiji plan stavlja Crkvu kao Svjetlo narodima. Ljudi crkve trebaju IĆI i biti so i svjetlo među narodima (Mt 5:13-14; 28:18-20).</p> <ul style="list-style-type: none"> Rast multiplikacijom (konverzija, osnivanje crkava) Decentralizovan plan '...u cijeli svijet' Aktivirana i ojačana silom po vječno obitavajućem Svetom Duhu (Dj 1-2); Božija slava obitava u srcima ljudi (2Kor 3)
 <p><i>Rast kroz privlačenje</i> (centripetalno)</p>	 <p><i>Rast kroz širenje</i> (centrifugalno)</p>

B. Predviđanje Crkve: Matej 16:18-19

Isus predviđa ustanovljenje crkve u Mateju 16:18-19. Tekst koji slijedi je pregled Mateja 16:18-19 sa aplikacijom na osnivanje crkava.

1. Crkva je izgrađena na **stijeni**: "Na ovoj **stijeni**"

Značenje riječi "stijena" u Mateju 16:18-19 je inspirisala mnoge diskusije. Kontroverznost je centrirana oko prevoda riječi *petra*², grčke riječi za 'stijenu' odakle ime Petar dolazi.

Petra = 'velika stijena, ugaoni kamen,' (Mt 7:24-25; 27:60; Mk 15:46)

*Petros*³ (*Petar*) = 'otkinut kamen koji može lako biti pomjeren'

² πετρα

Glavni prevodi riječi 'stijena'

- Isus Mesija: *Petra* korištena za Krista (1Kor 10:4; Rim 9:33; 1Pt 2:8)
- Petrovo priznanje vjere o Isusu
- Petar sam

Većina evanđeoskih teologa je istorijski prevodila riječ stijena kao priznanje vjere od strane Petra o Isusu. U svakom slučaju, metafora stijene prenosi važnost čvrste osnove, veoma važne lekcije za osnivače crkava.

2. Crkva pripada Kristu: "Sagrađiću **svoju** Crkvu."

Isus posjeduje Crkvu. On ju je stvorio i ona pripada njemu. On je sebe dao u smrti na krstu tako da Crkva može biti rođena (Ef 5:25; Iv 12:24). On je kupio Crkvu svojom vlastitom krvlju (Djela 20:28). On zove svoju Crkvu iz svijeta, sastavlja njene članove, posvećuje je u pripremi za njenu finalnu prezentaciju i svrhu (Ef 5:26-27). U budućnosti, Isus će proslaviti svoju Crkvu u prisustvu Oca i svetih anđela (1Sol 4:13-18; Otk 4-6).

Pavle je rekao da mu je data vlast od strane Krista da izgradi njegovu Crkvu, ne da je ruši (2Kor 10:8). Iako crkvene vođe trebaju imati najdublji osjećaj obaveze i učešća u njihovoj misiji, nijedan pastor niti osnivač crkava nikada ne posjeduje svoju misiju. Isus je glava crkve, a ne osnivač crkava niti pastor.

3. Isus gradi svoju Crkvu kroz nas: "Sagrađiću **svoju** Crkvu."

Izgradnja Crkve je Isusova glavna misija na zemlji danas. Isus koristi nanovo rođene ljude kao svoj materijal za izgradnju (1Pt 2:5). Isus će uklopiti i ugraditi ovo živo kamenje u Božiju građevinu (1Kor 3:9), Božije boravište u Duhu (Ef 2:21-22). Isus koristi darovite vođe kako bi opremio svoje ljude da grade njegovu Crkvu (Ef 4:11-12; 1Kor 3:12).

4. Crkva će trijumfovati: "Vrata pakla neće je nadvladati"

Ova važna fraza koju je izgovorio Isus je puna značenja i ona je osnova za nadvladavajuću vjeru i nadu koju crkveni radnici trebaju imati. Ona nam govori da Krist gradi svoju Crkvu kao vojnu silu da jurne na vrata pakla i da bude pobjednik nad silama zla. Čak iako se mučimo sada, jednog dana Crkva će biti potpuni pobjednik (Rim 16:20). Do tada, treba da na sebe stavimo bojnu opremu koju je Krist obezbjedio za nas i da se oslonimo na njegovu snagu za vođstvo i pobjedu (Ef 6:10-18; 2Kor 2:14). Analogija vojnika je posebno odgovarajuća za osnivača crkava (2Tim 2:3-4; Fil 2:25). Pavle je rekao da je bio dobar boj (2Tim 4:7) i tako bi trebali i mi.

C. Rođenje Crkve : Djela 2

Predviđanje Isusovo se ostvarilo u knjizi Djela 2 gdje je sila Duha Svetog izlivena na ljude iz mnogih naroda tako rađajući crkvu. Čudo jezika na Pedeseti dan simbolizira da će ovaj novi događaj u Božijem otkupljujućem planu dosegnuti cijeli svijet, ujedinjujući muškarce i žene svakog jezika u Crkvu. Crkva je onda internacionalna od svog rođenja.

III. ULOGA I PRIRODA CRKVE DANAS

A. Crkva – Pozvani ljudi i s lokalnom i s univerzalnom manifestacijom

Još od pada čovječanstva, konačna svrha Božija je bila da pozove sebi ljude u ono što mi danas nazivamo crkva (Ef 1:10). Grčka riječ 'ekklesia'⁴, je često korištena kako bi se opisala crkva u Novom Zavjetu. 'Ekklesia' znači *društvo ili udruženje slobodnih građana pozvanih iz njihovih domova ili s posla na sastanak kako bi razmatrali pitanja koja su od interesa za javnost* (Dj 19:39). Ideja 'pozvanih ljudi' ima svoje korjene u Starom Zavjetu (Rut 4:11; Jr 33:7), sa Izraelom kao

³ Πετρον

⁴ εκκλησια

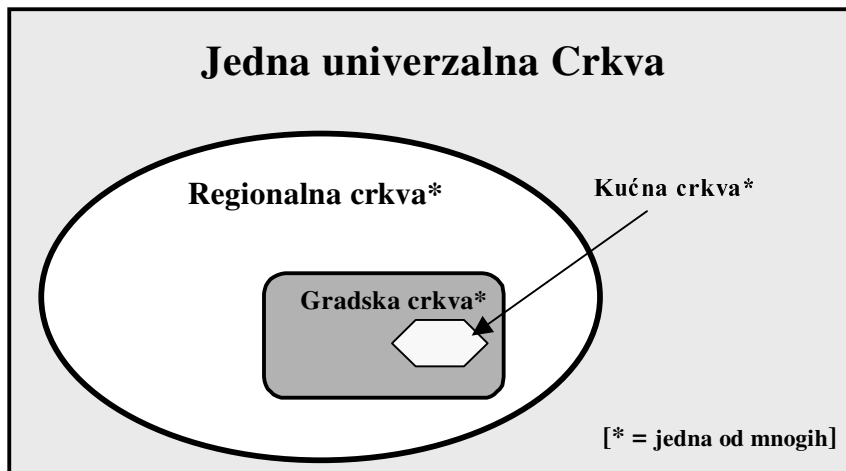
pozvanim ljudima Božijim. U Novom Zavjetu *Ekklesia* nikada nije korištena tako da označava zgradu ili denominaciju (dva najčešća načina na koja mi koristimo riječ "crkva" danas) nego se uvijek odnosi na grupu ljudi.

Od 114 puta, *ekklēsia* ukazuje na crkvu u Novom Zavjetu, najčešće označavajući grupu vjernika na određenom mjestu ili 'lokalnu crkvu' barem 63 puta. Vjernici imaju odgovornost da se skupe u lokalne zajednice (Heb 10:25). Zapravo, to je bila normalna šema koju su apostoli koristili, da pridobiju ljude i skupe ih u nove crkve.

Primijetite da lokalna crkva može biti definisana na različite načine:

- Kućna crkva: I Korinćanima 16:19 (Crkva koja se sastaje u kući Akvile i Priscile), Kološanima 4:15 (Crkva koja se sastaje u kući Nimfe)
- Gradska crkva: I Solunjanima 1:1 (Crkva Solunjana), I Korinćanima 1:2 (Crkva Božija u Korintu), Djela 13:1 (Crkva u Antiohiji)
- Regionalne crkve: Galaćanima 1:2 (Crkve u Galaciji), Djela 9:31 (Crkve kroz Judeju, Galileju i Samariju), I Korinćanima 16:19 (Crkve u provinciji Azije)

Slika 1.2 Jedna crkva i mnoge crkve



Konačno, može biti samo jedna *ekklēsia* (1Kor 12:13, Ef 4:4-5). Zato, (barem 27 puta) vidimo da *ekklēsia* označava univerzalnu Crkvu koja je tijelo vjernika u Isusu Kristu, živih i mrtvih, iz svakog plemena, jezika, ljudi i naroda. Biti dio univerzalne Crkve a ne biti uključen u lokalnu crkvu je koncept koji se ne može naći u Novom Zavjetu. Upravo suprotno, univerzalna Crkva se vidi kroz lokalne crkve svuda.

Kao 'pozvani ljudi' crkva nije samo grupa ljudi koje ujedinjava religiozna vjera. To je kreacija Božija kroz Duha Svetog.

B. Crkva je Tijelo Kristovo

Crkva je opisana kao njegovo Tijelo na nekoliko mjesta u Svetom Pismu (Rim 12:4-5; 1Kor 12:12-31; Ef 1:22-23; 4:4-16). Kada Krist radi u svijetu danas, on to čini kroz svoje Tijelo, crkvu, nas! (Ef 1:22-23; 3:10-11). Primijetite slijedeće implikacije ove metafore.

1. Tijelo je neovisno

Kao Tijelo Kristovo, crkva ima mnogo dijelova koji rade zajedno na veoma kompleksan i međusobno zavisian način. Dijelovi rade različite stvari, ali imaju istu konačnu svrhu, kao i različiti dijelovi ljudskog tijela (Rim 12:3-8, 1Kor 12:12-31). Crkvi treba da svi dijelovi funkcionišu prema njihovom dizajnu da bi ispravno činila ono što Bog želi.

2. Tijelo ima jednu glavu

Krist je glava crkve (Kol 1:18). Kao i tijelo, ni crkva ne može imati više od jedne glave. Nijedan pastor niti osnivač crkava nije prava glava crkve koju služi. Svi dijelovi tijela, uključujući vođe, su podložni vođstvu Krista. U protivnom, Tijelo ne funkcionira dobro.

C. Crkva je Božiji instrument broj jedan u širenju Evanđelja

Crkva je instrument Božiji, odabran da nosi dobru vijest Evanđelja do krajeva zemlje. Prije krsta *narodi* su bili odvojeni od nade o spasenju (Ef 2: 11-13). Ali nakon smrti i uskrsnuća Kristovog, Crkva ima odgovornost da odnese Evanđelje *narodima* (Mt 28:19-20). Jasno je iz Novog Zavjeta da je rana crkva ovu odgovornost uzela vrlo ozbiljno. Nemoguće je odvojiti širenje Evanđelja i ekspanziju Crkve u knjizi Djela. Bila je to misija Crkve, odnijeti Evanđelje iz Jeruzalema u Judeju i Samariju i do krajeva zemlje. Naša je nesreća danas to što govorimo o crkvama i misijama kao da su to odvojene stvari. U Novom Zavjetu, misija je bila crkva i crkva je bila misija.

Evangelističke strategije koje nisu povezane s crkvom su zavedene od početka. Naknadno praćenje i dugoročni rast, na primjer, su uobičajeni problemi kada su ljudi evangelizirani kroz napore koji su inicirani van konteksta crkve. Bog je ustanovio Crkvu kroz koju nacije trebaju biti poučene. Sveto Pismo izjavljuje: *'...da se sada po Crkvi saopšti mnogolika Božija mudrost poglavarstvima i vlastima na nebesima, prema vječnom naumu koji ostvari u Kristu Isusu, Gospodinu našem'* (Ef 3:10-11). Crkva je Božiji plan da se dosegne svijet danas, kako bi se manifestovala njegova progresivna pobjeda nad Satanom, i da se obuhvate oni koji će biti dio 'ljudi Božijih'.

ZAKLJUČAK

U Isusu Kristu, Bog izmiruje ljude sa sobom, obnavljajući njihov odnos s njim (Ef 1:9-10). Bog je dao ovu misiju pomirenja svojoj crkvi (2Kor 5:18-20). Tako, Crkva je Božiji plan za doseganje svijeta danas, za manifestovanje njegove progresivne pobjede nad Satanom, i za obuhvatanje onih koji će biti dio Božijih ljudi.

Ustanovljenje crkve s njenom svrhom je najskoriji korak u Božijem otkupljujućem planu. Učestvovanje u ustanovljavanju i jačanju crkve nije mali zadatak. To je osnovna aktivnost za svakog vjernika i daje vječne rezultate. Nikad nemojte potcjenjivati vašu ulogu u vezi osnivanja ili vođenja crkve!

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koje su implikacije crkve kao centrifugalne?
- Kako Starozavjetno (centripetalno) razumjevanje Crkve utiče na njenu vitalnost? Kada je takvo razumjevanje crkve odgovarajuće? Zašto?
- Koja je osnova za misiju vaše crkve? Šta se dešava kada Krist nije osnova novoosnovane crkve?
- Crkva postoji radi svijeta (Ef 3:1-10). Koje su implikacije?
- Krist je glava Crkve. Koje su praktične implikacije ovoga? (Ef 1:23; Kol 1:18). Kako mi njemu dozvoljavamo da bude i Gospod i Vladar na praktičnom nivou?
- Može li vjernik biti dio univerzalne Crkve, a da ne bude dio lokalne crkve?
- Šta to znači za crkvu da bude domaća?
- Studirajte neke od metafora koje su korištene za opisivanje crkve (Ef 2:15, 19, 21; 1Pt 2:9-10). Koje od ovih metafora su vama lično od najvećeg značaja?

PLAN AKCIJE

Kako Bog radi u vašoj zemlji da ispuni svoja obećanja? Šta je Bog učinio u proteklih godinu dana, 5 ili 50 godina što pokazuje njegovu vjernost da izgradi svoju Crkvu? Napišite barem 10 zapažanja kako biste pokazali Božiju vjernost u vezi vaše zemlje.

LITERATURA

- Billheimer, Paul. *Destined for the Throne*. Fort Washington, PA: Christian Literature Crusade, 1975.
- Ellisen, Stanley. *The Biography of a Great Planet*. Wheaton, IL: Tyndale House Publishers, 1978.
- Pate, Larry, *Starting New Churches*, Irving, TX: International Correspondence Institute, 1984.
- Saucy, Robert. *The Church in God's Program*. Chicago, IL: Moody Bible Institute, 1972.
- Smith, Dwight. Notes on The Local Church Paradigm from *The Alliance for Saturation Church Planting and United World Mission*, 1994.
- Thompson, Paul. *Planting Reproducing Churches*. Warrington, PA: World Team, 1992.

CRKVA

2

LEKCIJA

Svrha Crkve

ZAŠTO CRKVA POSTOJI?

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je opisati kako je Crkva zamišljena da bude sila za propagiranje Evanđelja u svijetu.

☞ Glavne tačke

- Crkva ima tri svrhe—konačnu, prema vani okrenutu, prema unutra okrenutu.
- Crkva je agent za mobilizaciju radije nego objekat misije.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Biti svjestan biblijskih svrha za Crkvu.
- Prepoznati da svrha Crkve kao agenta za doseganje svijeta zahtjeva osnivanje crkava i misiju.

☞ Dodatak

2A Veliko poslanje – radni list

☞ Sugestije vođama obuke

Osigurajte da učesnici mogu jasno nabrojati unutrašnje i vanjske svrhe crkve. Bilo bi dobro kada bi mogli koristiti velike prikaze kako bi pojasnili polaznicima različite paradigme crkvene svrhe. Mogli biste napraviti crteže na poster papiru. Ili, u vašem kontekstu, možda su tabla ili grafoskop adekvatniji.

UVOD

'Svrha' može biti opisana kao *'kraj ka kojem nas naši naponi vode'*. Bilo koja organizacija ima svrhu. Posao postoji da bi donosio finansijsku dobit kroz prodaju dobara ili kroz vršenje usluga. Vlada zemlje postoji da bi zaštitila građane i vladala svojim ljudima.

Gospod Isus služi kao veliki model u području svrhe. On je znao zašto je došao na zemlju i gdje je išao. On je imao veliku svrhu. 'Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao. Poslao me da donesem Radosnu vijest siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da oslobodim potlačene, da proglašim godinu milosti Gospodnje.' (Lk 4:18-19).

Da bi crkve istinski bile efikasne u današnjem svijetu, one moraju imati jasnu sliku svrhe. Bez toga crkvene vođe i radnici mogu trošiti energiju i resurse radeći stvari za koje nisu bili pozvani da rade. Svaki osnivač crkava bi trebao razumjeti biblijsku svrhu za Crkvu i razmisliti o ovoj svrsi u svjetlu vlastitog rada na osnivanju crkava i u misiji.

Jasno razumjevanje biblijske svrhe može učiniti crkvu:

- Svrshodnom i punom iščekivanja.
- Vjernom i fleksibilnom, inovativnom, ali odanom Pismu.
- Velikodušnom i racionalnom, naglašavajući Božiju ljubav i oprost.
- Radosnom i slavljeničkom (ljudi ovo traže).
- Vitalnom i dinamičnom, opremajući ljude za misiju u stvarnom životu.
- Rastućom i reprodukujućom, osnivajući nove crkve.

I. SVRHA CRKVE

Isus je ustanovio svoju Crkvu sa svrhom na umu. To je predivna svrha, stvorena u vječnosti u prošlosti, određena za slavnu budućnost. Mi bismo mogli sumirati svrhu crkve govoreći da *Crkva postoji kako bi slavila Boga kroz izgrađivanje vjernika i evangeliziranje izgubljenih*. Slika 2.1 pokazuje trostruku svrhu Crkve.

Slika 2.1 Trostruka svrha Crkve

KONAČNA SVRHA	SVRHA PREMA VANI	SVRHA PREMA UNUTRA
Uzvisiti Gospoda	Evangelizacija izgubljenih	Izgrađivanje radnika
Crkva postoji za Gospoda	Crkva postoji za svijet	Crkva postoji za sebe

A. Uzvisiti Gospoda

Biblija govori da postoji krajnja svrha prema kojoj se kreće cijela kreacija; to je Božija vlastita slava. Božija slava predstavlja sve ono što je istina o njemu: njegova priroda, atributi, karakter i djela. Božija vlastita slava je njegova glavna težnja za vječnost i čovjekova glavna svrha za postojanje. On vodi svoje vječne svrhe prema ovom kraju. Božija vlastita slava je finalna svrha Crkve (Rim 15:6,9; Ef 1:5ff; 2Sol 1:12; 1Pt 4:11).

Bog je proslavljen (objavljen, učinjen poznatim) tamo gdje ga mi obožavamo (Iv 4:23), nudimo molitvu i slavu njemu (Ps 50:23) i živimo životom dostojnim njega (Iv 15:8). 'Sve što činite, činite na slavu Božiju' (1Kor 10:31). Ovo je istina za kršćane pojedince kao i za njegovu crkvu.

- Šta slavljenje Boga predstavlja za vas?
- Kako Crkva slavi Boga?
- Kako je Bog proslavljen među nama?

B. Evangelizacija izgubljenih

Biblija jasno podučava da postoji vanjska svrha Crkve, koja se treba ispuniti u ovo doba. To je svrha koja stavlja fokus Crkve i njene napore van nje same. To je razlog što je Isus došao da dosegne izgubljeni i umirući svijet (Lk 19:10). Isus je rekao, 'Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas.' (Iv 20:21). Ova vanjska svrha Crkve je dosezanje izgubljenih – evangelizam i misija.

Vjerovatno nijedan odlomak Svetog Pisma ne izjavljuje bolje tu vanjsku svrhu crkve od odlomka 'Velikog poslanja' iz Mateja 28:18-20 (pogledajte dodatak 2A, "Veliko poslanje – radni list").

C. Izgrađivanje radnika

Biblija podučava da Crkva ima takođe i unutrašnju svrhu. To je izgradnja njenih članova. Veliki dio novozavjetnih poslanica je bio napisan vjernicima kako bi ih ojačao u njihovom kršćanskom životu i misiji tako da mogu ostvariti vanjsku svrhu dosezanja izgubljenog i umirućeg svijeta.

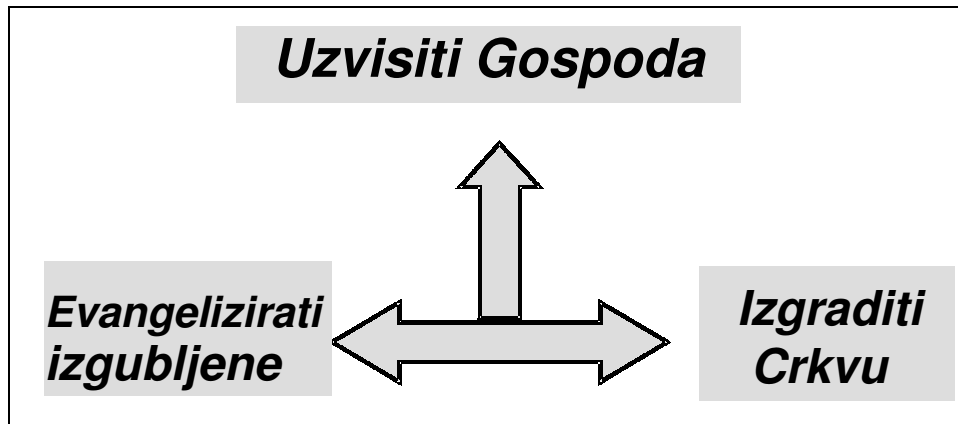
Efežanima 4:11-16 najbolje objašnjava unutrašnju svrhu za Crkvu. Crkva postoji kako bi obučila vjernike. Obuka i opremanje Božijih ljudi kao okupljene zajednice (u bogoslužju, podučavanju, zajedništvu i dušebrižništvu) vodi do ispunjenja vanjske svrhe, stvarajući učenike.

- Vođstvo je dato (s. 11) kako bi se opremili sveti za misiju (s. 12), ne samo da rade na poslovima misije sami. Koje su implikacije ove vitalne istine za vaš posao osnivanja crkava? Kako će ovo uticati na to kako vi radite stvari koje radite?
- Šta ste opazili u ovom odlomku o osnivanju crkava? Zapišite ih sad.

Svrhe crkve mogu biti jednostavno izražene ovako: slavljenje, edifikacija (izgradnja) i evangelizam. Ljudi Božiji se skupe na bogoslužje i međusobno izgrađivanje, da bi se potom raštrkali za rad na evangelizaciji. Ovo su međusobno povezane svrhe. Nijedna od njih ne bi trebala postojati odvojeno od drugih. Unutrašnja svrha (izgradnja) služi za vanjsku svrhu (evangelizam) i obje svrhe služe za slavljenje Boga (bogoslužje). Dok se sljedbenici Isusa okupljaju za unutrašnju svrhu međusobnog

educiranja (Ef 4:11-16), voleći jedni druge (Iv 13:34-35) i praktikujući funkcije novozavjetne crkve (Dj 2:42-43), bolje su opremljeni za vanjski zadatak doseganja i misije izgubljenom svijetu.

Slika 2.2 Trostruka svrha Crkve



II. ***PARADIGME ZA RAZUMIJEVANJE SVRHE CRKVE

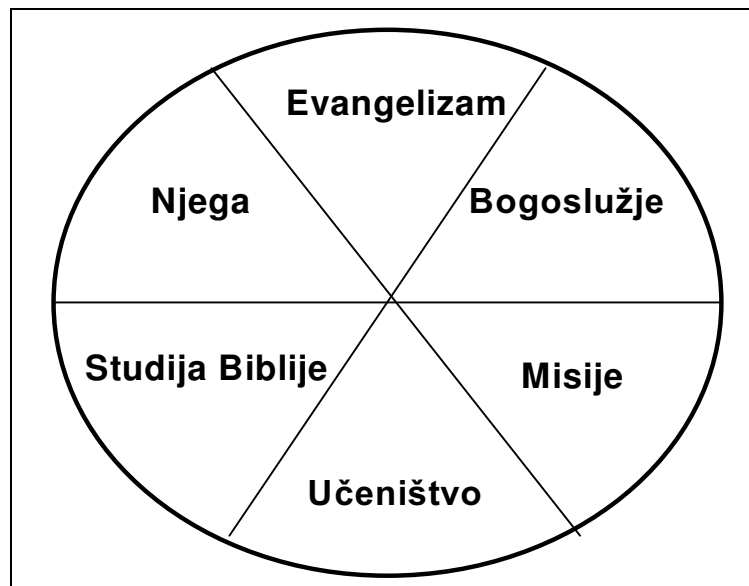
Paradigma je jednostavno način gledanja na nešto. Paradigma obezbjeđuje princip i objašnjenje toga kakav određeni sistem, proces ili objekat treba da bude. Setovi kontrastnih paradigmi koji slijede su načini posmatranja crkve u svjetlu njene prirode i svrhe.

A. Crkva usmjerena na program u poređenju s crkvom koja je usmjerena na Veliko poslanje

1. Crkva usmjerena na program

Crkve se često muče u prakticanju svoje mnogostruke svrhe. Neuspjeh u integraciji svega onoga za šta nas je Bog pozvao da radimo vodi do programske orijentacije koja se sastoji od više komponenti, od kojih se svaka natječe s onim drugim za resurse i učesnike (Pogledajte sliku 2.3). U ovom programski usmjerenom pogledu, crkva može ličiti na sekularnu instituciju za obuku ili mali biznis u svojoj strukturi i organizaciji. Kako vrijeme prolazi, crkva biva sve više zabrinuta za sebe, a sve manje za izgubljene, postajući time nepotrebna društvu u kojem postoji.

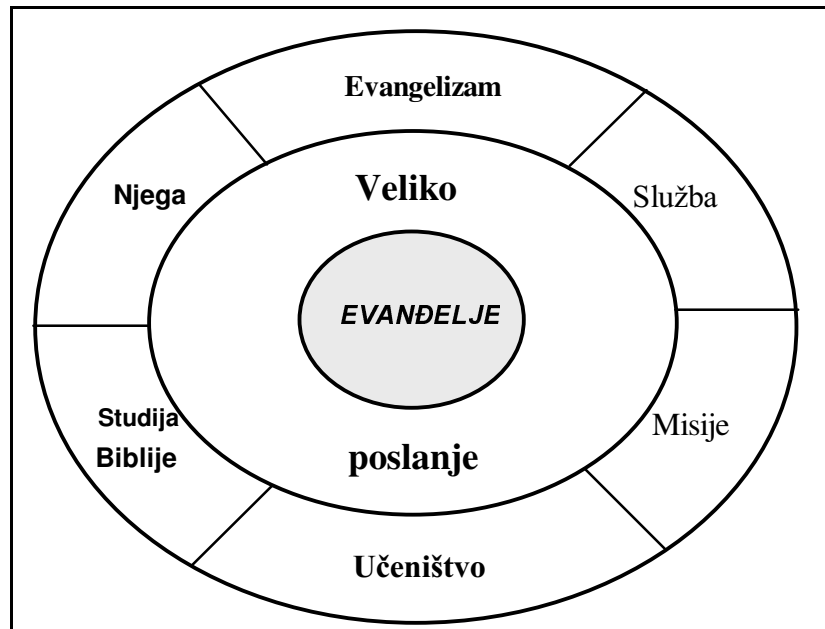
Slika 2.3 Programski usmjerena crkva



2. Crkva usmjerena na Veliko poslanje

Biblijski pogledi na Crkvu, prikazani na slici 2.4, stavljaju Veliko poslanje u srce crkvene svrhe i odatle se onda razvijaju programi i misije osposobljavanja drugih. U ovom modelu elementi i programi crkvene zajednice služe u pripremi vjernika za vanjski zadatak ili svrhu - evangelizam i rad na ispunjavnju Velikog poslanja. Potrebe vjernika su opet ispunjene, ali u odgovarajućoj perspektivi u svjetlu Božije svrhe da dovede izgubljene sebi.

Slika 2.4 Crkva usmjerena na Veliko poslanje



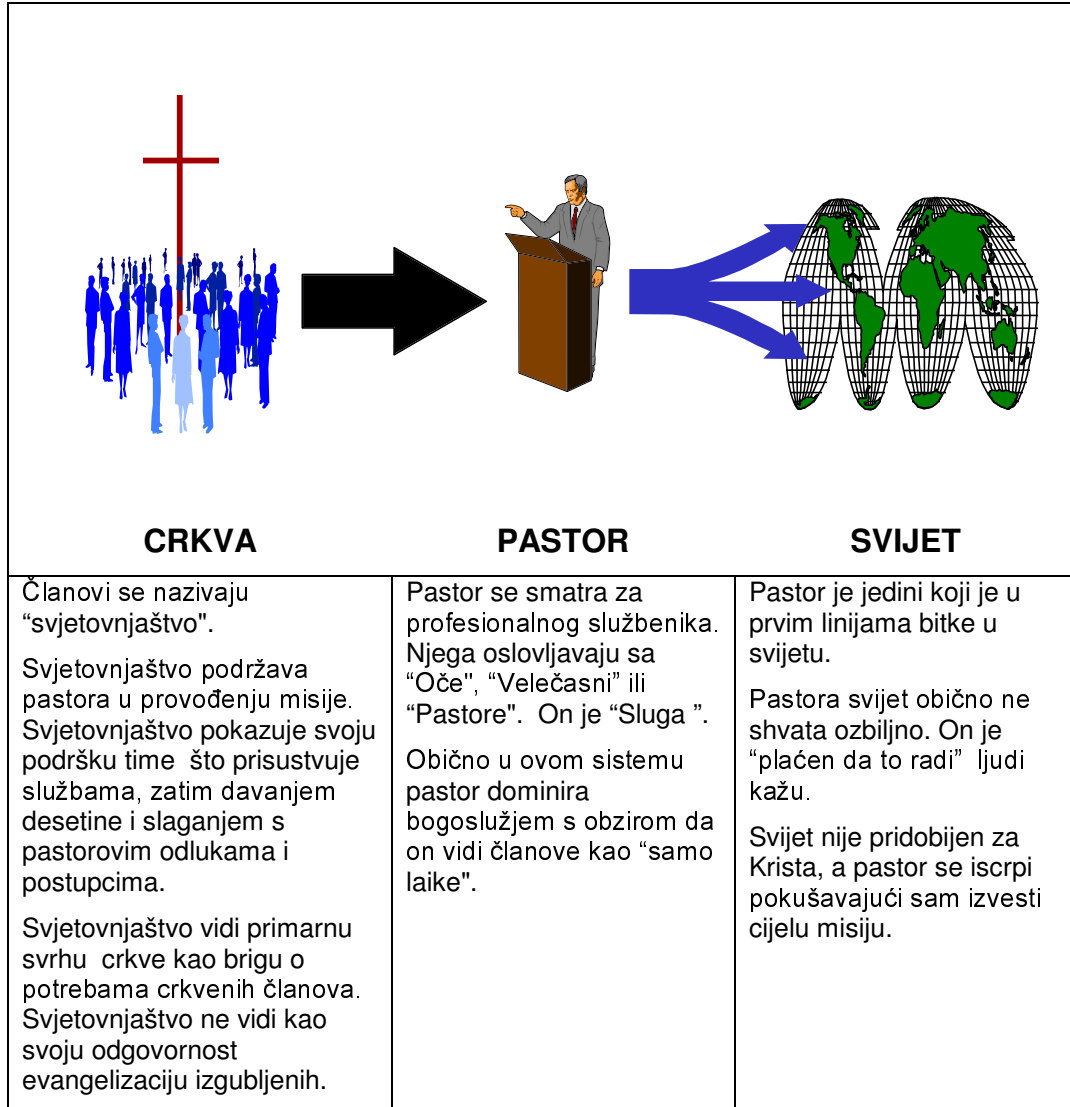
- Koje implikacije daju ova dva pristupa crkvenoj strukturi? Mobilizacija crkvenih članova za 'crkveno djelo'? Razvoj vođstva?
- Šta se dešava crkvi kada spozna da je njen 'razlog postojanja' da širi Evanđelje?

B. Crkva kao objekat misije u poređenju sa crkvom kao 'Agentom mobilizacije'

1. Crkva kao objekat misije

Neki vjernici misle o crkvi kao o mjestu za sastanke gdje će biti s drugim vjernicima i gdje će im pastor ministrirati (vidite sliku 2.5). Ovo je možda najčešća paradigma pogleda na crkvu. Ova paradigma je djelimično tačna. Crkva zaista jeste mjesto za sastajanje gdje mi uživamo u zajedništvu dok u isto vrijeme primamo duhovnu hranu od duhovnih vođa. Ipak, ova paradigma ne stavlja vanjsku svrhu crkve u pravu perspektivu i pretpostavlja nebiblijsku razliku svećenstvo/svjetovnjaštvo.

Slika 2.5. Crkva kao objekat misije

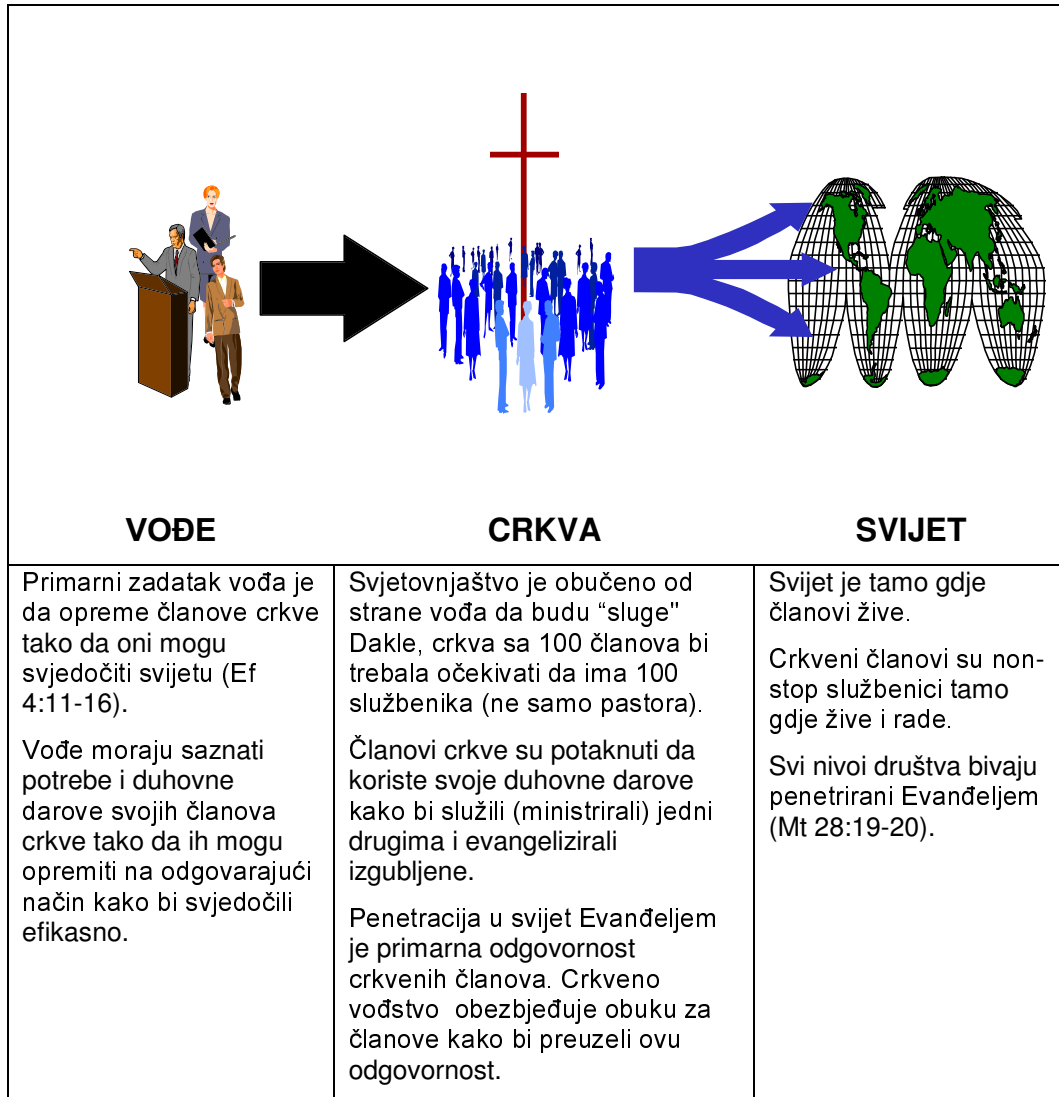


Preuzeto iz Brock str. 66,67

2. Crkva kao agent mobilizacije

Crkva nije objekat misije, nego radije agent mobilizacije za Evanđelje u svijet. Kao što je prikazano na slici 2.6, uloga vođstva u crkvi je da opremi (obuči i osnaži) članove crkve za službu u svijetu. Ovo je edukaciona svrha crkve. Vjernici se sastaju da bi obožavali Gospoda, da bi rasli u vjeri, proučavali Božiju Riječ, da bi ohrabрили, molili jedni za druge i praktično se međusobno pomagali. Ovi članovi crkve razvijaju duhovni karakter i vještine služenja koje su potrebne u evangelizaciji izgubljenih (vanjska svrha crkve). Ispunjavanje Velikog poslanja nije samo pastora posao, niti posao nekoliko individualaca u crkvi, nego je to funkcija cijelog tijela Kristovog (crkve).

Slika 2.6. Crkva kao agent mobilizacije



Preuzeto iz Brock str. 66,67

ZAKLJUČAK

Jasan osjećaj svrhe pomaže crkvi da bude efektivna. Bez razumjevanja njene svrhe, crkvene vođe i radnici mogu trošiti energiju i resurse radeći stvari za koje nisu pozvani. Svaki osnivač crkava bi trebao razumjeti biblijsku svrhu Crkve i razmisliti o njoj u svjetlu vlastitog osnivanja crkava i misije.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Zašto je bitno da crkva razumije svoju svrhu? Šta se dešava kada crkve ne razumiju svoju svrhu?
- Kako biste sumirali svrhe crkve?
- Zašto bi crkva trebala dosezati izgubljene? Ko je odgovoran za evangeliziranje?
- Kako se Veliko poslanje odnosi prema svrsi crkve? Koji drugi odlomci Biblije nama pomažu da razumijemo svrhu crkve?
- Zašto bi crkva trebala biti sila, a ne samo polje?
- Da li crkve u vašoj regiji imaju jasno razumijevanje toga zašto one postoje kao crkva?
- Koja je uloga vođstva u svrhom vođenoj crkvi?

PLAN AKCIJE

Razmislite o svrsi Crkve dok ispunjavate radni list iz dodatka 2A, "Veliko poslanstvo – radni list".

LITERATURA

- Brock, Charles. *Indigenous Church Planting. Practical Guide*. Neosho, MO: Church Growth Institute, 1994.
- Getz, Gene. *Sharpening the Focus of the Church*. Wheaton, IL: Victor Books, 1984.
- Morris, Linus. *The High Impact Church*. Houston, TX: Touch Publications, 1993.
- Warren, Rick. *The Purpose Driven Church*. Grand Rapids, MI: Zondervan, 1995.
- Excerpts from lectures on the Church from Project 250 and Russian Ministries. Moscow, Russia: 1994.
- Cook, Jerry. *Love, Acceptance and Forgiveness*. Glendale, CA: Gospel Light Publications, 1979.



Veliko poslanje

Radni list

Pročitajte i razmišljajte o pet navedenih odlomaka o Velikom poslanju. Potom odgovorite na pitanja data za svaki odlomak.

- **Matej 28:18-20**
 1. Koju utjehu imamo u istini da je "sva vlast" data Kristu?
 2. Pošto je on Suvereni Gospod, šta je on od nas tražio da uradimo?
- **Marko 16:15-20**
 1. Koje upozorenje ovdje nalazimo za nevjernika?
 2. Šta će biti dokaz koji prati vjernike?
 3. Kako se Gospod objavio nakon svog uznesenja na nebesa?
- **Luka 24:45-53**
 1. Za koje stvari učenici trebaju svjedočiti?
 2. Koje im je obećanje dao Krist?
- **Ivan 20:19-23**
 1. Šta je Isus mislio kad je rekao "Mir vama"?
 2. Kako se ovo odnosi prema njegovoj izjavi u stihovima 22-23?
 3. Šta to znači biti poslan?
- **Djela 1:1-11**
 1. Koji je prirodni rezultat kada imamo Svetog Duha koji radi kroz nas?
 2. Koliko daleko će rezultati Evanđelja dosegnuti?

PITANJA ZA APLIKACIJU

- Koje strahove ja imam koje moram prevazići po realizaciji suverenog autoriteta Kristovog? Kako mogu najbolje "činiti učenicima"?
- Kako Evanđelje može biti navješteno "svim narodima" u mojoj zemlji?
- Da li ja služim sa silom Božijom na sebi? Kako ja mogu dozvoliti njegovoj sili da raste njemu u slavu?
- Koliko sam ja zabrinut za izgubljene? Kako ovo utiče na to kako ja vodim crkvu koju osnivam? Kakve ima razlike?

PARALELNI ODLOMCI O VELIKOM POSLANJU

	UVOD	KOMANDA	OBEĆANJE
MATEJ 28:18-20	Data mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. (18).	Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim, krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, učeći ih da vrše sve što sam vam zapovjedio(19) (20).	Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta (20).
MARKO 16:15-20	(Svjedočanstvo o uskrsnuću) (9).	Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju (15).	Tko bude vjerovao i pokrstio se, spasit će se; tko ne bude vjerovao, osudit će se (16).
LUKA 24:45-53	Tako stoji pisano da Mesija mora trpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih, (46).	Da se na temelju njegova imena mora propovijedati obraćenje i oproštenje grijeha svim narodima, počevši od Jeruzalema. Vi ste svjedoci toga (47-48).	Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo (49)!
IVAN 20:19-23	“Mir vama!” Rekavši to pokaza im ruke i bok. I učenici se obradovaše kad vidješe Gospodina (19) (20).	Kao što je mene poslao otac, tako i ja šaljem vas (21).	Primite Duha Svetoga (22).
DJELA 1:1-11	Njima je poslije svoje muke također pružio mnoge dokaze da je živ (3). “Ne spada na vas da znate vrijeme i priliku koje je Otac odredio svojom vlasti (7).	Pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje (8).	A vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim (5)... Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas (8).

CRKVA

3

LEKCIJA

Forma i funkcija

BIBLIJSKA I KULTURNA PERSPEKTIVA

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je objasniti važan koncept forme i funkcije u crkvi, iz biblijske i kulturne perspektive.

☞ Glavne tačke

- Biblijska funkcija je ono *što mora biti učinjeno*—dato je od Boga i ne bi trebalo biti promjenjeno.
- Biblijska forma je ono *kako mi vršimo funkciju*—ono je kulturno i trebalo bi biti prilagođeno po potrebi.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti koncepte i pitanja u vezi 'forme i funkcije'.
- Prepoznati kako kulturna dinamika i lično iskustvo utiču na izražavanje i forme lokalne crkve.
- Biti motiviran za ustanovljavanje crkvenih formi zasnovanih na biblijskoj funkciji i kulturnoj relevantnosti.

☞ Dodatak

3A Forma i funkcija primjenjene: Induktivna studija: Djela 2

UVOD

Razumijevanje forme i funkcije je fundamentalno za osnivanje crkava. Naše iskustvo uveliko oblikuje naše razumijevanje toga, kao i odanost tim formama koje naše crkve uzimaju. Moramo biti u izazovu da se upitamo zašto mi radimo to što radimo kako bi ispunili misiju koju je Bog dao svojoj Crkvi. Ova lekcija obezbjeđuje priliku da se ponovo razmisli o misijskim 'formama' i da se da vođstvo za ustanovljavanje više relevantnih i efektivnih formi.

I. ILUSTRACIJA FORME I FUNKCIJE

U društvu, funkcija je *aktivnost koja se treba izvesti*. Ova aktivnost može varirati od one koja je jednako teška kao i nabavka hrane ili odgajanje djece, do nečeg jednostavnog kao što je spavanje. Ovo su stvari koje treba uraditi. Forma je *metod odabran da bi se izvela ta funkcija*.

Primjer vam može biti to kako nabavljate hranu. U primitivna vremena, mogli ste loviti ili se baviti zemljoradnjom. Ovo su dvije veoma različite metode, ali obje ispunjavaju funkciju dobavljanja hrane.

Pitanje je: kako odlučiti koja je forma najbolja za vas? Neki od faktora vezanih za odluku dolaze iz unutrašnjih izvora, kao što su mogućnosti i preference. Da li mate dobru moć zapažanja i ne smeta vam to što ćete biti sami na duže vremenske periode? Tada ćete bolje proći kao lovac. Ako ne, ostanite u zemljoradnji. Neki faktori su vanjski, ovisni o vašoj okolini. Da li živite blizu dobre, plodne zemlje? Ako je tako, mogli biste dobro proći kao zemljoradnik. Neki od faktora su kulturni, oslanjajući se na ideje društva oko vas. Da li slave farmere zato što su uvećali količinu ljetine u selu, ili su lovci proslavljeni radi svoga umijeća u slučaju rata? Neki

◆ **Funkcija**=
aktivnost koja se
mora izvesti

◆ **Forma** = metod
odabran za
izvršavanje
funkcije

od faktora mogu biti moralni. Da se ubijanje životinja smatra nemoralnim? Još jedan faktor je tradicija. Šta su radili vaši roditelji i njihovi roditelji?

Forme se oslanjaju na mnoge faktore i mogu se takođe promijeniti tokom vremena. Vaše polje možda ne daje ploda više, ili su biljke možda postale rijetke. Tokom vremena, novi izumi mogu promijeniti vašu mogućnost da vodite svoju profesiju, ili da vas natjeraju da izaberete novu profesiju koja nije bila na raspolaganju ranije.

Transport je još jedan primjer forme i funkcije u društvu. Transport je funkcija koja može biti izvršena kroz mnoge moguće forme kao što je: bicikl, podzemna željeznica, auto, kočije. Pitanje je:

- Šta će odrediti koji transport koristite? Zašto?
- Šta čini jedan način boljim od drugog?
- Možete li se sjetiti jednog primjera iz forme i funkcije u vašoj situaciji?

II. FORMA I FUNKCIJA U CRKVI

Forma i funkcija mogu biti definisane široko kao primjeri navedeni iznad, ili se mogu fokusirati na određeno područje. Na primjer, ima takođe i *biblijskih formi i funkcija koje su opisane i u Starom i u Novom Zavjetu*. Ipak, da bi razumjeli važnost ovog koncepta u osnivanju crkava, fokusiraćemo se na definiciju još jače, i pogledati samo crkvene forme i crkvene funkcije.

A. Crkvene funkcije

Novi Zavjet uključuje mnogo komandi, zakona, instrukcija, pravila, zabrana i principa koje crkva mora ispoštovati. Ove funkcije su bezvremenske i iznad kulture. One se ne mijenjaju i one su punomoćne za sve vjernike, bez obzira na rasu, kulturu, starost ili jezik.

Primjeri: bogoslužje, zajedništvo, vjerski sastanci, molitva, evangelizam, učeništvo, davanje, podučavanje, pričest (Gospodnja večera).

Crkvena funkcija je aktivnost koju je Gospod naredio svojoj crkvi da je poštuje.

B. Forma

Crkvene forme uključuju sve strukture, tradicije, metode i procedure koje crkva odabere kako bi izvršila funkcije u određenim godinama, kulturi ili situaciji. Ove forme mogu varirati i variraju među lokalnim crkvama—rezultirajući mnogim prihvatljivim formama za svaku crkvenu funkciju.

Primjeri: ponude za jeruzalemske svece, film o Isusu, vratari, plaćeni propovjednici, večernja studija Biblije srijedom (npr. "jednom sedmično").

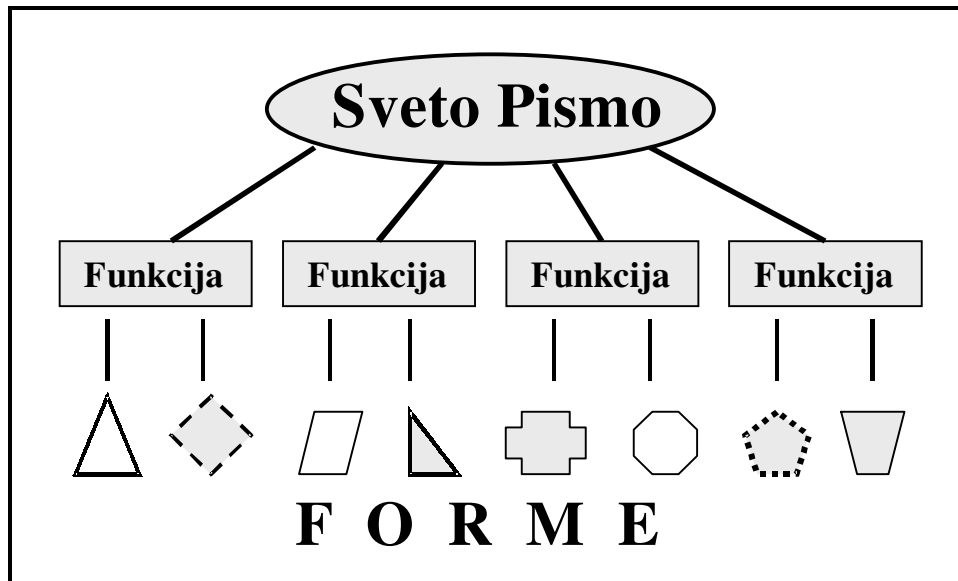
Crkvena forma je metod koji crkva koristi da bi izvršila crkvenu funkciju.

C. Forma i funkcija zajedno

Život bilo koje lokalne crkve ne može biti izvađen iz njenog određenog kulturnog/istorijskog konteksta. Naše 'iskustvo' crkve nije zasnovano samo na biblijskim učenjima. Način na koji mi 'radimo' crkvu je zasnovan na mješavini istorijskih tradicija, kulturnih (i subkulturnih) praksi i biblijskih ubjeđenja. Kada govorimo o biblijskim funkcijama (kao što su bogoslužje, molitva, zajedništvo, podučavanje, sakramenti, evangelizam i misija), teško je to učiniti bez opisa formi, tradicija, metoda, struktura i organizacija u kojima ove funkcije pronalaze izraz i život.

Zadatak osnivača crkava je da oformi crkvene forme prvo iz biblijske osnove, potom i u svjetlu kulturelno relevantnih praksi. Na slici 3.1 vidimo da ima dosta crkvenih funkcija, koje su obavezne za sve prema Svetom Pismu. Ove se ne mijenjaju s vremenom ili kulturom. Ipak, zadnji red slike demonstrira da će svaka lokalna crkva možda trebati usvojiti potpuno drugačije forme kako bi ispunila ove funkcije u svom kontekstu. Forme ne trebaju ličiti na forme drugih crkava—one jedino moraju ispunjavati crkvene funkcije.

Slika 3.1 Forma i funkcija



III. PROCJENA FORME I FUNKCIJE U CRKVI

Može biti teško praviti razliku između formi i funkcija u crkvi, ukoliko ne odvojimo vremena za analizu. Na slijedećoj šemi, nekoliko funkcija je prikazano s lijeve strane, a neke moguće forme za svaku su date s desne strane.

Slika 3.2 Forme i funkcije

Biblijska funkcija	Moguće forme
Moli	Klečanje ili stajanje
	Tiho ili naglas
	Male grupe ili individualno
	Prije jela ili na kraju Službe
	Ponizno moli za druge
Podučavaj Riječ Božiju	Nedeljna škola
	Propovijed
	Studija Biblije za male grupe
	Porodične pobožnosti
Evangeliziraj	Evangelizam kroz prijateljstvo
	Veliki sastanci
	Poziv tokom Službe

Držite na umu da ova lista formi, data na desnoj strani nipošto nije potpuna— ima još mnogo, mnogo drugih mogućnosti. Da li je jedna forma bolja od drugih? Ne. Sve one mogu biti odgovarajuće ili neodgovarajuće u datim okolnostima i kulturi. Nijedna od ovih formi nije komandovana u Bibliji kao jedina metoda. Samo su *funkcije* komandovane. Moramo odabrati formu prema potrebi.

Na tabeli ispod, data su dva primjera biblijskih *funkcija*. Odvojite nekoliko minuta da biste upisali moguće forme sa desne strane. Potom uporedite svoje ideje s ostalim polaznicima kursa.

Slika 3.3 Funkcija naspram forme

Biblijska funkcija	Moguće forme
Daj	
Obožavaj	

Na tabeli ispod, dato je nekoliko formi s desne strane. Za svaku *formu*, odredite koju biblijsku *funkciju* ona ispunjava i napišite to s lijeve strane. Potom uporedite i raspravljajte o svojim odgovorima.

Slika 3.4 Forme naspram funkcije

Funkcija	Forma
	Kamp mladih
	Crkveni molitveni sastanak
	Crkveni hor
	Prosljeđivanje korpe za ponude
	Crkvena zgrada
	Posebna muzika u toku Službe
	Crkva za djecu
	Redoslijed crkvene Službe
	Recitovanje poezije u crkvi

IV. PRINCIPI U VEZI FORME I FUNKCIJE

A. Funkcija je bitnija od forme

U Bibliji funkcija je naglašena. Isus je bio više zainteresovan za funkciju nego za formu. Oni koji su pružali Isusu najviše otpora su oni koji su bili ovisni o formi, ritualima i tradicijama.

- Pogledajte Mateja 9:14-17. Kako se Isusovo podučavanje o odjeći i mjevovima za vino odnosi na formu i funkciju? Šta znači započeti 'novi mjevovi' tip crkve?
- Šta 1 Samuel 15:22-23, Hošea 6:6 i Matej 12:1-8 imaju dodati ovome?

Forme obično nisu propisane u Bibliji. Postoji izuzetak, i to u vezi službe u hramu, gdje je izgled hrama i njegov namještaj opisan jako detaljno, ali ovo je učinjeno radi druge svrhe. One su se koristile da bi podučavale u vezi Boga, njegovom djelu i njegovim osobinama. To nije forma koja je prenijeta u Novi Zavjet zato što to znanje već postoji.

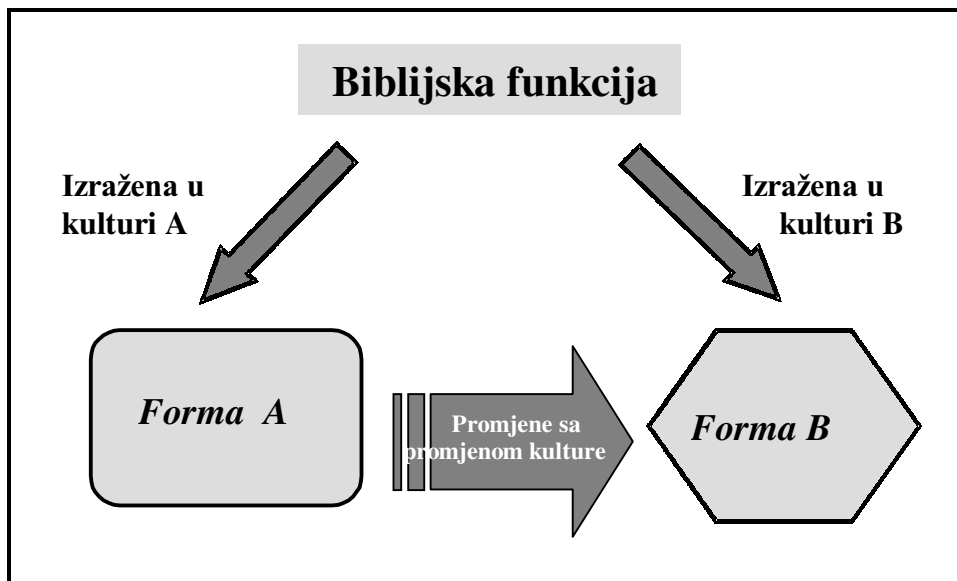
B. Funkcije su apsolutne i transkulturalne; forme nisu apsolutne i varijabilne su

Kada su forme opisane u Bibliji, vidimo da se promjene prave u njima. Pasha je bila podsjetnik Božijeg djela izbavljenja njegovih ljudi iz Egipta. Isus je promjenio ovo na Posljednjoj večeri i iskoristio kako bi naglasio izbavljenje koje Bog treba da izvrši kroz Isusovu smrt. U crkvi prvoga stoljeća ovo se opet promijenilo i postalo Gozba ljubavi. Ali ljudi su ovo počeli pogrešno upotrebljavati (1Kor 11:17-34) tako da je praksa reducirana na to da se podijele vino i hljeb. Ali čak i ovo uzima mnogo različitih formi. Neki koriste zajedničku čašu, a neki posebne čaše za svakoga. Neki koriste vino, a neki sok od grožđa. Forma može biti različita dokle god je funkcija ispunjena.

Forme koje su opisane u određenim odlomcima su promjenjene ili izostavljene u drugim. One variraju od situacije do situacije.

- Upravljanje (1Kor 16:1-2; 2Kor 8-9)
- Duhovni darovi (1Kor 12-14; Rim 12; Ef 4)
- Disciplina crkvenih članova (Mt 18; 1Kor 5; 2Kor 2)
- Krštenje (Mt 28; Rim 6; Dj 1)
- Dan bogoslužja (Izl 20:8; Dj 20:7)
- Crkvena uprava (1Tim 3; Tit 1; 1Pt 5)

Slika 3.5 Promjena funkcija



Kako bi ovaj princip uticao na način na koji vi razvijate forme u vašoj novoj crkvi, zasnovano na Svetom Pismu?

C. Ljudi se često identifikuju više s formama nego s funkcijom

Na nesreću, ljudi imaju tendenciju da se vežu za formu i promaše funkciju. Mogu učiniti trajnim forme koje su izgubile vitalnost u kulturama u kojim rade (npr. način na koji se vodi bogoslužje). Ima stara priča o mladoj supruzi koja je napravila prvo pečenje za svoga supruga. Kad je servirala pečenje, krajnji komadi na oba kraja su bili odsječeni. On ju je upitao zašto. Odgovorila je da je njena majka uvijek pravila pečenje na taj način. Kada je suprug upitao svoju punicu zašto je tako radila, njen odgovor je bio "Ne znam. Mama je uvijek tako radila.". Konačno je suprug upitao baku zašto odsijeca krajeve pečenja. Njen odgovor je bio "Tepsija je previše mala za njega.". Shvatite poentu.

Kada ljudi vjeruju da postoji apsolutno u vezi forme, imaju tendenciju da postanu legalistični u svom pristupu. Često, otpor promjeni forme je uzrokovan više nesigurnošću i strahom zbog promjene

nego strahom od teološke istine. Ovo može biti vid idolopoklonstva. Razumijevanje forme i funkcije može pomoći ljudima da vide da promjena nije uvijek prijatna.

D. Forme ne bi trebale biti promijenjene nepažljivo

Nije neuobičajeno za mladog muškarca, koji je tek izašao iz sjemeništa ili biblijskog teološkog fakulteta, bez pravog iskustva kao pastora, da postane pastor crkve i da misli da tačno zna kako bi sve trebalo biti izvedeno. On ima ideju o tome koje su to savršene forme i odlučan je u tome da promijeni sve po svojim idejama. Nema pojma kakvi su ljudi, niti zna šta oni žele da urade. On možda nije ni upućen u to da li su te ideje isprobane ranije i kakvi su bili rezultati. Ovo može dovesti do situacije u kojoj ljudi počinju da osjećaju da njihov pastor njih ne cijeni nego ih vidi kao dio eksperimenta i počnu da ga odbacuju. Takođe se osjećaju kao da im crkva više ne odgovara i onda, ili će pastor otići ili oni.

Forme bi trebale biti promijenjene samo da se naglasi funkcija. Jednom prilikom, da bi naglasio bogoslužje (funkciju), pastor je počeo službu pjesmom slavljenja (kao i obično) i onda održao propovijed. Propovijed je obično bila na kraju službe, nakon posebne muzike, dugog pjevanja, pozdrava i obavještenja, ali je pastor odabrao da govori o Bogu i njegovim silnom djelima, potom pozvao zajednicu da ga obožavaju i da mu zahvale kroz molitvu, pjevanje pjesama slavljenja i Gospodnju večeru. Promjena je bila vrlo efektivna. Ovo ne znači da je on to činio svake nedjelje. Učinjeno je tako jednom kako bi ljudi zastali i razmislili u novoj šemi o samom obožavanju kao dijelu bogoslužja. Potom su se vratili na uobičajenu formu.

E. Kada se forme zalede, crkve umiru

Svrha crkve je da proslavlja Boga kroz izgrađivanje članova i evangeliziranje izgubljenih. Ovo je vječna, nepromjenjiva svrha. Funkcije su ono kako mi postizemo ovu svrhu. One su takođe date od Boga, koji nam je rekao kako želi da ga slavimo. One su takođe vječne i nepromjenjive. Forma je samo jedan od mnogih prihvatljivih načina da se ispuni određena funkcija. Forme se mogu mijenjati zato što su one izraz društva.

Ponekad se desi da važnost formi naraste toliko da ljudi ne dozvoljavaju da se to promijeni. kada forme postanu tako važne da ne mogu biti promijenjene, crkva će uskoro umrijeti zato što će se društvo promijeniti i crkva će izgledati irelevantna. Ako crkva ne može promijeniti svoj izraz vječnih funkcija, onda će crkva postati irelevantna za to društvo.

Postojala je crkva koja je odlučila da dosegne određenu etničku grupu u svom naselju. Zajednica se osjećala jako udobno s formama koje su nastale radi ove grupe. Ali forme su postale previše važne. Naselje se promijenilo i bilo je sve manje i manje ljudi iz ove etničke grupe u naselju. Do vremena kad je crkva shvatila da se trebaju promijeniti, bilo je već kasno. Bili su poznati kao crkva koja nije imala ništa da ponudi ljudima iz tog naselja i crkvena zgrada je zatvorena, a ostatak članova raspušten.

V. IMPLIKACIJE FORME I FUNKCIJE ZA OSNIVAČE CRKAVA

Osnivači crkava moraju razmisliti pažljivo o formi i funkciji. Mnoge forme ustanovljene uz rođenje crkve mogu postati upletene u život i "platno" crkve. Može biti jako teško promijeniti ih kasnije; iako su neefikasne, možda jednostavno moraju biti tolerisane. Dalje, ako osnivači crkava ne praktikuju fleksibilnost u vezi forme, onda proces osnivanja crkve može postati veoma spor, skup i težak.

Osnivači crkava imaju tendenciju da idu u jedan od dva opasna ekstrema u svojoj misiji. Mogu:

- Koristiti samo tradicionalne crkvene forme tako da su pristup propovjedanju, stil muzike i metode evangelizma iste kao i kod crkava koje već postoje u toj regiji. Rezultat može biti da crkva dosegne istu vrstu ljudi umjesto ciljane grupe ljudi.
- Usvojiti samo uvezene forme koje su teške za reprodukciju u toj kulturi. Kada osnivači crkava pretpostavljaju da su određeni programi, oprema ili stilovi muzike neophodni zato što su efektivni u

Ako osnivači crkava ne praktikuju fleksibilnost u vezi forme, onda proces osnivanja crkve može postati veoma spor, skup i težak.
--

nekoj drugoj situaciji, onda crkva može imati "strani" izgled od samog početka. U vašoj regiji 'vesternizacija' (uvoz zapadnjaštva, okretanje zapadu i usvajanje njihovih normi i vrijednosti; op.prev) ili velika populacija stranih misionara može doprinijeti razvoju ovog problema.

Forme koje vi koristite će uveliko uticati na to koje ćete slojeve vašeg društva privući. Forme bi trebale prirodno proizaći iz kulture tako da ciljana grupa ljudi može razumijeti šta one znače s malo ili nimalo objašnjenja. Dio istraživanja se bavi time ko živi u vašem ciljanom području, koga ne dosežu postojeće crkve i pronalaženjem načina kako da ih privučete u vašu crkvu, birajući forme koje će imati značenja za njih i biti vjerne biblijskim funkcijama.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Zašto su 'forma i funkcija' tako bitne za osnivanje crkava?
- Kako razviti forme u vašoj crkvi? Kako su one održavane?
- Da li forme u vašem crkvenom iskustvu služe svrsi / biblijskoj funkciji?
- Kako možete poboljšati forme da bolje odgovaraju kulturi?
- Koje su forme smetnja u donošenju Evanđelja izgubljenima, uvođenju novog obraćenika u život crkve?
- S kojom vrstom otpora bi se vi sreli ako bi tražili da ustanovite novu crkvu s formama koje su različite od drugih crkava u vašoj kulturi?
- Na koji način su vaše forme čudne i strane novim obraćenicima?
- Kako možete razviti forme koje bi bile udobnije novoobraćenicima bez kompromitovanja biblijskih principa? Opišite kako su ove forme relevantne za kulturu vaše ciljane grupe u bogoslužju, zajedništvu, sakramentima, davanju desetine i biblijskoj pouci.
- Za dodatno proučavanje pročitajte Djela 6:1-5, i posmatrajte kako su se vođe rane crkve nosili s strukturnim problemom, i kako su bili u stanju prilagoditi formu i stvoriti strukturu koja bolje služi njihovim potrebama.
- Kada su forme grešne? Zašto? Dajte primjere i potkrijepite ih biblijskim principom.

PLAN AKCIJE

- Uradite induktivnu studiju Biblije sadržanu u dodatku 3A, "Forma i funkcija aplicirane: induktivna studija Djela 2."
- Odredite funkciju iza formi u vašoj lokalnoj crkvi.

LITERATURA

- Thompson, Paul. *Planting Reproducing Churches; A Basic Course*. Toronto, Canada: World Team Institute of Church Planting, 1992.
- Webster, Robert D. *Growing Churches for God's Glory*. Workbook written for BEE International, 1995.



Forma i funkcija primjenjene

INDUKTIVNA STUDIJA DJELA 2

I. ZAPAŽANJE

Pročitajte Djela 2:42-47 i zapišite primarne aktivnosti i akcije vjernika. Napišite svaku od tih aktivnosti u lijevi stubac tabele ispod.

II. INTERPRETACIJA

Odredite koje su od ovih aktivnosti forma, a koje funkcija i zapišite svoj odgovor u stupcu desno. Ako odlučite da je aktivnost forma, odredite i koja bi bila odgovarajuća funkcija i zapišite to. Koje su bile okolnosti koje su vodile do biranja te određene forme?

AKTIVNOSTI	FUNKCIJA ILI FORMA

III. APLIKACIJA

- Pogledajte još jednom funkcije iza svake forme navedene u tabeli iznad.
- Napišite barem još jednu formu koja se mogla koristiti.
- Koje forme vaša crkva koristi za tu funkciju?
- Da li ima još odgovarajućih formi koje bi mogle ispuniti te iste funkcije i danas?
- Kako bi ste se osjećali u vezi uvođenja promjene u formi u zajednici ili kućnoj grupi? Koja su važna pitanja za razmatranje kada pokušavate uvesti promjenu?

CRKVA

4

LEKCIJA

Definisanje lokalne crkve

“ŠTA MI OSNIVAMO?”

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da istraži definiciju lokalne crkve u svjetlu zadatka osnivanja crkava.

☞ Glavne tačke

- Neadekvatna definicija lokalne crkve će omesti osnivanje crkava.
- Biblijske funkcije su ključ za definisanje lokalne crkve.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti važnost razvijanja biblijske definicije lokalne crkve.
- Znati kako lično razumijevanje onoga što lokalna crkva jeste može poboljšati ili omesti proces osnivanja crkve.

UVOD

Bez obzira šta mi radimo u okviru crkve, da li se bavimo osnivanjem crkava ili vođenjem već postojeće crkve, moramo imati jasno ubjeđenje u vezi onoga što crkva jeste. Ovo osnovno pitanje “Šta je lokalna crkva?” ne može biti uzeto olako. Kako bismo osigurali da smo na pravom putu, moramo ga sebi često postavljati. Kako bi ga definisali?

Možda će ova ilustracija koja slijedi pokazati zašto je ova lekcija važna. Prije II svjetskog rata, Švajcarska je pravila skoro 90% svih satova na svijetu. Do 1970, švajcarski market je još uvijek imao 60% tržišta, ali je u ranim osamdesetim, njihov dio pao na ispod 10%. Šta se desilo? Kvarcni satovi su predstavljeni kasnih šezdesetih i Švajcarska nije prihvatila ovu tehnologiju dok su drugi proizvođači satova (Seiko i Texas Instruments) to učinili. Švajcarski proizvođači satova su odbili kvarc zbog svog razumijevanja onoga šta je sat. Nisu mogli zamisliti sat bez zupčanika, opruga i točkića. A obzirom da kvarcnom satu ovi dijelovi nisu bili potrebni, oni su ovo odbili. Na kraju, mogli bismo reći da su izgubili iz vida funkciju satova (da pokazuju vrijeme) i umjesto toga definisali satove po onim formama koje su im bile poznate. Tako su propustili veliku marketinšku priliku.

Kao što je švajcarska radna definicija satova rezultirala njihovim propuštanjem velike prilike, tako i definicija crkve može dramatično uticati na uspjeh procesa osnivanja crkve. Definicija crkve otkriva šta osnivač crkava očekuje da realizuje, te određuje strategije i forme koje on koristi. Definicija će biti tačka reference, mjerni štap za njegov osjećaj uspjeha ili neuspjeha. Ako osnivač crkava starta s lošom definicijom crkve, onda to može voditi do neuspjeha.

I. TEŠKOĆE U DEFINISANJU CRKVE

Crkve mogu biti veoma različite jedna od druge. Pogledajte slijedeća zapažanja:

- Neke crkve se sastaju u velikim zgradama. Neke crkve se sastaju u malim zgradama. Neke crkve se sastaju u bilo kojoj zgradi. Neke crkve se sastaju u domovima ljudi.
- Neke crkve se sastaju jednom sedmično. Neke crkve se sastaju dva puta sedmično. Neke crkve se sastaju tri puta sedmično. Neke crkve se sastaju skoro svakog dana u sedmici.

- Neke crkve imaju muškarca za propovjednika. Neke crkve imaju muškarce koji samo pričaju. Neke crkve imaju muškarca koji podučava kao u školi.
- U nekim crkvama je izgleda zabavno. U nekim crkvama niko se ne smije.
- Neke crkve imaju aktivne službe, s ljudima koji idu okolo i verbalno odgovaraju na sve što se desi. Neke crkve imaju veoma tihe službe u kojima većina ljudi sjedi tiho i sluša.

Sa svim ovim varijacijama, kako je moguće opisati osnovne elemente koji moraju postojati prije nego što grupa mogne da se nazove crkvom? Da li ima nekih osnovnih normi u vezi lokalnih crkvi kojih bi se trebalo držati u bilo koje vrijeme i u bilo kojoj kulturi? Ako je tako, šta mi smatramo da jesu ti osnovni elementi?

Odvojite nekoliko minuta i u grupama od troje ili četvoro razgovarajte o ovome i odgovorite na ova pitanja:

1. Kada je grupa ljudi crkva?
2. Šta su kriteriji za određivanje da li je u pitanju crkva ili nije?
3. Odgovorite na slijedeće situacije. Da li je svaka od ovih crkva? Zašto da ili zašto ne?
 - Osum vjernika u Aimesville-u se sastaje svakog utorka uveče radi studiranja Biblije i zajedništva. Nemaju oficijelnog pastora iako jedan čovjek vodi sastanke. Ovo rade već godinama. Neki učesnici takođe idu u crkvu nedjeljom.
 - U srednje velikom gradu postoji prekrasna historijska crkvena zgrada s bogatom historijom velikih propovjednika i učestvovanja društva. Na turističkim ophodnjama koje se daju dva puta dnevno, možete naučiti o jedinstvenoj arhitekturi i istoriji.
 - Evanđelista je doveo 10 mladih ljudi Kristu u protekloj godini. Volio bi da vidi ove mlade vjernike pridodate postojećoj crkvi, ali najbliža je udaljena 50 kilometara. Umjesto toga, oni se sastaju u njegovom stanu svake nedelje naveče na bogoslužju i studiji Biblije.
 - Čovjek i članovi njegove uže porodice su jedini vjernici u svom gradu. Porodica odvoji vrijeme svake nedelje ujutro da obožava Gospoda.

II. PRIMJERI CRKVENIH DEFINICIJA

U grupama od 4 ili 5 osoba, raspravljajte o slijedećim definicijama i odgovorite na data pitanja.

A. Primjer br.1

Slijedeća definicija je pokušaj da se crkva definiše koristeći samo specifične reference iz Svetog Pisma koje opisuju kako se Božiji ljudi trebaju ophoditi jedni s drugima. Ova definicija naglašava odnose koji bi trebali postojati među vjernicima.

“Crkva je grupa ljudi koji su odani i daju čast jedni drugima (Rim 12:10), prihvataju jedni druge (Rim 15:7), brinu jedni za druge (1Kor 12:25), nose tegobe jedni za druge (Gal 6:2), opraštaju jedni drugima (Ef 4:32), hrabre i izgrađuju jedni druge (1Sol 5:11) potiču se međusobno na ljubav i dobra djela (Heb 10:24), priznaju svoje grijeha jedni drugima (Jak 5:16), mole jedni za druge (Jak 5:16), služe jedni druge (1Pt 4:10), i vole jedni druge ” (1Iv 4:11).

- Kako bi ova definicija potakla ili omela proces osnivanja crkava?
- Kakva bi crkva bila stvorena od grupe ljudi koji bi odgovarali ovoj definiciji?
- Da li je ova definicija adekvatna? Zašto jeste ili zašto nije?

B. Primjer br.2

“Novozavjetna lokalna crkva je organizovana grupa krštenih vjernika, unutar koje jedinstveno prisustvo Isusa Krista obitava; koji se redovno sastaju radi bogoslužja, uputa, zajedništva, Gospodnje večere i krštenja novih vjernika u poslušnosti Riječi Božijoj, nadgledano od strane starješina kojima asistiraju đakoni stavljajući u upotrebu opremajuće darove koje je Bog dao crkvenim članovima kako bi izgradili tu lokalnu zajednicu, što će rezultirati u svjedočanstvu Evanđelja lokalno i širom svijeta.”

- Kako bi ova definicija potakla ili omela proces osnivanja crkava?
- Kakva bi crkva bila stvorena od grupe ljudi koji bi odgovarali ovoj definiciji?
- Da li je ova definicija adekvatna? Zašto jeste ili zašto nije?

C. Primjer br.3

Slijedeća definicija je mnogo više tradicionalna i može biti definicija koju bi čuli od prosječnog nevjernika na ulici.

“Lokalna crkva je zgrada gdje se ljudi sastaju kako bi primili religiozne usluge od profesionalnih službenika koji su bili posebno obučeni da vode sastanke svake nedelje ujutro kao i za ostale aktivnosti za ljude kao što su vjenčanja i pogrebi.”

- Kako bi ova definicija potakla ili omela proces osnivanja crkava?
- Kakva bi crkva bila stvorena od grupe ljudi koji bi odgovarali ovoj definiciji?
- Da li je ova definicija adekvatna? Zašto jeste ili zašto nije?

D. Primjer br.4

“Lokalna crkva je organizovano tijelo krštenih vjernika, koje vodi duhovno kvalifikovani pastir, potvrđujući njihov odnos s Gospodom i jednih s drugima redovnim održavanjem Gospodnje večere, prema autoritetu Riječi Božije, koji se okupljaju redovno radi bogoslužja i proučavanja Riječi i koji su okrenuti prema svijetu dajući svjedočanstvo.”

- Kako bi ova definicija potakla ili omela proces osnivanja crkava?
- Kakva bi crkva bila stvorena od grupe ljudi koji bi odgovarali ovoj definiciji?
- Da li je ova definicija adekvatna? Zašto jeste ili zašto nije?

III. SMJERNICE ZA DEFINISANJE CRKVE

A. Izbjegavajte propisivanje formi, strukture i programa u definiciji crkve.

Prilikom definisanja lokalne crkve postoji tendenca da se fokusira na forme i strukturu radije nego na biblijske funkcije. Kada osnivači crkava rade ovo, mogu postati kao farizeji, koncentrišući se na vanjski izgled duhovnosti, a ne na unutrašnju duhovnu realnost, koja odražava ispravno srce prema Bogu i ispravne odnose prema drugima, i u crkvi i van nje. Forme, onda, mogu postati lažna tačka reference uspjeha; sugerirajući da je lokalna crkva isto što i horovi, pjesmarice, klavir, razglasni sistem, zgrada sa redovima klupa, program nedeljne škole, konstitucija, itd. Dok nema ništa loše u vezi ovih stvari, oni ne definišu crkvu kao duhovne ljude.

Kada su forme, strukture i programi dio definicije crkve, to žestoko ograničava mogućnost crkve da bude dinamična sila promjene, svjedočenja konstantno promjenjivom društvu o Božijoj spasonosnoj i nepromjenjivoj ljubavi. Kada su biblijske funkcije ključni sastojci u definiciji crkve, tada se nalazimo na čvrstom tlu za dizajniranje načina i sredstava za crkvene misije koje su zaista efikasne.

B. Naglašene biblijske funkcije koje crkva mora izvršavati

Definicije lokalne crkve koje su od najveće pomoći se fokusiraju na funkcije Božijih ljudi koje su date u Svetom Pismu umjesto na određene forme koje crkva slijedi. Crkva je skup Božije vlastite djece. Odnosi Božijih ljudi s Bogom i jednih s drugima bi onda trebali biti izvor iz kojeg teče stvaranje programa. Počinjanje osnivanja crkava s fokusom na programima može rezultirati u strukturama koji ne ispunjavaju potrebe za odnosima (zajedništvom, druženjem, op.prev). Mudrije je fokusirati se na biblijske odnose i dozvoliti da se organizaciona struktura i programi razvijaju prema tome.

Na primjer, osnivač crkava je zaključio da je molitveno vrijeme srijedom naveče važno za svaku crkvu. Rano u životu crkve koju je osnovao inicirao je molitveno vrijeme srijedom naveče, ali je bilo

malo interesovanja s obzirom da su obaveze okupirale mnoge članove baš u to vrijeme. Ovo je bilo veoma obeshrabrujuće za osnivača crkava zato što je on interpretirao loš odziv kao nedostatak interesa za molitvu. Ipak, da je dozvolio funkciji molitve da uzme drugačiju formu, onda bi možda bilo više odgovora.

Drugi je osnivač crkava bio ubijeđen da je prelijepa crkvena zgrada neophodna za bogoslužje. Nakon jedne godine misije osnivanja crkava, s 15 vjernika odanih njegovoj crkvi, on je odlučio da izgradi zgradu. Ovo je tražilo dozvolu od gradskih vlasti, pronalaženje sredstava, kupovinu zemlje, unajmljivanje građevinske kompanije da gradi itd. Ovaj projekat je oduzeo svo vrijeme osnivača crkava tako da on nije bio u stanju fokusirati se na služenje onoj 15-orici vjernika u njegovom stadi. Dalje, sredstva je bilo teško pronaći, a gradske vlasti izgleda da rade sve kako bi spriječile proces izgradnje. Pitao se da li će ikada vidjeti crkvu ustanovljenu.

IV. PISANJE VAŠE DEFINICIJE CRKVE

Kako bi se pripremili da razvijete vlastitu definiciju crkve, pročitajte navedene odlomke tražeći principe koji objašnjavaju šta je crkva. Napišite te principe u datom prostoru. Koristite i druge biblijske reference ako mislite da su vam od pomoći.

Dj 2:42-47

Dj 11:26

Dj 14:23

Dj 20:7

Dj 20:28

1Kor 1:2

1Kor 12:28

1Kor 14:33

Ef 1:22

Ef 4:11-16

Ef 5:27

1Tim 3:15

Heb 10:24-27

Ostalo:

U praznom prostoru ispod napišite svoju definiciju crkve.

Razmotrite sljedeća pitanja u vezi svoje definicije:

- Da li je vaša definicija razumljiva?
- Da li je u skladu s Svetim Pismom?
- Da li je vaša definicija dovoljno jednostavna da bi mogla opisati sve crkve svuda i u sva vremena?

- Da li vaša definicija dozvoljava crkvu koja je reproduktivna?
Podijelite svoju definiciju s ostalima i pažljivo zabilježite njihove reakcije.

ZAKLJUČAK

Osnivači crkava bi trebali shvatiti da oni ne osnivaju potpuno razvijene crkve, nego da siju sjeme koje raste u zrele crkve (1Kor 3:6). Prvi obraćenici koji postanu vođe bi trebali imati uticaja na forme, strukture i programe. Zašto? Zato da nova crkva bude odgovarajuća kulturi i potrebama onih kojima će služiti.

Ako očekujemo da učestvujemo s Bogom u ustanovljavanju pokreta osnivanja crkava u ovoj regiji, onda bi definicija crkve trebala predstavljati 'sjeme' a ne potpuno razvijeno 'drvo'. Trebala bi rasti i prilagođavati se kako bi najbolje dosegla izgubljene oko nje.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koji nepotrebni elementi obično bivaju dodati definiciji crkve?
- Kada su zgrade neophodne za osnivanje crkava? Kako zgrade mogu pomoći ili omesti rast crkve?
- Zašto je pogrešno fokusirati se na forme prilikom definicije lokalne crkve?

PLAN AKCIJE

S vašim timom za osnivanje crkava, napravite i dogovorite se oko definicije crkve koja će oblikovati vaš proces osnivanja crkava. Podijelite vašu definiciju s ostalim osnivačima crkava, vašim nastavnikom ili mentorom.

LITERATURA

- Petersen, Jim. *Church Without Walls*. Colorado Springs, CO: Navpress, 1992.
- Julien, Tom. *The Essence of the Church*. Evangelical Missions Quarterly. Vol. 34, No. 2, 1998.

DUHOVNI KARAKTER

DUHOVNI
KARAKTER

1

LEKCIJA

Opravdanje po vjeri

OSNOVA NAŠEG ODNOSA S BOGOM

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da podučiti osnivača crkava kako da bude oslobođen krivnje, odricanja i života prinude radi očuvanja njegove ili njene reputacije, dok Kristova pravednost postaje osnova za kršćansko življenje.

☞ Glavne tačke

- Opravdanje je zamjena naše prirode Kristovom prirodom.
- Opravdanje po vjeri je osnova našeg odnosa s Bogom.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati šta opravdanje po vjeri znači.
- Duboko cijeniti i imati sigurnost o Božijoj milosti koja je ukorijenjena u pravednosti Isusa Krista.

UVOD

Kao vjernicima, naš odnos s Bogom je u fokusu naših života. Ništa nije važnije od toga kako se odnosimo s Bogom i kako se on odnosi s nama. Ali u ovom odnosu imamo mnogo pitanja:

- Kako možemo intimno poznavati Boga?
- Da li nas Bog istinski prihvata?
- Odakle dolazi to prihvatanje koje Bog ima za nas?
- Kako možemo voditi život koji je njemu ugodan?
- Šta se dešava kada mi zgriješimo?

Da bi odgovorili na pitanja poput ovih, vrat ćemo se na sami početak – na Evanđelje, osnovu našeg odnosa s Bogom. Novi Zavjet opisuje spasenje kao pitanje “opravdanja po vjeri”. U ovoj lekciji, razmatraćemo šta opravdanje po vjeri znači i kako je ova osnova, izgrađena na pravednosti Isusa Krista, jedina sigurna osnova za naš odnos s Bogom.

I. OPRAVDANJE NIJE...

Jednostavno rečeno, opravdanje znači biti proglašen pravednim. Imaju bar dvije greške koje ljudi prave u vezi ove velike doktrine.

A. Opravdanje nije po djelima

Veliki filozof Aristotel – vjerovao je da **ljudi mogu postati dobri (biti opravdani) po djelima**. Mnogi su se složili s njim. U Isusovo doba, izgledalo je da bi se i farizeji složili s Aristotelom. Za njih, način kako biti dobar, biti prihvatljiv pred Bogom je po djelima- posebno življenjem po Božijem zakonu. Poznati teolog Thomas Aquinas se složio s Aristotelom – tako sistem spasenja po djelima ostaje ugaoni kamen (kamen temeljac) za mnoge sljedbenike Aquinasa.

Oni koji slijede Aristotelov pogled mogli bi biti svrstani u grupu onih koji slijede religiju. Ovdje mi definišemo religiju kao *pokušaj čovjeka da dosegne* Boga. Evanđelje, ipak, podučava o nečemu potpuno drugačijem u vezi toga kako postajemo dobri. Prema Bibliji, jedini način za opravdanje je

da prihvatimo po vjeri spasenje koje je osigurano Isusovom smrću i uskrsnućem. Evanđelje, uključujući opravdanje po vjeri, stoji u direktnoj suprotnosti sa svim ostalim religioznim sistemima za prihvatanje pred Bogom.

Slika 1.1 Evanđelje i religija

Evanđelje	Religija
<i>(Božiji nadnaravni pokušaj da dosegne čovjeka)</i>	<i>(čovjekov prirodni pokušaj da dosegne Boga)</i>
Milosrđe	Djela
Vjera	Poslušnost
Bezuslovna ljubav	Osuđivanje drugih
Transformirajući Sveti Duh	Lični napor
Milosrđe vodi do poslušnosti	Poslušnost vodi do milosrđa

Kršćani koji vjeruju u Bibliju će brzo razumjeti da je Evanđelje istinito, a da je religija lažna. Ne želimo zamijeniti Evanđelje religijom, ali smo u iskušenju da ih pomiješamo. Ali kada pomiješamo Evanđelje s bilo čim, uništimo ga (Gal 1:6-7).

Neko može brzo odgovoriti "Mi činimo dobra djela". Istina, ali ne primamo Božiju naklonost time. Radije, mi smo primili Božiju naklonost i zato vršimo dobra djela.

B. Opravdanje nije oprost

Mnogi vjernici ispravno shvataju da je opravdanje pred Bogom po vjeri, a ne po djelima, ali oni su nepravilno zaključili da je opravdanje zaista samo oprost u kojem Bog odlučuje da previdi naš grijeh. Ovo je velika greška. Bog ne bira jednostavno da ignoriše naš grijeh. Njegova svetost onemogućava tu opciju. Za grijeh se mora platiti. Opravdanje je djelo po kojem se neko proglašava pravednim. Mi smo proglašeni pravednim na temelju činjenice da je Isus platio za naš grijeh.

Oni koji misle da je opravdanje tek oprost propuštaju da shvate veliku cijenu koja je plaćena za nas i mogu težiti da svoje spasenje uzmu kao da se podrazumijeva. Ipak, naše opravdanje je imalo veliku cijenu koja bi nas trebala inspirirati da živimo u zahvalnosti za ono što je Bog učinio.

II. OPRAVDANJE JE

A. Pravednost Božija: Rimljanima 3:21-24

Rimljanima 3:21-24 je jedan od najjasnijih odlomaka u vezi opravdanja po vjeri. Studija odlomka frazu po frazu otkriva mnoge različite aspekte opravdanja po vjeri i toga kako Kristova pravednost formira osnovu za naš odnos s Bogom.

1. "nezavisno od zakona"

Pravednost Božija nije postignuta na osnovu naše poslušnosti Božijem zakonu. Zašto nije? Zato što niko ne ispunjava Zakon Božiji perfektno – što je zapravo ono što Bog zahtjeva ako ćemo biti opravdani po našoj poslušnosti Zakonu (Gal 3:10).

2. "Pravednost Božija... se očitovala"

Pravednost Božija izražava njegovu "perfektnu čistoću". Pravednost za nas jeste suglasnost s ovom perfektnom čistoćom Božijom. Ako uzmemo kontekst u razmatranje i činjenicu da je opravdanje po vjeri objašnjeno ovdje, "pravednost Božija" znači perfektnu čistoću koja dolazi od Boga ili je data od Boga.

3. *“za koju svjedoče Zakon i Proroci”*

Prema hebrejskom načinu razmišljanja, dvije primarne podjele Starog Zavjeta su Zakon i Proroci. U obje pronalazimo Božiju objavu koja govori o ovoj pravednosti koja je postignuta neovisno o našoj poslušnosti. Drugim riječima, cijela Biblija svjedoči o ovoj dubokoj istini.

4. *“i to pravednost Božija po vjeri u Isusa Krista za sve koji vjeruju”*

Vjera je ono po čemu mi postižemo ovu pravednost. Objekat naše vjere mora biti Isus Krist, zato što je on onaj koji je umro umjesto nas, snoseći kaznu za grijeh. Samo on je bio u stanju potpuno platiti za naš grijeh, zato što je on savršeni Sin Božiji. Zato je bitno da stavimo svoju vjeru u njega.

5. *“nema razlike, jer su svi sagriješili i lišeni su Božije slave”*

Svi mi trebamo ovu pravednost kroz vjeru u Isusa Krista. Nema izuzetaka, zato što smo svi sagriješili i naši grijesi su uzrokovali da budemo lišeni Božije savršenosti koja odražava njegovu pravu slavu.

6. *“i svi su opravdani darom njegove milosti”*

Savršena pravednost koja je neophodna kako bi bili u ispravnom odnosu s Bogom je stavljena u nas kad povjerujemo. To je dar koji je dat zbog Božije velikodušnosti, a ne zato što mi to zaslužujemo. To je dar u pravom smislu; nezaslužen, neočekivan, ali prihvaćen.

7. *“otkupljenjem u Kristu Isusu”*

U ljubavi, Bog nam je želio dati ovaj dar oprosta i pravednosti, ali njegova svetost je tražila da kazna za grijeh bude podnesena, a ta kazna je smrt. Tako je Isus Krist došao i umro umjesto nas, podnoseći našu kaznu. Kao rezultat toga, On je ispunio pravedni uslov kako bi nam Bog oprostio i proglasio nas pravednim u svojim očima. **Otkupljenje od grijeha je bila cijena koja je plaćena za kupovinu našeg opravdanja.**

B. Velika zamjena

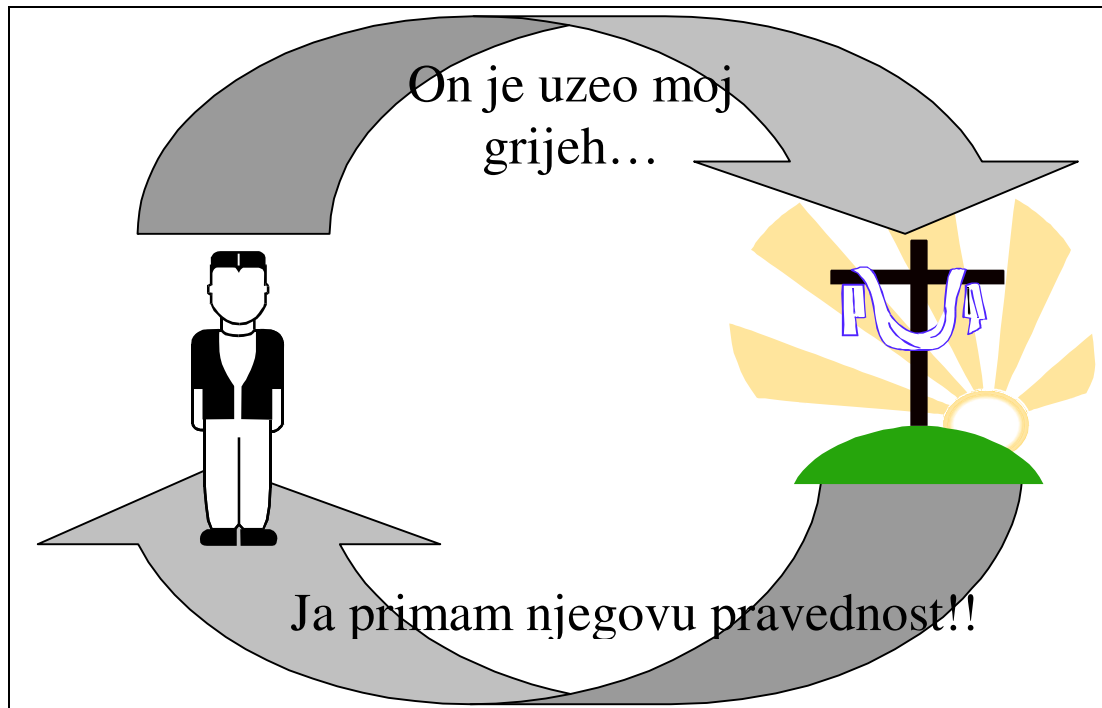
Sažeto, opravdanje je **velikodušno djelo Božije u kojem je on uzrokovao da se desi velika zamjena.** Dok grešnik prilazi Bogu u pokajanju i vjeri, Bog uklanja krivnju njegovog grijeha i daje je Kristu. On takođe uzima Kristovu savršenu pravednost i daje je novom vjerniku. Rezultat je to da je grijeh novog vjernika potpuno oprošten i on prima od Krista savršenu pravednost koja je potrebna da bi bili pravedni pred Bogom (2Kor 5:21, Iz 61:10, Rim 4:3-5, 8:1, Ef 4:22-24).

Otkrivenje 20:12 govori o danu kada će Bog otvoriti knjige koje sadrže zapise o našim životima i kad će nas on suditi po našim djelima. Šta mislite šta će pronaći u našim knjigama? Prorok Izaija objašnjava da pred sudom svetog Boga “tako svi postadosmo nečisti, a sva pravda naša ko haljine okaljane “ (Iz 64:5). Mnogi ljudi će biti iznenađeni da njihove knjige sadrže dugačke zapise grijeha. Ipak, kada pogledamo u Isusov život, vidimo da je on bio savršeno poslušan Bogu jer je živio pravednim životom bez grijeha (Hebrejima 4:15).

Kada smo se pokajali za svoje grijehe i prihvatili, po vjeri, Isusa Krista kao Gospoda i Spasitelja, Bog je uklonio naše grijehe i dao ih je Kristu. On je onda uzeo Kristovu pravednost i dao je nama. Rezultat je to da je naš zapis o grijehu dat Kristu, a Kristov zapis pravednosti dat nama. **Opravdanje može biti oslikano kao zamjena našeg "zapisa o grijehu " za Isusov "zapis pravednosti".**

Ilustracija Velike zamjene (Slika 1.2) nam pomaže da shvatimo opravdanje po vjeri.

Slika 1.2 Velika zamjena



III. KLJUČNA PITANJA O OPRAVDANJU PO VJERI

A. Mi se ne možemo opravdati sami

Posmatrajući ove ključne aspekte opravdanja kao cjeline, trebamo primijetiti jednu važnu istinu koja je utkana kroz ove ideje. Kada nam je rečeno da je opravdanje pravednost data odvojeno od naše poslušnosti Zakonu, da je data kroz našu vjeru u Isusa Krista, da je data grešnicima po Božijoj milosti i da je plaćeno za nju po otkupljenju u Kristu... sve ove ideje izražavaju istinu da čovjek nema ništa sa svojom pravednošću.

Objašnjavajući pravu prirodu opravdanja, Martin Luther ju je ispravno opisao kao **"pasivna pravednost"**, zato što nemamo nikakve veze s njenim nastajanjem. Isus Krist je zaradio ovu pravednost za nas i mi je jedino možemo primiti po vjeri. Ova istina je osnova čovjekovog opravdanja pred Bogom i ovo je ono gdje se pravo kršćanstvo razlikuje od ostalih religija, kao i od lažnih formi kršćanstva. Ovo je takođe ono gdje mi imamo najveće teškoće i sami, zato što opravdanje po vjeri nama izražava stepen naše prave grešnosti i naše beskonačne potrebe za milošću. Govori nam i slijedeće: da bi bili pravedni pred Bogom, moramo gledati van sebe samih, zato što mi nemamo ovu pravednost, i moramo ponizno prihvatiti jedino sredstvo po kojem možemo biti u ispravnom odnosu s Bogom - kroz vjeru u Isusa Krista.

Ovo je ključno pitanje opravdanja. Ako mislimo da možemo stajati pravedni pred Bogom po bilo čemu osim po onome što je Krist providio, onda smo strahovito pogrešno shvatili pravu svetost Boga i dubine naše prave grešnosti. Kako možemo misliti da smo vrijedni sami u sebi da bi imali mir s perfektno svetim Bogom? Ovo je najgora vrsta arogantnog pretpostavljanja zato što umanjuje Boga na nivo grešnog čovjeka i diže korumpiranog čovjeka na nivo perfektnog Boga.

B. Mi ne možemo sebi pripisati zasluge za ono što je Bog učinio

U davanju svog života, Isus je platio kaznu za sve prestupnike zakona. Zbog onoga ko Isus jeste, možemo vjerovati Bogu da će nas opravdati. Nepotpuno vjerovanje u smrt Isusa Krista na krstu kao naše osnove za oprost i odnos s Bogom je u najmanju ruku uvrijedljivo za Boga.

Primjer:

Razmotrite čovjeka koji je učinio grozan zločin i čeka na izvršenje smrtne kazne. Dok čeka, jedan od njegovih prijatelja odlazi do sudije i traži njegov oprost. Sudija odgovara "Pustiću ga da ide ako mi daš sina da umre umjesto njega.". Prijatelj onda kaže "Ovo je smiješno. Kako bih ikada mogao to učiniti?". Ali sudija odgovori, "ovo je jedini način na koji ću ga ja pustiti na slobodu.". Nakon silne agonije, otac odluči da žrtvuje sina za svoga prijatelja ...znajući da je to jedini način. U poslušnosti, sin ode kod sudije i složi se s tim da umre umjesto očevog prijatelja. Slijedećeg dana sudija izvrši smrtnu kaznu nad sinom i oslobodi čovjeka.

Nedugo nakon ovoga, otac slučajno čuje razgovor između oslobođenog zatvorenika i prijatelja. Na pitanje "Kako to da si oslobođen od smrtne kazne?" oslobođeni čovjek odgovori, "Pa, dok sam bio u zatvoru držao sam se čistim, ponašao se dobro i činio ono što su stražari od mene tražili. Onda su me pustili zbog mog dobrog ponašanja."

Šta mislite kako je ovaj čovjek odgovorio na ono što je čuo da njegov prijatelj govori? "Kako je ovaj čovjek mogao misliti da je njegovo ponašanje imalo ikakve veze sa njegovim oslobađanjem nakon što je moj sin dao svoj život za njega?" (prilagođeno, op. prev.)

Nije to zbog našeg ponašanja, ili čak zbog veličine našeg pokajanja, da nam Bog oprašta naše grijehе. Čak iako Božija riječ naučava da će istinska vjera biti demonstrirana po našoj ljubavi i poslušnosti Bogu, mi ne bi trebali pomiješati ovo s istinom da je Bog oprostio naš grijeh isključivo zbog toga što je pun ljubavi i milosrdan, dajući svog jedinog Sina da umre umjesto nas na krstu. Isus Krist je podnio kaznu za naš grijeh i samo je njegova žrtva donijela naše oslobođenje pred srdžbom Božijom!

C. Moramo vjerovati Bogu potpuno

Oni koji vjeruju u religiju, i po tome vjeruju u opravdanje po djelima, grade svoj odnos s Bogom na osnovu svoje poslušnosti njemu. Problem je, onda, što im njihova savjest uporno govori da nisu potpuno poslušni njemu, i tako ih osuđuje da nemaju prava vjerovati da će Bog previditi njihov grijeh ili ga oprostiti bez pravde. Ovo stvara krizu u kojoj oni ili zaključе da ipak nisu tako loši (gušeći svoju savjest), ili da će Bog previditi njihov grijeh ako učine nešto što je ugodno Bogu (kompromitujući pravu Božiju pravednost).

Čak se i kršćani suočavaju s ovim problemom. Naša savjest nam govori da mi ne ugađamo dobro Bogu. **U ovom momentu, mi smo u iskušenju da se okrenemo lažnim lijekovima kako bi umirili svoju savjest i da riješimo problem grijehа.** Nekada ćemo savjest pokušati umiriti time što ćemo misliti da nismo tako loši kao ostali; dakle, mora da nismo previše loši. Ili, pak, trudimo se da bolje radimo, pokušavajući nadoknaditi naše nedostatke. Ovo je vrlo mala greška zato što odluka da Bogu budemo više poslušni nije pogrešna. Ali ono čemu težimo je da baziramo svoj odnos s Bogom na našoj izvedbi, na religiji umjesto na Evanđelju. Činimo veliku grešku kada ostavimo pravu osnovu našeg uzdanja u spasenje -- djelo Isusa Krista na krstu, i usvojimo drugu osnovu koja je onda u našoj izvedbi ili poslušnosti. Ovo pogrešno razmišljanje može uzrokovati da se sakrijemo pred svojom pravom grešnošću ili da postanemo obeshrabreni, ili čak i depimirani.

ZAKLJUČAK

Dok živimo kršćanskim životom, ne možemo odmaći našu vjeru od oprosta i pravednosti, koje je Isus Krist zaradio za nas. Smrt Isusova platila je kaznu i nama omogućava da stojimo pred Bogom. Opravdanje po vjeri mora ostati osnova našeg odnosa s Bogom. Krst je naša jedina nada za mir s njim. Nema drugog mjesta gdje se grešnici, pa čak i opravdani grešnici, mogu sastati s Bogom osim kod krsta.

Izgrađivanje našeg života na opravdanju po vjeri u Isusa Krista bi nas trebalo osloboditi da služimo Boga sigurno, ne zbog toga što mi uvijek slušamo Boga perfektno, nego zato što imamo pouzdanje da je naš odnos s Bogom izgrađen na Kristovom djelu za nas. Opravdanje nije pitanje naših ličnih napora – nego je to milost kroz vjeru. Opravdanje po vjeri stavlja milost ispred naše poslušnosti, što jeste način na koji se Bog ophodi s nama u Kristu. Dok učimo da je naš odnos s Bogom uvijek bio i uvijek će biti zasnovan na njegovoj milosti, i dok vjerujemo u dovršeno djelo njegovog Sina, shvatamo koliko je istinski velika njegova ljubav. Spašeni smo po milosti, i jedino možemo živjeti po milosti.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Možete li jednostavno, a ipak jasno, definisati opravdanje po vjeri?
- Šta to znači kada opisujemo opravdanje po vjeri kao "pasivnu pravednost"?
- Zašto je tako teško za nas koji smo počeli u milosti, našem svakodnevnom hodu s Bogom, da nastavimo u milosti, vjerujući u dovršeno djelo Isusa Krista na krstu?
- Kako opravdanje po vjeri utiče na način na koji se vi ophodite s Bogom i na ono kako vi mislite da se on ophodi prema vama?

PLAN AKCIJE

Poučite druge o značenju opravdanja po vjeri i onda tražite od njih da sami napišu definiciju toga. Donesite ono što su napisali na sljedeću obuku.

DUHOVNI
KARAKTER

LEKCIJA **2**

Živjeti prema Evanđelju

ODBACIVANJE UZDANJA U SAMOGA SEBE

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da pomogne osnivaču crkava da vidi važnost vjere ukorijenjene u Kristu kao sredstva za duhovni rast.

☞ Glavne tačke

- Evanđelje je centralno u ličnom duhovnom rastu
- Moramo odbaciti oslanjanje na same sebe za rast u Kristu i za naš uspjeh u misiji.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati kako razumijevanje Evanđelja utiče na kršćanski rast.
- Biti više svjestan svoje potrebe za Kristom i rasti u poniznoj ovisnosti o njemu.
- Razumjeti razliku između življenja po vlastitoj snazi i življenja po vjeri u Krista i njegova dostignuća na krstu.

UVOD

Većina kršćana jasno razumije da je naše opravdanje pred Bogom samo po vjeri. Ali šta ta doktrina znači u našim životima od tog momenta pa nadalje? Šta bi Evanđelje trebalo da znači onima koji su ga davno prihvatili? Mnogi kršćani su zbunjeni u vezi ovoga. Mnogi razmatraju koncepte koji su u vezi sa spasenjem tako kao da je opravdanje po vjeri od malog značaja za osobu koja je kršćanin mnogo godina. Mogu čak i biti u iskušenju da izmjene ova veoma važna učenja na takav način da oni potom uzdižu vršenje zakona i oslanjanje na samog sebe. U ovoj lekciji, istražićemo kako Evanđelje utiče čak i na zrelog kršćanina dok budemo razmatrali biblijska upozorenja u vezi zamjenjivanja Evanđelja bilo čim drugim.

I. DISTRAKCIJE OD EVANĐELJA

(Distrakcija: rastresenost, rasijanost; razdvojenost, op.prev.)

Jedna od najranije napisanih Pavlovih poslanica bila je ona napisana crkvama koje je osnovao na svom prvom misijskom putovanju u regiji Galacije. Ovi kršćani su bili zbunjeni o tome kako su oni opravdani pred Bogom, kao i o tome kako to oni rastu kao kršćani, proces poznat i kao posvećenje. Uz to, izgubili su osjećaj radosti u Kristu (Gal 4:15), i napadali su jedni druge (Gal 5:15).

Sigurno Pavle nije bio tužan u vezi stanja ovih novoosnovanih crkava. Pavle počinje svoje pismo sa strogim ukorom zbog onog što se desilo. On kaže "Čudim se da se tako brzo odmećete ... da pređete na drugo evanđelje" (Gal 1:6-7). Kasnije, Pavle se pita da li je traćio svoje vrijeme na njih (Gal 4:11). U Pavlovoj frustraciji, on ih čak naziva i "nerazumnim" (Gal. 3:1,3).

Pavle je razumio da su Galaćani prestali živjeti u ovisnosti o Kristu. On kaže da su oni postali "zaćarani" (Gal 3:1). Ova rijeć izražava ideju "biti fasciniran" nećim. Oni su navedeni da vjeruju da su opravdani izvršavanjem zakona. Oni su kršćanski život pretvorili u pozorišnu predstavu umjesto da žive u ovisnosti o Kristu (Gal 4:10-11). Poćeli su traćiti Boćijeg smilovanje kroz poslušnost zakonu a ne kroz Evanđelje (Gal 3:1-5). Ćineći tako, oni su sebe odvajali od svog pravog izvora snage. Bili su odvućeni od Krista.

Zbog ovoga je Pavle ukorio kršćane iz Galacije. Oni su bili zbunjeni o tome kako se rast desio u njihovim životima. Postali su "zaćarani" pravilima i ritualima religioznog života i njihov fokus se pomjerio sa Krista

na njih same. Oni su se okrenuli ka postizanju opravdanja kroz dobra djela, što je zapravo oslanjanje na sebe, i tako nisu razumjeli svoju stalnu potrebu za Kristom.

II. OPASNOSTI SAMOPOUZDANJA

Kao Galaćani, mi možemo biti odvučeni od Krista i krsta. Naši životi često pokazuju nedostatak oslanjanja na Krista u paru s potcjenjivanjem moći grijeha. Na primjer, možemo pretvoriti kršćanski život u predstavu. Posjećujemo sve propisane sedmične crkvene službe i s vanjske strane sve izgleda dobro, bar u očima ostalih. Ali čak i dok učestvujemo u ovim aktivnostima, može nam dosaditi propovijedanje Božije Riječi i naše bogoslužje može postati obično obožavanje usnama. Unutra, ima malo vjere i ljubavi za Boga, ali ono što je zaista alarmirajuće je to što jedva da primjećujemo ikakve promjene unutar nas.

Ovo je neprimjetna i fatalna opasnost s kojom se Pavle direktno konfrontira u Galaćanima 3. To je smrtno opasno, zato što naš život postaje površinsko kršćanstvo u kojem smo zabrinuti samo o tome kako će nešto izgledati drugima, dok mi unutra umiremo. To je kao čovjek koji ima rak, a nezna za to, a ćelije raka se šire i ubijaju sve s čime dođu u kontakt. Jednog dana čovjek se počne osjećati loše i ode doktoru samo da bi saznao da je prekasno.

Još jedan primjer je pogrešno mišljenje da možemo savladati grijeh vlastitim snagama. Na primjer, čovjek može misliti može imati požudne želje u svom srcu. "nakon svega," govori sam sebi, "želje ne diktiraju ponašanje." Ubjeđuje sam sebe da je žudnja manji prestup koji sebi može priuštiti... za razliku od preljube, grijeha koji on ne bi nikada počinio. Vjeruje da je pokorio grijeh unutar sebe, a realnost je to da razmišljanje o grijehu, *bilo kojem* grijehu, odvaja nas od bliskosti s Bogom. U Mateju 5:28, Isus jasno izjavljuje: "A ja vam kažem da je svaki koji s požudom pogleda ženu već—u svom srcu s njom počinio preljub."

Kao rak, i grijeh je smrtonosna bolest. Ne bi trebali biti nerazumni i misliti da možemo ignorirati ovu bolest ili je prevazići kroz vlastiti napor ili po vanjskim prilagođavanju zapovijedima koje se nalaze u Bibliji. Ako nastavimo da se oslanjamo na ove slabe načine za savladavanje grijeha, to će nas ubiti.

III. CENTRALNA POZICIJA EVANĐELJA U LIČNOM DUHOVNOM RASTU

Kroz naš propust u kojem pokušavamo da živimo kršćanskim životom u našoj vlastitoj snazi mi otkrivamo svoje slabosti i važnost življenja po vjeri u Krista. Nekoliko puta u Galaćanima 3:2-5, Pavle koristi prijedlog "po" kako bi objasnio načine kroz koje je nešto postignuto. Prvo, on govori o početku kršćanskog života i o obećanju Duha Svetog, i pita: "jeste li primili Duha po djelima zakona ili po slušanju propovijedanja vjere?" (Gal 3:2, prevod:Ivan Šarić). Drugim riječima, kako smo primili Duha? Kako su naši kršćanski životi počeli? Prema Pavlu, To je bilo "po vjeri" u Evanđelje (Gal 3:8). On, potom, nastavlja govoreći o tome kako kršćanin raste, tj. o tzv. doktrini "posvećenja". On pita, ****** Jeste li tako nerazumni da počinjući s Duhom sad svršavate s tijelom? (Gal 3:3).** Drugim riječima, ako nismo mogli početi djelo sami nego smo morali vjerovati Bogu i imati povjerenja u djelo njegovog Duha, zašto mislimo da sada možemo završiti to djelo vlastitim naporima? Onda on postavlja finalno, veoma žestoko pitanje. "A onaj koji vam daje Duha i čini među vama čudesa, čini li to zbog vršenja Zakona ili zbog prihvaćanja vjere?" (Gal 3:5). Moramo razmisliti o ovom posljednjem pitanju vrlo pažljivo, zato što Biblija jasno naučava da u našoj poslušnosti uživamo Božije blagoslove.

Primjetite kontrast koji Pavle pravi. On stavlja u kontrast *poslušnost* i *vjeru* kao sredstva kroz koja Bog radi. Nismo bili spašeni po poslušnosti, nego po milosti kroz vjeru. Dalje, ne samo da je vjera sredstvo kroz koje smo opravdani, ona je sredstvo kroz koje smo posvećeni. Rastemo kroz vjeru u Evanđelje kao i dok prihvatamo Kristova dostignuća za nas i u nama kroz vjeru. I u našem opravdanju i u posvećenju pozvani smo da živimo po vjeri.

Pouzdanje u vlastite resurse je možda najbolji praktični opis nevjere, ali mi smo pozvani da se prestanemo oslanjati na vlastite resurse i da živimo po vjeri. Bog nas poziva da ostavimo potragu za samopravednošću. Mi nemamo nikakve pravednosti sem one koja nam je data kroz naše zajedništvo sa Isusom Kristom. Vjera ponizno priznaje našu potrebu i gleda van nas samih u Krista i prihvata oprost i perfektnu pravednost koju on nudi.

Primjer:

Tokom protestantske reforme, Luther i Erasmus su diskutovali o tome šta najbolje oslikava naše spasenje i našu potrebu za milošću. Erasmus je priznao da je grijeh učinio ljude bolesnima, ali on je nastavio i rekao da je naša potreba za milošću više kao potreba djeteta koje uči da hoda. Čovjek je u stanju sam napraviti nekoliko koraka prema Bogu, ali ponekad mu je potreban nebeski Otac da ga uhvati i pomogne mu. Luther je bio poražen tako malom potrebom za milošću i rekao Erasmusu da je on sigurno u krivu. Rekao je da je naše spasenje više kao gusjenica koja je potpuno okružena vatrenim prstenom. Ukoliko neko ne posegne dalje i ne spasi gusjenicu, sigurno će nestati.

Naša potreba za milošću u spasenju je apsolutna. Božija perfektna svetost zahtijeva pravdu za čovjeka koji je pun grijeha. Mi moramo potpuno napustiti bilo kakvu nadu u vlastitu pravednost i uhvatiti se za Isusa Krista inače ćemo sigurno nestati. Bog nas mora spasiti kao gusjenicu. Ali Bog nas takođe poziva istom napuštanju i u našem posvećenju. Moramo nastaviti ići prema istini Evanđelja i pronalaziti svoju pravednost u Kristu ako mislimo prići Bogu. Njegova svetost će nastaviti donositi naš grijeh na vidjelo u potpunosti, i ako ne vjerujemo da stojimo opravdani pred Bogom samo našom vjerom u pravednost Kristovu koja nam je data, bićemo uništeni Božijom svetošću. I ako mislimo da možemo izliječiti ovu bolest grijeha unutar nas po svojoj vlastitoj snazi, mi smo zavarani u odmjeravanju snage grijeha. Vjera je kompletno napuštanje naših vlastitih izvora, zato što vidimo našu jednu slabost. Dok otkrivamo našu veliku potrebu, vjera se hvata za Krista i sve prednosti koje on sam može za nas obezbjediti. Što više rastemo u vjeri, više ćemo tražiti da se prihvatimo za Krista i tražimo život i silu koju samo on može dati.

IV. CENTRALNA POZICIJA EVANĐELJA U MISIJI

Koja je primjena ovoga na način na koji se Bog odnosi s vama u vašoj misiji drugima? Mnogi vjernici žive s idejom da rezultat njihove misije ovisi o tome kako dobro oni obave nešto ili koliko mnogo Božije naklonosti imaju u određenom momentu. Razlozi za uspjeh ili neuspjeh u misiji su brojni. Ali zbog načina na koji nas Bog voli i zbog prirode Evanđelja, uspjeh misije ovisi više o Božijoj sili nego našoj izvedbi.

Za primjer, hajde da uporedimo dva dana u vašem životu. Jedne subote ustanete i odete na molitveni sastanak po svom običaju. Na izlasku, imate kratak ali prijatan razgovor sa susjedom. Ostatak dana vam je prosto predivan i u njemu je Božije prisustvo očigledno na mnogo različitih načina. Na putu kući, dobijete priliku da podijelite Evanđelje s nekim, i tako vi podijelite Krista i njegovo spasenje s tom osobom. Slijedeća subota se prilično razlikuje od prethodne. Ustajete kasno, propuštate molitveni sastanak, i dok izlazite neljubazno se ophodite sa susjedom. Uopšteno, dan je ispunjen zbunjenošću i Bog ne izgleda kao da je blizu. Počinjete da se osjećate loše u vezi onoga što ste učinili, ali na vaše iznenađenje, imate još jednu priliku da podijelite Evanđelje s nekim. Pitanje je da li biste propustili ovu priliku zato što se osjećate kao da niste vrijedni da podijelite Evanđelje s ovom osobom? Da li mislite da je moguće da vas Bog blagoslovi i u toku lošeg dana? Ako ne, onda zašto?

Naši najgori dani nikada nisu tako loši da smo van dosega Božije milosti, niti su naši najbolji dani tako dobri da nemamo potrebu za Božijom milošću.

Često mislimo da iako smo spašeni po milosti, ili primamo ili gubimo Božiji blagoslov ovisno o našoj izvedbi. Ali moramo shvatiti da ako je opravdanje po vjeri u Isusa Krista osnova našeg odnosa s Bogom, naši najgori dani nikada nisu tako loši da smo van dosega Božije milosti, niti su naši najbolji dani tako dobri da nemamo potrebu za Božijom milošću. Nama uvijek treba milost.

V. NAUČIMO UKORJENITI NAŠU VJERU U KRISTU

Božije rješenje za našu nemogućnost da mu ugodimo u vlastitoj snazi nije da pokušamo bolje. Njegovo rješenje je da vjerujemo jače u istine Evanđelja. Vjerujući u ove istine, mi počinjemo ukorjenjivati svoje živote u Kristu.

Često kada se nađemo pred preprekom u životu ili nekom teškom odgovornošću, počinjemo praviti strategije i razmišljati o načinima na koji možemo izvršiti zadatak. Često izbjegavamo teške situacije, zato što ne možemo zamisliti kako možemo učiniti nešto. Cijela briga ovdje je u vezi naših vlastitih mogućnosti.

Šta nam se dešava kada se nađemo iznenađeni jednog dana našom vlastitom grešnošću srca? Iako nam se možda više sviđa da naš grijeh ostane sakriven, Bog radi kako bi razotkrio naš grijeh. Tu i tamo, čak i *mi* sami smo šokirani veličinom našeg grijeha. Šta da radimo kada se ovo desi? Možemo poželjeti par sedmica pokore. Ili možemo početi mrziti sami sebe zbog naše grešnosti. Ne odemo Bogu da priznamo svoj grijeh njemu prije nego što patimo izvjesno vrijeme.

Da li vidite šta se dešava? Mi pokušavamo izmiriti naš grijeh kroz patnju. Ovo je princip iza ideje pokore. Pokušavamo sebe učiniti vrijednim Božijeg oprostata. Kada ovo radimo, mi spadamo na vlastite resurse.

Primjer:

21 augusta, 1544, Martin Luther je pisao jednom od svojih vjernih i povjerljivih prijatelja, George Spalatinu. Spalatin je dao neki savjet koji se kasnije pokazao kao griješan. Kada je shvatio ovo, on je potonuo u tugu i krivnju. Bio je ubijeđen da je trebao znati bolje od toga i da on, od svih ljudi, nije trebao načiniti takvu grešku. Bio je neutješan. Kada je Luther saznao za njegovo stanje, napisao mu je pismo da bi ga utješio, govoreći: "... moj vjerni zahtjev i savjet je da se ti priključiš našem društvu i povežeš s nama, pravim, velikim i tvrdokornim grešnicima. Ne smiješ nikako učiniti da Krist nama izgleda ništavan i nevrijedan, kao da bi mogao biti naš pomagač samo kada želimo da se riješimo imaginarnih, nominalnih i djetinjastih grijeha. Ne! Ne! To ne bi bilo dobro za nas. On radije mora biti Spasitelj i Otkupitelj za prave, velike, žalosne i klete prestupe i nepravедnosti, da, i od najvećih i najšokantnijih grijeha; da budem kratak, od svih grijeha sabranih u veliki zbir..." Iz: *Martin Luther Companion to the Contemporary Christian*.

Da li smo postali mali grešnici kojima je samo potreban mali Spasitelj ili smo pravi grešnici koji trebaju pravog Spasitelja? Vjera nas povezuje s Kristom i biti povezan s Kristom znači da nismo povezani ni sa čim drugim. Ne možemo dodati onome što je Krist uradio za nas. Kao što je jedan čovjek rekao "Bilo šta da dodamo Kristovom djelu zagađuje ga. Postaje kao smrad tvora na prelijepom zalasku sunca. To je lijepa scena, ali jednostavno ne želite biti tamo."

Ovo je osobito istina za one s kojim mi živimo i koji vide našu pravu nutrinu. Ako pokušavamo izbjeći pravednost Kristovu, postajemo samopravedni i nestrpljivi s drugima. Ako živimo po vlastitoj snazi, naš odnos je veoma samodovoljan. Mi se nikada istinski ne mijenjamo.

ZAKLJUČAK

Evanđelje mora ostati centralno u našem hodu s Kristom. Zamjena Evanđelja nekim drugim sistemom opravdanja uništava vrijednost našeg spasenja. Od dostignuća Isusa Krista na krstu punu dobrobit imaju samo oni koji zanemare sve ostale sisteme opravdanja i postanu muškarac i žena vjere koja je ukorjenjena u Kristu. Prebacivanje našeg pouzdanja od Kristovog dostignuća na naša vlastita dostignuća i držanje pravila, ili na bilo šta drugo, samo stvara lažnu pravednost.

Problem je to da mi često ne osjetimo svoju potrebu. Gdje nema nikakvog osjećaja potrebe, tamo nema vjere. A gdje nema vjere, nema dinamične veze s Kristom i njegov život u nama počinje isparavati. Naš rast dolazi dok mi učimo kako da napustimo svoje vlastite resurse i počinjemo hodati s vjerom koja je ukorjenjena u Kristu. Tada mi otkrivamo ono što Bog silno želi da mi vidimo: da trebamo Krista puno više nego što možemo i zamisliti. Kroz našu potrebu za Kristom Bog stimulira našu vjeru.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Kako su vjernici iz Galacije otpali od Evanđelja?
- Da li vi gubite svoj osjećaj radosti u Kristu? Ako je tako, zašto?
- Kako se Evanđelje primjenjuje na nas kao vjernike?
- Šta je razlika između samonapora i vjere?
- Kako življenje po vjeri utiče na naše dnevne misli i djela u životu?

DUHOVNI
KARAKTER

3

LEKCIJA

Kršćanski rast

STAVLJANJE KRISTA U FOKUS KRŠĆANSKOG ŽIVOTA

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je vidjeti da krst mora postati fokus naših života ako zaista želimo rasti.

☞ Glavne tačke

- Ima zaista mnogo nesporazuma u vezi duhovnog rasta.
- Krst igra vitalnu ulogu u duhovnom rastu.
- Naše nerazumijevanje sprečava rast.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Biti kršćanin koji slavi u Kristu.
- Znati da se za rast moramo fokusirati na unakrsno povezivanje sveg života sa djelom Kristovim
- Položiti svoje samopouzdanje kod Kristovih nogu i po vjeri uzeti silu koju samo naš uskrslji Spasitelj može obezbjediti.

UVOD

U ovoj traci duhovnog karaktera, pokušavamo izgraditi osnovu za dinamično kršćansko življenje. Ovo kritično područje vapi za pažnjom dok gledamo crkvene vođe kako postaju duhovne olupine zbog jednog ili drugog grijeha. Kako da sebe sačuvamo od brodoloma? Kako može naša ljubav za Boga rasti jače i ne postati hladna? Kako možemo rasti u svojoj vjeri, tako da imamo vitalan, živi odnos s Isusom Kristom?

Željeli bismo predstaviti sliku onoga kako kršćanin raste i dobija sve veću ljubav za Boga i živu vjeru koja mu omogućava da duhovno vodi Crkvu Isusa Krista. Specifično, naučićemo kako da krst Isusa Krista stavimo u fokus duhovnog života.

I. ŠTA JE DUHOVNI RAST?

Duhovni rast je stalni rad Božiji u životu vjernika, čineći nju i njega zapravo svetim. Riječ svet znači ovdje "noseći stvarnu sličnost Božiju". Dok rastemo kao kršćani, naše moralno stanje se dovodi u sklad s našim legalnim statusom pred Bogom (kao vjernici, mi smo proglašeni pravednim). Duhovni rast je nastavak onoga što je učinjeno u spasenju, kada je novi život bio udijeljen vjerniku i usađen u njega.

Primijetite nekoliko aspekata našeg rasta. Sveti Duh nas je regenerisao tako da možemo postati transformisani u sliku Božiju. Ali ova transformacija je proces koji traje, i ovaj proces je unaprijeđen kroz zajednički rad Boga i kršćanina. Rečeno nam je u Filipljanima 2:12-13 - "sa strahom i drhtanjem nastojte postići svoje spasenje. Bog je, naime, onaj koji proizvodi u vama i htijenje i djelovanje da mu se možete svidjeti.". Ovdje vidimo partnerstvo u koje moramo ući s Bogom. Ne možemo biti pasivni i misliti da će Bog sam proizvesti svoju sliku u nama. Mi moramo takođe biti aktivni. Mi moramo "raditi". Ali ovaj rad nije kako bi dobili Božije prihvatanje; radije je on izraz našeg razumijevanja i zahvalnog priznanja oprosta naših grijeha kroz krv Isusa Krista i naše usvajanje kao djece Božije.

Mnoge ilustracije i dijagrami se koriste kako bi se objasnio proces duhovnog rasta.

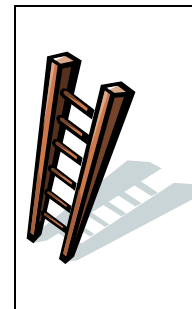
A. Merdevine ili stepenice

Mnogi vjernici vide duhovni rast kao merdevine ili stepenice kojima se penjemo. Kada smo zaista duhovni, smatramo da smo visoko na merdevinama. Ipak, kada nismo duhovni, nisko smo na merdevinama.

B. Umiranje starog "ja"

Drugi vide duhovni rast kao proces izmjene starog grešnog "ja" za novog čovjeka stvorenog u Kristu. Kako stari čovjek umire, novi čovjek dolazi u život. Kada se ovo desi, osoba raste duhovno.

Dijagrami kao što je ovaj nisu obavezno pogrešni, ali kako ćemo i vidjeti, postoji i bolji način da se razumije duhovni rast.



II. ULOGA KRSTA U DUHOVNOM RASTU

A. Rast u znanju o Božijoj svetosti

Prvi dio procesa rasta uključuje rast u znanju Božijem. Gospod proglašava kroz proroka Jeremiju "Mudri neka se ne hvale mudročću, ni junak neka se ne hvali hrabročću, ni bogati neka se ne hvali bogatstvom. A ko se hvaliti hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam Jahve koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo—riječ je Jahvina" (Jer 9:22,23). U Ivanu 17:3 Isus kaže "A ovo je vječni život: spoznati tebe, jedino pravog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista".

Poznavanje Boga jeste svrha i značenje vječnog života. Glavni cilj kršćanskog života bi trebao biti poznavanje Boga u istini. Dakle, kad kontinuirano rastemo u poznavanju njega u svoj njegovoj veličini, mi rastemo da budemo kao on. Ključ za poznavanje Boga je razumijevanje njegovog svetog karaktera. Mi učimo da se osjećamo kao apostol Pavle kad je rekao "Štoviše, sve sada gubi u mojoj cijeni svoju vrijednost zbog najveće prednosti: spoznaje Krista Isusa, moga Gospodina" (Fil 3:8a). Ovo je dio procesa posvećenja.

B. Učimo kako prepoznati svoj grijeh

Dok rastemo u svom znanju o Bogu u svoj njegovoj savršenosti, takođe rastemo u poznavanju sebe. Pogotovo, spoznajemo svoju grešnost u kontrastu perfektnom karakteru Božijem. Što se više primičemo Bogu, jasnije vidimo koliko smo daleko od njega. Što više spoznajemo njegovu istinsku slavu, užasniji nam postaje naš grijeh.

Rast u razumjevanju vlastite grešnosti može biti ilustriran u životu Pavla, apostola. 55-te godine naše ere, Pavle je sebe opisao kao "uistinu najmanji među apostolima" (1Kor 15:9). Kasnije, 60-te godine naše ere, Pavle opisuje sebe kao "najmanji od svih svetih" (Ef 3:8). Još kasnije, pred kraj njegovog života 64-te godine naše ere, opisuje sebe kao "prvog od grešnika" (1Tim 1:15). Da li je Pavle postao veći grešnik kako je sazrijevao? Sigurno je da ne izgleda tako. Ali, izgleda kao da je on razvijao sve više i više poniznosti i osjetljivosti u vezi svog grijeha u toku svog života. Kako je sazrijevao, shvatao je da su neki od njegovih vlastitih stavova koji mu ranije nisu smetali zapravo grešni. Ovo je dio procesa duhovnog rasta.

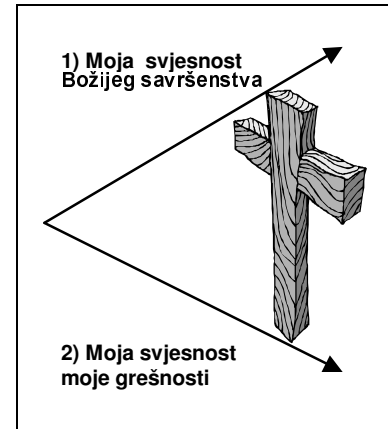
C. Rezultirajući ponor

Poimanje ponora koji postoji između grešnog čovjeka i Svetog Boga, naravno, je ono što nas je dovelo u vjeru u Isusa. Krst ispunjava ponor kad god je osoba spašena (slika 3.1).

Ali čak i nakon što spoznamo Krista kao Spasitelja, trebali bismo i dalje nastaviti rasti u spoznaji Božije svetosti i svjesnosti naše grešnosti. Ovo može biti veoma zastrašujuće iskustvo. Znati Boga i njegovu svetost je pozvati samorazotkrivanje, i ovo je zastrašujuće iskustvo za one koji žele sakriti svoje greške i nedostatke. Ipak, za kršćanina koji raste, ponor pokazuje stalnu potrebu za Kristom i veličinu onoga što je on učinio na krstu.

Tako krst nastavlja da dobija na važnosti kako mi rastemo u spoznaji Boga u njegovoj veličini. Što više poznamo Boga, više se osjećamo nedostojni pred njim. Dok ovo saznanje raste, vidimo značaj našeg oprostata i pomirenja s Bogom kroz Isusa Krista. Dok otkrivamo veličinu Božiju, (kao što je Izaija učinio kada je vidio slavu Gospoda u Hramu, ili kao što je narod Izraela učinio kada su se sastali s Bogom na Sinaju), otkrivamo pravu slavu našeg Spasitelja. Njegova krv pere grešnike i oblači nas u bijelu odjeću tako da se još više možemo primaći Bogu slave.

Slika 3.1



III. PREPREKE U KRŠĆANSKOM RASTU

S obzirom da smo nekad prihvatili činjenicu da je Isus platio za nas kako bi premostio ponor, težimo se pomjeriti naprijed u našem kršćanskom rastu. Mnogi kršćani imaju jedan ili dva osnovna problema u rastu njihove vjere.

A. Farizejstvo- problem ponosa

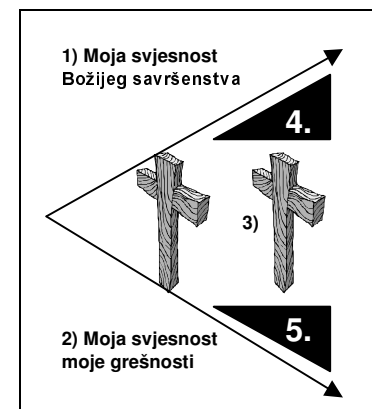
Mnogi vjernici se upletu u djela i tako padnu u zamku pokušavajući dobiti prihvatanje od Boga i drugih kroz izvedbu. Često, fokus se pomjeri s djela Kristovog na krstu na njihovu službu Bogu. Kao farizeji u novozavjetno doba, žive tako kao da se kršćanski život sastoji samo od onoga što mi učinimo za Boga.

Problem je to što onda oni ne shvataju da postoje drugi, još važniji aspekti kršćanskog života od službe, kao što je poznavanje Boga i građenje ličnog odnosa s njim (Lk 10:38-42). Farizeji modernog doba lažno vjeruju da mogu zatvoriti ponor koji postoji između njih i Boga svojim vlastitim dobrim djelima. Ponos, ili želja da izgledaju dobro u očima drugih, mogu motivirati ovo. Izvedba postaje osnova na kojoj ovi ljudi grade svoju reputaciju.

Grijech takođe utiče i na moderne farizeje na druge načine. On/ona mogu misliti da grijeh nije bitan Bogu (*pogledajte oznaku 4 na slici 3.2*). U takvom slučaju, važnost krsta je umanjena. Ono što on zapravo radi je da smanjuje Boga u svom umu tako da bude manji od onoga što Bog zapravo jeste. Drugi mogu misliti "Ja nisam zaista tako veliki grešnik!". Ovi ljudi stavljaju prepreku (*broj 5 na slici 3.2*) na dnu prostora ispod krsta. Zar nije mnogo jednostavnije vidjeti tuđi grijeh nego svoj vlastiti? Zašto je to tako? Da li je istina da imamo manji problem s grijehom nego ostali? Ako mislimo ovako, zavaravamo sami sebe. Zato što mislimo o sebi previsoko, opet se važnost krsta umanjuje.

Kako i izbjegli farizejstvo, moramo rasti u saznavanju prave svetosti Božije i istinske grešnosti vlastitih srca. Kad vidimo ovo, to će nas poniziti i razotkriti našu potrebu za Božijom milošću.

Slika 3.2



B. Očaj – nedostatak vjere

Drugi imaju drugačije borbe. Prepoznaju Božiju svetost, i zbog toga i vlastitu grešnost, i očajavaju zato što ne znaju šta da učine u vezi toga. Pokušavaju ispuniti ponor dobrim djelima, ali osjećaju da nikada neće napraviti dovoljno dobrih djela da bi istinski udovoljili Bogu. Mogu pokušavati provoditi vrijeme u Božijoj Riječi svaki dan, ali onih dana kada podbace, osjećaju se grozno poraženi u vezi svog hoda s Bogom. Pokušavaju kontrolisati svoje

jezike, ali kada ne uspiju, pitaju se kako ih Bog uopšte može voljeti. Zbog svih svojih neuspjeha, zaključuju da nikada ne mogu ugoditi Bogu. Zbog toga očajavaju.

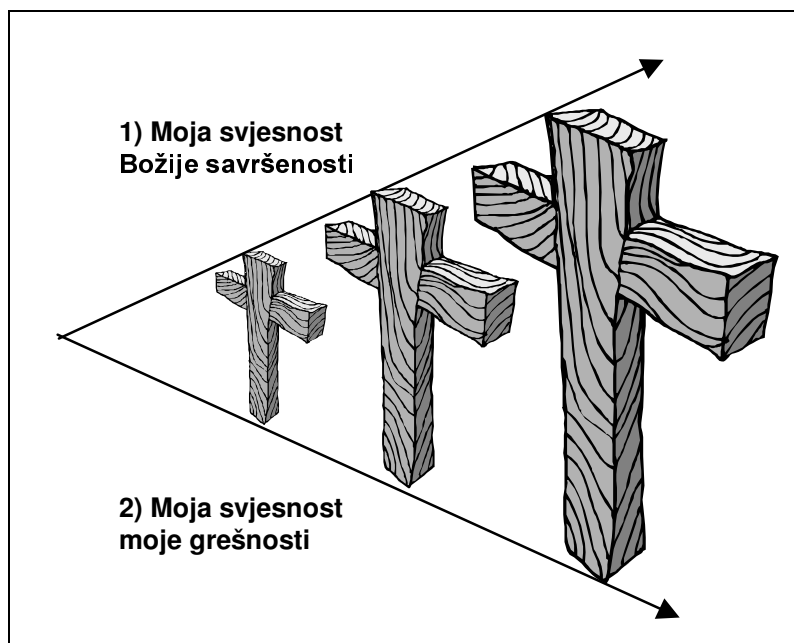
Ovdje je problem nedostatak vjere u ono što je Bog učinio. Bog je obezbijedio sve što nam je potrebno kako bi bili prihvatljivi pred njim u žrtvi Krista Isusa (Heb 10:14). Ne možemo dodati onome što je on učinio.

C. Odgovor: krst mora rasti

Dva problema opisana iznad su zaista slična. Farizej neispravno vjeruje da može zaraditi Božiju naklonost svojim vlastitim djelima, dok onaj koji očajava ispravno zna da ne može zaraditi Božiju naklonost po svojim djelima. Ali u oba slučaja standard je pogrešan. Fokus na zarađivanju Božije naklonosti je osnovni problem.

S obzirom da su problemi slični, i rješenja su prilično slična. U osnovi, da bi se ponor zatvorio, krst mora rasti. Ništa ne možemo učiniti kako bi premostili ponor. Kao što je Pavle rekao, "A ja sam daleko od toga da se ičim ponosim, osim krstom Gospodina našega Isusa Krista" (Gal 6:14a). Isus Krist i njegovo djelo na krstu postajali su nam sve važniji i važniji.

Slika 3.3 – Rastući krst



Moramo vjerovati novim realnostima našeg života u Isusu Kristu. Iako smo još uvijek predisponirani da griješimo, Bog je milostiv i oprašta nam naš grijeh. Stojimo perfektno pravedni u Kristu jedino zbog njegovog djela na krstu. Postali smo djeca živoga Boga i voljeni smo. On se raduje u nama i predano radi da nas pretvori u sliku Kristovu.

ZAKLJUČAK

Krst je naša jedina nada za mir s Bogom. Nema drugog mjesta gdje se grešnici, pa čak i opravdani grešnici, mogu sresti s Bogom, osim kod krsta.

Da bi rasli duhovno, naš fokus bi trebao biti na punijem razumjevanju realnosti Kristovih dostignuća na krstu umjesto da se više trudimo u vlastitoj snazi. Dan po dan, i momenat po momenat, moramo se sjetiti onog što je Krist uradio za nas uzimajući naš grijeh i dajući nam novi život. U ovom pogledu posvećenja, razumijemo da naše tijelo ostaje zlo do dana naše smrti. Ali takođe prepoznavamo život Krista u nama.

Dok rastemo u poznavanju Boga, takođe se mijenjamo sve više i više u njegovu sliku. Naša nemogućnost da učinimo ovo sami postaje jasna i razvijamo totalnu ovisnost o Kristu. Evanđelje postaje mnogo

relevantnije nama, a naša potreba za Kristom postaje mnogo veća. Razumijemo bolje ono u šta smo u prvima povjerovali. Podsjećamo sami sebe na istine Evanđelja. Po vjeri dostignuća Kristove smrti i uskrsnuća čine veću realnost u našim životima.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Šta je duhovni rast? Kako se odnosi prema spasenju?
- Kako rastete u svetosti? Opišite proces u svakodnevnom okvirima i o tome kako ste naučili da se Kristova dostignuća odnose na ovaj proces.
- Koja vam je najveća teškoća u vezi duhovnog rasta?
- Napišite dostignuća Kristove smrti na krstu i uskrsnuća od mrtvih. Napišite opis toga kako možete učiniti ova dostignuća većom realnošću u svom životu.

PLAN AKCIJE

Opišite nekome šta ste naučili o rastu u svetosti i objasnite im kako primjenjujete Kristova dostignuća u svom svakodnevnom životu. Dajte im specifične primjere promjena u vašem životu kao vjernika kao rezultat vašeg razumijevanja posvećenja.

DUHOVNI
KARAKTER

4

LEKCIJA

Preobražavajuća sila Evanđelja

OSLOBOĐENJE OD VLASTI GRIJEHA

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da objasni kako smo bili oslobođeni od vladavine grijeha dok smo bili ujedinjeni s Kristom, u njegovoj smrti i uskrsnuću, tako da svi možemo iskusiti silu Evanđelja u svojim životima dok po vjeri hodamo u ovoj novoj realnosti.

☞ Glavne tačke

- Naše spasenje znači da smo mi promjenjeni iznutra.
- Zbog naše nove prirode u Kristu, imamo silu da nadvladamo grijeh.
- Bog želi da hodamo u Duhu tako da ne ispunjavamo potrebe tijela.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti značaj jedinstva s Kristom i silu koja je na raspolaganju da učinimo tijelo mrtvim, koje više nije u vlasti grijeha.
- Hodati po vjeri u ličnoj, duhovnoj smrti i uskrsnuću koje smo iskusili u Kristu i u spasenju od sile grijeha.

☞ Sugestije vođama obuke

Ova lekcija se često poziva na Rimljanje 6:3-10. Pažljivo studiranje ovih odlomaka u pripremi će omogućiti da podučavate ovu lekciju efikasno.

UVOD

Evanđelje je osnova za naš odnos s Bogom. Iz Božije perspektive, naš odnos je izgrađen isključivo na Kristovom oprost i savršenoj pravednosti koja nam je data po vjeri. Ova istina bi trebala donijeti mogućnost da pokorimo grijeh u našim životima, što bi rezultiralo u dubokoj ličnoj transformaciji. Ipak, mnogi od nas se još uvijek bore s grijehom i ponekad pitaju kako možemo biti transformisani danas. Zašto vjernici griješe? I šta može biti učinjeno povodom toga? Kako možemo istinski biti transformisani prema Evanđelju?

I. MILOST BOŽIJA I PRAKTIKOVANJE GRIJEHA

A. Možemo li nastaviti griješiti?

Ako Božija milost istinski obiluje preko svakog grijeha i ako smo opravdani po vjeri neovisno o našoj poslušnosti, možemo li nastaviti griješiti? Ako je Božija milost ponuđena onima koji je čak ni ne zaslužuju, ali je primaju po svojoj vjeri u Isusa Krista, onda je potpuno prirodno postaviti ovo pitanje. Možemo li nastaviti griješiti i očekivati da Božija milost to pokrije?

Apostol Pavao je preduhitrio ovo pitanje u svom pismu Galaćanima kad je rekao "... neka ta sloboda ne bude pobuda tijelu..." (Gal 5:13). I ovo je upravo ono pitanje na koje Pavle odgovara u Rimljanima 6 kada pita "Da dalje ostanemo u grijehu da se poveća milost? Daleko od toga! Mi koji umrijesmo grijehu, kako da još živimo u njemu?" (Rim 6:1b, 2).

B. Biblijski odgovor

Odgovor na ovo pitanje je jasno "ne", nećemo nastaviti grijehiti. Razumijemo ovo i žestoko se trudimo da ne zgriješimo. Samodisciplina i pravila postaju norma za ozbiljnog kršćanina koji želi da izbjegne grijeh. Ali prava ispravka grijeha je povezana s unutrašnjom transformacijom vjernika.

Dok studiramo Pavlov odgovor u Rimljanima 6, razumijemo ne samo zašto ne možemo nastaviti živjeti u grijehu, nego i otkrivamo novu slobodu koju imamo nad snagom grijeha. Ovo je vitalni dio pobjedonosnog kršćanskog života. U našem spasenju Bog je obezbjedio svoje rješenje za dvije najosnovnije potrebe: izbavio nas je od kazne grijeha, izmirujući nas sa samim sobom i izbavio nas je od sile grijeha, tako da možemo živjeti u pravoj slobodi da ga volimo. Rimljanima 6:1-2 nam nalaže da ne možemo nastaviti živjeti u grijehu, kao što smo to činili prije nego što smo postali kršćani, zato što smo "umrli grijehu".

U svome spasenju, Bog je obezbjedio rješenje za dvije najosnovnije potrebe: izbavio nas je od kazne za grijeh i izbavio nas je od sile grijeha.

II. KRŠTENI U NJEGOVU SMRT – DIGNUTI U NJEGOVO USKRSNUĆE (RIM 6:3-10)

Dok u svom pismu Rimljanima odgovara na pitanje u vezi grijeha, Pavle koristi krštenje kako bi ilustrirao promjenu koja se desi kada osoba postane dijete Božije. Pročitajte Rimljanima 6:3-10 pažljivo.

A. Naša smrt s Kristom

1. Kako smo umrli?

U Rimljanima 6:2-5 Pavle objašnjava kako smo umrli grijehu. Bili smo ujedinjeni s Kristom i bili smo kršteni u njegovu smrt. Prije nego što razmotrimo naše krštenje u Kristovu smrt, trebali bismo se fokusirati na stvarno pitanje koje je donijelo smrt grijehu. Desilo se kroz naše zajedništvo s Kristom. Ima nekoliko akcionih izjava u ovom odlomku, koje izražavaju zajedništvo između Krista i nas. U stihu 3 vidimo da "smo svi koji smo kršteni u Krista Isusa, **u** njegovu smrt kršteni?". U stihu 4, "zajedno **s** njim smo ukopani". U stihu 5, "postali smo jedno **s** Kristovom smrću," i u stihu 8, mi smo "umrli **s** Kristom".

Sve ove izjave jasnim čine to da smo kroz naše zajedništvo s Kristom u njegovoj smrti i mi umrli. Ako želimo biti slobodni od griješne prirode unutar nas, moramo iskusiti smrt našeg nutarnjeg čovjeka. Kada nas je Bog nadnaravno ujedinio s Kristom, usmrtio je nutarnjeg čovjeka iako vanjski čovjek nastavlja da živi.

Izraz "ujedinjen" (*sumfutoi*⁵ na grčkom) u stihu 5 "...ako smo dakle postali jedno s Kristom. . ." je izraz koji je korišten da se opiše kalemljenje dvije odvojene biljke. Kada se strana grana nakalemi na drvo, u momentu kada počne da uzima život od drveta za granu se kaže da je *sumfutoi*, "ujedinjena" s drvetom. Ovo je bilo živo, organsko ujedinjavanje. Ovo je vrsta živućeg ujedinjavanja koja se desi kada uzvjerujemo u Krista. Mi smo nadnaravno ujedinjeni s Isusom Kristom i njegov život daje život našem unutrašnjem čovjeku. Ali prije nego što mognemo živjeti u slobodi, prvo moramo umrijeti, tako da naš unutrašnji čovjek može biti odvojen od grešne prirode. Tako smo mi ujedinjeni u Kristu u njegovoj smrti.

Tako, naša smrt s Kristom je uzrokovala odvajanje našeg unutrašnjeg čovjeka i grešne prirode, što je rezultiralo našim oslobođenjem od vlasti grijeha. Iako grešna priroda još uvijek postoji, a ona je vrlo zla sila unutar nas, njena vladavina nad nama je prekinuta i više nismo okovani njenom silom. Ovo je naša sigurna, nova realnost i moramo vjerovati u njenu istinu ako želimo uspješno živjeti kršćanskim životom.

2. Šta se desilo zbog naše smrti s Kristom?

Rimljani 6:6 nam govori šta se desilo kao rezultat naše smrti s Kristom: naše "staro ja" je razapeto. Staro "ja" je jednostavno unutrašnji čovjek koji je postojao prije nego što smo

⁵ συμφυτοῦ

uzvjerovali u Isusa Krista i prije nego što nam je dat novi život u njemu. Naš stari čovjek je bio u ropstvu grijehu. Ipak, kada smo bili ujedinjeni s Kristom u njegovoj smrti, ovaj unutrašnji čovjek je bio razapet što je rezultiralo time da je naše tijelo grijeha bilo "gotovo". Grčka riječ *katargeo*⁶, "gotovo," ne sugerira uništenje, kao da je grijeh bio eliminisan iz nas. Ipak, ona znači "učiniti neoperativnim ili nesposobnim", u tome da je nešto učinjeno neefektivnim uklanjajući njegovu moć kontrole. Pavle koristi istu riječ u Rimljanima 3:3 kada govori da čovjekova nevjera ne "čini neoperativnom" vjernost Božiju. U Rimljanima 7:2, on kaže da je žena "oslobođena" od svog muža ako on umre. Ovo je značenje u našem kontekstu. Mi smo oslobođeni od vladavine grijeha zato što je njegova moć kontrole bila uklonjena. Okovi grijeha su pokidani i više mu ne robujemo.

B. Krajnji rezultat: novi život s Kristom

Ima još jedna finalna ideja koja je data u ovom odlomku koja objašnjava transformaciju kroz koju je prošao naš unutrašnji čovjek. Rečeno nam je da smo ne samo ujedinjeni s Kristom u njegovoj smrti, nego takođe i u njegovom uskrsnuću. Ne samo da smo umrli, nego smo i takođe bili uskrsnuti u novi život. Kroz naše ujedinjenje s Kristom, zato što Krist živi, naš unutrašnji čovjek sada živi. Rimljanima 6:4 nam govori da kako je sila Očeva bila demonstrirana u Kristovom uskrsnuću iz mrtvih, tako smo i mi određeni za hod u novom životu kao demonstraciji te iste sile. Ista sila koja je digla Krista iz mrtvih sada je i nas podigla iz mrtvih.

Rezultat svega ovoga je da se nešto vrlo moćno i natprirodno desilo nama, i da naš unutrašnji čovjek više nije ono što je nekad bio. Stari je čovjek umro i novi čovjek živi. Kakav je ovo novi čovjek? U Rimljanima 6:6 i 7 saznajemo da je ovaj novi unutrašnji čovjek slobodan od grijeha i da mu više ne robuje. Ovo smo mi sada u Kristu.

C. Računanje na naš novi život u Kristu po vjeri

Imperativ je za kršćane da uvrste ove istine u njihov svakodnevni život. Svi mi znamo da grijeh još uvijek postoji u nama, i dok nastavljamo našu zemaljsku borbu s grijehom, možemo izgubiti iz vida naš novi život koji zaista postoji u Kristu. Postoje momenti kada se ne osjećamo previše slobodnim od grijeha, i pitamo se da li se išta nadprirodno desilo nama uopšte. Mi se možemo složiti s apostolom Pavlom koji kaže "...budući da ne činim dobro koje hoću, nego činim zlo koje neću" (Rim 7:19).

Zbog ovoga su Pavlove završne riječi u Rimljanima 6 nama tako važne. Tri puta u ovom odlomku Pavle je nama zapovjedio da "znamo" ovu istinu (stihovi 3, 6, 9). On želi da razumijemo šta se nama zaista desilo u Kristu. Potom, u stihu 11, Pavle zaključuje "*Tako i vi smatrajte sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu.*". U ovom stihu, grčka riječ *logizomai*⁷, "računati" je bila matematički izraz, korištena kada je neko rješavao jednačinu ili brojao. Koristi se figurativno u ovom odlomku da "u potpunosti potvrdi" istine koje su date ovdje. Nas Pavle ovdje opominje da potpuno vjerujemo i stavimo svoje pouzdanje u ovu fundamentalnu istinu o nama. Stari čovjek više ne živi u nama. On je bio u ropstvu grijeha, ali sada je razapet dok smo mi ujedinjeni s Kristom u njegovoj smrti i uskrsnuću, i sada smo transformisani u nove ljude. Sada moramo potvrditi i vjerovati da smo učinjeni živima u Kristu i da smo učinjeni novim stvorenjima unutra.

Naš kršćanski život je život koji živimo po vjeri u ovu istinu. Čak i kada ne osjetimo sve ovo perfektno u svakom momentu, to ne mijenja realnost onoga što se desilo. Moramo nastaviti svaki dan da se kajemo za naše grijeha i da vjerujemo da smo jedno u Kristu, i da sada živimo u jedinstvu s njim.

III. SILA ZA NE ČINITI GRIJEH

Prema Rimljanima 6, zato što smo ujedinjeni s Kristom, mi smo umrli i bili smo uskrsnuti s njim. Njegova pobjeda nad grijehom je bila i naša pobjeda nad grijehom. Grijeh više nije naš gospodar. Ali ova

⁶ καταργεω

⁷ λογίζομαι

velika kršćanska realnost ne znači da grijeh i dalje ne pokušava da nas zarobi. Grijeh nije naš gospodar, čak i dok stalno pokušava da vrati svoju vlast i moć nad nama.

Možda ćete misliti "Ali ja se konstantno borim s grijehom. Kako ga mogu savladati?". Budite sigurni da nijedna lista pravila niti samodiscipline nas ne može dovesti do pobjedonosnog kršćanskog života. Možemo pokušavati i pokušavati u sili tijela i i dalje ćemo povremeno iskusiti neuspjeh zato što je naše tijelo predisponirano da griješi. Pravi lijek za grijeh je povezan s unutrašnjom transformacijom vjernika. Mi se borimo protiv grijeha jačajući našu svjesnost o našem identitetu u Kristu.

A. Razumjeti novu prirodu

Kada ste postali kršćanin, niste dodali božansku prirodu vašoj staroj, grešnoj prirodi. Vi ste zamijenili prirode—postali ste ново stvorenje (2Kor 5:17). Bili ste prebačeni iz kraljevstva tame u kraljevstvo svjetla, kada ste postali dijete Božije. "naš je stari čovjek (stara priroda) razapet zajedno s Isusom " (Rim. 6:6). Stara priroda je bez sile!

Ako imamo novu prirodu, zašto griješimo? Postoji jedna grčka riječ koja je upotrijebljena mnogo, mnogo puta kroz Novi Zavjet kao izvor za grijeh u vjernikovom životu. To je riječ tijelo. Šta je tijelo? To je dio našeg uma, emocija i volje koji je bio uslovljen ili obučen da griješi. Navike i uzorci razmišljanja su nama prosljeđeni iz svijeta, od nevjerničkih učitelja, i po sotoninim direktnim napadima. Naša iskustva iz ovog svijeta su programirala naše mozgove da žive nezavisno od Boga i prema načinima iz svijeta.

B. Živjeti u Duhu

Rimljanima 8:5-7 stavlja u kontrast one koji žive po tijelu i one koji žive po Duhu. Tu pronalazimo da je um okrenut ili tijelu ili Duhu. Vaše tijelo, koje je obučio svijet, stvara svjetovne misli i ideje koje vode u grijeh. Kao vjernici, mi ne bi trebali više biti **u** tijelu, nego **u** Duhu (Rim 8:9, Gal 5:16). Ali moguće je da hodamo prema tijelu (Rim 8:12,13). Nevjernici nemaju izbora – oni hodaju po željama tijela. Ali mi nismo dužni tijelu...mi imamo izbor. Moramo naučiti i odabirati da hodamo po Duhu, ne po tijelu. Kao što Pavle kaže: "živite po Duhu pa sigurno nećete udovoljavati požudi tijela " (Gal 5:16).

C. Identificirati sebe kao dijete Božije

Prije susreta s Kristom bili smo grešnici, ali kada smo postali Božija djeca, postali smo 'sveci'. Da li smo sveci ili grešnici? Odgovor može biti težak. Ali ako mislite o sebi kao da ste pola svetac a pola grešnik, pola svjetlo a pola tama, nastavite se boriti i živjeti u porazu. Kada razumiju transformaciju koja se desila, vjernici bi trebali težiti očuvanju svjesnosti o tome ko su oni u uskrsnom Kristu. Kada se mi suočimo s grijehom, trebamo razmišljati o sebi kao o djeci Božijoj. Ako mislimo o sebi kao o grešnicima, težićemo da živimo kao grešnici. Moramo vidjeti sebe kao svece, kao djecu Božiju, da bi živjeli kao djeca Božija.

D. Obnoviti svoj um

Mnogi grešni uzorci počinju sa lošim "misaonim životom" (svakodnevnim procesom razmišljanja, op. prev.). Grešni uzorci razmišljanja moraju se preobličavati obnovom uma (Rim 12:2). Um je fokus bitke protiv grijeha. 2. poslanica Korinćanima 11:3 indicira da upravo kako je Eva bila zavedena od strane sotone, naši umovi mogu biti zavedeni od iskrene i čiste odanosti Kristu. Sotona je uticao na umove Davida, Solomona, Ananaje, kršćana u Korintu, i može uticati na vaš um takođe. Može dovesti svoje misli u vaš um i zavesti vas da mislite da su to vaše misli, ili čak Božije misli. Ali mi "zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu " (2Kor 10:5).

E. Znati istinu

Gdje je snaga grijeha? Sotona, prema Ivanu 8:44, "je lažac i otac laži". Kada smo iskušani da griješimo, uvijek postoji laž iza toga. Ali Isus kaže u tom istom poglavlju "upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi" (Iv 8:32). Naša odbrana protiv grijeha je istina. Poznajući svoj istiniti, pobjednički identitet kao vjernika u Kristu, pronalazimo slobodu od snage grijeha.

ZAKLJUČAK

Evanđelje je osnova našeg odnosa s Bogom. Iz Božije perspektive, naš odnos je izgrađen isključivo na Kristovom oprost i perfektnoj pravednosti koja je nama data po vjeri. Ova istina bi trebala donijeti moć da budemo iskreni u vezi našeg grijeha pred Bogom, i osiguranje njegove obilne milosti prema nama. Trebalo bi nas inspirirati da živimo kao pravednici ne zato što smo sebe učinili pravednima, nego zbog toga što nas je Bog, po svojoj milosti, proglasio takvima.

Ono što je istinski bitno u vezi pobjede nad grijehom je rastuća, dinamična vjera u Krista, vjera koja je utemeljena na Kristovim dostignućima na krstu, tako da njegova moć silno radi u nama otkrivajući grijeh i slabosti jasnije. Ova vjera razumije i cijeni milost Božiju dublje i vodi nas do intimnije spoznaje Boga.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Kako dozvoljavate svojim osjećanjima umjesto svojoj vjeri u Božiju Riječ da utiče na način na koji vi vidite svoj život u Kristu?
- Kada se borite protiv grijeha, šta donosi više sile u vaš život: bolji pokušaji ili više vjerovanja?
- Kako se riječ "smatrajte" u Rimljanima 6:11 odnosi na vjeru?
- Šta se desilo vašoj grešnoj prirodi prema Pavlovom pismu Rimljanima?
- Kako možete vjerovati po Duhu?

DUHOVNI
KARAKTER

5

LEKCIJA

Vođenje duhovnog dnevnika

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da predstavi vođenje dnevnika kao praktičan alat koji može pomoći vjernicima da se fokusiraju na lični duhovni rast i rast misije.

☞ Glavne tačke

- Zašto voditi duhovni dnevnik?
- Dnevno vrijeme s Bogom
- Dnevno vođenje dnevnika

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Biti u stanju koristiti dnevnik kao efikasan alat za zapisivanje ličnih pobožnih saznanja, molitvenih zahtjeva i odgovora, kontakata za misiju, kućnih grupa, za bilješke i dnevna razmišljanja.

☞ Sugestije vođama obuke

Možda ćete naći za korisno da napravite ili naručite dnevnik kako bi ga dali učesnicima da koriste tokom seminara. Dnevnik za osnivača crkava iz "Bible League" ("Biblijske lige") je vrlo jednostavan i koristan dnevnik (pogledajte Izvori za informacije o adresama).

UVOD

Uz brz ritam života, malo ljudi pronalazi vrijeme i mjesto da razmišlja o Bogu i njegovoj Riječi, kao i o aplikaciji na njihove živote lično. S obzirom da učenik ima želju da raste i da se mijenja, on kontinuirano procjenjuje svoj život. Kao kralj David, on traži od Gospoda da ispita njegovo srce i život kako bi otkrio sve njegove pogreške i grijehе tako da se može promijeniti i rasti (Ps 139:23-24). Postoji velika potreba da odvojimo vrijeme i da budemo mirni pred Bogom svaki dan i da raskinemo veze zaposlenosti (Ps 46:10; 37:7).

Vođenje dnevnika će biti od velike pomoći vama kroz proces osnivanja crkava. Lekcija koja slijedi opisuje elemente dnevnika osnivača crkava koje vi možete iskoristiti u vlastitom vođenju dnevnika.

I. ZAŠTO VODITI DUHOVNI DNEVNIK?

Kada su Izraelci trebali preći rijeku Jordan i ući u Obećanu zemlju, Bog im je naredio da uzmu dvanaest stijena iz rijeke i da izgrade spomenik. Svrha ovog spomenika je bila da služi kao podsjetnik sadašnjim i budućim generacijama Izraelaca o Božijoj vjernosti i sili koja se očitovala među njima (Jš 4:1-9).

Na sličan način, kada zapisujemo lekcije koje nam je Gospod dao, ili iskustva koja smo imali, ili molitvene zahtjeve i odgovore, oni, takođe, služe kao podsjetnici nama o Božijoj ljubavi i vjernosti u našim životima kada se suočimo sa borbama i obeshrabrenošću. Redovno vođenje dnevnika je jedan od najefikasnijih načina za razvijanje odgovornosti u duhovnom rastu i misijskom životu. Dnevnik nas prisiljava da razmišljamo o našim životima i da prilagodimo prioritete. Takođe nam pomaže da rastemo u vjeri tako što ćemo vidjeti kako je naše znanje i razumijevanje Boga naraslo tokom određenog perioda, kao i to kako je Bog odgovorio na naše molitve.

Tokom vijekova, kršćani su naučili mnogo iz dnevnika poznatih kršćana kao što su Jonathan Edwards, Hudson Taylor i Amy Carmichael. Ti dnevnici su bili pisano svjedočanstvo o tome kako je Bog živio u odnosu s određenom osobom i ohrabrenje u vezi intimnog odnosa koji možemo imati s njim takođe.

U dodatak tome da je to zapis našeg ličnog duhovnog rasta, dnevnik može biti efektivno sredstvo u razvoju naše misije. Ako vas Bog poziva da osnujete crkvu ili da budete dio tima za osnivanje crkava, bićete uključeni u određene zadatke - evangelizam, učenje, razvoj malih grupa, itd. Dnevnik vam može biti od pomoći za zapisivanje kontakata koje ste napravili s ljudima, ideja i ciljeva za sastanke kućne grupe, pitanja i brige koje želite raspraviti sa svojim mentorom, itd. Služi kao vidljivi podsjetnik na vašu misiju i takođe dozvoljava vam da vidite kako vas Bog koristi na specifične načine kako bi doveo ljude sebi i ustanovio crkvu. Dnevnik takođe obezbjeđuje zapis koji možete ponovo pogledati sa svojim vođom obuke ili mentorom.

II. DNEVNO VRIJEME S BOGOM (SLIKA 5.1)

Slika 5.1 je primjer obrasca za zapisivanje misli iz vašeg dnevnog vremena za pobožnost u vezi Božije Riječi i potom molitvenih zahtjeva i odgovora na molitvu. Pogledajte slijedeće u vezi obrasca:

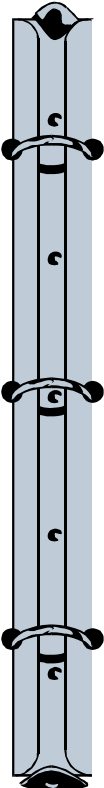
- **Današnji odlomak:** zapišite odlomak iz Biblije koji čitate tokom svoje pobožnosti.
- **Lične misli:** pročitajte biblijski odlomak, odvojite vremena da razmislite i da se molite u vezi njega. Zapišite sve misli koje vam Sveti Duh dadne u vezi odlomka. Šta odlomak govori? Šta primjećujete? Kako možete primijeniti ovaj odlomak na vlastiti život danas?
- **Obećanja kojih se treba držati:** da li ima obećanja u ovom odlomku? Zabilježite ih i zahvalite Bogu za ove istine.
- **Komande koje treba izvršavati:** Da li ovaj odlomak govori o bilo kakvim komandama koje treba izvršiti?
- **Molitva:** Zapišite sve molitvene zahtjeve za koje imate posebnu tegobu i takođe odgovore na prethodne zahtjeve. Budite što je više moguće specifični. Ovo će vam pomoći da vidite Boga na djelu kroz vaše molitve.

III. DNEVNO VOĐENJE DNEVNIKA (SLIKA 5.1)

Slika 5.1 je primjer jednog zapisa u dnevnik. Dnevnik vam pomaže da pratite progres vaše misije osnivanja crkava. Pogledajte slijedeće teme koje možete zapisati u vašem dnevniku:

- **Plan akcije:** zapišite sve što ste uradili u vezi vašeg plana akcije. Zapišite aktivnosti koje ste obavili u vezi plana akcije ili projekta u progresu.
- **Kontakti:** napišite svoje evanđeoske kontakte za taj dan. Zapišite rezultate vašeg zajedničkog vremena. Da li ste podijelili vaše svjedočanstvo? Kako su reagovali? Da li su otvoreni ili zatvoreni prema Evanđelju?
- **Sastanci:** načinite bilješke u vezi bilo koje kućne grupe, drugih sastanaka ili funkcija. Kada i gdje se sastanak održao? Ko ga je vodio? Šta ste radili (studija Biblije, molitvena grupa, prikazivanje filma o Isusu prijateljima)? Koliko je ljudi bilo prisutno? Koliko njih su redovni na sastancima? Posjetioca? Da li je iko prihvatio Krista? Zapišite bilo koje probleme ili posebne zabrinutosti koje će trebati vašu dodatnu pažnju.
- **Razmišljanja:** odvojite vremena da razmislite o danu. Da li ima išta što je istaknuto? Da li ste saznali ili primjetili bilo šta u vezi vašeg ličnog života ili misije što želite da zapišete? Ove bilješke su ono što vi lično primjećujete u svom životu. **Ne morate ih dijeliti ni sa kim**. Pomažu da se vaš dan stavi u perspektivu i da primjetite bilo šta što vas Duh Sveti uči.

Slika 5.1. Dnevne pobožnosti i dnevnik

<p>DNEVNE POBOŽNOSTI</p> <p>Današnji odlomak: 1Korinćanima 13</p> <ul style="list-style-type: none">• Lične misli: <i>Svi moji postupci moraju biti motivisani ljubavlju. Demonstriram svoju ljubav svojim postupcima. Ljubav je uvijek ustrajna. Ja trebam biti ustrajna u svojoj ljubavi prema drugima. Trebam biti usmjerena na druge, a ne na sebe.</i>• Obećanja kojih se treba držati: <i>sada smo mi nesavršeni, ali na nebesima ćemo biti savršeni i vidjeti Boga licem u lice i vidjeti ga onakvog kakav on zaista jeste. Sada to samo djelimično shvatamo.</i>• Komande koje treba izvršiti: <i>Demonstrirati ljubav prema atributima koji su dati u ovom poglavlju, osigurati da su moji postupci motivisani ljubavlju, u protivnom su beznačajni.</i> <p>MOLITVA</p> <p>Molitveni zahtjevi i odgovori na molitvu</p> <p>Z: za priliku da podijelim svoju vjeru s Dr. M.; za misijski tim da se razvije</p> <p>A: Zdravlje moje majke je puno bolje.</p>		<p>DNEVNA POBOŽNOST</p> <p>datum: _____</p> <p>Plan akcije:</p> <ul style="list-style-type: none">• Ustanovljene molitvene trojke• Identificirano ciljano područje• Počeli induktivnu studiju Biblije – Ivan 17 <hr/> <p>Kontakti</p> <table><tr><td>Ime</td><td>Komentari</td></tr><tr><td>Dr. Miler</td><td>Podijelila svjedočanstvo</td></tr><tr><td>Tetka Sali</td><td>Pokazala film o Isusu</td></tr><tr><td>Gosp. Johan</td><td>Podijelila svjedočanstvo.</td></tr></table> <p><i>Pokajan!</i></p> <p>Sastanci (Kućne grupe, ostali sastanci, posebno) <i>Džejnina kuća 19:00 sastanak molitvene trojke. (Džejn, Marija i ja). Molili 2 sata. Dogovorili sedmične sastanke kod Džejn.</i></p> <p>Razmišljanja: <i>Sretna sam u vezi molitvene trojke. Nikad nisam zaista kontinuirano molila s nekim i jedva čekam da vidim kako će Bog upotrijebiti naše molitve.</i></p>	Ime	Komentari	Dr. Miler	Podijelila svjedočanstvo	Tetka Sali	Pokazala film o Isusu	Gosp. Johan	Podijelila svjedočanstvo.
Ime	Komentari									
Dr. Miler	Podijelila svjedočanstvo									
Tetka Sali	Pokazala film o Isusu									
Gosp. Johan	Podijelila svjedočanstvo.									

ZAKLJUČAK

Ako vođa vaše obuke ili mentor nema za vas dnevnik koji biste mogli koristiti, uzmite praznu svesku za ove svrhe. Važno je da vam dnevnik pomaže da razmišljate o onome što vas Bog uči kroz svoju Riječ i molitvu i da bilježite progres i lekcije koje naučite u vašoj misiji osnivanja crkava.

PLAN AKCIJE

Kroz ciklus treninga za osnivanje crkava, vodite dnevnik za dnevne pobožnosti i misijski napredak prema primjeru datom na slici 5.1. Možda će vam biti od pomoći da prepisete primjer sa slike u vašu svesku za vašu upotrebu. Budite spremni da pokažete ovaj dnevnik mentoru ili vođi obuke.

LITERATURA

The Church Planter's Daily Journal. The Bible League, 16801 Van Dam Rd., South Holland, IL 60473 USA.
E-mail: bibleleague@xc.org

MOLITVA

MOLITVA

LEKCIJA 1,2

Koncert molitve

MOLITVA ZA PROBUĐENJE

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je objasniti koncept koncerta molitve i demonstrirati kako to koristiti u molitvi za probuđenje.

☞ Glavne tačke

- Osnivanje crkava počinje s probuđenjem vjernika.
- Molitva je ključni element u probuđenju.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti formu koncerta molitve.
- Biti ubjeđen u vezi uloge ličnog probuđenja u osnivanju crkava.

☞ Sugestije vođama obuke

Ovo je dvosatna lekcija. Koristite je kao obrazac za prvi koncert molitve. Veći dio lekcije bi trebao biti proveden u stvarnoj molitvi, koristeći sekciju III ove lekcije kao vodič.

UVOD

Molitva je vitalni sastojak osnivanja crkava. Bez Božijeg blagoslova i usmjerenja, svi naši napori, pa i oni najbolji, će propasti. Iz tog razloga, svaki od seminara uključuje koncert molitve. Riječ "koncert" daje ideju organizovane muzičke prezentacije— ili instrumentalne ili vokalne ili mješane. Koncert se uvijek sastoji od više nego jedne pjesme, ali je obično uređen prema određenoj temi— bilo prema kompozitoru, muzičkom tipu, instrumentu, prazničnoj prigodi, ili beskrajnoj šarolikosti odnosa.

Koncert molitve je isto tako organizovan kako bi se fokusirao na određenu temu. Može uključivati mnoge molitve i mnoge ljude, ali postoji zajedničko usmjerenje. Slušateljstvo za koncert molitve je Bog lično. Dakle, trebao bi biti baziran na biblijskim temama koje će njemu biti ugodne.

I. KAKO PLANIRATI I VODITI KONCERT MOLITVE

Često su kršćani potaknuti na molitvu učešćem u dinamičnom molitvenom događaju koji ih vodi dalje od njihovog prijašnjeg iskustva. Moleći u velikoj grupi drugih kršćana iz različitih pozadina i crkava, vjernici shvataju da nisu sami i izolirani, već da su dio velikog Božijeg pokreta. Oni vide da molitva nije dosadna vježba, nego nešto uzbudljivo, što izgrađuje vjeru i oslobađa silu. Na svih pet bitnijih kontinenata svijeta, molitveni koncerti su stimulisali molitvu uveliko, promovirali jedinstvo među kršćanima i osnažili evangelizam i nastojanja u osnivanju crkava.

Koncert molitve se zasniva na dva glavna biblijska principa:

- Molitva usmjerena *unutra*— tražeći od Boga da objavi svojoj crkvi "puninu" Krista kao Gospoda među njima. Ovo je ideja oživljavanja, obnove i probuđenja crkve.
- Molitva usmjerena *vani*— tražeći od Boga da "ispuni" svoju svrhu kroz svoju crkvu među narodima. Ovo je ispunjenje Velikog poslanja – evangelizam na svjetskom nivou, evangelizam u okviru lokalne crkve i saturaciono osnivanje crkava.

Koncerti molitve mogu biti organizovani za lokalnu crkvu ili na izvjesnom području, uključujući mnoge lokalne crkve s naglaskom na jedinstvo i zajednički rad. Slijedeće se sugerira kao model za koncert molitve koji može biti prilagođen vašoj specifičnoj situaciji. Bitna stvar je moliti redovno i kao tijelo zajedno.

U tekstu ispod su dati prijedlozi elemenata koji bi trebali biti uključeni u koncert molitve. Planirajte 2-3 sata za molitveni koncert, kao popodne ili večer. Dužina svakog elementa zavisi o određenim ciljevima za svaki koncert molitve. Ipak, bitno je imati sve elemente zastupljene u koncertu molitve. Ovo osigurava da koncert ostane fokusiran, balansiran i da teče dobro.

A. Tema:

Od pomoći je razviti koncert molitve oko određene teme. Ovo će pomoći da koncert molitve ostane fokusiran i dozvoliti molitvama da budu specifične. Na primjer, u glavnom gradu Kazahstana, koncert molitve je održan oko teme pomirenja. Slavljenje se fokusiralo na Boga kao pomiritelju ljudi sa i kroz kršćane kao agente pomirenja. Tokom molitve, i Rusi i ljudi iz Kazahstana su tražili oprost za ono što su učinili loše jedni drugima u prošlosti. Ovaj molitveni koncert je pomogao da se stvori duh jedinstva i zajedničke svrhe među Rusima i kazahstanskim crkvama u gradu.

B. Raspored:

Poželite dobrodošlicu svima i upotrijebite Sveto Pismo kako biste predstavili temu koncerta molitve. Šta Riječ Božija kaže o toj temi? Predstavite osnovne komponente formata koncerta molitve. Objasnite tok koncerta, zašto je svaka komponenta važna i kako se uklapa. Dajte prijedloge o tome kako biti osjetljiv prema ostalima – koliko bi dugačke njihove molitve trebale biti, koliko glasne, itd.

C. Slavljenje:

Slavite Boga zbog njegove vjernosti, njegovo kraljevstvo, njegovog Sina Isusa Krista, itd. Fokusirajte slavljenje na Božiji karakter. Koristite ovo vrijeme kako bi naglasili važna pitanja u duhovnom probuđenju u svjetskoj evangelizaciji. Obezbjedite dobru mješavinu pjesama, ali tako da je svaka pjesma povezana s glavnom temom koncerta molitve. Ovo se može učiniti s nekoliko kratkih komentara kako bi predstavili svaku novu pjesmu, s tim da budete pažljivi da ne propovijedate nego da vodite druge u obožavanje i slavljenje.

D. Priznanje i priprema:

Neka učesnici još jednom potvrde svoju spremnost da čuju Božiji glas i njihovu želju da služe Crkvi i svijetu kroz ovu misiju posredovanja. Povedite ih u molitvu priznanja bilo kojeg grijeha kojeg su svjesni, tako da bi mogli biti čisti i spremni za molitvu. Ovo ne znači da bi priznanje moralo biti naglas. Tražite ispunjenje Svetim Duhom i njegovo vođstvo u svemu o čemu se moli. Provedite vrijeme u tišini čekajući na Gospoda, kako bi čuli šta on govori kroz Sveto Pismo ili kroz Duha Svetog.

E. Molitva u malim grupama:

Neka učesnici formiraju male grupe od 2-6 ljudi i neka mole o temi na lokalnom, regionalnom, nacionalnom i internacionalnom nivou. Nakon određenog vremena za molitvu u malim grupama, povedite u molitvu za rastući molitveni pokret. Molite da Bog svakodnevno drži učesnike u stalnosti i upornosti u molitvi. Molite za nastanak molitvenog pokreta u vašem gradu ili naselju. Molite da Bog započne koncertnu molitvu u crkvi u cijeloj naciji.

F. Prezentacija:

Informacije i materijali mogu biti korišteni tokom molitvenog vremena kako bi pomogli da se fokusiraju i motiviraju oni koji mole. Mape, koje prikazuju područja koja su u potrebi, mogu biti odlična vizuelna pomoć. Lokalne mape mogu se napraviti tako da pokazuju gdje crkve postoje unutar tog područje kao i gdje ih nema nikako. Takođe, mape koje pokazuju gdje je visoka

nezaposlenost, porodice sa samo jednim roditeljem, itd. mogu pomoći da se inspiriše prodorna molitva.

G. Slavljenje i obožavanje:

Zaključite vremenom odvojenim za slavljenje i obožavanje Boga i njegovih divnih puteva. Ponudite sebe da budete odgovor na svoje molitve i živite prema tome.

II. KONCERT MOLITVE

Tema za ovaj koncert molitve je obnova. Obnova je ponovno uspostavljanje duhovnog života vjernika. Obnova uključuje nadnaravnu svjesnost, gnušanje i priznanje grijeha. Rezultira u okretanju prema Bogu s dubljom ljubavlju i većom poslušnošću njegovim zapovijedima.

Tokom vremena duhovne obnove crkve, dešava se i prateće duhovno probuđenje među onima koji nisu bili rođeni nanovo. Pojedinci i grupe ljudi dolaze do vitalne vjere u Krista, nove crkve se rađaju i društvo se promijenjeno. Ovo znači da je obnova vjernika neophodna za osnivanje crkava.

Koristite ostatak ove lekcije kako biste molili kroz dati materijal o obnovi. Normalan tip slova postavlja raspored, a podebljan tip određuje šta bi grupa trebala raditi kao odgovor na to. Odvojite dovoljno vremena za učestvovanje na svakoj tački prije nego krenete dalje.

A. Uslovi za obnovu

Obnova se dešava kad Duh Božiji počne raditi u životima svoje djece, osuđujući ih za grijeh i pozivajući ih na pokajanje. Pročitajte samo date stihove kako bi pomogli svakom učesniku da to zapamti: "Obnova počinje u srcu: MOM SRCU."

1. *Voliti Boga cijelim srcem i imati potpunu poslušnost njegovim zapovjedima*

- Pročitajte Ponovljeni zakon 30:1-10.
- Pjevajte pjesme obožavanja i slavljenja i proglasite svoju ljubav za Gospoda.
- Odvojite tiho vrijeme kako bi svaki pojedinac zamolio Gospoda da im pokaže područja u njihovom životu gdje nisu u totalnoj poslušnosti njegovim zapovjedima.

2. *Ponizno tražiti Gospoda*

"i ponizi li se moj narod na koji je prizvano lme moje, i pomoli se, i potraži lice moje i okani se zlih puteva, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju." (2Ljet 7:14).

- Zajedno kao njegovi ljudi ponizno tražite njegovo lice.

3. *Priznavanje osobnog grijeha i krivnje*

"Vrati se... riječ je Jahvina. Ne gnjevi se više lice moje na vas, jer sam milostiv- riječ je Jahvina-neću se gnjeviti dovijeka. SAMO PRIZNAJ SVOJU KRIVNJU da si se odvrkla od Jahve, Boga svojega ...i nisi slušala glasa mojega" (Jer 3:12-13).

"Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim, i povedi me putem vječnim!" (Ps 139:23,24).

- Odvojite vrijeme u kojem će pojedinci tiho priznati Gospodu svaki njima poznati grijeh i zamoliti ga za očišćenje (1 Iv 1:7,9).

B. Uloga vođstva u pokretima obnove

Bog je stavio vođe u Crkvu kako bi vodili njegove ljude stazama pravednosti. Pastori i osnivači crkava bi trebali biti primjer ljudima koje vode.

1. Vođe daju primjer ličnim pokajanjem.

"Svećenici, opašite kostrijet i tužite; službenici žrtvenika, naričite. Dođite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mog " (Jl 1:13).

2. Vođe pozivaju Božije ljude na pokajanje.

"naredite sveti post, proglasite zbor svećani; starješine, saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg. Zavapite Jahvi " (Jl 1:14).

- Podijelite se u male molitvene grupe kako bi molili za sve ljude iz te grupe. Molite da mogu biti sačuvani od zlog tako da mogu služiti Gospodu u svetosti. U duhu ljubavi i bez kritičizma, molite za njihove vođe denominacija, pastore, starješine i đakone po imenu. Zahvalite Gospodu za njih i tražite od Boga da ih blagoslovi njihove lične živote, njihove porodice i službe.
- Tražite od Boga da pomogne vođama da znaju korake koje trebaju preduzeti u pozivanju svojih ljudi na pokajanje.

C. Šta vi možete učiniti da vidite obnovu/ probuđenje u svojoj zemlji

- Još uvijek u malim grupama, tražite od Boga da vam pokaže šta vi možete i trebate uraditi kako bi započeli proces obnove u svojoj crkvi, gradu i naciji.
- Tražite od Boga dok radi na obnovi svoje crkve, da takođe radi i u srcima nevjernika kako bi mnoge doveo pokajanju i vjeri.

D. Slavite Boga za njegovu vjernost

- Skupite se svi opet u jednu veliku grupu i ostatak vremena provedite slaveći Boga za njegovu vjernost u ispunjavanju Velikog poslanja kroz svoju Crkvu i zahvaljujući mu za privilegiju služenja njemu u tom zadatku.
- Zatvorite vrijeme koncerta molitve s pjesmom koja vas podsjeća na Božiju vjernost.

PLAN AKCIJE

Napravite induktivnu studiju iz knjige Ezra 9:1-10:17. Uključite odgovore na slijedeća pitanja:

- Koji je specifični grijeh ljudi? (Ezr 9:1-2)
- Koji su odgovor dali Ezra druge vođe na ovaj grijeh? (Ezr 9:3, 5; 10:1)
- Na kojem je atributu Božijem Ezra zasnovao svoju nadu? (Ezr 9:15)
- Kakav je bio odgovor ljudi kada su vidjeli Ezrino pokajanje? (Ezr 10:1-4)
- Kako je obnova prodrila u društvo? (Ezr 10:9-17)
- Ne zaboravite uključiti aplikaciju u svoj vlastiti život, svoju crkvu i svoje društvo.
- Organizujte koncert molitve za svoju crkvu ill malu grupu koristeći šemu koju ste naučili u ovoj lekciji.

MOLITVA

3

LEKCIJA

Kako promicati molitvu

KAKO MOBILISATI MOLITVU ZA SVOJU CRKVU U OSNIVANJU

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da pomogne osnivačima crkava da shvate stratešku ulogu molitve u osnivanju crkava i da im dadne praktične ideje o tome kako mobilisati molitvu za svoje misije osnivanja crkava.

☞ Glavne tačke

- Molitva igra stratešku ulogu u procesu osnivanja crkava.
- Ima mnogo načina za promicanje molitvene podrške za osnivanje crkava.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti kako da mobiliše molitvu za osnivanje crkava.
- Znati princip strateške uloge molitve u osnivanju crkava.
- Učestvovati u molitvi i mobilizaciji molitve za njegove/njene specifične napore u osnivanju crkava.

☞ Dodatak

3A Molitvene trojke

☞ Sugestije vođama obuke

Ovo je lekcija u okviru radionice. Napravite pregled ključnih stihova koji su navedeni u sekciji I i onda razgovarajte sa studentima o idejama za mobilizaciju molitve za osnivanje crkava. Koje strategije su oni pokušali u mobilizaciji molitve za svoje misije? Podijelite iskustvo iz svog života ili u vezi misije, pokazujući kako molitva podržava osnivanje crkava.

I. MOLITVA- VITALNI ASPEKT EVANGELIZMA I OSNIVANJA CRKAVA

Apostol Pavle je vjerovao da je molitva vitalni aspekt evangelizma i osnivanja crkava. Molio je i ohrabrivao kršćane da mole za napredovanje Evanđelja. Vidimo primjere kroz odlomke Pisma iz Novog Zavjeta:

- Govoreći o svojoj želji da Židovi prime Evanđelje, Pavle govori vjernicima u Rimu, "Braćo, želja moga srca i moja molitva Bogu za njih (Izraelce) jest da se spase" (Rim 10:1).
- Kada je Pavle upozoravao efeske kršćane u vezi duhovne bitke u koju su upravo ulazili, on im je rekao da obuku potpunu bojnu opremu Božiju i da se suprotstave đavolovim naumima. Suprotstavljanje đavolovim naumima je uključivalo razumijevanje Božije istine u vezi spasenja, koristeći Riječ Božiju kao mač, i neprekidnu molitvu. Pavle potiče vjernike iz Efeza ovako "...sa svakovrsnom prošnjom i molitvom, molite u jedinstvu s duhom u svakoj prigodi, i k tome bdijte sa svom ustrajnošću i svakovrsnom molitvom za sve svete" (Ef 6:18).
- U vezi napredovanja Evanđelja, Pavle je specifično tražio od vjernika da mole "...i za me, da mi se, kad otvorim usta dadne riječ da smjelo mognem saopćiti Tajnu Radosne vijesti... da mognem smjelo govoriti kako i treba da govorim" (Ef 6:19-20).
- Pavle je pisao sličnu poruku vjernicima u Kolosu: "U molitvi ustrajte; u njoj bdijte sa zahvaljivanjem! Molite ujedno i za nas da nam Bog otvori vrata propovijedanju Radosne vijesti i da mognemo navjestiti Tajnu – Krista - zbog koje i jesam u okovima" (Kol 4:2-4).

- Pavle je takođe rekao crkvi u Solunu "...molite, braćo, za nas da Gospodnja riječ nastavi trčati i proslavljati se kao i kod vas, i da se mi oslobodimo od pokvarenih i zlih ljudi: svi, naime, nemaju vjere. Gospodin je vjeran i on će vas ojačati i sačuvati od Zloga" (2Sol 3:1-3).

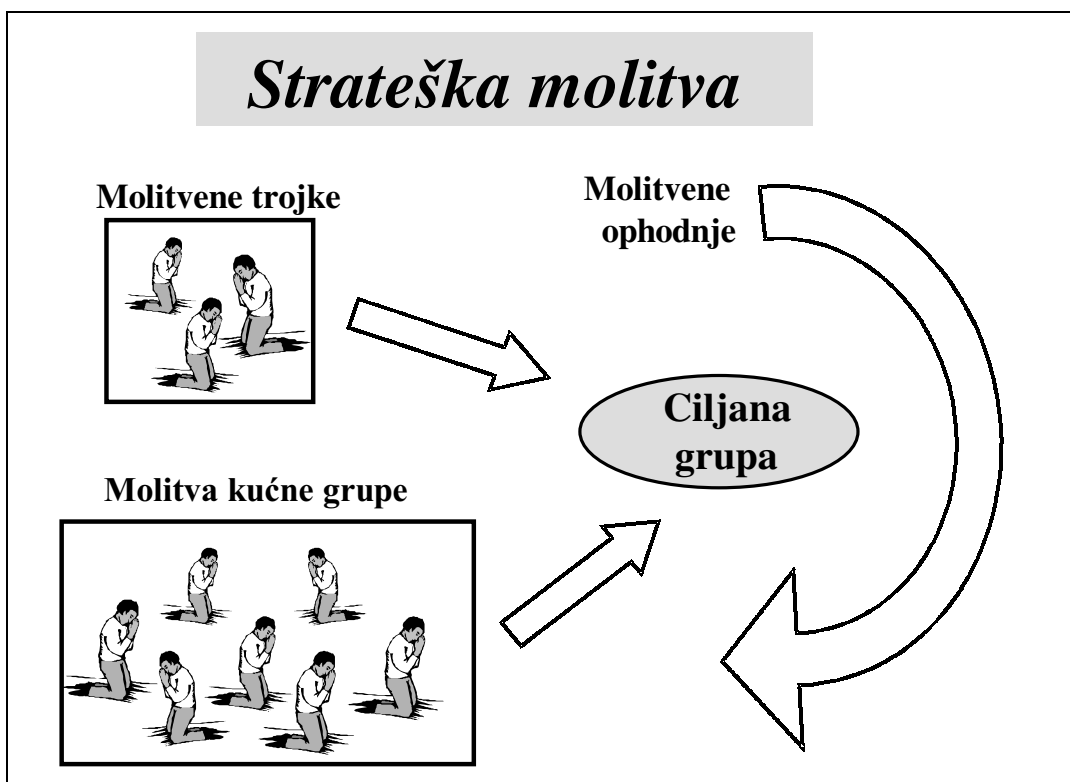
Jasno je iz ovih odlomaka da su prvi kršćani molili strateški za širenje Evanđelja i protiv zlih uticaja koji ometaju širenje Evanđelja. Ove iste molitvene potrebe postoje i danas. U razvoju i primjeni strategije osnivanja crkava, **uzmite molitvu ozbiljno**. Ne činite ništa bez molitve. Vaša misija saturacionog osnivanja crkava mora biti rođena u molitvi i onda kontinuirano biti uronjena u molitvu od početka do kraja.

II. KAKO INTEGRISATI MOLITVU U EVANGELIZAM I OSNIVANJE CRKAVA

U prethodnoj sekciji, vidjeli smo kako je apostol Pavle gledao na molitvu kao na vitalan aspekt evangelizma i osnivanja crkava. Koji su to praktični načini na koje možete uključiti vjernike u molitvu za vašu misiju osnivanja crkava? O nekoliko ideja se diskutuje u ovoj sekciji. Osnovne poente za mobilisanje molitve za osnivanje crkava su:

- Tražite od Boga da vas vodi ljudima koji imaju tegobu u vezi vašeg ciljanog područja.
- Budite predani dobroj razmjeni informacija između vašeg rada na osnivanju crkava i vašeg molitvenog tima.
- Ohrabrite redovnu, specifičnu, posvećenu molitvu za Evanđelje da proдре u srca ljudi koji žive u vašem ciljanom području i *protiv* zlog uticaja koji drži ljude u ropstvu sotonu i koji sprečava napredovanje Evanđelja u vašem ciljanom području.

Slika 3.1 Forme strateške molitve



A. Molitva kućne grupe

Kao što je objašnjeno u lekcijama o kućnim grupama, kućne grupe su mjesto gdje se ljudi mogu sresti s Kristom u njegovoj Riječi i životima vjernika unutar kućne grupe. Kućne grupe su predviđene da rastu i da se umnožavaju i da bi se na svakom sastanku kućne grupe trebalo provoditi nešto vremena u molitvi za nekršćanske prijatelje, rođake i kolege članova kućne grupe.

Kućne grupe mogu takođe htjeti da vrše molitvenu ophodnju u svom naselju i da mole za posebne evanđeoske događaje. Vođe kućnih grupa mogu informisati ljude u vezi posebnih događaja za koje mogu moliti (pogledajte Priručnik Dva, Kućne grupe, lekcija 4, "Evangelizam u kućnim grupama").

B. Molitvene trojke

Molitvena trojka se sastoji od tri osobe ili tri para koji su predani tome da se redovno sastaju (sedmično ili jednom u dvije sedmice) da mole za tri nekršćanska prijatelja, kolege ili komšije koje bi voljeli vidjeti kako postaju kršćani. Idealno, one osobe za koje se moli bi trebali biti oni koje članovi molitvene trojke viđaju često ili razgovaraju s njima često. Molitvene trojke su objašnjene detaljnije u dodatku 3A.

Molitvene trojke su idealne kada osnivač crkava ima jezgro vjernika u svom ciljanom području koji žele da mu pomognu u osnivanju crkve. Oni su izvrstan način da se uključe novi vjernici u molitvu za svoje nespasene rođake i prijatelje. Uz to, molitvene trojke su veoma efektivne za uključivanje postojećih crkava u evangelizam u njihovim vlastitim naseljima.

C. Molitvena ophodnja

Molitvena ophodnja nije nova ideja. U Evropi mnoge poznate ophodnje su napravili kaluđeri koji su običavali hodati i moliti na hodočašćima od katedrale do katedrale. Molitvena ophodnja omogućava učesnicima da izađu da vide i budu tamo gdje su potrebe. Kada smo zatvoreni u sobi, nemamo isto razumijevanje kao kad se nađemo licem u lice sa pravim životnim situacijama i potrebama. Ophodnja naselja u molitvi nam daje totalno drugačiju perspektivu tog naselja i njegovih potreba u poređenju sa običnom šetnjom kroz to isto naselje.

U osnivanju crkava, molitvena ophodnja je alat koji može pomoći razbiti stvrdnutu zemlju i pripremiti tlo ljudskih srca da prime Evanđelje. Molitvenu ophodnju bi trebao raditi TIM za osnivanje crkava ili ostali zabrinuti za određeno područje, da bi ono postalo ciljano područje za osnivanje crkava. Oni koji vrše ophodnju bi trebali hodati i moliti okolo, kroz i u ciljanom području stalno, ponavljajući ophodnju često. Trebali bi ovo učiniti sa osjetljivošću prema Svetom Duhu.

Molitvena ophodnja bi trebala biti praćena strateškim evangelizmom. Evangelizmu mora prethoditi molitva i mora biti praćen molitvom. Ako vi i vaš tim za osnivanje crkava želite distribuirati literaturu, prikazati film o Isusu, nahraniti siromašne, ili voditi bilo koju drugu evangelizacijsku aktivnost, ključni dio tog evangelizacijskog dosega bi trebao uključivati molitvu i prije, a i tokom samog događaja. Molitvena ophodnja ima efekat razbijanja stvrdnute zemlje i pripremanja srca i domova za sijanje sjemena Božije Riječi. Ulice kroz koje se molilo na ovaj način su mnogo plodnije od onih kroz koje nisu molili.

Molitvena ophodnja može se izvesti na različite načine: pojedinci, velike grupe ili male grupe. Dvije studije određenih slučajeva su primjeri iz stvarnog života, toga kako je molitvena ophodnja iskorištena kao dio misije osnivanja crkava.

Studija slučaja 1:

Naselje poznato po tome što ima veliki broj problematičnih porodica je bilo ciljano za osnivanje crkve. Socijalni problemi kao nezaposlenost, raspadi porodica, ovisnost o drogama i kriminal su bili veoma uobičajeni. U ranoj fazi napora za osnivanje crkve, planirana je molitvena ophodnja za svaku ulicu u naselju. Dok su hodali i molili, zabilježili su ono što im je Sveti Duh govorio. Mnoge druge molitvene ophodnje su slijedile za prvom. Neke molitvene ophodnje su održane oko lokalne škole, neke u i oko pijace, a neke oko periferije naselja. Jedna se ophodnja održala u šumi koja je bila iznad tog naselja. U ovoj šumi, koja je bila poznata po tome da je bila mjesto rasturanja droge, pronađeni su simboli čarobnjaštva na drveću. Tim za molitvenu ophodnju je proveo vrijeme moleći protiv tih zlih uticaja. Unutar tri godine od momenta kad je naselje postalo ciljano područje, socijalni problemi su se umanjili, kriminal se smanjio za 40%, i crkva sa 70-80 ljudi je osnovana. Sada tamo postoji duhovni uticaj da se prkosi zlu koje se širi, i Bog radi u mnogim životima (DAWN Europa Molitveni priručnik, August 1994, str. 13).

Studija slučaja 2:

Osnivač crkava i njegova porodica su se uselili u stambeno naselje u gradu u kojem su željeli da vide osnovanu crkvu. Kasno jedne večeri, porodica je prošetala zajedno kroz naselje. Stajali su ispred vrata svakog stana i svaki je član porodice molio za ljude u stanu. Mladi je sin molio da svaka osoba u stanu zatraži od Isusa da uđe u njeno srce. Jedna je kćerka molila da finansijske potrebe te porodice budu ispunjene, druga kćerka je molila za dobre odnose u porodici. Mati je molila za zdravlje članova porodice, a otac je molio za Božiji blagoslov da bude na tom domu. Nakon molitvene ophodnje, osnivač crkve i njegova porodica su vidjeli 14 ljudi kako prihvataju Krista u tom naselju i mala crkva je bila formirana.

Praktične stvari za razmatranje u vezi molitvene ophodnje

- Odredite područje u kojem ćete vršiti ophodnju. Trebaćete odlučiti da li želite malo područje i redovno da molite u ophodnji (npr. jednom sedmično) ili da uzmete veće područje dio po dio. Ova odluka bi trebala biti donesena zajedno sa osnivačem crkava ili sa timom, tako da molitvene ophodnje budu vezane s evangelističkim aktivnostima.
- **Odredite specifično vrijeme za molitvenu ophodnju.** Idite na ophodnju u malim grupama po dvoje ili troje. Ovo je manje prijeteće za ljude da vide dvoje ili troje kako šetaju, prividno u međusobnom razgovoru radije nego velika grupa ili pojedinac. Odredite vremenski limit za molitvenu ophodnju.
- **Odredite specifičan fokus molitve,** kao što je zaštita djece, molitva za siromašne, obraćenja Kristu, rasna harmonija, itd. (Paragraf E ispod sadrži listu predloženih tema). Odlučite da na određenom odlomku Pisma fokusirate svoje molitve. Na primjer, možda ćete željeti koristiti različite fraze Gospodnje molitve da vodi vaše molitve. Ili, možda ćete odlučiti da molite kroz stihove psalma.
- **Šetajte laganim, ali stabilnim tempom, posmatrajući okolinu koliko je god to moguće bez očiglednog buljenja.** Molite s očima otvorenim i u stilu konverzacije govoreći Gospodu o potrebama ljudi oko vas, o domovima pored kojih prolazite, o školama, prodavnicama ili tvornicama itd. Molite i u sebi jedno vrijeme, pogotovo kada prolazite pored ljudi.
- **Na kraju ophodnje razmjenite zapažanja kratko** – Zapišite sve misli i utiske u vaš duhovni dnevnik. Odredite datum slijedeće molitvene ophodnje.

D. Tim molitvene podrške

Svaki osnivač crkava ili tim za osnivanje crkava bi trebao pokušati i razviti tim molitvene podrške. Ovo su ljudi iz vaše vlastite crkve ili drugi kršćanski prijatelji ili porodice koji žele da mole za vas, vaš tim, vaše porodice i misiju osnivanja crkava. Tražite od ljudi da mole za vas redovno, npr. jednom sedmično, dnevno, ili mjesečno. Napišite imena ljudi iz vaše molitvene podrške na kalendar za one dane kada su oni u molitvi za vas. Ovo će vam pomoći da se sjetite ko moli za vas i kada moli za vas, tako da znate kada ćete kontaktirati u vezi hitnih molitvenih zahtjeva.

Vaš tim molitvene podrške može odabrati da se sastaje kako bi zajedno molili za vas i vašu misiju- jednom mjesečno ili čak i češće. Jedna osoba iz molitvenog tima bi trebala preuzeti odgovornost da kontaktira osnivača crkava ili tim za osnivanje crkava kako bi dobili aktuelne molitvene zahtjeve i odgovore na molitve. Tim molitvene podrške treba biti informisan o odgovorima na molitvu i novim molitvenim potrebama tako da se mogu radovati onome što Bog čini i takođe biti ohrabreni za daljnju molitvu.

E. Teme za stratešku molitvu

Kučne grupe, ljudi koji vrše molitvenu ophodnju i timovi molitvene podrške trebaju specifične teme na koje će fokusirati svoje molitvene napore. Ovo su primjeri nekih tema za molitvu koje mogu biti upotrijebljene tokom molitvene ophodnje ili na sastancima molitvenih timova. Kroz vaše istraživanje, saznali ste o drugim specifičnim stvarima za koje se treba moliti kao i za one koje su date ovdje.

- Za porodice- da mogu biti ojačane i blagoslovljene, i spoznati Gospoda.

- Za nezaposlene, da mogu dobiti posao.
- Za crkve i pojedince – da imaju glad za Bogom.
- Za škole – da nastavnici i učenici spoznaju mir, harmoniju i ljubav Isusovu.
- Za prodavnice i banke – da pravednost nadvlada pitanja novca.
- Za lokalne vladine urede – da postanu mjesta pravednosti gdje se dobre odluke donose i gdje se moć koristi ispravno.
- Molite da Bog otkrije "čuvare kapija" – one koji imaju uticaja u svojoj zajednici i koji će, ako budu pridobijeni za Krista, otvoriti vrata za napredovanje Evanđelja.

III. ISTRAŽIVANJE: SKUPLJANJE INFORMACIJA ZA MOLITVU

Jedna od prvih aktivnosti koju ste imali kao osnivač crkava bila je da istražite vaše ciljano područje (Priručnik Jedan, SOC Vizija, Lekcija 4 "Principi istraživanja"). Iskoristite to istraživanje sada kao molitveni vodič.

Počeli ste istraživanje lociranjem crkava i misijskih grupa koje rade u vašem ciljanom području. Molite za svaku po imenu; za njihov duhovni rast; za njihovo dosezanje u tom području; za bilo kakve probleme za koje možda znate da imaju. Da li je crkva ocjenjena kao da pravi pozitivan ili negativan doprinos tom području? Da li postoji istorija podjele ili saradnje? Da li crkva raste? Gdje? Molite kao što je Isus molio u Ivanu 17:23, "da postanu potpuno jedno, da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio."

Dok nastavljate molitvu, sjetite se različitih grupa koje ste otkrili u svom području u toku istraživanja. Ima li područja koja su uvijek bila poznata po siromaštvu, bogatstvu, prostituciji, progonstvu, itd.? Pitajte Boga da vam pokaže kako možete dosegnuti ljude iz različitih grupa. Da li ima fizičkih potreba u vezi kojih bi vi trebali pomagati u ime Kristovo? Ima li "new age", okultnih ili sotonskih grupa ili centara? Molite od Boga da izbavi svoje ljude od uticaja zloga kroz ove grupe (Mk 6:13). Molite po imenu za vođe u vladi, za ljude od uticaja u društvu. Tražite od Boga da vam dadne božanske sastanke s ljudima koji mogu otvoriti vrata za Evanđelje.

Informacije koje ste prikupili u svom istraživanju bi trebale biti dio vaše dnevne molitve za ciljanu zajednicu. Nastavite ih koristiti kako bi odredili područja koja bi trebala biti ciljana za molitvene ophodnje i da vam daju ideje o potencijalnim evanđeoskim misijama. Podijelite ove informacije s vašim molitvenim timom i ostalima koji žele da mole za vaše ciljano područje.

ZAKLJUČAK

Postoji izreka među kršćanima da "armija Božija pobjedonosno napreduje na koljenima". Ova slika daje strategijsku ulogu molitve u napredovanju Božijeg kraljevstva na zemlji. Osnivanje crkava je duhovna aktivnost, koja uključuje duhovni rat protiv sila tame (Ef 6). Kao osnivači crkava, naš rad mora biti rođen u molitvi, prethođen molitvom i praćen molitvom. Samo tada će donijeti plod koji je Bog namjeravao.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Kako se predajete molitvi (Kol 4:2-4) i da li molite ustrajno (Ef 6:18) kao što je Pavle objasnio da su prvi kršćani radili?
- Da li ste ikada bili u molitvenoj ophodnji? Opišite svoje iskustvo. Šta ste uradili? Gdje ste išli? U vezi čega ste molili? Kako je ovo uticalo na vašu misiju u tom području?
- Koje su ideje koje su vam pomogle u promicanju molitve za vašu misiju osnivanja crkava?
- Koji su načini na koje možete informisati svoju molitvenu podršku o molitvenim potrebama i odgovorima na molitvu?
- Koje vrste informacija mislite da je odgovarajuće podijeliti s molitvenim timom a koje bi vrste informacija bile neodgovarajuće?
- Napišite primjere za to kako ste vidjeli molitvu povezanu sa evangelizmom. Kakvi su bili rezultati?

PLAN AKCIJE

- Ako to već niste uradili, napravite svoj tim molitvene podrške. Zamolite barem 3 druga vjernika da se mole za vas i vašu misiju. Kako ćete ih informisati o molitvenih zahtjevima i odgovorima na molitvu?
- Napravite barem jednu molitvenu ophodnju u vašem ciljanom području s vašim timom za osnivanje crkava ili s ostalima koji žele vidjeti to područje dosegnuto za Krista. Raspravljajte o ovom iskustvu s vašim mentorom ili vođom obuke.

LITERATURA

- Livingston, Glenn. *Prayer that Strengthens and Expands the Church*. South Holland, IL: 1999. (This *Alliance for Saturation Church Planting* publication is available from The Bible League, 16801 Van Dam Road, South Holland, IL, 60473 USA. tel 1-800-334-7017. Email: BibleLeague@xc.org)
- Mills, Brian. *DAWN Europa Prayer Manual*. Berkshire, England: DAWN Europa, 1994.



Molitvene trojke

I. ŠTA JE MOLITVENA TROJKA?

To je jednostavni, zgodan način kako dobiti ljude za Krista. Samo se povežete s druga dva kršćanina i redovno molite zajedno za spasenje devet prijatelja ili rođaka koji ne znaju Isusa lično. Onda se radujte kad vidite Mateja 18:19-20 ispunjenog: *“nadalje vam kažem: ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zamole što mu drago, dat će im Otac moj nebeski. Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima.”*

II. KAKO UČINITI DA MOLITVENA TROJKA FUNKCIONIŠE

- A. Odaberite dva kršćanska prijatelja ili rođaka kako biste osnovali svoju “trojku”.
- B. Svako od vas treba da odabere imena troje ljudi koji ne znaju Isusa kao ličnog Spasitelja i Gospodara.
- C. Dogovorite se oko vremena kada ćete se sastajati i moliti za vašu devetoricu. Možete se sastati kod vaše kuće, na poslu, u školi ili prije crkve.
- D. Molite zajedno za devet ljudi poimence da prihvate Krista kao ličnog Spasitelja. Uključite njihove lične potrebe i članove porodice.
- E. Koliko je god moguće, kako Bog vodi, povežite se sa svojom "trojicom" na prijateljski način, na onaj način koji je od pomoći. Tražite od Boga da vam dadne prilike da podijelite poruku Evanđelja s ovim ljudima. Molite da svako od vas pokuša ovo izvesti.
- F. Kada ljudi za koje ste molili postanu kršćani, nastavite moliti za njih onako kako Bog vodi, ali u svojoj trojci izaberite drugog prijatelja ili rođaka za kojeg ćete moliti, a koji ne zna Isusa. Fokus trojke bi trebali biti prijatelji i rođaci koji ne znaju Isusa lično. *Bilješka: Možda ćete htjeti da molite kao porodica koristeći koncept “Molitvene trojke”!*

III. RADNI LIST MOLITVENE TROJKE

A. Moji partneri u molitvenoj trojci su:

- _____
- _____

B. Molimo za:

Napišite imena devet nespasenih prijatelja za koje će vaša trojka moliti redovno:

Moja lista:	Lista 2	Lista 3

METODE STUDIJE BIBLIJE

METODE STUDIJE
BIBLIJE

1

LEKCIJA

Uvod u induktivnu metodu studije Biblije

DOZVOLIMO DA NAS BIBLIJA NAUČI

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da predstavi induktivnu metodu studije Biblije i objasni zašto je ova metoda bolja od drugih metoda proučavanja Biblije.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti razliku između dedukcije i indukcije.
- Biti ubjeđen da je induktivna metoda bolja od drugih "uobičajenih" pristupa proučavanju Pisma.
- Znati tri faze induktivne metode.

☞ Glavne tačke

- Dedukcija i indukcija idu u suprotnim logičkim smjerovima.
- Induktivna metoda je najbolji metod za saznavanje nečeg novog iz Pisma.
- Koraci induktivne metode su: zapažanje, interpretacija, aplikacija.
- Kada se induktivna metoda ne provodi na brzinu, ona omogućava solidan temelj za razumjevanje Biblije.

☞ Dodatak

1A Kako smo mi dobili Bibliju

UVOD

Biblija je najbitnija knjiga koja je ikada napisana. Tvrdi da sadrži riječi Svemoćnog, beskonačnog Boga, koje su date kako bi se On otkrio konačnom čovjeku. Biblija je takođe najvažniji alat za modernog osnivača crkava ili pastora. "Živa i aktivna" Riječ Božja je u stanju da prodre u srca i duše onih koje mi želimo pridobiti za Gospoda. Ona nas oprema za svako dobro djelo, koje sigurno opisuje našu misiju umnožavanja crkava širom zemlje. Služi kao standard po kojem mi mjerimo i procjenjujemo svaku doktrinu, praksu, tradiciju i svaku drugu knjigu. Istorija, tradicija i ljudski intelekt mogu nas odvesti u stranu, ali Biblija čvrsto stoji kao Božja istina. Njeno naučavanje je uvijek ispravno. Njena proročanstva se uvijek ispune. Njene riječi nam pomažu da pridobijemo izgubljene i da se odupremo đavolu. Biblija je neophodna za naš kršćanski život i misiju.

S obzirom da vjerujemo da je Biblija nama data od Boga za našu uputu, treba da joj prilazimo pažljivo i da se s njom ophodimo s tačnošću (2Tim 2:15). Božanska priroda Pisma zahtjeva da ga čitamo s namjerom da *učimo od njega*, a ne da ono govori ono što mi želimo čuti. Kako možemo biti sigurni da ispravno razumijemo Pismo? Induktivna metoda studije Biblije je dizajnirana tako da pomogne svakom vjerniku—i laiku i pastoru podjednako—da bolje razumije naučavanje Božije Riječi. Ova lekcija će predstaviti ovu jednostavnu i efektanu metodu, a lekcije koje slijede će opisati svaki korak u više detalja.

Induktivna metoda studije Biblije je dizajnirana tako da pomogne svakom vjerniku—i laiku i pastoru podjednako—da bolje razumije Riječ Božiju.

I. INDUKTIVNO NASPRAM DEDUKTIVNOG

Dedukcija i indukcija su dvije vrste logike ili rasuđivanja. Obje vrste se bave opštim i specifičnim. Obje su metode za izvođenje zaključaka. Ipak, obje to čine na potpuno suprotan način. Deduktivno

rasuđivanje ide od opšteg do specifičnog, dok induktivno ide od specifičnog do opšteg. Obje metode kršćani koriste u proučavanju Biblije, ali obično nisu svjesni koliko svaka metoda utiče na njihovo proučavanje i zaključke.

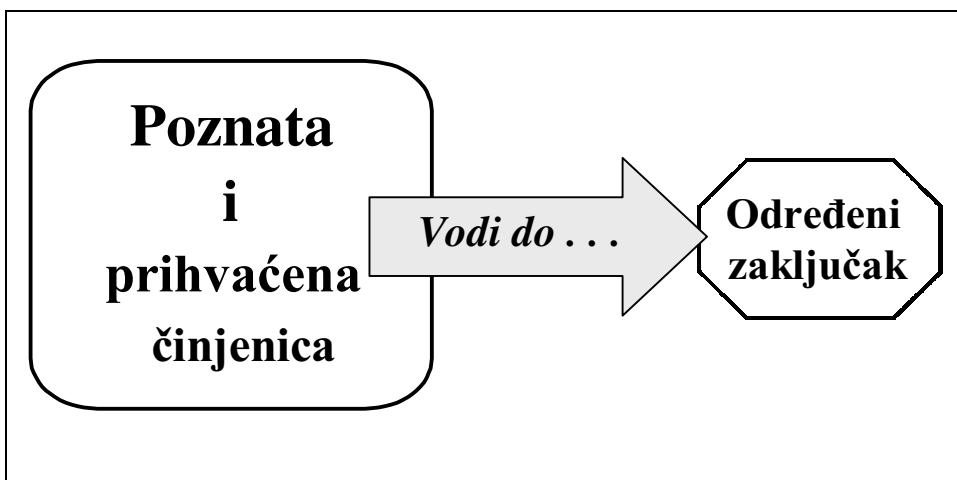
A. Deduktivni pristup

Deduktivno rasuđivanje koriste ljudi u širokom spektru profesija. Dedukcija je vrijedna vještina i mnoge knjige su napisane o tome. Namjena ove lekcije nije da minimizira važnost dedukcije, nego da saopšti kako je to inferiorna metoda studije Biblije.

1. Deduktivno rasuđivanje

Uopšteno, deduktivno rasuđivanje ide od opšteg do specifičnog, tj. počinje s poznatom i prihvaćenom idejom ili premisom. To pre-egzistirajuće razumjevanje se onda poredi sa specifičnom situacijom i onda se formira zaključak. Osnova za ovaj zaključak je činjenica da je *opšta ideja* istinita i da specifična situacija liči na nju. Drugim riječima, *opšta ideja* kontrolise ili bar snažno utiče na način na koji mi gledamo na određenu situaciju. Na primjer, s obzirom da su snijegom pokrivene stepenice obično klizave, mi ćemo prići bilo kojim snijegom pokrivenim stepenicama oprezno, čak i ako se nikad nismo okliznuli na tim određenim stepenicama. Naše opšte iskustvo sa snijegom pokrivenim stepenicama vodi nas do ovog logičnog i razumnog zaključka. Slika 1.1 pokazuje smjer deduktivnog razmišljanja.

Slika 1.1 Deduktivno rasuđivanje



Dedukcija ima veliki nedostatak. Ako je naše opšte razumjevanje pogrešno, takav će biti i naš zaključak. Na primjer, recimo da Rus čuje nekoga da govori o ljekaru. U Rusiji, većina ljekara su žene. Zbog toga bilo bi logično za njega da deducira da je riječ o ljekaru koji je žena. Često, ipak, neće biti u pravu. Ima takođe i ljekara *muškaraca* u Rusiji, a u mnogim zemljama većina ljekara su muškarci. U ovom slučaju, uticaj našeg prethodnog iskustva može nas često odvesti u pogrešnom pravcu. Mi *pretpostavljamo* da znamo odgovor, umjesto da nastavljamo tražiti i druge vodilje do ispravnog odgovora.

2. Deduktivna studija Biblije

Deduktivna metoda može biti upotrebljena za studiranje Biblije, ali njen nedostatak ograničava njenu korist. Kada studiramo Bibliju, bitno je razumjeti šta Bog *govori*, a ne nametati naše razumjevanje teksta. Ima prilika kada mi ne možemo razumjeti težak stih i u tom slučaju oslanjamo se na svoje opšte razumjevanje Pisma da bi deducirali šta to "*vjerovatno znači*". Ipak, ovo bi trebala biti "*posljednja nada*". Naš prvi korak bi trebala biti molitva, meditacija na stihu i kontinuirano ponovno čitanje stiha kako bismo razumjeli šta nam želi reći. Ako brzo "*odustanemo*" i pretpostavimo da je "*isti kao i ostali slični stihovi*", možemo ozbiljno izvrnuti Riječ Božju. Na primjer, deset od jedanaest puta kada Novi Zavjet koristi riječ "*kvasac*", ona se odnosi na grijeh. Zato bi bilo razumno i logično pretpostaviti da će se i jedanaesti put (Mt

13:33) takođe odnositi na grijeh. To bi, ipak, bilo pogrešno. Razmatranje konteksta Mateja 13:33 pokazuje da se u ovom stihu odnosi na Kraljevstvo Božije!

3. "Normalna" metoda

Nažalost, dedukcija je vjerovatno najzastupljeniji način studije Biblije. Kao rezultat, malo ljudi nauči mnogo iz Biblije. S obzirom da prilaze Pismu sa *već utvrđenim razumjevanjem onoga šta to znači*, nisu u stanju da primjete i uče iz detalja određenog teksta.

Učitelji Biblije često znaju unaprijed šta žele da kažu i jednostavno pristupaju Bibliji da bi pronašli stih koji prividno podržava njihovo razumjevanje. Riječ Božja se onda koristi da podrži *našu poruku*, umjesto da joj se dozvoli da prenese ideje koje je *Gospod namjeravao prenijeti* kroz nju.

Učitelji Biblije često znaju unaprijed šta žele da kažu i jednostavno pristupaju Bibliji da bi pronašli stih koji prividno podržava njihovo razumjevanje.

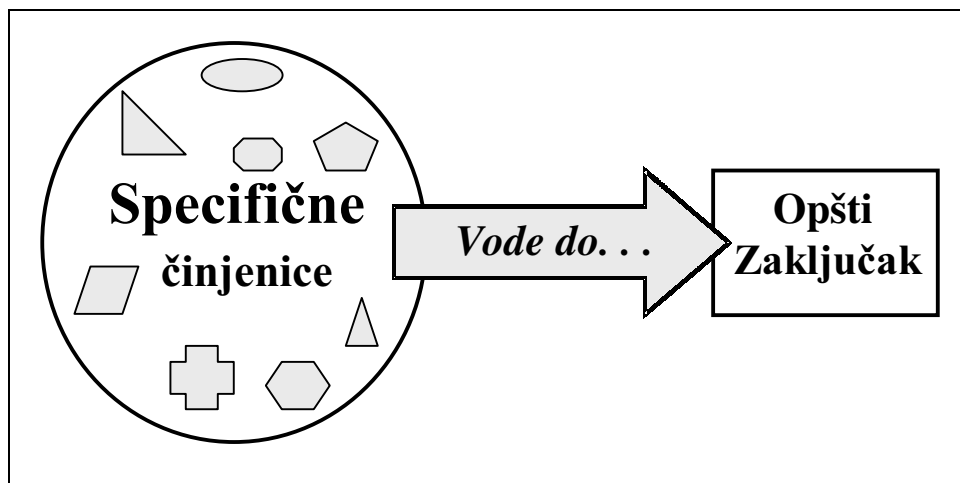
B. Induktivni pristup

Induktivna metoda je u mnogo čemu suprotna deduktivnoj metodi. Ona ispituje osobitosti situacije i onda pokušava da oformi uopšteni princip iz njih. Normalno se koristi u onim situacijama gdje nemamo opšti princip koji odgovara i gdje, zbog toga, nismo u mogućnosti primjeniti dedukciju.

1. Induktivno rasuđivanje

Dedukcija je u osnovi proces korištenja našeg već postojećeg znanja. Indukcija, kao kontrast, se odnosi na *učenje*. Mi pretpostavljamo da još uvijek neznamo odgovore i ispitujeemo činjenice kako bismo razumjeli *šta one znače*. U ovoj metodi naglasak je na specifičnim detaljima i činjenicama situacije. Slika 1.2 pokazuje progres induktivne metode.

Slika 1.2 Induktivna metoda



2. Induktivna studija Biblije

Kada koristimo induktivnu metodu studiranja Biblije, prilazimo Pismu kao oni koji uče. Priznajemo Bogu i sebi da još uvijek ne znamo sve odgovore. Naša svrha je da *steknemo razumjevanje*. Dolazimo sa odlukom da pažljivo ispitamo tekst i dozvolimo Gospodu da nam govori kroz njega. Deduktivna metoda obično vodi do brze propovjedi—induktivna metoda vodi do duhovnog rasta.

3. Bolja metoda

Induktivna metoda je superiorna u odnosu na deduktivnu, zato što *Sveto pismo uzima kao autoritet*, umjesto našeg razumjevanja. Takođe, bolja je zato što odgovara procesu razumjevanja i apliciranja biblijskih istina u našim životima. Dok studiramo Bibliju, vidimo kako se Bog odnosio s ljudima u određenoj situaciji, u određeno vrijeme i u određenoj kulturi. Naš zadatak jeste da uzmemo ove činjenice i da iz njih oformimo biblijski princip. Tada taj princip

trebamo prevesti u našu ekvivalentnu situaciju tako da je možemo pravilno primjeniti u našim životima. Proces induktivne metode studije Biblije je onda:

- **Zapažanje** činjenica iz konteksta Svetog Pisma.
- **Interpretacija** kako bi pronašli princip kojem nas taj odlomak podučava.
- **Aplikacija** principa u ekvivalentnim situacijama u našim životima.

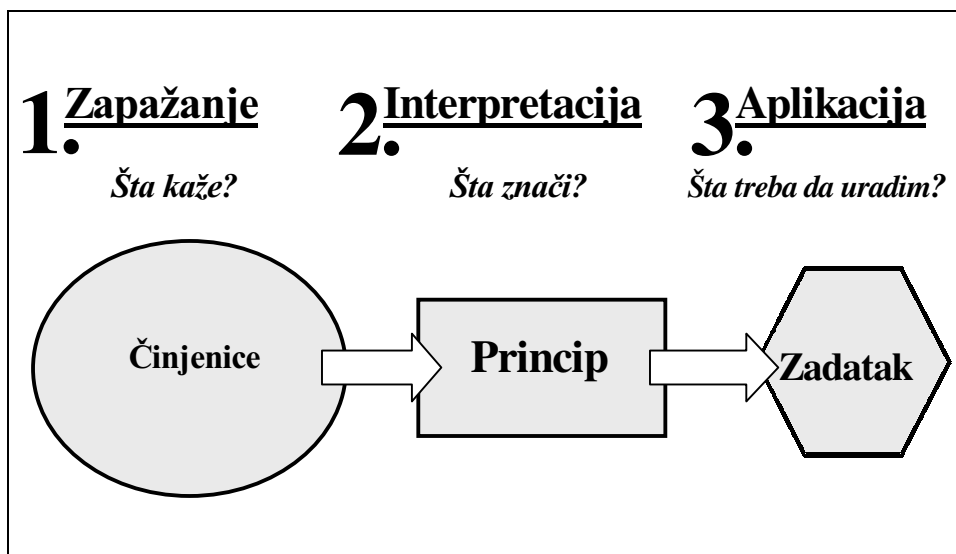
II. KORACI INDUKTIVNE METODE STUDIJE BIBLIJE

Sva tri koraka induktivne metode studije Biblije su podjednako važna. Oni se progresivno nadograđuju jedan na drugi vodeći nas od biblijskog teksta do korektno aplikacije u našim životima. Esencijalno, tri koraka postavljaju tri različita pitanja o tekstu.

- Šta kaže? [Zapažanje]
- Šta znači? [Interpretacija]
- Šta treba da uradim? [Aplikacija]

Odnos između svakog od ovih koraka je prikazan na slici 1.3. Primjetite logičan progres kroz tri koraka, počevši od biblijskog teksta i završivši sa aplikacijom u našem kršćanskom životu. Ako koraci nisu kompletirani u odgovarajućem redoslijedu, rezultat je nepotpun.

Slika 1.3 Tri koraka



A. Zapažanje— šta kaže?

Prvi korak u induktivnoj metodi studije Biblije je zapažanje. Ovo je takođe i najvažniji korak—na isti način na koji su i čvrsti temelji od presudnog značaja za izgradnju kuće. U ovoj fazi posmatramo tekst tražeći svaki detalj koji možemo pronaći u njemu, u isto vrijeme zapisujući naša zapažanja. Ključ za ovaj korak jeste postavljanje nepreglednog niza pitanja kao što su "Ko?, Šta?, Zašto?, Gdje?, Kada?, itd.". Ova pitanja nam pomažu da se fokusiramo na ono *što Biblija kaže*, umjesto da mi plasiramo svoje ideje kroz to. Mi takođe detaljno razmatramo kontekst stiha, odlomka, poglavlja i knjige kako bismo otkrili i razumjeli situaciju u kojoj je tekst napisan. U ovoj fazi veoma je važno da *ne interpretiramo ili primjenjujemo tekst*. Moramo otkriti sve informacije prvo —u slijedećem koraku (Interpretaciji) vidjećemo šta to znači.

B. Interpretacija – šta znači?

Proces interpretacije ima dva dijela. Prvi dio je otkriti *šta je bila namjera pisca da tim odlomkom kaže prvobitnom slušateljstvu*. Drugi dio obuhvata formulisanje *poruke odlomka u formi biblijskog principa* tako da se on može primjeniti u drugim sličnim situacijama.

Ovo je teška faza, **koja zahtjeva ozbiljnu i molitvenu misao** i vođstvo Svetog Duha. U tom momentu treba da uporedimo svo naše razumjevanje originalnih istorijskih, geografskih, političkih, kulturalnih i religioznih situacija sa činjenicama koje smo otkrili u fazi zapažanja. Bilo koja činjenica koja nam je promakla u fazi zapažanja će otežati naš rad ovdje. Sada je takođe vrijeme da uporedimo ovaj tekst sa drugim sličnim odlomcima kako bi ustanovili mogu li nam oni pomoći u razumjevanju ovoga—sve to vrlo pažljivo kako oni ne bi iskrivili činjenice teksta koji proučavamo. Ako je značenje teksta još uvijek nejasno, možda će biti neophodan povratak na fazu zapažanja i ponovna potraga za činjenicama.

C. Aplikacija – šta treba da uradim?

Završna faza induktivne metode studije Biblije je aplikacija. Ovdje mi uzimamo rezultate faze interpretacije i odlučujemo kako taj princip treba biti primjenjen u našoj situaciji. S obzirom da smo pažljivo razmotrili originalni kontekst i znamo njegove detalje, možemo tražiti slične kontekste u našoj svakidašnjici.

Ono što je teško u ovoj fazi je otkriti koja je situacija danas zaista analogna originalnoj situaciji. Mi možemo samo reći "ovako kaže Gospod" ako možemo demonstrirati da ova sličnost postoji. Ako je naša situacija istinski nalik na situaciju opisanu u biblijskom odlomku, onda možemo pretpostaviti da Gospod očekuje da primjenimo poruku na sebe. U tom slučaju, važan zadatak je da izrazimo specifično i jasno "šta treba da uradimo".

III. IZGRADNJA ČVRSTE PIRAMIDE

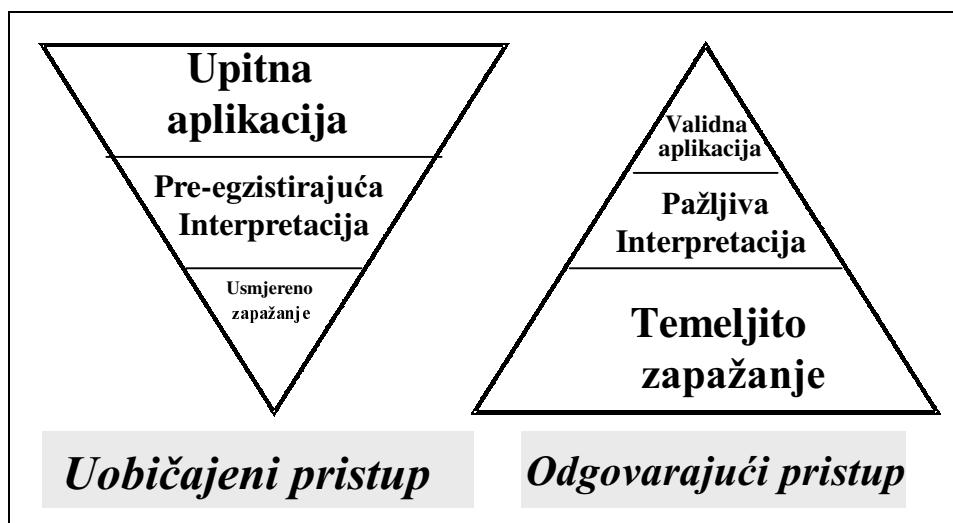
Važno je da ne preskačemo nijedan korak, niti da im mijenjamo redoslijed. Nemoguće je tačno reći šta odlomak znači dok ga prvo temeljito ne pregledamo i uzaludno je pitati se šta treba da uradimo ukoliko ne znamo šta tekst znači. Dakle, kritično je da odvojimo neophodno vrijeme kako bismo koristili induktivnu metodu ispravno.

A. Požurivanje procesa

Najčešća greška u korištenju induktivne metode je to što ne provedemo dovoljno vremena u fazi zapažanja. Osoba koja proučava Bibliju u tom slučaju kratko pogleda odlomak i pretpostavlja da zna šta to znači. Ovo je poražavajuće za proces učenja. Rezultat je razumjevanje odlomka koje je identično onom razumjevanju koje smo imali na samom početku odlomka. Nismo dozvolili Svetom Pismu da nam govori niti da nas podučiti. Ako pridemo Božjoj Riječi na ovaj način, naše biblijsko razumjevanje će stagnirati. Biblija je živuća i aktivna. Nikada ne možemo u potpunosti razumjeti dubine njenog podučavanja. Uvijek postoji nešto više što svaki onaj koji studira Pismo može da nauči—ako odvojimo vremena i uložimo napor da ga razumijemo.

Uvijek postoji nešto više što svaki onaj koji studira Pismo može da nauči—ako odvojimo vremena i uložimo napor da ga razumijemo.

Slika 1.4 Dobre i loše osnove



Kršćanski radnici često požuruju proces zato što im se žuri da pripreme poruku za druge. Ili možda su lijeni. U oba slučaja, rezultat ove jadne pripreme je slabo propovjedanje, bez sile Gospodnje u tome. Škrtarenje u ovom procesu može se uporediti sa izvrnutom piramidom na lijevoj strani slike 1.4. Usmjereno zapažanje se širi u brzu interpretaciju. Ili je pre-egzistirajuća interpretacija "okačena" na tekst koji je može, a ne mora podržati. Konačno, propovjed ili poruka se temelji na klimavom temelju. Tužno, ali ovo je možda najčešća vrsta podučavanja u crkvama danas.

B. Čvrst temelj

Piramida na desnoj strani slike 1.4 demonstrira ispravnu upotrebu induktivne metode. Primjetite da je zapažanje najveća sekcija, praćena interpretacijom, i da je aplikacija najmanja. Dakle, aplikacija je solidna i validna—kad je zasnovana na temeljitom studiju Pisma.

Induktivna metoda može se uporediti sa iskopavanjem zlata. Prvo, tone zlatne rude se razbijaju u manje komade s kojima se može manipulirati i onda se ispiraju (zapažanje). Dalje, razbijena ruda se prosijava da bi se pronašlo zlatno grumenje (interpretacija). Konačno, zlatno grumenje se topi i oblikuje u druge objekte za korisnike (aplikacija). Proces stvara samo malu količinu zlata u poređenju sa težinom zlatne rude. Ipak, rezultat je od velike vrijednosti. Na isti način, rezultat studiranja Pisma koristeći induktivnu metodu vrijedi sveg napora koji se zahtjeva.

ZAKLJUČAK

Induktivna metoda studije Biblije je superiorna u studiranju Božije riječi. Vodi do tačnijeg razumjevanja Biblije i promovira pravi duhovni rast i učenje. Kao takva, ovo je najbolja metoda ne samo za pastore i propovjednike, nego i za svakog kršćanina. Mi svi treba da učimo od Svetog pisma. Svaki osnivač crkava treba ne samo da u potpunosti savlada ovu metodu, nego i da o njoj podučava svakog vjernika koji je pod njegovom brigom.

Lekcije koje slijede će opisati u više detalja tačno kako treba koristiti svaki od navedena tri koraka induktivne metode. Takođe ćemo odvojiti vremena za vježbanje i upoznavanje sa svakom fazom procesa. Trud koji se zahtjeva će biti više nego izbalansiran rezultirajućim novim razumjevanjem Riječi živoga Boga.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koja je osnovna razlika između dedukcije i indukcije?
- Zašto je induktivna metoda superiorna metoda za studiranje Biblije u poređenju sa deduktivnom metodom?
- Koje su opasnosti "uobičajenog" pristupa studiranju Biblije i propovjedanja?

PLAN AKCIJE

- Kada sljedeći put budete studirali Bibliju, zabilježite koliko vremena provedete na zapažanju, interpretaciji i aplikaciji. Na osnovu zabilježenih rezultata, procjenite da li koristite induktivnu, deduktivnu ili neku metodu koja je između ove dvije
- U pripremanju za sljedeću lekciju o zapažanju, odaberite kratak odlomak Pisma za proučavanje (ne veći od jednog odlomka). Provedite bar dva sata zapažajući činjenice iz odlomka uz molitvu, tražeći od Boga da vam otvori oči za stvari koje još niste vidjeli. Zabilježite svoja zapažanja. Šta ste naučili?



Kako smo mi dobili Bibliju

BIBLIJA JE POUZDANA

Biblija je često bila napadana uprkos njenim jasnim naučavanjima o njenom božanskom porijeklu i čudima, i ispunjenim proroštvima koja su dokazala njen autoritet. Razumljivo je da Sotona ne bi žalio truda da umanjí važnost našeg najmoćnijeg alata. On želi da Gospodinovi radnici sumnjaju u njenu vrijednost ispituju njenu tačnost, ignorišu je ili zanemaruju. Ali razumjevanje porijekla i prenošenja Biblije od Boga do nas, pomaže nam da cijenimo ovaj predivni alat i njenu centralnu poziciju u uspjehu naše misije.

Pisalo ju je više od 40 autora, na tri jezika, u periodu dužem od 1400 godina, što opisuje Bibliju kao najveći literarni pothvat u historiji. Ipak, njeno jedinstvo, dosljednost i nedostatak kontradikcije dokazuju da je Bog lično njen glavni autor, koji je vodio svakog ljudskog autora kako bi osigurao da je ono što nastane potpuno u skladu s onim što je On planirao.

KAKO SMO MI PRIMILI BIBLIJU

Gospod je djelovao i još uvijek djeluje kako bi nama dao pouzdanu Bibliju. Ovaj proces je počeo sa prvobitnim autorima i nastavlja se kada mi otvorimo Njegovu Riječ danas. Ima nekoliko faza u ovom procesu.

A. Inspirijum

Termin inspirijum doslovno znači da je Bog "udahnuo" ili "izdahnuo" i potvrđuje da je Biblija djelo živoga Boga (2Tim 3:16). Zato što je Biblija božansko djelo, mora joj se pristupiti kao takvoj.

Biblija nije tek produkt ljudske misli, već je Božija Riječ, izgovorena kroz usne čovjeka i napisana ljudskim perom. I proroci i apostoli su tvrdili da govore i pišu riječi nekog drugog: Boga lično. Čak i Isus, Sin Božiji je priznao da govori samo one riječi koje su mu date od njegovog Oca. Prema 2. Petrovoj 1:20-21, "Ijudi su govorili od Boga, potaknuti od Duha Svetoga.". Važno je primjetiti da je Biblija lično ta koja je nadahnuta, ne ljudski pisci Biblije. Dalje, inspiracija se ne odnosi na literarni kvalitet onoga što je napisano, nego na božansko porijeklo i karakter.

B. Očuvanje

Od početka, jedinstvena priroda Biblije je bila zapažena. Odani ljudi su uvijek vodili veliku brigu o tačnom prepisivanju biblijskog teksta. Oni su načinili jako malo grešaka, i veliki broj manuskripta koji je otkriven omogućio nam je da pronađemo i ispravimo greške koje su načinjene. Ima jako malo odlomaka iz Biblije za koje nam nedostaje dovoljno dokaza da sa sigurnošću znamo orginalni tekst, i nijedan od ovih odlomaka ne uključuje značajna pitanja ili doktrine.

S obzirom na mnoštvo onih koji su je prepisivali, hiljade godina kopiranja, brojne jezike na koje je Biblija prevedena, široko geografsko područje i brojne pokušaje da se Biblija uništi, zadržavajuće je da mi imamo tako pouzdan, tačan tekst. Bog je jasno radio da je sačuva za našu upotrebu.

C. Kanonizacija

Izraz 'kanon' je pozajmljen od grčke riječi koja znači pravilo ili standard. Kanon su kršćani upotrebljavali od 4. stoljeća kako bi identifikovali autoritativnu listu knjiga koje pripadaju Starom ili Novom Zavjetu po kojima se mjere sve ostale knjige.

Mnogi crkveni oci i crkvena vijeća iz rane crkve su doprinijeli kanonizaciji, s Božjom pomoći. Oni su i sami ispitali svjedočanstvo knjiga, akreditive autora, suglasnost knjige s ostalim prihvaćenim knjigama i prihvaćenost knjige od strane crkve. Formiranje kanona Starog i Novog Zavjeta bio je proces, a ne događaj i desio se pod nadgledništvom Svetog Duha.

Do Isusovog vremena, Stari Zavjet se sastojao od zakona, proroka i spisa. Do početka kršćanske ere, svih 39 knjiga Starog Zavjeta su bile generalno usvojene, s najstarijom očuvanom listom kanona iz 170 p.n.e. Formiranje novozavjetnog kanona s postojećih 27 knjiga je bilo završeno u 4. stoljeću. Postojao je opšti sporazum s crkvom da se Biblija sastoji od poznatih 66 knjiga. Izuzetak od ovoga predstavljaju apokrifa knjige.

Apokrifu su odbacili protestanti, ali su ih prihvatile pravoslavne i rimokatoličke crkve. Ipak, postoji značajna razlika između apokrife i ostalih 66 knjiga. Apokrifa ne tvrdi da je Sveto pismo, sadrži očigledne greške, i odbijen joj je kanonski status od strane jevrejskog društva. Ipak, Apokrifa ima pobožan stil koji privlači liturgijskom bogoštovlju pravoslavnih i rimokatoličkih crkava. Apokrifa sadrži nekoliko spisa koji su bili od pomoći rimokatoličkoj crkvi u doba Reformacije u borbi protiv protestanata, koji su možda uticali na Vijeće Trenta da ih uključe u Kanon rimokatoličke crkve 1548 god.

D. Prevod

Pobožni ljudi su radili kako bi svaka osoba mogla čuti Riječ na svom vlastitom jeziku. Zadatak je veliki i u toku. Moderni jezici i kulture se često mnogo razlikuju od onih u biblijsko vrijeme i konstantno se mijenjaju. Prevodioci moraju odabrati najbolje riječi i fraze koje će ponijeti značenje originalnih jezika i u isto vrijeme biti razumljivi za nekoga bilo koje dobi ili nivoa obrazovanja. Nijedan prevod nije savršen, ali moderni stručni rad, otkrivanje novih manuskripta i porast biblijskog razumjevanja pomažu nam u ovom pothvatu bez kraja. Konstantno upoređivanje sa tekstovima na izvornim jezicima je neophodno kako bi osigurali da bilo koji određeni prevod tačno prenosi značenje Riječi Božije. Bog koristi talentovane, obrazovane sposobne ljude koji se oslanjaju na njegovu mudrost u ovom tekućem, vitalnom koraku.

E. Prosvjetljenje

Dok kršćanin čita, studira i meditira o Riječi, Sveti Duh mu otkriva značenje. Procesu prosvjetljenja takođe nema kraja, ili bi bar tako trebalo biti. To je udružen napor. Čovjek ne može naučiti bez Duha (1Kor 2:11-14; Ps 119:18), a i Duh ne podučava bez napora čovjeka (2Tim 2:15; Ps 119:97-99; Izr 2:1-5).

Podučavanje Božije riječi je posebna čast (2Tim 4:17) ali takođe i ozbiljna odgovornost (Jak 3:1). Nikada ne bi trebala biti poduzeta bez ozbiljne, u molitvi provedene pripreme. I opet, Bog je načinio sve neophodne opskrbe kako bismo mi imali pouzdan tekst na našem jeziku i omogućio nam je da proučavamo njegovu Riječ uz pomoć Duha. Ništa ne nedostaje sem naše odluke da postupamo s njom na ispravan način i da je vjerno koristimo u razvoju našeg vlastitog kršćanskog života prije svega, a potom u našem svjedočenju drugima. Kakva je privilegija biti dio ovog procesa donošenja živuće Riječi Božije svijetu koji je u potrebi i koji nestaje!

ZAKLJUČAK

Bog je nadgledao prenos Svoje Riječi od vremena kad je prvotno napisana do momenta kad je mi otvorimo da tražimo uputstvo za svoje živote. Kopija koju mi držimo u rukama je pouzdana za upotrebu i u ličnom rastu i u misiji. Ipak, ona je živuća, duhovna knjiga i može se jedino razumjeti kad joj pristupimo u molitvi i s poštovanjem, i kada dozvolimo Svetom Duhu da otvori naše oči za istine koje se nalaze u njoj. Hvala Gospodu za njegovu divnu knjigu koja nas vodi.

METODE STUDIJE
BIBLIJE

2

LEKCIJA

Zapažanje u Božijoj Riječi

ŠTA KAŽE?

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da za osnivača crkava modelira način studiranja Biblije kroz princip “zapažanja” induktivne metode studije Biblije.

☞ Glavne tačke

- Uspješna studija Biblije bi trebala biti okružena molitvom.
- Kontekst je izuzetno važan.
- Postoji šest ključnih pitanja koja treba postaviti o bilo kojem odlomku.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati kako pripremiti pitanja zapažanja induktivne metode studije Biblije.
- Biti predan marljivom studiranju Riječi Božije.

☞ Dodatak

2A Jezik Biblije

☞ Sugestije vođama obuke

Iza ove lekcije slijedi jednosatna radionica koja će se fokusirati na apliciranje principa zapažanja. Ova lekcija uključuje i primjere pitanja zapažanja za Jeremiju 1. Trebali biste naglasiti vrste pitanja koja se postavljaju, jer će se od polaznika tražiti da naprave svoja vlastita pitanja u radionici.

UVOD

Svi kršćani treba da budu u stanju da studiraju Bibliju radi vlastitog duhovnog rasta kao i radi duhovnog rasta onih ljudi koji su pod njihovom duhovnom brigom. Bog je dao svakom vjerniku Svetog Duha da bude njegov glavni učitelj. Nikada ne zaboravimo važnost naše ovisnosti o Božijem Duhu za poučavanje i za osnaženje za poslušnost u onom što smo naučili. S Božijom pomoći, moguće je svakom vjerniku razumjeti Bibliju, čak i u slučaju da je Biblija jedina knjiga koju imamo. Uz to, Bog je dao nekim ljudima posebnu ulogu u pomaganju njegovim ljudima da otkriju istine Pisma i da ih ispravno primjene u svojim životima. Posebno je važno da osnivač crkava zna kako da pomogne drugima da otkriju Božiju istinu kroz studiju Biblije.

Jedan od najboljih načina da sistematski otkrijemo, razumijemo i primijenimo Božiju istinu je induktivna metoda studije Biblije. Induktivna metoda studije Biblije vodi u ovaj proces otkrivanja kroz tri osnovna koraka koja se zovu “zapažanje”, “interpretacija” i “aplikacija”. Sveti Duh nas uči, ali Bog takođe očekuje od nas da marljivo proučavamo njegovu Riječ, koristeći sve resurse koje nam je stavio na raspolaganje. Mi nikada ne bi trebali birati između veoma marljivog učenja i oslanjanja na Svetog Duha – oboje je veoma značajno!

Bog očekuje da proučavamo njegovu Riječ marljivo koristeći sve raspoložive resurse.

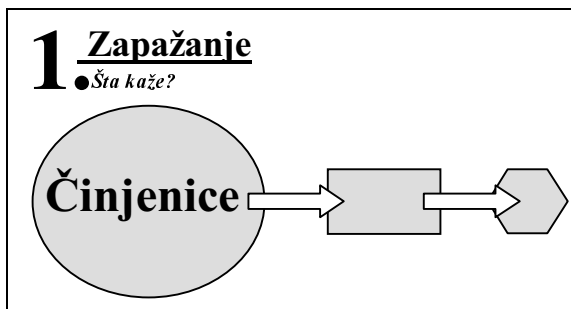
Ova lekcija je fokusirana na prvi korak induktivne studije Biblije—na zapažanje. Kao što je rečeno u prethodnoj lekciji, posmatranje je kao baza piramide. Ako mi posao zapažanja obavimo temeljito i pažljivo, rezultirajuća interpretacija, pa i aplikacija su mnogo tačnije. Naš cilj bi trebao biti da tačno razumijemo šta Bog hoće da znamo i uradimo, i zbog toga je zapažanje kritičan korak u ovom procesu.

I. ZAPAŽANJE—ŠTA TEKST KAŽE?

Zapažanje se bavi detaljima i činjenicama koji se nalaze u odabranom odlomku iz Biblije. Ono odgovara na pitanje "Šta tekst kaže?". Ono jasno pokazuje ljude, mjesta, događaje, okolnosti, objekte, vrijeme, odnose, lična mišljenja, ideje, i.t.d. koji su bili u piščevom umu i kontekstu kada je tekst pisan.

Slika 2.1

Studenti sekularne klasične literature su proveli bezbrojne sate pokušavajući odgonetnuti značenje velikih tekstova koje su ljudi napisali. U mnogim slučajevima, ovaj proces se nastavio stotinama ili čak i hiljadama godina od pisanja tekstova, s novim razumjevanjem koje se stalno pojavljuje. Razmislite malo o nekom od velikih autora klasične literature iz vaše zemlje, i ispitajte značenje njihovog djela, Ako je ovaj napor opravdan, koliko mi više moramo težiti tome da razumijemo živuću, aktivnu i beskrajnu Riječ Svemogućeg Boga. Pročitati na brzinu biblijski odlomak i potom pretpostavljati da smo potpuno razumjeli je potpuno ludo. Uvijek ima još toga što se treba razumjeti.



A. Priprema za zapažanje

S obzirom da je Biblija inspirisana Riječ od Boga, ne možemo joj prići kao bilo kojoj drugoj knjizi. Ima nekoliko faktora koji će uticati na to da li ćemo je razumjeti ili ne.

1. Vjerovanje

Pismo kaže da "čovjek bez duha" ne može razumjeti stvari koje dolaze od Boga (1Kor 2:14). S obzirom da jedino oni koji su se pokajali za svoje grijehе i vjeruju Kristu za svoje spasenje imaju Svetog Duha, nevjernik ne može Bibliju razumjeti u potpunosti. Ovo *ne* znači da samo vjernici mogu učestvovati u studiranju Biblije. Ovo *znači* da kada su nevjernici prisutni, da su oni ograničeni u onome što su u stanju da razumiju. Sveti Duh želi da im pokaže istine grijehа, pravednosti i osude iz Riječi, kako bi ih doveo do spasenja. Dakle, studija Biblije za nevjernike bi uvijek trebala da se fokusira na osnovne istine Evanđelja

2. Molitva

Prava studija Biblije će uvijek biti okružena molitvom, Prije nego počnemo sa studijom, trebali bi moliti i priznati bilo koji grijeh ili bilo koju drugu prepreku koja nas sprečava da učimo iz Riječi. Takođe bismo trebali moliti za prosvjetljenje (Ps 119:18; Ef 1:18). Tokom naše studije, takođe je od pomoći moliti za jasnoću kad god vidimo nešto što ne razumijemo. I konačno, kada završimo studiju, trebali bi se pomoliti u vezi onoga kako Bog želi da mi primjenimo ono što smo naučili u svojim životima i u životima drugih ljudi

Prava studija Biblije
će uvijek biti
okružena molitvom.

3. Spremnost na izvršenje

Jakov nam govori da ne samo da trebamo slušati riječ nego je i izvršavati (Jak 1:22-25). Isus je takođe rekao da je izvršavanje njegovih riječi kao izgradnja kuće na stijeni (Mt 7:24). Neizvršavanje je, pak, kao izgradnja na pijesku (Mt 7:26). Zapravo, izgleda da Isus kaže da je davanje duhovne istine onima koji neće da je izvršavaju jednako ludo kao i davanje bisera svinjama (Mt 7:6). Bog je veoma ozbiljan u vezi toga kako mi odgovaramo na njegovu Riječ. Što više znamo, strožije ćemo biti suđeni.

4. *Samoispitivanje*

Istina je da je pastor ili osnivač crkava odgovoran za podučavanje drugih o Riječi Božijoj. Nama je rečeno da "hranimo ovce" (Iv 21:17). Ali ovo njemu nije izgovor da to čemu podučava druge ne primjeni prvo u svom životu. Svaki kuhar probava hranu kako bi odredio da li je hrana spremna za posluživanje drugima. U najmanju ruku mi bismo uvijek trebali primjenjivati saznanja na sebe, čak i kad je naš cilj propovjedati drugima. Svakako, puno je korisnije ako i mi rado učestvujemo u obroku, umjesto da samo hranu isprobavamo

Uvijek bismo trebali tražiti aplikaciju za sebe, čak i kada nam je cilj propovjedati drugima.

Student Pisma nikada ne bi trebao da osjeti da je dostigao nivo potpunog razumjevanja Riječi-ovo nije moguće. Puno je bolje biti "učenik" koji svaki dan raste kroz proučavanje Riječi i i molitvu, nego da se pretvara da je "ekspert". Misija podučavanja će biti bogatija i daće više rezultata ako učitelj podučava iz obilja istine koju on ili ona uči od Gospoda svakodnevno.

5. *Voljnost za učenje*

Priđite Pismu otvorena uma. Budite voljni dozvoliti Bogu da vas nauči šta njegova Riječ zaista kaže. Uvijek budite voljni izložiti svoja vlastita uvjerenja svjetlu Božije Riječi. Nemojte se bojati promjene stava ako vam Bog pokaže istinu u vezi nečega.

B. **Odvojite dovoljno vremena**

Ima nekih dokazanih principa za razumjevanje opšteg fokusa odlomka. Ako ubrzate ovaj proces, rezultat će biti plitko razumjevanje teksta. Važno je biti strpljiv i odlučan u vezi rada na tekstu do njegovog razumjevanja.

Prvi je korak **pročitati tekst nekoliko puta** da bi dobili okvirno razumjevanje odlomka. Ovo zahtjeva vremena, ali daje mnogo ploda. Ima mnogo odlomaka gdje se lako zaplesti u detalje ukoliko ne možete odrediti opštu temu čitajući ga nekoliko puta. Dobro razumjevanje opšteg fokusa odlomka će vam pomoći da održite ravnotežu i podijelite svoje vrijeme na odgovarajući način za različite dijelove studije.

C. **Posmatrajte kontekst**

Izraz 'kontekst' se odnosi na stihove koji okružuju odlomak koji studiramo. Razumjevanje konteksta je jedno od najvrijednijih alata studije Biblije, a vrlo često je ignorisano. Kada posmatramo kontekst, mi pokušavamo razumjeti šta je tema ili subjekat knjige, poglavlja i paragrafa stihova koje studiramo. Posmatrati kontekst znači ispitivati ga.

- O čemu govore stihovi prethodnici i sljedbenici onog stiha koji proučavamo?
- Šta je tema paragrafa?
- Šta je tema poglavlja?
- Šta je svrha, a šta tema knjige?
- Da li je odlomak u Starom ili Novom Zavjetu i šta to znači?

Dobar primjer važnosti konteksta je tekst iz Poslanice Filipljanima 4:19, gdje Pavle obećava da će Bog "ispuniti sve vaše potrebe". Mnogi razumiju da bi ovo trebalo biti bezuslovno obećanje svima. Mnogi će primjetiti, s obzirom da je Poslanica Filipljanima pisana vjernicima, da se ovo obećanje odnosi samo na kršćane. Ipak, dublja studija konteksta otkriva da je Poslanica Filipljanima "pismo zahvale" crkvi u Filipima za poklon koji su poslali Pavlu po Epafroditu. Kontekst 4. poglavlja specifično govori o ovom velikodušnom daru koji su oni poslali Pavlu od svoje sirotinje. Kontekst stiha 18 pokazuje da je Bog bio zadovoljan ovim darom. Zbog toga, kontekst indicira da je stih 19 obećanje onima koji su se žrtvovali da bi finansijski pomogli misionara osnivača crkava (Pavla) koji je propovjedaio Evanđelje izgubljenima (u Rimu u to doba).

Razumjevanje konteksta je jedno od najvrijednijih alata studije Biblije.

Neka izdanja Biblije imaju zabilješke ispred svake knjige koje objašnjavaju o čemu je ta knjiga. Ovo može biti od pomoći. Takođe postoje i drugi komentari i knjige koje diskutuju o kontekstu i pozadini određene biblijske knjige ili poglavlja. Ipak, bolje je ograničiti upotrebu ovih izvora dok ne dođemo do faze interpretacije. Nema nikakve zamjene za to da vi lično pročitate Pismo i da mu dozvolite da vam govori pod vođstvom Svetog Duha. Tokom faze zapažanja, fokusirajte se na ono *što vidite* u odlomku i kontekstu. Odvojite vremena da slušate Boga prije nego počnete čitati komentare koje su ljudi pisali, čak i kad se radi o darovitim predavačima ili autorima.

Posmatranje konteksta uključuje više čitanja od čitanja samo odlomka koji studiramo—uključuje stihove i koji ga okružuju, zatim poglavlja ili knjigu. Mi se izmičemo i posmatramo odlomak iz daljine prije nego se primaknemo da razgledamo detalje. Shvatanja i bilješke o kontekstu bi trebali biti pažljivo pohranjeni. Oni će biti od vrhunske važnosti u fazi interpretacije.

Odmakni se i posmatraj odlomak iz daljine prije nego što se primakneš da ga pažljivo razgledaš.

D. Ispitajte strukturu

Nakon razmatranja odlomka iz daljine slijedi pažljivije razmatranje. Pročitajte odlomak nekoliko puta, tražeći i bilježeći bilo koji od navedenih detalja strukture:

- Ključne riječi- zabilježite bilo koju riječ koja se ponavlja. One često ukazuju na temu.
- Poređenja ili kontrasti – da li je nešto isto kao nešto drugo ili je suprotno tome?
- Napredovanje ideje – da li se jedna stvar nadovezuje na drugu? Da li su lančano povezane sa ostalim idejama?
- Glagoli— da li ima nekakve akcije? Ima li tu komande koju moramo poslušati?
- Veznici- da li je nešto jednako nečemu? Često se veznik “ali” pojavljuje u kontrastu, a riječi “nalik” ili “kao” mogu indicirati poređenje.
- Ilustracije- vizualizirajte u svome umu stvar ili akciju koja se opisuje.
- Vrsta literature— odlomak može biti istorija, proroštvo, alegorija, didaktička istina, logika, usporedba, ili bilo koja od mnogih drugih mogućnosti. Dodatak 2A daje spisak još mnogo sličnih mogućnosti. Zamjećivanje tipa literature u odlomku će takođe imati uticaja na interpretaciju u narednoj fazi, tako da bi trebali ovo pažljivo zapisati.

E. Postavljajte pitanja: Ko?, Šta?, Gdje?, Kada?, Kako?, i Zašto?

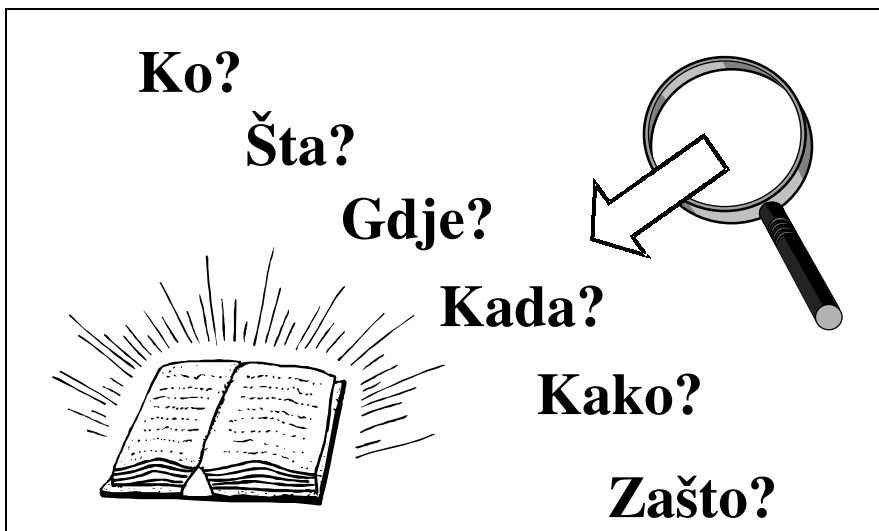
Najbolja metoda ispitivanja sadržaja i značenja odlomka Pisma je postavljanje ključnih pitanja o njemu i zapisivanje odgovora. Slika 2.2 pokazuje šest ključnih pitanja koji bi se trebali postaviti i odgovoriti. Ima, naravno, i drugih mogućih pitanja, ali ova su najvažnija. Ostala pitanja imaju tendenciju da budu varijacija ovih šest.

Idealno, trebali biste postaviti svaku formu ovih pitanja koju možete smisliti (što više, tim bolje). Primjeri varijacija ovih pitanja su prikazani u sljedećem odjeljku. Dok postavljate pitanja, pažljivo zabilježite pitanja i odgovore na list papira. Ovo će vam trebati u fazi interpretacije.

Ako postavite pitanje i ne možete pronaći odgovor, zabilježite pitanje i vratite se na njega kasnije. Nemojte odbacivati takva pitanja, Ona mogu biti važna. Umjesto toga, molite u vezi njih, meditirajte na njima i tražite od Boga da vam pokaže odgovore. Budite spremni na to da će ovo tražiti i vremena i truda, ali vrijediće kada budete dobili jasnije razumjevanje odlomka. Tek tada ćete biti u stanju da sa sigurnošću ovo saznanje primjenite u svom životu i da druge podučavate: “Ovako kaže Gospodin. . .”.

Ako ne možete pronaći odgovor na pitanje, vratite se na njega kasnije.

Slika 2.2 Ključna pitanja zapažanja



II. PRIMJER ZAPAŽANJA

Upotrijebićemo šest pitanja da bismo vidjeli šta možemo otkriti o Božijoj istini u Starozavjetnom odlomku o mladom čovjeku pozvanom da služi Bogu. Dok proučavamo odlomak, postaće nam jasno da je on bio pozvan da zauzme stav koji je bio radikalno različit od stava njegovih savremenika. Nema sumnje da će neki od vas biti u stanju da se identificiraju sa borbama s kojima se ovaj mladi čovjek morao suočiti dok se odazivao na Božji poziv. Odlomak se nalazi u Jeremija 1.

Otvorite svoju Bibliju na taj odlomak, molite za prosvjetljenje, i onda tražite odgovore na slijedeća pitanja. Posebnu pažnju obratite na *vrstu pitanja* koja se postavlja. U svojoj studiji kasnije, trebaćete sastaviti slična pitanja koja ćete postavljati u vezi drugih odlomaka dok ih budete studirali. Napišite odgovor pokraj svakog pitanja. (Op.prev: pitanja su prevedena doslovno kako bi se sačuvao smisao originalnog teksta.)

A. Ko?

- **Kome** je pripisan ovaj dio pisma (stih 1)?
- **Ko** su osobe pomenute u ovom poglavlju (stihovi 1-2)?
- **Ko** su kraljevi pomenuti u stihovima 2-3?
- **Ko** su ljudi koje Bog saziva da donesu propast zemlji (s.15)?
- Stihovi 18-19 daju listu Jeremijine glavne opozicije. **Ko** su ti ljudi?
- (Ostalo?)

B. Šta?

- **Šta** je taj posebni događaj koji je pomenut u početku stiha 2?
- Da li je moguće deducirati iz stiha 2 **šta** je bila Jeremijina uloga?
- Ako je tako, **šta** je bila njegova uloga?
- Prema stihu 2, **šta** se desilo na kraju Sidkijine vladavine?
- **Šta** se desilo Jeremiji u stihu 3?
- **Šta** je bila "riječ od Gospodina" koja mu je došla (stih 5)?
- **Šta** su četiri specifične akcije koje je Bog sebi dodijelio u stihu 5?
- U stihu 5, **šta** je trebala biti Jeremijina uloga?
- **Šta** je bio opseg Jeremijine uloge? Ograničeno na naciju Izraela ili mnogo šire?

- **Šta** je Jeremija odgovorio u stihu 6?
- **Šta** je Bog odgovorio Jeremiji u stihovima 7-8?
- **Na šta** se odnose dva imperativa koja Bog daje Jeremiji u stihovima 7-8?
- **Šta** od opcija Jeremija ima prema stihu 7?
- **Šta** Jeremija osjeća, pa Bog to adresira u prvom dijelu stiha 8?
- **Šta** su razlozi dati Jeremiji za odbacivanje straha (stih 8)?
- **Šta** Gospod radi Jeremiji u stihu 9?
- Stih 10 opisuje Jeremijin zadatak. **Šta** su elementi tog zadatka?
- **Šta** to primjetimo u progresiji zabilježenoj u stihu 10?
- **Šta** su bile dvije stvari koje je Bog pokazao Jeremiji u stihovima 11-16?
- **Šta** stih 12 opisuje da Bog radi?
- Prema stihovima 14-16, **šta** se treba desiti ljudima Božijim?
- **Šta** su specifični razlozi zbog kojih Bog donosi osudu na svoje ljude (s.16)?
- **Šta** Bog nalaže Jeremiji u stihu 17?
- **Šta** se od komandi ponavlja od ranije?
- **Šta** je novo obećanje (stih 17)?
- **Šta** će ljudi iz stiha 18 učiniti Jeremiji (stih 19)?
- **Šta** Bog obećava Jeremiji za bitke koje će uslijediti (stih 19)?
- (Ostalo?)

C. **Gdje?**

- **Gdje** je smještena radnja odlomka prema stihu 1?
- **Gdje** je to?
- **Gdje** su ljudi čiji je dolazak koji su najavljeni u stihu 15 da dolaze?
- (Ostalo?)

D. **Kada?**

- **Kada** su se dogodili događaji opisani u ovoj knjizi?
- U stihu 5, **kada** je Bog poznao (odabrao) Jeremiju?
- U stihu 5, **kada** je Bog odredio Jeremiju za misiju?
- **Kada** su se desila događanja opisana u stihu 18?
- (Ostalo?)

E. **Zašto?**

- **Zašto Bog** "posmatra" u stihu 12?
- **Zašto** Bog najavljuje osudu za svoje ljude (s.16)?
- (Ostalo?)

F. **Kako?**

- **Kako** je Jeremija opisan u stihu 1?
- **Kako** je njegov otac Hilkija opisan?
- **Kako** se Jeremija obraća Bogu u stihu 6?
- **Kako** Jeremija odgovara na Božiju riječ u stihu 6?
- **Kako** Bog opisuje Jeremiju u stihu 18?

Upotrijebite slobodni prostor ispod za zapisivanje bilo koje druge stvari koju ste zamjetili u vezi Jeremije 1:

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Šta znači izraz 'kontekst'?
- Kojih šest ključnih pitanja treba postaviti u vezi odlomka?
- Kada bi, tokom studije Biblije, trebali da se molimo?

PLAN AKCIJE

Ako niste imali vremena da ispunite obrazac zapažanja za Jeremiju 1, učinite to prije naredne lekcije. Pogledajte da li možete postaviti i druga odgovarajuća pitanja o istom odlomku. Sačuvajte ova pitanja i odgovore za upotrebu u lekciji 4.



Jezik Biblije

Kada studiramo Riječ Božiju, tražimo njeno namjensko, doslovno značenje. Želimo razumjeti poruku koju Gospod želi prenijeti kroz nju. Ali bitno je shvatiti da, kao i u ostaloj velikoj literaturi, biblijski pisci koriste figurativno izražavanje da bi prenijeli istinu. Uz to, oni su koristili mnoge različite vrste literature u svom pisanju. Ispravno studiranje Biblije zahtjeva da prepoznamo ove razlike i postupamo sa svakim odlomkom prema vrsti jezika i vrsti literature .

I. VRSTE FIGURATIVNOG JEZIKA U BIBLIJI

A. Poređenje

Poređenje poredi dvije različite stvari, koristeći riječi "kao" "nalik" ili "nego". Psalm 1 poredi pravednika sa drvetom posađenim pored vode tekućice. Oboje daju ploda i napreduju.

B. Usporedba

Usporedba je poređenje u formi duže priče. Isus je pomagao učenicima razumjeti Njegovo kraljevstvo pričajući im usporedbu o radnicima koji su bili jednako plaćeni iako su neki radili duže od ostalih. On počinje riječima "Kraljevstvo nebesko je *slično* domaćinu koji izađe rano ujutro da najmi radnike u svoj vinograd..." (Mt 20:1).

C. Metafora

Metafora poredi dvije različite stvari bez korištenja očiglednih riječi npr. "kao" ili "nalik". U Jeremiji 1:18, Gospod je rekao Jeremiji "Danas te, evo, postavljam utvrđenim gradom, željeznom stubom, brončanom zidinom..."

D. Alegorija

Alegorija je duga metafora. U Suciama 9:7-15, Jotam priča priču o bezvrijednom glogu koje postaje kralj nad drugim plodnosnim drvećem kako bi opisao korumpiranog političkog vođu.

E. Hiperbola

Hiperbola izražava nešto u ekstremnim okvirima da bi naglasilo poentu. Kada Isus kaže da osoba koja osuđuje ima brvno u svom oku i nezna za to, on govori nešto što je fizički nemoguće. Njegova poenta je, pak, da osoba koja je nesvjesna vlastitih grijeha potpuno nesposobna da ocjenjuje grijehe druge osobe.

F. Sarkazam

Sarkazam kritikuje koristeći nezasluženu ili smiješnu hvalu. Pavle kritikuje ponos Korinćana pišući "Već ste zasićeni! Već se obogatiste! Bez nas ste se domogli kraljevstva..." (1Kor 4:8).

Određujući kada biblijski pisci koriste jezik figurativno ili doslovno je ozbiljan posao. Bila bi to žalosna greška ignorirati jednu od Božijih zapovjedi tvrdeći da je figurativna. S druge strane, reći da se svaki stih u Bibliji treba doslovno shvatiti vodi do nekih komplikovanih problema. Kada je Gospod govorio o Jeremiji kao o "utvrđenom gradu, željeznom stubu i brončanom zidu..." On očigledno nije govorio o njemu u doslovnom smislu (Jer 1:18). Isto se odnosi i na tekst u kome Gospod kaže da određuje Jeremiju da "istrebkuje i ruši, da zatire i ništi..." (Jer 1:10).

Kako mi možemo uočiti razliku između doslovnog i figurativnog jezika? Možete postaviti neka jednostavna pitanja kao što su ova:

- Da li se u odlomku naglašava da je on figurativan? ("Poslušajte drugu usporedbu..." Mt 21:33).
- Da li odlomak postaje apsurdan ili nemoguć ako ga interpretirate doslovno? ("Vidim uzavrio lonac, a otvor mu gleda na sjever... Sa sjevera buknuće zlo protiv svih stanovnika ove zemlje..." Jer 1:13-14).
- Da li odlomak opisuje Boga, koji je Duh, kao da ima fizičko tijelo i druge strogo ljudske kvalitete? ("I tada Jahve pruži ruku, dotaće se usta mojih..." Jer 1:9).

Ako se pitanja navedena iznad ne mogu primjeniti onda stih najvjerojatnije može biti interpretiran doslovno.

II. VRSTE LITERATURE U BIBLIJI

A. Historija

Biblija je puna historijskih zapisa i biografija. Na primjer, knjiga Sudaca nam priča o historiji Izraela u vremenu između Jošuinog osvajanja zemlje i vladavine kralja Šaula. Knjiga Nehemijina je Nehemijin dnevnik o obnovi jeruzalemskih zidina. Evanđelja su biografije o Isusu i uključuju njegova naučavanja. Knjiga Djela apostolskih zapisuje značajna dešavanja u ranoj istoriji Crkve.

B Uputa

Kroz Bibliju pronalazimo vodilje, komande, principe, izreke, doktrine i praktične savjete. Veliki dio knjige Levitskog zakonika sadrži detaljne upute izraelskim sveštenicima. Izreke daju savjete o finansijama, odnosima i radu. Pavlova pisma specifičnim crkvama su puna i doktrine i praktičnih vodilja za kršćanski život.

C. Proroštvo

Proroška literatura je uglavnom pismeni zapis propovjedi koje su originalno održane Božijem narodu. Izaija, Jeremija i Ezekiel, veće proroške knjige su zbirke propovjedi održanih u okviru karijera ovih proroka. Ove knjige nisu bile namjenjene za čitanje od početka do kraja kao jedne cjeline. Ključ za razumjevanje ovih knjiga je pronalaženje početka i kraja pojedinačnih propovjedi i čitanje od jedne do druge propovjedi. Skoro sve propovjedi su se bavile historijskim periodom u kome su proroci živjeli. Neke propovjedi su se odnosile na budućnost nakon života proroka.

D. Poezija

U poetskoj literaturi Biblije svaka ljudska emocija je izražena. Mnoge biblijske knjige sadrže poeziju. Psalmi i Pjesma nad pjesmama su u cjelovitosti poezija, a i mnoge proroške knjige su uglavnom poetske.

E. Apokalipsa

Neka proroštva su pisana u posebnoj vrsti literature koja je poznata kao apokaliptična. Riječ apokaliptična znači "otkrivajuća" zato što otkriva događaje koji će se desiti u budućnosti. Knjiga Danielova i knjiga Otkrivenja su dobri primjeri ove literature. Apokaliptični odlomci su jako simbolični i neophodno je razumjeti simbolizam da bi razumjeli poruku. Centralna poruka u apokaliptičnoj literaturi je drugi dolazak Krista i konačna pobjeda nad Sotonom. Tipično, cijela kreacija je umješana u nadolazeće događaje. (Sastavljeno iz Inch and Bullock, eds., 1981. Literature and Meaning of Scripture. Baker Book House.)

METODE STUDIJE
BIBLIJE

3

LEKCIJA

Radionica zapažanja

☞ Svrha lekcije

Svrha ove radionice je da polaznicima dadne priliku da vježbaju oformljavanje i odgovaranje na studijska pitanja zapažanja induktivne metode studije Biblije.

☞ Glavne tačke

- Uvijek se može postaviti još dobrih pitanja.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Biti u stanju pripremiti pitanja zapažanja induktivne studije Biblije.
- Znati važnost studiranja odlomka u okviru grupe.

☞ Sugestije vođama obuke

Važno je grupe skupiti u jednu u vremenu od 15 minuta radi upoređivanja rezultata. Ovo bi trebalo pokazati da ima mnogo mogućnosti za pitanja koja bi možda promakla pojedincima ili čak i maloj grupi. Takođe podvlači valjanost studiranja Pisma u okviru grupe nasuprot jedne osobe koja "propovjeda" ono što vide u tekstu.

Obezbjedite olovke i papire koje će grupa upotrijebiti. Takođe trebaće vam pano, tabla ili nešto slično gdje ćete bilježiti pitanja i odgovore kada se grupe sastanu na kraju časa.

FORMAT RADIONICE

Odlomak koji ćemo koristiti u našoj radionici je Djela 17:1-10a. Format za ovu radionicu je kako slijedi:

- Podijelite se u grupe od 3-4 osobe.
- Odvojite 35 minuta za čitanje odlomka, napravite pitanja **zapažanja** i zapišite svoje odgovore na ta pitanja.

Preostalih 15 minuta radionice iskoristite kako biste se pregrupisali i uporedili pitanja i rezultirajuće odgovore. Napravite opštu listu ovih pitanja i zapažanja od liste svake grupe. Onda odaberite *najbolje pitanje* za svaku od šest sekcija. Ovo su pitanja koja su od najveće pomoći ili otkrivaju najviše i koja bi vi iskoristili ako biste vi vodili druge kroz ovu studiju.

KORACI

Koristite slijedeće korake koji su već pomenuti u lekciji 2:

- Molite za prosvjetljenje.
- Pročitajte odlomak nekoliko puta.
- Ispitajte kontekst i zapišite svoja zapažanja.
- Ispitajte strukturu i zapišite šta vidite.
- Koristeći šest ključnih pitanja, postavite svaku moguću varijantu pitanja koju možete smisliti i zapišite odgovore koje pronađete. Neće se svako pitanje odnositi na ovaj odlomak, ali zapišite ona koja se odnose na njega.

- Izaberite *najbolje pitanje* za svaku sekciju koje biste koristili da vi podučavate nekoga ovom odlomku.

GRUPNI RAD

Koristite tabele date ispod kako biste započeli bilježiti vaša pitanja i odgovore. Koristite dodatni papir kad vam zatreba.

KONTEKST
<i>Tema stihova koji okružuju odlomak koji studiramo.</i>
<ul style="list-style-type: none">• Stihovi koji prethode–• Stihovi koji slijede–• Paragraf/ sekcija-• Poglavlje (17) -• Knjiga (Djela) –• Novi Zavjet–

STRUKTURA
<i>Struktura odlomka odnosi se na gramatiku i vrstu jezika.</i>
<ul style="list-style-type: none">• Ključne riječi –• Poređenja ili kontrasti –• Razvoj ideje -• Glagoli -• Veznici –• Ilustracije–• Vrsta literature-

KLJUČNA PITANJA

Postavite i odgovorite na sve moguće varijante šest ključnih pitanja.

Vaša pitanja:	Vaši odgovori:
<p>Ko?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	
<p>Šta?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	

Vaša pitanja:	Vaši odgovori:
<p>Gdje?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	
<p>Kada?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	

Vaša pitanja:	Vaši odgovori:
<p>Kako?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	
<p>Zašto?</p> <ol style="list-style-type: none">1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. <p><i>[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje vam je od najveće pomoći]</i></p>	

METODE STUDIJE
BIBLIJE

4

LEKCIJA

Interpretacija Božije Riječi

ŠTA ZNAČI?

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je modelirati za osnivača crkava kako studirati Bibliju kroz princip "interpretacije" induktivne studije Biblije

☞ Glavne tačke

- Važnost pažljive interpretacije.
- Uobičajene greške u interpretaciji.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati osnovne principe za interpretaciju Pisma.
- Biti predan temeljitom studiranju Riječi Božije.

☞ Dodatak

4A Biblijske tabele

☞ Sugestije vođama obuke

Iza ove lekcije slijedi jednosatna radionica za razvijanje vještina u interpretaciji odlomka.

UVOD

Osim Svetog Duha i molitve, Biblija nam je najvažniji izvor koji imamo kao osnivači crkava. Živuća i aktivna Riječ Božija je jedina u stanju da prodre u srca i duše onih koje mi želimo pridobiti za Kraljevstvo Božije. Sigurno nas oprema za svako dobro djelo, koje sigurno opisuje našu misiju multipliciranja crkava širom zemlje. Ona služi kao jedini standard po kojem mi mjerimo i procjenjujemo svaku doktrinu, praksu ili tradiciju Crkve. Historija, tradicija i ljudski intelekt mogu nas zavesti, ali Biblija stoji čvrsto kao Riječ od Boga.

Važno je, zato, da znamo kako da "pravo upravljamo riječju istine". Naš neprijatelj Sotona ne šteti truda kako bi umanjio Bibliju i njenu istinu. Tokom stoljeća, mnoge različite kontraverze su bile stvorene zbog pogrešnog razumjevanja onoga što Biblija kaže. Ne želite biti krivi za dodavanje ili podržavanje tih lažnih razumjevanja Božije Riječi.

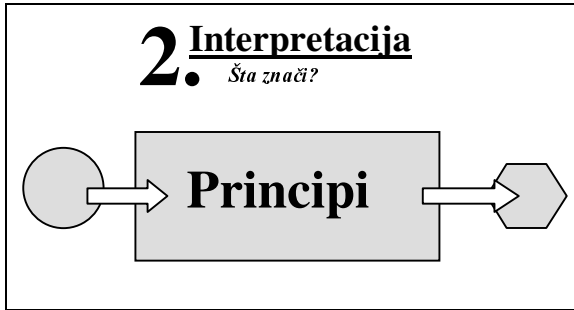
I. INTERPRETACIJA—DRUGA FAZA INDUKTIVNE METODE

Interpretacija odgovara na pitanje "Šta ovaj tekst znači?". Ova lekcija predstavlja neke vodilje za određivanje onoga što Pismo zaista govori. Ovo nije zamišljeno da bude iscrpna obrada te teme, već radije kao uvod. Takođe, želimo uzeti isti odlomak s kojim smo se već bavili u Jeremiji poglavlje 1 i primijeniti ove principe da bismo stekli jasnije razumjevanje tog odlomka.

Faza interpretacije slijedi nakon faze zapažanja induktivne studije Biblije. Ovo izgleda očigledno, ali prečesto oni koji studiraju Bibliju žure naprijed do ove faze, a da prethodno nisu temeljito obavili zapažanje. Kao rezultat toga, njihova interpretacija je često pogrešna, s obzirom da nemaju dovoljno činjenica kako bi tačno interpretirali odlomak.

Faze zapažanja, interpretacije i aplikacije mogu se uporediti sa procesom zidanja kuće. Zapažanje bi

Slika 4.1



bilo *prikupljanje materijala*. Interpretacija je faza u kojoj vlasnik zapravo *gradi kuću* od tih materijala. Aplikacija je faza u kojoj vlasnik useljava u kuću i živi u njoj. Svaka faza je jednako bitna, a ipak sve su ovisne jedna o drugoj. Ako nedostaju materijali (zapažanje), neće biti moguće izgraditi kuću. Ako kuća nije konstruisana pažljivo (interpretacija), život u kući će biti opasan. Ako niko ne živi u kući (aplikacija), onda je izgradnja kuće bila gubitak vremena.

S ovom analogijom na umu, trebalo bi nam biti jasno da se

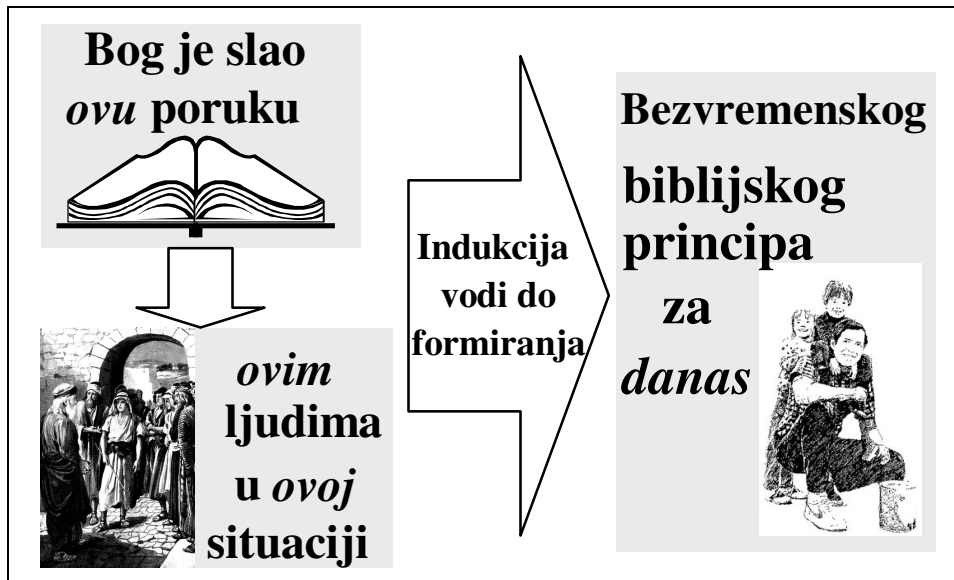
Interpretacija bi trebala biti izvedena pažljivo i uz molitvu.

interpretacija mora izvesti pažljivo i uz molitvu. Ako u bilo kom momentu shvatite da nemate dovoljno činjenica da odredite značenje odlomka, trebali biste se vratiti na fazu zapažanja i postaviti još pitanja. Zapravo, ovo je normalno. Rijetko se desi da odmah primjetimo sve ono što je značajno u odlomku, isto kao što se i graditelju rijetko dešava da mu ne nestane materijala i da ne mora kupiti još.

II. PROCES INTERPRETACIJE

Kada interpretiramo odlomak Svetog Pisma, pokušavamo da jasno opišemo originalnu biblijsku situaciju i da izrazimo poruku koju je Bog poslao u toj situaciji. Mi možemo pažljivo i uz molitvu pretpostaviti da bi Bog govorio na sličan način u sličnoj situaciji—rezultirajući sa opštim biblijskim principom.

Slika 4.2 Upotreba indukcije u otkrivanju biblijskog principa



Dakle, interpretacija uključuje:

- Razumjevanje originalne, biblijske situacije i ljudi
- Identificiranje poruke koja je prenesena onim ljudima u to doba
- Formulisanje principa koji sumira ove činjenice, a koji bi se primjenio na sličnu situaciju bilo koje ere—pogotovo danas.

Princip koji rezultira iz interpretacije može biti upozorenje, obećanje, izazov, itd. Važno je razumjeti originalnu situaciju dovoljno jasno tako da možemo reći "Ovako govori Gospod" s pouzdanjem kada ovo primjenimo na naše živote i živote drugih.

A. Pregledajte činjenice iz zapažanja kako bi pronašli one koje su ključne

Interpretacija je više kao umjetnost nego kao nauka, tj, ona je više nego puko poštivanje određenih pravila, iako ta pravila i vodilje postoje. Praksa, molitva i osjetljivost na vođstvo Svetog Duha su neophodni da bi se razvila sposobnost za pregledanje činjenica iz faze zapažanja, identifikaciju najvažnijih i razumjevanje glavne poruke odlomka.

B. Odredite autorovu glavnu poentu

Kada kažemo autor odlomka, mi mislimo na ljudsko biće, a takođe i na Boga koji je upravljao pisanjem. S iznimkom nekih proroštva koje ljudski pisac nije razumio, poenta pisca i Božija poenta bi trebale biti iste.

U nekim slučajevima, glavna poenta može biti jasno izražena u odlomku, Obično, ipak, biće neophodno tražiti indicije i ključna zapažanja. Kontekst je normalno najbitniji indikator teme ili glavne poente. Ponovljene riječi ili fraze su takođe važne indicije. Svaki će odlomak biti različit, ali vi ćete tražiti sljedeće informacije:

- O kojoj temi autor piše?
- Šta on govori o toj temi?

Idealna situacija je biti u stanju sumirati ove dvije stvari u konciznoj rečenici. Ovo može zahtijevati nekoliko pokušaja prije nego što dođete do pravog izraza. Prateći dalje analogiju izgradnje kuće, ovo bi se moglo opisati kao pravilno postavljanje temelja. Puniji opis poruke odlomka će biti izrađen na ovoj izjavi, kao i aplikacija.

Idealna situacija je biti u stanju sumirati poentu odlomka u jednoj konciznoj rečenici.

C. Otkrijte tok misli u odlomku

Kada izrazite glavnu poentu, sljedeći korak je opisati kako on gradi tu poentu u odlomku. Koji stil koristi? Zašto? Koju metodu ili kakvu logiku? Zašto je odabrao ovaj način prezentiranja ideje? Trebalo bi biti moguće primjetiti i sadržaj odlomka, a takođe i stav ili emociju koja se prenosi. Tekstovi mogu biti ohrabrujući, sarkastični, ljutiti, konfrontirajući, olakšavajući, molećivi, izazovni itd..

III. OSNOVNA PRAVILA INTERPRETACIJE

Iako je interpretacija u biti umjetnost koja se razvija kroz praksu, ima nekoliko osnovnih pravila koja bi trebali pratiti. Pravila koja su opisana ispod pretpostavljaju da je Biblija inspirisana Riječ od Boga i da Bog želi da je mi pročitamo i razumijemo. Ne slažu se svi sa ovim pretpostavkama i ovo je izvor mnogih religioznih neslaganja u svijetu, kao i izvor mnogih kultova.

A. Opšti principi biblijske interpretacije

1. Biblija je autoritativna Riječ od Boga
2. Biblija je sama sebi najbolji interpretator, odražavajući Božji karakter.
3. Spasonosna vjera i Sveti Duh su neophodni kako bi se razumjelo Sveto Pismo.
4. Trebali biste interpretirati historiju, djela, stavove, lično iskustvo, itd. u svjetlu Pisma a ne Pismo u svjetlu ovih stvari.
5. Primarna svrha Biblije nije da nam poveća znanje, nego da promjeni naše živote
6. Svaki kršćanin ima pravo, odgovornost i privilegiju da istražuje i interpretira Riječ Božiju uz pomoć Svetog Duha.

B. Gramatički, historijski i teološki principi biblijske interpretacije

1. Trebali bi prevoditi riječi prema njihovom značenju u historijskom i kulturnom kontekstu autora. Uvijek mislite o tome kako bi originalni slušaoci razumjeli i reagovali na poruku.
2. Važno je razumjeti gramatiku odlomka prije nego što pokušate razumjeti teološku istinu koju podučava.
3. Figurativni jezik obično ima jednu glavnu poentu. Nemojte pokušavati čitajući između redova unijeti previše značenja u takvu vrstu teksta (pogledajte Dodatak 2A "Jezik Biblije" radi opisa različitih vrsta figurativnog jezika.).
4. Nemojte pokušavati reći više nego što pismo govori. Nemojte dodavati svoja vlastita mišljenja ili crkvenu tradiciju onome što Biblija kaže, jer vi ili neko drugi može povjerovati da su te misli zapravo biblijske.

C. Uobičajene greške u interpretaciji koje treba izbjeći

Dešavaju se tri interpretativne greške zbog toga što zaboravljamo ključne attribute Pisma.

1. Odskočna daska

Ova vrsta greške je dobila ime po odskočnoj dasci koju gimnastičari koriste kako bi skočili visočije. Odskočna daska nije centralna u njihovoj izvedbi—samo im pomaže da počnu. Ova greška se javlja kada interpretator već zna šta želi da kaže i nije baš zainteresovan za otkrivanje značenja teksta. On kratko pogleda odlomak i "skoči" odatle na neku drugu temu ili podučavanje o kojem on zaista želi govoriti. Ovo vrijeđa Gospoda, koji je napisao Riječ kako bi prenijeo svoju riječ nama.

2. Alegorija

Ova metoda je veoma uobičajena ali jednako neprihvatljiva. Uključuje ignorisanje jasnog značenja Pisma i pokušaj da se pronađe neka skrivena poruka. Ima zaista odlomaka koji su veoma komplikovani za razumjevanje. Ipak, mnogi odlomci imaju smisla kada pažljivo prostudiramo riječi i gramatiku. Nikada ne bi trebali tražiti "skrivena značenja" kada je značenje jasno predstavljeno. Čak i u slučaju teškog odlomka, bolje je priznati da ga ne razumijemo nego pokušavati fabrikovati nekakvo značenje koje je teško održivo.

Nikada ne bi trebali tražiti "skrivena značenja" kada je značenje jasno predstavljeno.

3. Ignorisanje progresivnog otkrivenja

Nemoguće je razumjeti odlomak ako zaboravimo progresivnu prirodu Pisma. Bog ponekad mijenja način ophođenja sa ljudima. Na primjer, u Starom Zavjetu, Bog zahtjeva seriju doslovnih životinjskih žrtava. Ipak, ove žrtve su bile samo privremene. Kada je Božije savršeno Janje umrlo na Golgoti, On je ispunio sve zahtjeve Starog Zavjeta (Heb 9:12). Nijedna žrtva, bilo koje vrste nije tražena u Novom Zavjetu. Kada bi neko htio da žrtvuje janje za svoje grijehes danas, to bi bila uvreda za Krista. Dakle, odluke u vezi interpretacije moraju se donositi pažljivo i sa širim učenjem Riječi na umu.

D. Koristite " dodatke ", ali koristite ih pažljivo

Postoji mnogo pomagala i dodataka koji vam pomažu u procesu interpretacije. Ovo uključuje komentare, biblijske priručnike, biblijske zabilješke, biblijske unakrsne reference, riječnike, atlase i mnoge druge knjige. Koliko god bili od pomoći, ne bi trebali zamjeniti lični napor za razumjevanje odlomka. Oni su zamišljeni tako da vam *pomognu*, a ne da *posao urade umjesto vas*. Koristite ih po potrebi kako biste razumjeli stvari koje vam nisu jasne. Posebno budite pažljivi sa biblijskim unakrsnim referencama. Često se one odnose na drugi stih koji ima istu riječ ili frazu. Stih na koji referenca upućuje može, a ne mora imati nikakve veze s temom odlomka.

IV. PRIMJER INTERPRETACIJE

Vratite se sada na vaše zabilješke o Jeremiji 1 i nastavite sa procesom interpretacije onoliko dugo koliko vam to preostalo vrijeme dopušta. Slijedite format prikazan ispod.

A. Pretražite svoje zabilješke iz faze zapažanja kako bi pronašli ključne činjenice

Dok pregledam svoje zabilješke iz faze zapažanja o Jeremiji 1, čini mi se da su najvažnija zapažanja (*napišite*):

B. Izrazite glavnu poentu

Tema odlomka je:

Ono što Jeremija govori o ovoj temi je:

Koncizna formulacija glavne poente, koja reflektuje dvije ideje navedene iznad, je:

C. Opišite tok misli

Jeremija razvija glavnu ideju odlomka kroz:

D. Neka pitanja "značenja"

Dok budete radili na izjavama iznad, bilo bi od pomoći razmotriti slijedeća pitanja o značenju teksta. Možda ćete vi smisliti i druga ili čak i bolja pitanja. Ova su vam na raspolaganju kako bi vam pomogla da počnete.

Stih 5

- Šta znači to da je Gospod “znao ” Jeremiju?
- Šta to znači biti “odvojen”?
- Koje su implikacije izjave “...prije rođenja ja te odvojih...?”

Stih 6

- Zašto bi Jeremija sebe smatrao “djetetom”
- Šta mislite zašto je Jeremija odgovorio na ovaj način?

Stih 7

- Kako bi okarakterisali poziv od Boga po onome što vidite u ovom stihu?
- Šta vaš odgovor na prethodno pitanje govori o Bogu i njegovom karakteru?

Stih 8

- Šta Gospodove riječi kazuju o odgovoru ljudi na Jeremijinu buduću misiju?
- Kakvu motivaciju ima Jeremija da se suoči sa opozicijom?

Stih 9

- Kako je Gospod “stavio” Svoje riječi u Jeremiju?

Stih 10

- Šta mislite da fraze “istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš” znače?
- Šta možete pretpostaviti o Jeremijinom karakteru što bi omogućilo njemu da dosljedno izvrši Božiji plan?

Stih 12

- Koji princip nalazite u ovom stihu u vezi Božijeg učešća u misiji onih koje je pozvao?

Stih 16

- Šta ovaj stih pokazuje o Božijem karakteru, čak i kad se radi o osudi vlastitih ljudi?
- Da li je Bog bio u pravu u vezi onoga što je planirao učiniti ljudima? Zašto?

Stih 17

- Šta je moglo biti dio Jeremijinog “pripremanja”?
- Šta mislite zašto je Gospod opet ponovio ono što je rekao ranije (Stih 8)?

Stih 18

- Koje je značenje i značaj fraza “grad utvrđeni, stup željezni, zidina brončana”?
- Zašto bi se ljudi iz stiha 18 toliko protivili Jeremiji i njegovoj poruci?
- Kako Bog utvrđuje i priprema svoje ljude danas da se zalažu za njega?

Stih 19

- Šta ovaj stih pokazuje o Božijem karakteru i obavezi onih koje pozove?

E. Biblijski princip

Konačni korak u procesu interpretacije je pokušaj da se izrazi značenje odlomka u vidu konciznog biblijskog principa. Ova izjava bi trebala biti vrlo slična “Glavnoj poenti” iz sekcije IV.B iznad. Ipak, glavna poenta iz sekcije IV.B. povezana sa specifičnim kontekstom Jeremije 1, od više nego 2500 godina unazad. Princip koji želite formulirati sada treba biti validan za bilo koje doba, osobito za sadašnjicu.

Forma principa bi trebala biti nešto kao: “U ovakvoj situaciji mi bismo trebali...” ili “Kada se ovo desi Bog će...”. Tačno iskazivanje principa riječima za određeni odlomak će varirati, naravno. Takođe,

princip bi trebao biti što je moguće više specifičan. Ovaj proces nije lagan, ali je važan. I s Božijom pomoći, moguć je.

Iz studije Jeremije 1, pronalazim slijedeće bezvremenske biblijske principe (zapišite):

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Koje su tri uobičajene greške u interpretaciji?
- Na koje pitanje interpretacija odgovara?

PLAN AKCIJE

- Završite odgovaranje na pitanja iz ove lekcije na koja još uvijek niste odgovorili.
- Počnite raditi na procesu interpretacije koristeći Djela 17:1-10.



Biblijske tabele

Na slijedećim stranicama su dvije tabele koje vam mogu biti od pomoći:

- Slika 4A.1 daje nam veliku sliku Božijeg vječnog plana kroz Stari i Novi Zavjet.
- Slika 4A.2 pokazuje historijske periode Biblije.

Slika 4A.1: Otkupljujuća historija svijeta u Starom Zavjetu (SZ) i Novom Zavjetu (NZ)

Šema data ispod treba da vam da VELIKU SLIKU Biblije pokazujući da su Stari Zavjet i Novi Zavjet ujedinjeni u navještanju Božije vječne svrhe. Počevši u Postanku, Bog je stvorio Čovjeka (muškarca i ženu) da bi s njim imao odnos pun ljubavi. Kada je Čovjek zgriješio, taj odnos je raskinut. Zapis o tome kako je Bog počeo obnovljati taj odnos počinje u Postanku 3:15 i završava u Otkrivenju 22. Zapravo, Biblija je, primarno, historija Božijeg otkupljujućeg plana.

SZ	Kreacija: Post 1, 2	Pad/Grieh: Post 3:1-14	Obećanje izbavitelja: Post 3:15, 21	Obećanje ponovljeno Abrahamu: Post 12	Sistem žrtvovanja započet pod Mojsijevim zakonom /Krvno pomirenje: Izlazak	Odabrani ljudi koji će biti Njegovi svjedoci širog svijeta
	- Čovjek (muškarac i žena) stvoreni na <u>SLIKU Božiju</u> 1:27 - da bi bili u odnosu ljubavi s Bogom, 3:8 - da bi bili u odnosu jedno s drugim, 2:24 - da se razmnože, 1:28 - da vladaju zemljom, 1:28 - da prime Božiji blagoslov, 1:28	- Slika pokvarena - Odnos s Bogom raskinut - Bol i patnja - Pokušaj da vladaju jedno nad drugim - Svi pod prokletstvom	- "potomak" žene će dići petu na zmiju. - Bog je načinio odjeću od kože za njih.	- Blagosloviću te - U tebi sve nacije na zemlji će biti blagoslovljene - Bog je odabrao jednu naciju da budu njegovi ljudi i da njega učine poznatim po cijeloj zemlji.	- Iz 53:7 - Izl 12:13 Janje koje će biti žrtvovano za grijeh. (Prikaz Janjeta Božijeg koje će uzeti grijeh svijeta). - Levitski zakonik	- Jš 2:8-14; 4:24 - 2Sam 7:25-26 - 1Kr 8:41-43 - Iz 43:10-12; 54:5; 55:4, 5; 59:20; 60:16 - Dn 7:13-14 - Zah 13:1 - (plus još mnogo, mnogo drugih)
NZ	Isus: Janje Božije koje odnosi grijeh svijeta	Evandjelja: Isus Pomiritelj je došao	Djela: Istorija priče otkupljenja odnesena do krajeva zemlje	Otkupljeni ljudi bivaju transformisani u sliku Kristovu: "Kako trebamo živjeti?"	Otkrivenje: Konačno otkupljenje	
	- Iv 1:29	- Mt 1:21 - Iv 3:16, 17 - Lk 4:18, 19 - Lk 19:10	- Jeruzalem 2 & 6:7 - Judeja & Samarija 6:8 - 9:31 - Palestina & Sirija 9:32 - 12:24 - Istočni dio rimskog svijeta 12:25-19:20 - u Rim 19:21-25:31	- Rim 3:24; Rim 4:22-25; Rim 6:11-14; - Rim 8:29 - 2Kor 3:18 - Ef 4:21-33 - Kol 1:15-22 - 1Pt 5:1, 10 - 1Sol 2:19 - Jd 24, 25	- (Stvaranje) Nova Nebesa i Nova Zemlja (21:1) - Sve učinjeno novim (21:5) - Njegove sluge će vladati s Njim (22:5) - Blagoslovljeni su oni koji peru svoju odjeću (22:14)	

**METODE STUDIJE
BIBLIJE**

5

LEKCIJA

Radionica interpretacije

Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da polaznici dobiju priliku da vježbaju fazu interpretacije induktivne studije Biblije.

Glavne tačke

- Cilj interpretacije je razumjeti autorovo namjeravano značenje.

Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Početi primjenjivati principe interpretacije.
- Bolje razumjeti značenje Djela 17:1-10a.

Sugestije vođama obuke

Radionica: podijelite polaznike u male grupe od 3-4 osobe. Neka sve grupe rade na istom predloženom odlomku do kraja prvog sata. Dajte im 15 minuta pred kraj vremena određenog za radionicu, kako bi grupe diskutovale o svom razumjevanju odlomka zajedno.

FORMAT RADIONICE

Odlomak koji ćemo koristiti je Djela 17:1-10a. Format radionice je kako slijedi:

- Podijelićemo se u grupe od 3-4 osobe.
- 35 minuta ćemo odvojiti za čitanje odlomka i rad na koracima interpretacije onako kako je prezentirano u lekciji 4.
- Zadnjih 15 minuta radionice pregrupisaćemo se i podijeliti naše razumjevanje odlomka i odabrati ključna pitanja 'interpretacije'.

GRUPNI RAD

Kao rezultat lekcije 3, svaki polaznik bi već trebao biti dobro upoznat sa Djelima 17:1-10a. Biće potrebno da se vratite na vaša zapažanja iz te lekcije kako biste završili ono što se traži u ovoj lekciji. Zapravo, možda će biti neophodno da obavite dodatno zapažanje odlomka ako se pojave pitanja na koja ne možete odgovoriti.

Upotrijebite isti proces koji ste koristili u interpretaciji Jeremije 1 iz lekcije 4.

A. Pretražite svoje zabilješke iz faze zapažanja kako bi pronašli ključne činjenice

Dok pregledam svoja zapažanja u vezi Djela 17:1-10a, izgleda mi kao da su najvažnija zapažanja (*napišite*):

Kontekst odlomka:

Prvobitno slušateljstvo:

Originalna situacija:

Druge činjenice i zapažanja:

B. Izrazite glavnu poentu

Tema odlomka je:

Ono što Luka govori o ovoj temi je:

Koncizna formulacija glavne poente, koja reflektuje dvije ideje navedene iznad, je:

C. Opišite tok misli

Luka razvija glavnu ideju odlomka kroz:

D. “Šta to znači” pitanje

Dok kao grupa prerađujete ovaj odlomak, zapišite ispod ona ključna pitanja koja ste postavili o značenju odlomka koja su vam pomogla da bolje razumijete šta navedeni stihovi znače.

[Zaokružite broj ispred onog pitanja koje biste vi upotrijebili u slučaju da vi vodite grupnu studiju ovog odlomka.]

E. Formulirajte biblijski princip

Bezvremenski princip ovog odlomka je:

SAŽETAK

Upotrijebite slobodni prostor ispod za bilješke kada se grupe sastanu da bi diskutovale o svom razumjevanju odlomka. Obratite pažnju na to u kom smislu se razmjivanje drugih grupa slaže ili razilazi od vašeg razumjevanja. Probajte postići saglasnost u vezi značenja odlomka.

Odaberite dva najbolja pitanja ‘interpretacije’ za grupnu studiju od onih ‘naj’ pitanja iz svih grupa i zapišite ih ispod.

- 1.
- 2.

LITERATURA

Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL: Moody Press, 1991.

METODE STUDIJE
BIBLIJE

6

LEKCIJA

Aplikacija Božije Riječi

ŠTA TREBA DA URADIM?

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je dati model osnivaču crkava za studiranje Biblije kroz princip 'aplikacije' induktivne studije Biblije

☞ Glavne tačke

- Treba da izvršavamo biblijske principe koje naučimo; u protivnom je vježba uzaludna.
- Naša situacija mora biti ekvivalentna biblijskom kontekstu da bi aplikacija bila dobra.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati kako primijeniti principe naučene iz Pisma
- Znati kako pripremiti pitanja aplikacije induktivne studije Biblije.
- Početi primjenjivati aplikacione principe prezentirane u ovoj lekciji.

☞ Sugestije vođama obuke

Fokus ove lekcije bi trebao biti na praktičnoj aplikaciji koju svaka osoba može napraviti u svom životu i misiji. Polaznici bi trebali biti potaknuti da načine ove lične aplikacije.

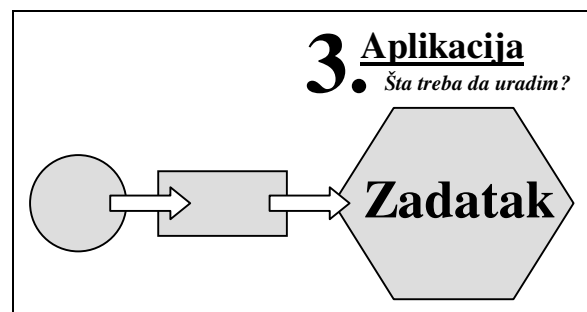
UVOD

Iz nekog razloga, najteži dio kršćanskog života je apliciranje istina iz Pisma u svakodnevni život. Mi možemo steći mnogo znanja i naša vjera se može povećati uz studiju Biblije. Ipak, ukoliko ne razumijemo kako da praktično primijenimo ono što smo naučili, od studije nećemo mnogo dobiti. U prethodnim lekcijama, prikupili smo materijale (zapažanje) i konstruisali od toga biblijski princip (interpretacija). Sada je vrijeme da živimo istinu (aplikacija). Aplikacija specifično postavlja pitanje "šta treba da uradim?"

Kada odredimo šta bismo *trebali* uraditi, još uvijek trebamo poslušati ono čemu nas Biblija uči. Isus je podučavao da njegovi učenici trebaju druge učiti "...da vrše sve što sam vam zapovjedio" (Mt 28:20). Apostol Pavle govori o aplikaciji onoga što se nauči na ovaj način, "Oponašajte mene kao što i ja oponašam Krista." (1Kor 11:1). Apostol Ivan piše da "ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da ga poznajemo" (1Iv 2:3). Takođe treba da tražimo praktične načine da **apliciramo** istine koje smo naučili studirajući Bibliju. Apostol Jakov piše "Tako je i sa vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi" (Jak 2:17).

U ovoj lekciji želimo se vratiti na odlomak iz Jeremije poglavlje 1. Prostudiraćemo tekst opet, tražeći biblijske principe koje možemo primijeniti u svojim životima. Dok se principi odnose na sve, praktične aplikacije mogu dosta varirati od jedne osobe do druge, jer su okolnosti različite.

Slika 6.1



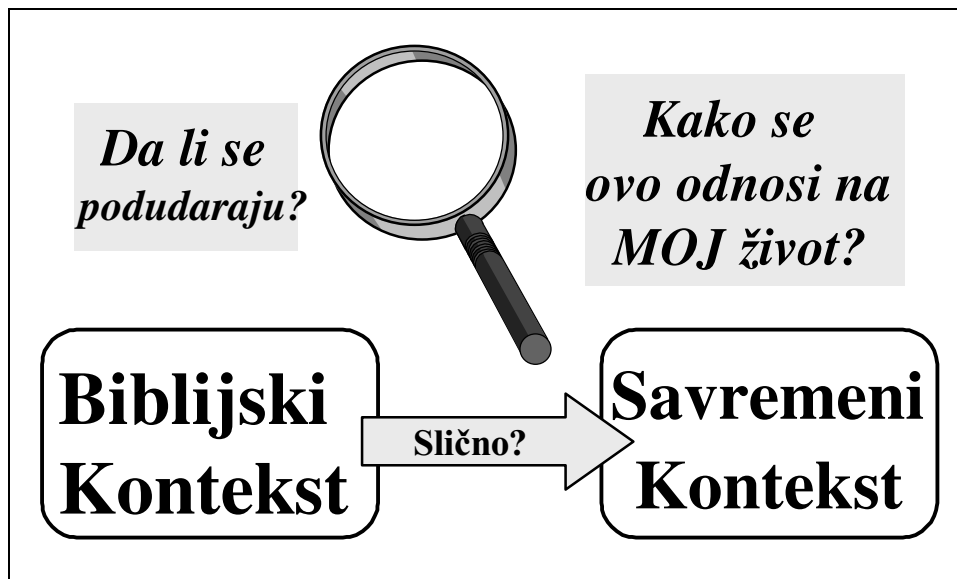
I. APLIKACIJA—TREĆA FAZA INDUKTIVNE METODE

Postoje dva veoma važna pitanja koja se moraju postaviti u fazi aplikacije. Prvo se odnosi na činjenicu da bi aplikacija uvijek trebala da se odnosi na nas same, a ne samo na ostale. Ne predstavlja razliku da li je studija za lični rast ili za podučavanje drugih. Ako to ne primjenimo na sebe same prvo, postajemo licemjeri. Čemu god podučavamo druge, to bi uvijek trebalo proisteći iz onoga što smo mi već naučili i primijenili u vlastitom životu. Onda možemo podučiti druge kada se potreba za tim ukaže.

Druga važna poenta je utvrđivanje da li je *naš kontekst* isti kao i *originalni kontekst*. Mi ne možemo i ne smijemo aplicirati poruku koja je data ljudima iz biblijskog doba u svoje živote, sem ako naša situacija nije ekvivalentna. Zato, najveći dio faze aplikacije se sastoji u postavljanju pitanja “Šta je u mom životu slično situaciji koja je opisana u odlomku?”

Aplikacija se sastoji od postavljanja pitanja “Šta je u mom životu slično situaciji koja je opisana u odlomku?”

Slika 6.2 Upoređivanje konteksta



II. PROCES APLIKACIJE

Odgovarajuća aplikacija počinje logičnim i sistematskim razmatranjem osnovnih oblasti našeg života i misije koja bi trebala biti pod uticajem biblijskog principa koji smo vidjeli u tekstu. Od pomoći je razmatrati svaku temu i onda tek postaviti sebi pitanja koja nas iskušavaju i koja provociraju razmišljanje o tome šta bi mi trebali učiniti kao odgovor na poruku. Kao i uvijek, ovaj proces bi trebao biti okružen molitvom i udružen s voljnošću za učenjem i rastom u Gospodu.

A. Teme aplikacije

Konačni cilj aplikacije je razvoj ličnog karaktera i veća efikasnost u misiji. Ima mnogo područja ili tema koja bi trebali razmotriti kada pokušamo aplicirati poruku odlomka lično. Ove teme uključuju i naš privatni život i misiju. Neki primjeri su dati ovdje:

Vjera: Šta mogu naučiti o ličnoj vjeri?

Stavovi: Koji su stavovi dobri, a koji loši? Kakav je njihov rezultat? Kako ja mogu promijeniti negativne stavove?

Akcije: Šta bih trebao početi raditi? Šta bih trebao prestati raditi?

Griješni: Koji grijeh(e) mi je pokazan? Kako mogu stvari učiniti ispravnim s Bogom/drugima?

Izazovi: Na koji način sam dobio izazov u svom ličnom životu? U mom odnosu s drugima? U mojoj misiji?

- Obećanja: Koja obećanja ja mogu uzeti kao svoja? Ima li uslova? Kakve su implikacije za moj život i moju misiju?
- Karakter: Šta su karakteristike božanskog karaktera koje trebam razviti u svom životu i misiji?

B. Opšta pitanja

Hendricks daje listu pitanja aplikacije koja su od pomoći i koja se mogu postaviti u vezi bilo kojeg odlomka Pisma. Ta pitanja su:

- Postoji li primjer koji treba da slijedim?
- Postoji li grijeh koji treba izbjeći?
- Postoji li obećanje koje bih trebao uzeti?
- Postoji li molitva koju treba ponoviti?
- Postoji li komanda koju treba izvršiti?
- Postoji li uslov koji treba ispuniti?
- Postoji li stih koji treba memorisati?
- Postoji li greška koju treba zabilježiti?
- Postoji li izazov s kojim se treba suočiti?

C. Specifična pitanja

Nakon postavljanja opštih pitanja aplikacije o Jeremiji poglavlje 1, od pomoći je pogledati svaki stih ili sekciju i postaviti specifičnija pitanja. Za razliku od prethodnih faza, ipak, ova pitanja bi trebala direktno biti povezana s onim što bi trebali učiniti kao rezultat poruke. Ima beskrajno mnogo ovakvih specifičnih pitanja, s obzirom da su različiti za svaki odlomak. Ograničeni ste samo svojom kreativnošću. Važno je otvoriti svoje srce prema Gospodu i dozvoliti mu da vam pokaže ono što On želi da bude drugačije u vašem životu.

Primjeri pitanja su dati ispod. Slobodno dodajte na ovu listu i ona pitanja koja se pojave u toku rada na odlomku.

Stih 5

- Šta vama lično učenje iz ovog stiha govori o vašem ličnom odnosu sa Bogom Stvoriteljem?
- Šta vama lično ovaj stih govori o vašem pozivu na misiju?
- Ako nemate jasan osjećaj poziva, šta vama ovaj stih govori?
- Šta ovaj stih lično vama govori o Božijoj volji za vaš život?
- Da li znate šta je Božija volja za vaš život u ovom momentu?
- Kakav uticaj ovaj stih ima na vašu vjeru u Božiju suverenost?
- Da li se slažete? Da li prihvatate ovaj koncept bez rezerve?

Stih 6

- Da li se indentifikujete s Jeremijinim oklijevanjem da odgovori na izazov od Boga?
- Šta su bili vaši "izgovori"?
- Da li još uvijek imate izgovore? Šta biste trebali učiniti u vezi njih?

Stih 7

- Šta vi lično mislite o Božijem odgovoru Jeremiji?
- Šta osjećate u vezi očiglednog nedostatka "fleksibilnosti" kod Jeremije da odbije Božiji poziv?
- Izgleda da Jeremija nema prostora da načini vlastitu odluku. Šta osjećate u vezi nepostojanja bilo kakvog stvarnog izbora u slučaju poziva od strane Boga? Da li bi trebali imati izbora?
- Da li vam ovaj stih stvara problem u području ljudske slobodne volje i Božije suverenosti?
- Ako vam ovo stvara problem, kako ćete odgovoriti?

Stih 8

- Šta ovaj stih znači vama lično?
- Kako ćete ovo aplicirati na vašu ličnu i misijsku situaciju?

Stih 9

- Da li možete opisati situaciju u kojoj se Bog "sastao" s vama lično?

Stih 10

- Šta ovaj stih vama lično govori o Božijem krajnjem cilju vaše misije?
- Možete li uočiti ikakvu sličnost između Jeremijinog zadatka i vašeg, kao osnivača crkava?
- Bilo je prepreka s kojima se Jeremija morao suočiti i prevazići ih kako bi dosegao cilj građenja i sađenja iznova. Koje su prepreke s kojima se vi suočavate dok stremite istom cilju izgradnje kraljevstva Božijeg kroz osnivanje novih crkava?
- Kako se osjećate u vezi mogućnosti da budete u poziciji gdje ćete morati ići protiv tradicije i vođa koji se mogu protiviti vašim idejama o osnivanju crkava?
- Kako bi se vi odnosili prema preprekama i onima koji su možda protiv vas?

Stih 12

- Kako vidite princip iz ovog stiha apliciran na vas lično?
- Šta ovaj stih čini za vaše pouzdanje u sebe kao osnivača crkava?

Stih 16

- Kako se vi borite sa pitanjem "drugih bogova" u svom životu?
- Šta treba da učinite kako biste bili sigurni da ste vjerni jedino Bogu, a ne drugim "bogovima", kao što su materijalizam, nacionalizam itd.?

Stih 17

- Kako ocjenjujete svoju spremnost u ovom momentu da se založite za Boga protiv sve opozicije?
- Šta trebate da lično uradite kako bi se pripremili za svoju buduću misiju?
- Koja područja vašeg života trebaju duhovno pojačanje?

Stih 18

- Bog je učvrstio Jeremiju. Kako je Bog vas učvrstio da se založite za njega?
- Šta vam je Bog dao da bi bio s vama u svim okolnostima?
- Kako se zbog ovoga osjećate u vezi Boga i njegovog providanja za vas i vašu misiju?

III. SAŽETAK

Aplikacija koju vidim za svoj život i misiju u Jeremiji 1 je:

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Da li se slažete da je uvijek neophodno primjeniti naučeno prvo na sebe? Zašto je to bitno?
- Kako 'kontekst' utiče na aplikaciju odlomka?

PLAN AKCIJE

- Ako niste imali vremena da završite ovu lekciju kao grupa, učinite to prije slijedeće radionice tako da vam principi budu poznati.

LITERATURA

Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL: Moody Press, 1991.

**METODE STUDIJE
BIBLIJE**

7

LEKCIJA

Radionica Aplikacije

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da dadne polaznicima priliku da vježbaju fazu aplikacije induktivne studije Biblije.

☞ Glavne tačke

- Moramo primijeniti poruku odlomka prvo na sebe same.

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Znati kako da primijeni poruku iz Djela 17:1-10a na svoj život i misiju.

☞ Dodatak

7A Efez—Induktivna studija Biblije

☞ Sugestije vođama obuke

Ova radionica je sličnog formata kao i prethodne dvije. Podijelite polaznike u grupe od 3-4 osobe. Odvojite 15 minuta na kraju časa kako bi se svi sastali i razmijenili rezultate.

FORMAT RADIONICE

Nastavićemo studiju Djela 17:1-10a. Koristićemo prijašnja zapažanja i interpretaciju. Ovaj put, ipak, tražićemo aplikaciju na svoje živote i službu.

- Podijelite se u grupe od 3-4 osobe.
- Odvojite 35 minuta za rad na koracima aplikacije i odlučite kako je najbolje da primijenite odlomak u svojim životima i misiji.
- Iskoristite zadnjih 15 minuta da se pregrupišete i raspravljate o svojoj aplikaciji, kao i da izaberete odgovarajuća 'aplikaciona' pitanja za moguće vođenje induktivne studije na ovom odlomku.

GRUPNI RAD

Upotrijebite slijedeći proces kako bi došli do validne i korisne aplikacije za svoj život.

A. Sjetite se Biblijskog principa

Prepišite biblijski princip koji ste dobili iz Djela 17:1-10a u lekciji 5:

B. Uporedite kontekste

Da bi vaša aplikacija bila validna, vaš kontekst bi trebao biti ekvivalentan originalnom biblijskom kontekstu.

1. *Ukratko opišite originalni biblijski kontekst Djela 17:1-10a:*

2. *Ukratko opišite svoj trenutni kontekst (ko ste, šta radite, itd.):*

3. *Napišite ukratko o bar jednom načinu na koji je vaš kontekst sličan onome iz Djela 17 (Napomena: ovo će se razlikovati od osobe do osobe, ali će biti i dovoljno sličnosti što će vam omogućiti da pomognete jedni drugima).*

C. Razmislite o temama aplikacije

Pročitajte odlomak i vidite da li ijedna od slijedećih tema izgleda kao odgovarajuća za vašu situaciju. Ako je tako, zabilježite u čemu je slična. Možda ima neka druga tema koja vam više odgovara. Ako je tako, zabilježite to ispod.

- Vjera
- Stav
- Akcija
- Grijeh (grijesi)
- Izazov
- Obećanje
- Karakter
- *(ostalo)*
- *(ostalo)*

D. Opšta pitanja

Postavite opšta aplikaciona pitanja koja su data ispod. Zapišite svoje odgovore na sva pitanja koja su odgovarajuća.

- Postoji li primjer koji treba da slijedim?
- Postoji li grijeh koji treba izbjeći?
- Postoji li obećanje koje bih trebao uzeti?
- Postoji li molitva koju treba ponoviti?
- Postoji li komanda koju treba izvršiti?
- Postoji li uslov koji treba ispuniti?
- Postoji li stih koji treba memorisati?
- Postoji li greška koju treba zabilježiti?
- Postoji li izazov s kojim se treba suočiti?

E. Postavite specifična pitanja

Sada, dok zajedno radite na odlomku, razmislite o specifičnim pitanjima za svaki stih koja se fokusiraju na "Šta bih trebao da uradim?". Zabilježite ova pitanja i odgovore na njih u prostoru ispod:

[Zaokružite najbolja dva pitanja koja biste koristili u vođenju grupne induktivne studije Biblije na ovaj tekst.]

SAŽETAK

Kad se ponovo skupite kao grupa, raspravite i uporedite aplikacije koje uočavate u odlomku. Konačno, uporedite 'aplikaciona' pitanja koja je svaka grupa odabrala i odaberite dva pitanja koja bi bila od velike pomoći ako biste vi vodili induktivnu studiju odlomka. Zapišite ih ispod:

1.

2.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Šta je najvažnija stvar koju bi trebali učiniti kao rezultat čitanja ovog odlomka?
- Šta ste vidjeli kao rezultat ove metode, a što je novo za vas?

PLAN AKCIJE

- Sada ste preradili faze zapažanja, interpretacije i aplikacije. Prije narednog seminara trebate razviti kratku induktivnu studiju Biblije koristeći principe koje ste naučili. Imaćete 20 minuta da prezentirate ovu studiju

Biblije tokom radionice na tom seminaru. Slijedeći seminar će se baviti o principima *vođenja* induktivne studije.

- Sada je vaš zadatak da studirate odlomak koristeći induktivnu metodu i da pripremite što je više moguće pitanja zapažanja, interpretacije i aplikacije. Trebali biste odrediti *značenje* odlomka kao i njegovu aplikaciju tokom ovog pripremnog perioda. Potom, od svih svojih pitanja odaberite maksimalno 5-6 pitanja zapažanja, 2-3 pitanja interpretacije i 1-2 aplikaciona pitanja koja bi najbolje vodila druge polaznike ka otkrivanju i aplikaciji pouke iz lekcije.
- Možete odabrati jedan od odlomaka koji su dati ispod za vašu studiju. Molimo vas da uporedite svoj izbor s ostalima tako da svi ne rade isti odlomak. Kao primjer vama, dodatak 7A je primjer induktivne studije Biblije u vezi osnivanja crkve u Efezu iz Djela 19:1-10. Vaša studija bi trebala imati sličan format, ali će, naravno, imati različita pitanja, glavnu poentu i aplikaciju.
- Odlomci za studiju koje možete odabrati:
 - Djela 13:4-12 (Paf)*
 - Djela 13:13-52 (Antiohija)*
 - Djela 14:1-7 (Ikonije)*
 - Djela 14:8-20 (Listra i Derba)*
 - Djela 16:11-40 (Filipi)*
 - Djela 17:10-15 (Bereja)*
 - Djela 17:16-34 (Atena)*
 - Djela 18:1-17 (Korint)*

LITERATURA

- Hendricks, Howard G., and William Hendricks. *Living By the Book*. Chicago, IL: Moody Press, 1991.



Efez—Induktivna studija Biblije

KAKO JE PAVLE OSNOVAO CRKVU

UVOD

Isus nam je naredio da učinimo učenicima sve narode. Da li doista možemo učiniti ovo? Koliko možete to postići? Koliko ljudi možete pridobiti za Krista u npr. ...dvije godine? Koliko veliko područje možete zasiti (saturirati) Evanđeljem u to vrijeme? U Djelima 19, apostol Pavle je bio u stanju navještati Evanđelje svima na velikom području u kratkom vremenskom periodu. Ako želimo biti efektivni osnivači crkava, trebamo prostudirati kako je Pavle postigao ovo i pokušati iskoristiti iste metode koje je on koristio. Pogledajmo metode koje je Pavle koristio u ovom uspješnom osnivanju crkava.

I. MOLITVA

Odvojite malo vremena za molitvu tražeći od Boga da otvori naše oči i srca kako bi razumjeli kako On hoće da nama govori kroz ovaj odlomak.

II. PROČITAJTE DJELA 19:1-10

Pročitajte odlomak pažljivo—bilo u sebi ili naglas.

III. ZAPAŽANJE

Prvi korak je otkriti šta Biblija *kaže*. Pažljivo istražite odlomak i odgovorite na pitanja data ispod.

Iz konteksta (Djela 18:18-28):

- Kada je Pavle došao u Efez u Djelima 19:1, pronašao je neke učenike. **Šta mislite** kako su ovi ljudi postali učenici?
- **Ko** je učestvovao u obraćenju ovih učenika i **kako**?

Iz odlomka (Djela 19:1-10):

- **Koju** slabost je Pavle otkrio kod ovih učenika i **šta** je učinio u vezi toga?
- **Gdje** je u Efezu Pavle počeo svoj rad?
- **Koje** promjene je Pavle načinio u svojoj strategiji i **zašto**?
- **Koji** je rezultat Pavlove misije u Efezu?

IV. INTERPRETACIJA

Drugi korak je odlučiti o tome šta Biblija *misli*. Razmislite o poruci ovih stihova diskutujući o slijedećim pitanjima:

- **Zašto** se Luka fokusira na Pavlov odgovor na doktrinu o Svetom Duhu u prvih osam stihova ovog odlomka?
- U stihu 8, Pavle raspravlja ubjedljivo. Ali u stihovima 9 i 10, umjesto toga on bira da se fokusira na podučavanje učenika. Iz teksta, **kakav** je bio odgovor na svaku od ovih metoda, i **koji** metod po vašem mišljenju je namjenjen da ohrabri?

Sumirajte u jednoj ili dvije rečenice *glavnu poentu* ovih stihova. Izrazite u obliku *biblijskog principa* ako je moguće. Napišite u prostoru ispod:

Princip iz ovog odlomka:

V. APLIKACIJA

Treći korak je odlučivanje o tome kako se ova istina odnosi na naše živote i misiju kao osnivača crkava. Razmislite o slijedećim pitanjima dok ponovo ispitujete tekst:

1. Da bih i ja služio kao apostol Pavle, dvije najvažnije aktivnosti koje moram upražnjavati su:

2. Sudeći po ovom odlomku, kako ja treba da služim da bih najefikasnije minimizirao progonstvo i maksimalno raširio Evanđelje?

SAŽETAK

Znati istinu nije dovoljno. Moramo je primijeniti. Konačni korak je izvršiti je. Odvojite još jedan momenat za molitvu kako bi zamolili Boga da vam pomogne odgovoriti u poslušnosti na stvari koje ste vidjeli u ovom odlomku.

EVANGELIZAM

EVANGELIZAM

1

LEKCIJA

Uvod u evangelizam

BOG TAKO VOLI SVIJET

Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da prikaže prirodu, potrebu, motiv i mjesto evangelizma u SOC strategiji.

Glavne tačke

- Evangelizam je proces, a ne samo događaj.
- Vještine i iskustvo u evangelizmu mogu biti razvijene.
- Proces evangelizma nije kompletan ukoliko zreliji vjernik nije počeo da podučava novog kršćanina i da mu pomaže da raste u vjeri.

Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Prepoznati urgentnu potrebu izgubljenih i biti veoma motiviran zbog безусловne ljubavi da ih evangeliziramo.

Dodatak

1A Most

Sugestije vođama obuke

Neka učesnici pročitaju odabrane stihove naglas u sekciji II. Odvojite malo vremena za pregled molitvenih trojki. Ohrabrite učesnike da organizuju svoju vlastitu molitvenu trojku prije slijedećeg seminara.

UVOD

Evangelizam je važan posao za sve vjernike. Za one koji su uključeni u osnivanje crkava, evangelizam, nije ništa manje važan. Zapravo, osnivanje crkve bez evangelizma je nemoguće. Možemo pronaći nadu za taj proces u Mateju 4:19, gdje je Isus pred učenike stavio izazov da ga slijede riječima "Pođite za mnom... i učinit ću vas ribarima ljudi." Isus je želio da ovi iskusni ribari koriste svoje živote kako bi gradili njegovu Crkvu. Dok slijedimo Krista, držimo njegov zakon i slušamo njega, on takođe želi da nas učini ribarima ljudi, takvima koji su u stanju da privuku i pridobiju ljude njemu. Samo je Gospod u stanju da nas učini efektivnim ribarima duša.

Ima mnogo načina da se upeca riba. Mi koristimo velike brodove, komplikovane mašine i ogromne mreže kako bi ih hvatali na hiljade. Bacamo manje mreže da bi uhvatili nekoliko. I koristimo udice s mamcem ili primamljive vabilice kako bi ih hvatali jednu po jednu. Ne hvatamo ribu svakim zabacivanjem mreže ili udice, ali možemo učiti iz svakog iskustva. Moramo otići tamo gdje su ribe i odabrati odgovarajući metod kako bi ih uhvatili.

Na isti način, ima mnogo metoda kako bi privukli muškarce, žene, omladinu i djecu Kristu. Ima, naravno, samo jedno pravo Evanđelje. Dok propovjedamo ovo Evanđelje, Božiji Sveti Duh ubjeđuje svijet u vezi grijeha, pravednosti i osude (Iv 16:8) i dovodi ljude do vjere koja mijenja život. Naš je zadatak kombinovati efektivne metode i strategije kako bi pridobili ljude za Krista i inkorporirali ih u crkvu. Mi ćemo razmatrati neke od ovih metoda i strategija u ovoj lekciji.

I. PRIRODA EVANGELIZMA

Evangelizam znači "govoriti dobru vijest". "Dobra vijest", da je Isus Krist učinio spasenje mogućim i da je to spasenje svima na raspolaganju kao besplatan poklon, je najbolja vijest koju je ikad ljudsko uho čulo i srce primilo. Evangelizam uključuje asistiranje onima koji su van vjere u Krista da krenu prema vjeri u njega. Ipak, evangelizam nije kraj procesa. Pravi evangelizam je kao prvi krug štafetne utrke. Jednom kada se ljudi pridobiju za Krista, moraju biti "predati" onome ko obučava, a ko će im pomoći da razviju svoje nove živote u Kristu. Trka nije gotova dok zajednice vjernika ne budu osnovane i tijelo Kristovo multiplicirano kroz daljnje napore u evangelizmu i učeništvu. Ispuštanje štafete nakon faze evangelizma nije prihvatljivo.

A. Proces

Ovaj proces evangelizma je jedan važan način na koji Gospod uključuje kršćane, u saradnji s Duhom Svetim i uz rad koji on obavlja, u izgradnji kraljevstva Božijeg—Crkvu Isusa Krista. Dok je rad Svetog Duha u srcima ljudi nevidljiv, kršćanski napori u evangelizmu su i javni i privatni.

Evangelizam počinje u privatnosti, molitvom. Ovo uključuje i pojedinačnu molitvu i "molitvene trojke" (pogledajte Molitva, Dodatak 3A "Molitvene trojke"). Molitvena trojka se sastoji od tri kršćanina koji se sastaju redovno kako bi molili za tri nespasena prijatelja ili rođaka. Grupa se sastaje u molitvi dok ovi ljudi ne postanu vjernici ili dok okolnosti ne onemoguće daljnje sastanke. Ohrabrite ostale da mole dok ste vi uključeni u rad na evangelizaciji, slijedeći Pavlov primjer dat u Efežanima 6:19-20 i Kološanima 4:2-6. Kada molimo tražimo od Boga da:

- Pripremi srca onih s kojima on želi da razgovaramo
- Vodi nas do onih koji su pripremljeni
- Pomogne u prezentaciji Evanđelja na jasan i svrsishodan način
- Sačuva posijanu poruku

Javno, mi profitiramo na božanskim susretima dijeleći vjeru dok se bavimo običnim aktivnostima svakodnevnog života. Iniciramo istinska prijateljstva s ljudima u našem naselju. Provodimo vrijeme s ljudima tako da oni mogu posmatrati naše živote i mi vidjeti njihove. Gradimo mostove povjerenja s pojedincima i porodicama, šireći svjedočanstvo i Kristov uticaj. Evangelizam često uključuje specifične aktivnosti dizajnirane da pridobiju za slušanje Evanđelja. Moglo bi to biti kroz jednostavnu ljubaznost ili poklonjeni traktat, ili bi moglo biti jednako kompleksno kao što je organizovanje regionalnog projekta doseganja ljudi za Krista koristeći film o *Isusu* ili darovitog evangelistu.

B. Poruka

U pismu upućenom novoustanovljenoj crkvi u Rimu, apostol Pavle piše ove riječi:

"Uistinu, ja se ne stidim Evanđelja, jer je ono sila Božija za spasenje svakomu vjerniku, kako, u prvom redu, Židovu tako Grku." (Rim 1:16)

Koja je poruka Evanđelja— "dobra vijest"— koju dijelimo s ostalima? Pavle pravi jasnu i jednostavnu prezentaciju Evanđelja u 1 Korinćanima 15:3-7. U ovom odlomku, on razdvaja sadržaj Evanđelja na dva paralelna dijela— pokajanje i povjerenje. Teolozi su u stanju da napišu nebrojene knjige o sadržaju Evanđelja. Ipak bit "dobre vijesti" je sumirana u ovom tekstu.

Dijelovi Evanđelja su jasno uočljivi ako stihove napišemo onako kako je prikazano ispod:

Krist je umro za naše grijeh [prema Svetom Pismu]

- da je bio pokopan

da je bio uskrsnut treći dan [prema Svetom Pismu]

- da se pokazao Petru, a potom i Dvanaestorici. . .

U ovom obliku jednostavno je vidjeti dvije glavne poente— smrt i uskrsnuće Kristovo. Obje su bile ostvarene "prema Svetom Pismu" i svaka ima dokaz koji je podržava. Dokaz njegove smrti bilo je

njegovo sahranjivanje, a dokaz njegovog uskrsnuća je njegovo pojavljivanje vjernicima. Pogledajte pažljivo svaku od glavnih tačaka.

1. *Pokaj se – (zato što je umro)*

Mnogo je upakovano u ovu frazu. Prije svega, moramo prepoznati da smo grešnici pred Svetim Bogom. Da je postojalo išta što smo mogli uraditi da se spasimo, ne bi bilo razloga da Krist umre. Ali ne postoji apsolutno ništa što možemo učiniti da bi se opravdali pred Bogom. Ne postoji pravedna osoba (Rim 3:10, 20). Moramo sebe prepustiti njegovom milosrđu. Treba nam milost, a ne pravda (Ef 2:8,9).

Smrt Kristova takođe znači da je njegova smrt dovoljna da nas spasi. Ovo ne bi bilo moguće da on nije Sin Božiji— Bog -Čovjek— Bog u tijelu. Bog nije mogao umrijeti dok Isus nije uzeo na sebe ljudsko tijelo. Ali običan čovjek ne može umrijeti za svakoga. On može umrijeti samo za vlastite grijeha. Zato je samo Isus, kao inkarnacija Boga, mogao zadovoljiti srdžbu Božiju protiv grijeha i ponuditi spasenje nama po svojoj milosti.

Prvi dio Evanđelja uključuje priznanje naše bezvrijednosti kao i božanstvo i dovoljnost Kristovu. Niko nije istinski spašen dok ne prizna nadmoć Kristovu i dok se ne pokaje.

2. *Vjeruj Kristu i pokaj se— (zato što je uskrsnuo)*

Drugi dio Evanđelja uključuje povjerenje. Neophodno je pokajati se, ali samo to nije dovoljno da nas spasi. Mnogi "kršćani" vjeruju da je Krist umro za grijeha, ali oni vjeruju da trebaju učiniti nekakvo djelo kako bi zaradili njegovo spasenje. Ovo je bila hereza kojoj se Pavle suprotstavlja u Galaćanima. Neki su mislili da moramo vjerovati ali i držati se zakona kako bi bili spašeni. Pavle je osudio ideju najjačim mogućim izrazima (Gal 1:8-9; 2:15-16; 3:3,11). Kristova žrtva je bila dovoljna da nas spasi. Ne trebamo i ne možemo dodati ništa svojim vlastitim naporom.

Činjenica da je Krist uskrsnuo od mrtvih znači da je njegovo obećanje istinito. On je otišao da pripremi mjesto za nas i doći će opet da nas odvede kući sa sobom (Iv 14:2-3). Naše spasenje je sigurno kada mu vjerujemo. Možemo mu zaista služiti svojim dobrim djelima kao načinom zahvaljivanja i obožavanja. Ali ova djela su dio našeg *posvećenja* a ne *spasjenja*.

C. Medij

Najmoćnija prezentacija poruke Evanđelja je ona kojoj mi dajemo autentičnost svojim životima. Način na koji mi živimo donosi život riječima koje govorimo. Naš integritet, suosjećanje i transparentnost su osnovni alati koje koristi Gospod da nas učini "solju i svjetlom" upravo tamo gdje živimo. Jednostavne riječi nam daju izazov:

*Pišeš Evanđelje, poglavlje na dan,
Djelima koja činiš i riječima koje govoriš.
Ljudi čitaju ono što pišeš, bilo istina ili ne.
Šta je Evanđelje po tebi?*

II. POTREBA ZA EVANGELIZMOM

A. Ljudi su duhovno izgubljeni i zauvijek razdvojeni od Boga bez Isusa Krista

Ne samo da je svaka osoba odvojena od Boga duhovno, nego je i svaka osoba apsolutno nesposobna da se otkupi. Zbog grijeha Sveti Bog je nedostupan. Bez obzira da li je osoba svjesna svoga stanja ili ne, očajna je i osuđena na propast ako ne primi rješenje koje daje Isus Krist, i niko drugi. Pogledajte dodatak 1A "Most" da bi vidjeli na jasan način prikazano i objašnjeno kako Isus premoštava ponor između Boga i nas.

◆ Rimljanima 1:18

◆ Ivan 14:6

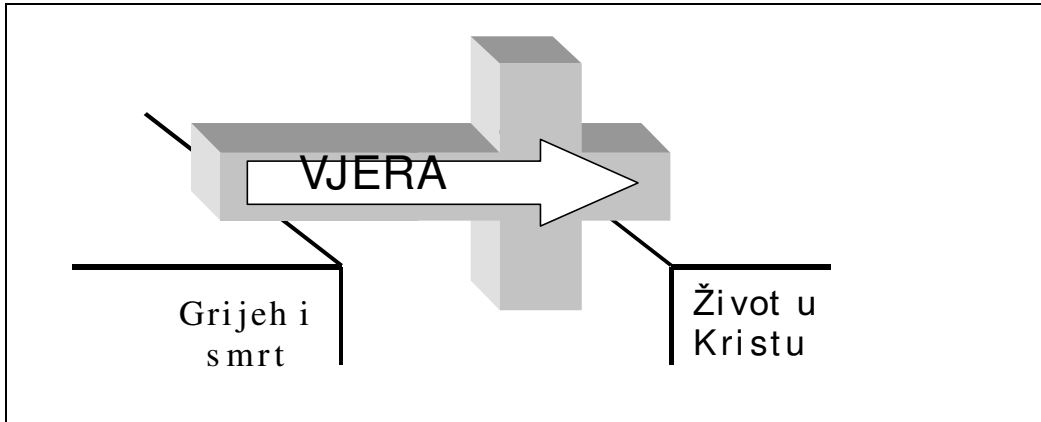
◆ Rimljanima 6:23

◆ Rimljanima 3:9-20,23

◆ Ezekiel 3:16-21

◆ Efežanima 2:1-3

Slika 1.1 Proces evangelizma



B. Mi smo Božiji metod za doseganje svijeta

Od Kristovog vremena, sljedbenicima je data odgovornost da predstavljaju Gospoda i njegovo kraljevstvo u svijetu. Apostoli su bili prvi koji su primili odgovornost. Oni su razumjeli da trebaju biti svjedoci—da trebaju biti govornici i ambasadori za Krista. Ove uloge mogu implicirati vjerno predstavljanje istine koju znamo i vjerno predstavljanje Boga koji nas je pridobio i poslao nas van.

Pavle je razumio ovu odgovornost kao dug ili obavezu koju je Gospodu bio dužan a i izgubljenima. Dok je istina da osoba može biti spašena samo kroz Riječ Božiju i Svetog Duha, ovo je vrlo neobično. Zapravo, čak i kad je Krist lično govorio Pavlu na putu u Damask, poslao je Ananiju da kompletira proces evangelizacije u Pavlovom životu. Bog želi da koristi ljude koji ga poznaju kao sredstva za doseganje izgubljenih.

◆ 2 Korinćanima 5:16-21

◆ Djela 1:8

◆ Marko 16:15

◆ Matej 28:18-20

◆ Rimljanima 1:14-17

◆ 2 Timoteju 4:5b

C. Mnogi su željni da čuju i razumiju rješenje njihove dileme

Francuski filozof Blaise Pascal primjetio je da je unutar čovjeka šupljina oblikovana po Bogu, koju samo Bog može adekvatno ispuniti. Kroz vijekove, ljudi su tražili rješenje za svoju duhovnu dilemu. Lista ispod je samo primjer mnogih u Novom Zavjetu koji su otvoreno diskutovali o svome stanju nadajući se da će naći rješenje za svoje probleme. Ima i drugih koji su kao i oni koji će slušati Evanđelje ako odemo k njima i predstavimo ga jednostavno.

◆ Nikodem—Ivan 3

◆ Slijepac od rođenja—Ivan 9

◆ Žena kod izvora—Ivan 4

◆ Narod Jeruzalema—Djela 2

◆ Zakej—Luka 19

◆ Evnuh Etiopljanin—Djela 8

D. Evanđelje ima silu da promjeni

1. Evanđelje mijenja duhovne stvarnosti.

Evanđelje premješta ljude iz kraljevstva sotone u kraljevstvo Božije, iz tame u svjetlo, iz smrti u život. Pošto više nismo neprijatelji Kristovi i robovi grijehu, mi (i oni koji uzvjeruju kroz naše svjedočanstvo) smo postali članovi Božije porodice (Kol 1:10-14).

2. Evanđelje mijenja cijeli svijet.

Evanđelje mijenja živote— u velikim kosmopolitskim područjima, skrivenim planinskim selima, u zaparenim tropskim džunglama, među zabrinutom omladinom, unutar porodice koja je u problemima, među poslovnim ljudima koji mnogo rade i zabrinutim političkim vođama. Kroz

svaki kontinent, Evanđelje ima uticaja. Porodice, zajednice i narodi širom svijeta bivaju promjenjeni Evanđeljem Isusa Krista.

3. *Evanđelje mijenja društvo.*

Kako ljudi dolaze Kristu i pokoravaju se Svetom Duhu, zajednica onih koji vole Krista može pokazati moralni uticaj nabolje koji će se osjetiti u cijelom narodu.

4. *Evanđelje mijenja pojedince.*

Svi koji su stavili svoju vjeru u Krista nakon što su čuli poruku Evanđelja imaju svjedočanstvo o tome kako ih je milost Božija lično duboko promijenila, čineći svakoga novim bićem u Kristu. Na pojedince i porodice je duboko uticalo.

5. *Evanđelje mijenja život sada.*

Kristovo Evanđelje koje daje život nas je izbavilo. Spašeni smo od kazne za grijeh! I više, bićemo spašeni i od prisustva grijeha. Ipak, upravo sada bivamo spašeni od sile grijeha. Evanđelje pravi razliku danas! (1Kor 15:55-56; Rim 5:8-10).

6. *Evanđelje mijenja budućnost.*

Kroz one koji prigrlje vjeru zbog djelovanja Evanđelja u nama, mi možemo uticati ne samo na svoju generaciju nego i na one koje tek dolaze. Postajemo osnova za duhovne generacije unutar i van naših porodica.

7. *Evanđelje mijenja našu vječnost.*

Promjena koju je načinilo Evanđelje utiče ne samo na naš privremeni život, nego i našu vječnu sudbinu takođe. Mi, kao Kristova zaručnica, Crkva, smo vječno svjedočanstvo duhovnom svijetu o Božijem milosrđu i milosti (Ef 3:10, 11).

III. MOTIV EVANGELIZACIJE

A. **Moguće je evangelizirati zbog osjećaja dužnosti ili obaveze prema Bogu i drugima**

Pavle piše u Rimljanima 1:14 da je on dužnik onima koji nisu čuli poruku Evanđelja. Osjetio je obavezu da podijeli ono što je posjedovao, Evanđelje, s ostalima. Ljudi Božiji su vrlo često o sebi govorili kao o Kristovim slugama, implicirajući da je njihova aktivnost bar djelimično odgovor na autoritet Boga, njihovog gospodara.

U Kološanima 1:28, apostol Pavle govori o cilju njegove misije Evanđelja " . . . da učinimo zrelim svakog čovjeka u Kristu.". Često ono što motiviše Božije sluge na evangelizam je dugoročni cilj da vidimo Božije svrhe ispunjene u svijetu. Ta nada i samo zadovoljstvo mogu nas moćno potaknuti dok služimo Evanđelju.

B. **Moguće je evangelizirati iz straha od Boga i njegove osude**

Vjerovatno s vremena na vrijeme osjećaji ljubavi za Boga i ljude nisu prisutni, i osjećaj dužnosti nas ne motiviše. Ponekad činjenica da smo odgovorni Bogu i da ćemo jednog dana odgovarati njemu za svoju službu uzburka osjećaje straha u nama. Čak i taj strah nas može motivisati na službu. Bog je upozorio Ezekielu na moćan način da odnese njegovu poruku ljudima ili da snosi posljedice (Ez 3:16-21). Jona je evangelizirao samo nakon mučenja koje mu je priredio kit (Jon 2).

C. **Čak je moguće evangelizirati iz totalno neodgovarajućih razloga**

U jednom od Pavlovih pisama mladoj crkvi, on je napomenuo da su neki navještali Evanđelje "iz zavisti i natjecanja" (Fil 1:15). On nastavlja govoreći da to nije bitno! To što se Evanđelje Kristovo naviještalo je ono što je bilo bitno Pavlu. On se radovao da se prava stvar dešava uprkos pogrešnim motivima! (Fil 1:15-18)

D. Trebali bi evangelizirati zbog ljubavi za Krista i izgubljene

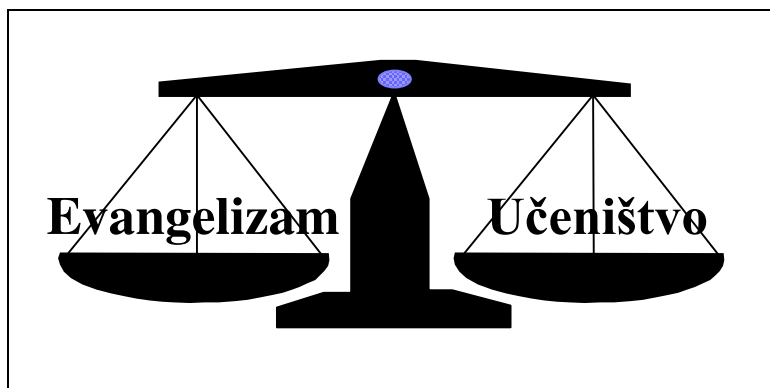
Vjernik koji sazrijeva sve više shvata kako njegova ljubav za Krista raste i , zauzvrat, one koje Krist voli— Crkvu i izgubljene. Pavle je govorio o Kristovoj ljubavi da ga “sili” da svjedoči ljudima (2Kor 5:14).

Izgleda da iz čitanja 1. Ivanove poslanice možemo zaključiti da je ono što je motivisalo i poticalo apostola Ivana da naviješta Evanđelje bila želja da uključi veliki broj ljudi u zajedništvo Crkve.

IV. POZICIJA EVANGELIZMA U SOC STRATEGIJI

Strategija saturacionog osnivanja crkava se uveliko oslanja na fokusirane evanđeoske napore. Saturacioni evangelizam ide naporedo sa saturacionim osnivanjem crkava. Inicijalno i fundamentalno djelo evangelizacije— pridobijanje ljudi za vjeru u Krista— mora biti praćeno stalnim radom na brizi o novim obraćenicima i učenicima i njihovom opremanju. Ali u tom posljedičnom poslu, ne usudujemo se zanemariti kritično mjesto namjeravanog, kontinuiranog evangelističkog posla, gradeći mostove prema izgubljenima i vodeći ih prema vjeri. Postoji balans koji se mora održati između saopštavanja Dobre vijesti i asistiranja onima koji su prihvatili vjeru. Zanemariti bilo koje od ovo dvoje ugrožava rad u koji smo uključeni.

Slika 1.2 Održavanje ravnoteže



Sigurno trebamo pomoći onima koje nam je Bog dao da podučavamo, ali nikada ne smijemo biti zadovoljni brojem onih koji su prigrlili vjeru. Ne smijemo zaboraviti zadatak evangelizacije. Moramo biti predani i revni u našoj odgovornosti da dosegneмо izgubljene Evanđeljem. Bez ljudi koje kontinuirano pridobijamo u vjeru (misleći o ciklusu osnivanja crkava), nema daljnjeg ustanovljavanja, nema daljnje obuke vođa, i nema nade za stalnu multiplikaciju crkava. Evangelizam mora zauzeti prvo mjesto u saturacionom osnivanju crkava. Opremanje i mobilizacija svih vjernika za rad na evangelizaciji će biti primarni sastojak u bilo kojoj SOC strategiji.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Da li vjerujete da Bog može upotrijebiti vas u dosezanju drugih za njega?
- Šta je najvažnija stvar koja se vama desila lično?
- Ako je to istina, šta je onda najbitnija stvar koju možete učiniti u životu kako bi napravili pozitivan uticaj na mnoge ljude koje poznajete?
- Šta je “djelo evangeliste”? (2Tim 4:2)
- Šta vas najviše motivira da navještate Evanđelje?
- Da li možete naći deset ljudi u mreži vaših prijateljstava koji imaju potrebu za ličnim odnosom sa Isusom Kristom?
- Kakve planove imate za uvećavanje vaših evanđeoskih napora?

PLAN AKCIJE

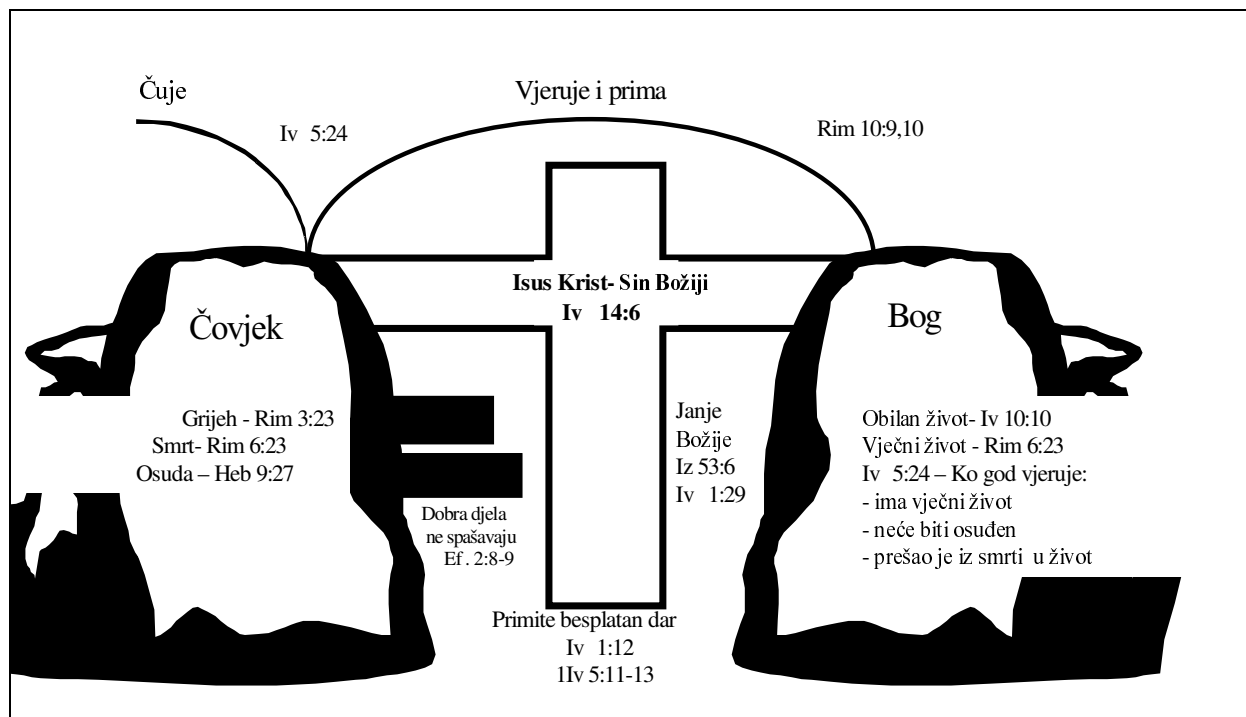
Sa druga dva vjernika, formirajte molitvenu trojku kako bi se sastajali i molili redovno za spasenje onih koje je Bog stavio na vaše srce (Pogledajte Molitva, Dodatak 3A: molitvene trojke).

LITERATURA

- Coleman, Robert. *The Master Plan of Evangelism*. Old Tappan, NJ: Spire Books, 1964.
- Little, Paul E. *How to Give Away Your Faith*. Madison, WI: IV Press, 1968.
- Maisel, John. *Is Jesus God?* Budapest, Hungary: Central European Bible Institute, 1991.
- McDowell, Josh. *More than a Carpenter*. Minneapolis, MN: Worldwide Publications, 1977.

EVANGELIZAM
DODATAK
1A

Most



Dijagram mosta može biti efektivna metoda evangelizacije. Možda će vam biti od pomoći da postepeno napravite grubu skicu ove slike na praznom papiru dok navještate Dobru vijest (s pripadnim stihovima iz Biblije) nespasenim prijateljima. Verbalna i pisana prezentacija je često mnogo više od pomoći nego korištenje samo jednog medija.

EVANGELIZAM

LEKCIJA **2,3**

Izgradnja vlastitog svjedočanstva

OVO JE BOG URADIO ZA MENE!

☞ Svrha lekcije

Svrha ove lekcije je da objasni vrijednost i pripremu ličnog svjedočanstva.

☞ Glavne tačke

- Lično svjedočanstvo je efikasan i nimalo prijeteći način svjedočenja izgubljenima.
- Lično svjedočanstvo će biti mnogo efektivnije ako je pažljivo pripremljeno kako bi uključilo najvažnije informacije.
- Lično svjedočanstvo govori o tome šta je Bog učinio u vašem životu— to nije propovijed!

☞ Željeni rezultati

Nakon savladavanja gradiva iz ove lekcije, svaki učesnik bi trebao:

- Razumjeti potencijal duhovnog uticaja ličnog svjedočanstva.
- Razviti tri do pet minuta dugo lično svjedočanstvo koje će podijeliti s ostalima.

☞ Sugestije vođama obuke

Ovo je dvosatna lekcija. Prvi sat bi trebao predstaviti učesnicima šta je lično svjedočanstvo i pomoći im da napišu svoje vlastito. Drugi sat bi trebao biti upotrijebljen kako bi se vježbalo pričanje ličnog svjedočanstva (tačka V). Iako je lekcija napisana kao jedna cjelina, možda ćete željeti ostaviti nekoliko dana između ova sva sata kako bi dali učesnicima šansu da nauče svoje svjedočanstvo dobro, prije nego ga prezentiraju razredu.

Osigurajte da svjedočanstva ne traju duže od 5 minuta. Razmotrite korištenje štoperice kako bi osigurali da ne pređete predviđeno vrijeme. Treba velika disciplina kako bi svjedočanstvo ostalo kratko, ali biće situacija gdje ćete imati vremena samo da date kratko svjedočanstvo. Možda će biti efektivnije da podijelite grupu u dvije ili tri grupe za ovaj zadatak.

I. PRIRODA SVJEDOČANSTVA

A. Pozvani smo da budemo svjedoci

U Djelima 1:8, Isus obećava svojim učenicima da će primiti silu kada Sveti Duh siđe na njih i da će tada biti njegovi svjedoci. Ali šta je svjedok? U sudnici, svjedok je neko ko je pozvan kako bi rekao ostalima šta je primjetio. On govori istinu u vezi ispitivanog događaja, onako kako je to vidio. Od svjedoka se ne očekuje da zna svaki detalj ili da dadne različite perspektive istine. Od njega se očekuje da kaže čega se sjeća, tačno i pošteno. Ono što svjedok kaže je njegovo svjedočanstvo.

B. Pozvani smo da damo svjedočanstvo

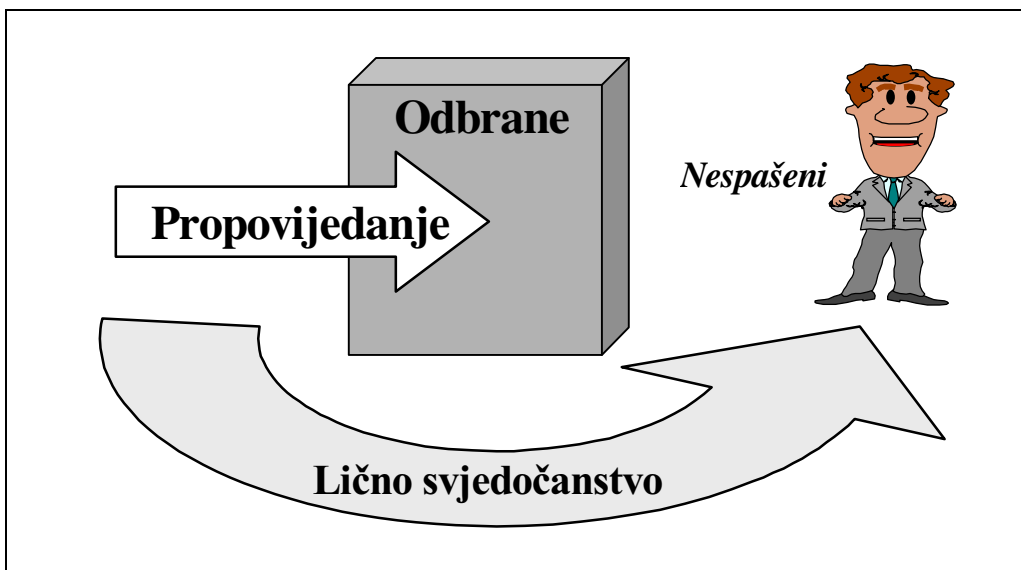
Svako od nas ko je stavio svoju vjeru u Krista takođe ima svjedočanstvo da dadne. Kakvo je bilo vaše iskustvo s Kristom? Naša svjedočanstva su jednako unikatna kao i otisci prstiju ili sniježne pahulje. Naša svjedočanstva daju vrijedne prikaze drugima o načinu na koji Bog radi među ljudima. Ovo je vitalna informacija koju nevjernici trebaju kako bi napravili informisanu odluku o Kristu. Naša svjedočanstva takođe daju ohrabrenje onima koji vole Boga. Dok govorimo o Kristovom djelu u našim životima, ostali će biti stimulirani na veću vjeru i poslušnost.

II. VRIJEDNOST SVJEDOČANSTVA

A. Prevazilaženje odbojnosti prema Evanđelju

Ljudi selektivno slušaju. Ljudi koje vi želite pridobiti za vjeru možda će se opirati teološkoj diskusiji o spasenju. Ali lako će i spremno slušati vašu ličnu priču o tome kako ste spoznali Krista. Ljudi vole da slušaju interesantne priče. Priznali to ili ne, žele da im date dobar razlog da vjeruju. Vaše svjedočanstvo, dato pošteno, kratko i kreativno, može biti iskorišteno od strane Duha da otvori njihove oči i umove za duhovnu istinu na svež način.

Slika 2.1 Prevazilaženje odbrana ličnim svjedočanstvom



B. Prevazilaženje sotone u duhovnom ratu

Kada s drugima dijelimo svoju vjeru, mi smo s Bogom zajedno uključeni u duhovni rat, napadajući kraljevstvo đavola. U Otkrivenju 12:10-12, čitamo slijedeće:

"... Sad je nastupilo spasenje i snaga i kraljevska vlast našega Boga, i vlast njegova Pomazanika, jer je zbačen tužitelj naše braće, koji ih je optuživao dan i noć pred našim Bogom. Oni su ga pobijedili Janjetovom krvlju i riječju svoga svjedočanstva, jer su prezreli svoj život sve do smrti. Zato se veselite, nebesa i vi koji stanujete u njima!"

Primjetite sredstva kojima je tužitelj naše braće, Satan, nadvladan ... "Janjetovom krvju" i "riječju svoga svjedočanstva". Završeno djelo Kristovo i naš odnos s Kristom su dvije stvari koje Bog koristi da porazi zloga. Vaše svjedočanstvo vjere u Krista i vjernosti Kristu je važan alat koji Bog koristi kako bi izgradio svoju crkvu. Čak i kada moramo iskusiti teškoće, patnje ili čak i smrt za našu vjeru, mi pobjeđujemo, a Satan gubi! Tako, recite ljudima šta je Bog učinio u vašem životu!

III. PRIMJERI SVJEDOČANSTAVA

Sveto Pismo je puno zapisa ličnih svjedočanstava ljudi. Pročitajte slijedeće primjere ličnih svjedočanstava i pogledajte šta možete naučiti od njih. Koristite metode koje učite u lekcijama iz induktivne studije Biblije

A. Žena na izvoru (Iv 4:28-29)

- Šta je rekla?
- Kome je svjedočila?
- Zašto je odabrala baš ovu određenu formu svjedočanstva?

B. Slijepac od rođenja (Iv 9:13-34)

- Kome je svjedočio?
- Šta je rekao?
- Koji je bio povod za svjedočanstvo?
- Kako je svjedočanstvo primljeno?
- Kako se on ponio s opozicijom?

C. Pavlovo obraćenje (Dj 9, 22, i 26)

U ovim odlomcima, primjetite kako Pavle naglašava različite aspekte istog iskustva kako bi dosegao različito slušateljstvo.

- Poglavlje 9 je Lukin prikaz Savlovog obraćenja.
- Poglavlje 22 je Lukin zapis Pavlovog prekinutog svjedočanstva pred jeruzalemskim Jevrejima.
- Poglavlje 26:2-23 je Lukin zapis o Pavlovom svjedočanstvu pred kraljem Agripom.

D. Pavlovo svjedočanstvo o događajima u Jeruzalemu (Dj 24:10-21)

IV. PRIPREMA SVJEDOČANSTVA

Molimo vas da ostatak časa iskoristite kako bi pripravili 3-5 minutnu verziju vašeg ličnog svjedočanstva. Tražite od Boga da vam pomogne da se sjetite svoga obraćenja jasno. Napravite bilješke o ključnim idejama ili stihovima koje želite uvrstiti. Najbolje je ako možete izdvojiti jednu određenu stvar koja vas je povela u vjeru u Krista— nešto s čime se ostali, nekršćani, mogu povezati. Svoje svjedočanstvo podijelite u ove tri široke kategorije:

Slika 2.2 Moje svjedočanstvo



A. Kakav je bio vaš život prije nego što ste upoznali Krista?

Ovo će naglasiti područja potrebe za koju ste vjerovali da će Krist ispuniti u vašem životu. Obezbeđuje osjećaj zajedničkog između vas i osobe koju želite pridobiti za vjeru. Zašto vam treba Krist? Pokušajte izolirati istaknutu stvar koja vas je dovela do pokajanja.

B. Kako ste došli Kristu?

Šta se zapravo desilo? Gdje ste bili? Kada ste povjerovali Kristu? Šta ste radili? Koje Sveto Pismo je Sveti Duh upotrijebio u vašem životu? Da li vam je neko pomogao u ovom procesu? Učinite ovo što je moguće jednostavnijim; pretpostavite da je slušalac onaj koji traži Boga i vaše iskustvo će biti iskorišteno kao vjerovatni scenario s kojim se može povezati.

C. Kako je poznavanje Krista promjenilo vaš život?

Koji je uticaj imala vjera na vaš život? Na koje praktične načine se vaš život promjenio? Da li je bilo promjena koje su vas iznenadile? Da li su vaša očekivanja ispunjena? Nemojte samo pričati u prošlom vremenu – recite i to što Evanđelje radi u vašem životu danas. Nemojte izbjegavati da govorite o teškoćama – nekršćani trebaju da znaju da kršćani imaju problema zato što i oni, nekršćani, sigurno imaju problema. Slušaoci treba da znaju da je Krist sigurno sidro u olujama i da kršćanski život obezbjeđuje silu za život.

V. IZLAGANJE SVJEDOČANSTVA

Sada kada ste pripremili svoje lično svjedočanstvo, odvojite vremena da ga saopštite nekom od polaznika kursa. Svaki učesnik treba priliku da podijeli svoje svjedočanstvo. Odvojite po pet minuta za svako svjedočanstvo i ne više od 5 minuta za razgovor o njemu. Za vrijeme izlaganja svjedočanstava, koristite slijedeće tačke kako bi procijenili efikasnost svakog pojedinog svjedočanstva.

A. Kompletno

Da li svjedočanstvo daje cijelu priču? Da li uključuje tri dijela?

- Život prije Krista: s čime se može nekršćanin povezati?
- Okolnosti u vrijeme konverzije: kako je nalik na situaciju nekršćanina?
- Život nakon pronalaženja Krista: kako se vaš život razlikuje od života nekršćanina?

B. Jasno

Da li će svjedočanstvo biti lako razumljivo za nevjernika, ili je puno religioznog jezika koji može zbuniti nevjernike? Da li zvuči kao propovijed ili je preporuka koja je od pomoći prijatelju?

C. Evanđelje

Da li su sve neophodne tačke poruke Evanđelja dotaknute u svjedočanstvu? Iako je nemoguće u kratkom svjedočanstvu govoriti o svemu ovome, svi ili neke od slijedećih tačaka bi trebale biti dostojno obrađene.

1. Loše vijesti

- Mi smo grešnici, a kazna je smrt
- Bog je svet, a mi mu ne možemo ugoditi
- Isus— Sin Božiji— umro je umjesto nas

2. Dobre vijesti

- Spašeni smo po vjeri— ne po našim djelima
- Rođeni smo nanovo u Božijoj porodici kao njegova djeca
- Imamo osiguranje u vječni život

D. Koncizno

Ova svjedočanstva ne bi trebala biti duža od dva minuta. Ima li nepotrebnih detalja u svjedočanstvu – evangelizam je proces.

PITANJA ZA RAZMATRANJE, REVIZIJU I APLIKACIJU

- Na kojim mjestima i kada u toku sedmice možete podijeliti svoje svjedočanstvo?
- Koje teme opšteg razgovora mogu "otvoreni" ljudi započeti što će vam omogućiti da neobavezno predstavite svoje svjedočanstvo? Da li koristite javni prevoz?
- Da li pravite pauze za užinu ili ručak u toku radnog vremena? Tražite od Gospoda da vam uredi "božanske susrete" kako biste mogli podijeliti svoje svjedočanstvo.

PLAN AKCIJE

- Podijelite svoje svjedočanstvo s bar tri druga kršćanina koji će vam reći da li ste bili jasni u svojoj prezentaciji.
- Budite spremni podijeliti svoje svjedočanstvo ponovo tokom slijedećeg seminara ili tokom ovog.
- Uz molitvu napravite plan koji će rezultirati prezentacijom vašeg svjedočanstva dvojici nekršćanskih prijatelja ili postojećim kontaktima unutar naredne dvije sedmice. Tražite od Boga da vam dadne "božanske susrete" kako bi vi mogli podijeliti svoje svjedočanstvo (možda bez prethodnog upozorenja) unutar naredne četiri sedmice.

